

ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๑๓๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ กันยายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอย้ายเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙

เรียน รอง-นรม., รัฐ-นร., กระทรวง กรม

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๑๕๘
ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๕

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. สำเนาหนังสือกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ด่วนที่สุด ที่ ทก ๐๒๐๒/๔๙๕๓ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๐
  ๒. สำเนาหนังสือกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ด่วนที่สุด ที่ ทก ๐๒๐๐.๑๑ (ปคร)/๕๕๑๙ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๐
  ๓. สำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๑๐๑๓/๑๗๒๓๘
ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๐
  ๔. สำเนาหนังสือกระทรวงคมนาคม ด่วนที่สุด ที่ คค (ปคร) ๐๒๑๐/๑๘๖
ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๐
  ๕. สำเนาหนังสือกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ด่วนที่สุด ที่ วท (ปคร) ๐๒๑๑/๕๐๐๖๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๐
  ๖. สำเนาหนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ ๐๒๐๒.๒/๓๖๗๒
ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๐
  ๗. สำเนาหนังสือกระทรวงอุตสาหกรรม ด่วนที่สุด ที่ อก ๐๒๐๔/๒๙๑๔
ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๐
  ๘. สำเนาหนังสือสำนักงบประมาณ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๗๐๗.๑/๕๓๕
ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๐
  ๙. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๑๐๕/๔๕๕๕ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๐
  ๑๐. สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๐๒/๑๐๘
ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๐
  ๑๑. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๖/๖๗๗๗
ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๐

ตามที่ได้ยืนยัน/แจ้งมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่อง แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ มาเพื่อทราบ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

/กระทรวง ...

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้เสนอเรื่อง ขอยกยเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ มาเพื่อดำเนินการซึ่งรองนายกรัฐมนตรี (นายโฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์) ประธานกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแห่งชาติ กระทรวงการคลัง กระทรวงคมนาคม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงาน ก.พ. และสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้เสนอความเห็นมาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วย ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

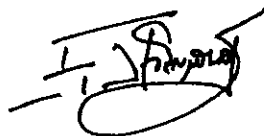
คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๐ ลงมติเห็นชอบตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ และให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรับความเห็นของกระทรวงการคลัง กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงคมนาคม สำนักงาน ก.พ. สำนักงบประมาณ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีดังต่อไปนี้ไปพิจารณาดำเนินการด้วย

๑. การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ซึ่งขยายเวลาออกไปจนถึง พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารควรประสานให้บุคลากรของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าว เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย

๒. การจัดทำกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ ๒๐๒๐ (พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๖๓) ควรเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว และให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์

จึงเรียนยืนยันมา / จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายรองพล เจริญพันธุ์)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักวิเคราะห์เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๒๒

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๖๔

www.cabinet.thajigov.go.th

(nk50_09_28/อินพ)

ด่วนที่สุด

ที่ ทก ๐๒๐๒/ ๒๙/๒๓

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
๘๙/๒ หมู่ ๓ บมจ. ทีไอที
ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ขอย้ายเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙
๒. กรอบ IT ๒๐๑๐

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕ เห็นชอบแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ พร้อมทั้งให้ทุกกระทรวง ทบวง กรม และรัฐวิสาหกิจทุกหน่วยงาน จัดทำและ/หรือปรับแผนเทคโนโลยีสารสนเทศของแต่ละหน่วยงานให้สอดคล้องกับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙ ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

เนื่องจากระยะเวลาของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙ ได้สิ้นสุดลง กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้เร่งรัดดำเนินการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๐-๒๕๕๕ แล้ว แต่กระทรวงฯ พิจารณาเห็นว่ากรอบของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ.๒๕๕๐-๒๕๕๕) ไม่เพียงพอที่จะกำหนดทิศทางการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ๒) เนื่องจากแผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) จะต้องครอบคลุมถึงแนวนโยบายแห่งรัฐและสอดคล้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ กอปรกับ แผนเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับกระทรวงของส่วนราชการต่างๆ เพิ่งมีผลใช้บังคับเพียง ๒-๓ ปี และยังไม่สามารถประเมินผลการดำเนินงานตามกรอบของแผนที่กำหนดได้อย่างเป็นรูปธรรม

ในการนี้ กระทรวงฯ ได้พิจารณาเหตุผลและความจำเป็นแล้วเห็นว่า เพื่อให้การดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานของรัฐมีความต่อเนื่อง และเพื่อให้แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๐-๒๕๕๕ มีความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งในระยะอันใกล้นี้ จึงเห็นควรขยายเวลา

/ แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร...

แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙ จนถึง พ.ศ.๒๕๕๑
ทั้งนี้ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่ได้จัดทำแผนเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับกระทรวงสามารถขยาย
ระยะเวลาของแผนออกไปได้ในระยะเวลาเดียวกัน ซึ่งเป็นการประหยัดงบประมาณ ในการจัดทำแผน
ได้ต่อไป และใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานต่อไป

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบขอได้โปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรี
พิจารณา ต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายสิทธิชัย โภคยุดม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

สำนักงานปลัดกระทรวงฯ

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์

โทร. ๐ ๒๕๐๕ ๗๓๕๖

โทรสาร ๐ ๒๕๖๘ ๒๕๓๒

ด่วนที่สุด

ที่ ทก ๐๒๐๒/ ๕๗๕๓

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
๘๙/๒ หมู่ ๓ บมจ. ทีไอที
ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ขอย้ายเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙
กราบเรียน นายกรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙
๒. กรอบ IT ๒๐๑๐

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕ เห็นชอบแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ พร้อมทั้งให้ทุกกระทรวง ทบวง กรม และรัฐวิสาหกิจทุกหน่วยงาน จัดทำและ/หรือปรับแผนเทคโนโลยีสารสนเทศของแต่ละหน่วยงานให้สอดคล้องกับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙ ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

เนื่องจากระยะเวลาของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙ ได้สิ้นสุดลง กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้เร่งรัดดำเนินการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๐-๒๕๕๔ แล้ว แต่กระทรวงฯ พิจารณาเห็นว่ากรอบของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ.๒๕๕๐-๒๕๕๔) ไม่เพียงพอที่จะกำหนดทิศทางการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ๒) เนื่องจากแผนแม่บทฯ (ฉบับที่ ๒) จะต้องครอบคลุมถึงแนวนโยบายแห่งรัฐและสอดคล้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ กอปรกับ แผนเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับกระทรวงของส่วนราชการต่างๆ เพิ่งมีผลใช้บังคับเพียง ๒-๓ ปี และยังไม่สามารถประเมินผลการดำเนินงานตามกรอบของแผนที่กำหนดได้อย่างเป็นรูปธรรม

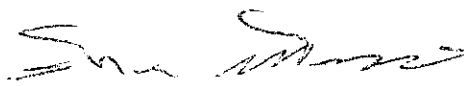
ในการนี้ กระทรวงฯ ได้พิจารณาเหตุผลและความจำเป็นแล้วเห็นว่า เพื่อให้การดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานของรัฐมีความต่อเนื่อง และเพื่อให้แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๐-๒๕๕๔ มีความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งในระยะอันใกล้นี้ จึงเห็นควรขยายเวลา

/ แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร...

แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙ จนถึง พ.ศ.๒๕๕๑
ทั้งนี้ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่ได้จัดทำแผนเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับกระทรวงสามารถขยาย
ระยะเวลาของแผนออกไปได้ในระยะเวลาเดียวกัน ซึ่งเป็นการประหยัดงบประมาณ ในการจัดทำแผน
ได้ต่อไป และใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานต่อไป

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบขอได้โปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรี
พิจารณา ต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายสิริรัชย์ โภคินอุดม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

สำนักงานปลัดกระทรวงฯ
สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
โทร. ๐ ๒๕๐๕ ๗๓๕๖
โทรสาร ๐ ๒๕๖๘ ๒๕๓๒

แผนแม่บท

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๗

แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศฉบับปรับปรุง
ของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๙-๒๕๕๓

ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ๒๕ กันยายน ๒๕๔๕
ISBN 974-229-364-3

พิมพ์ครั้งที่ ๓ (มกราคม ๒๕๔๖)
จำนวน ๕,๐๐๐ เล่ม

<http://www.nitc.go.th/masterplan>

สงวนลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๓๕๓๗

โดย ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ

ไม่อนุญาตให้คัดลอก ทำซ้ำ และดัดแปลงส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือฉบับนี้
นอกจากจะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าของลิขสิทธิ์เท่านั้น

Copyright ©2002 by:

National Information Technology Secretariat Office
National Electronics and Computer Technology Center
National Science and Technology Development Agency
Ministry of Science and Technology
73/1 Rama VI Road, Ratchathewi, Bangkok 10400, THAILAND.
Tel: (+66) 2644-8150 ext. 635 Fax: (+66) 2644-6653

จัดพิมพ์และเผยแพร่โดย

สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ

ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๗๓/๑ ถนนพระรามที่ ๖ เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ๑๐๔๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๔-๘๑๕๐ ต่อ ๖๓๕ โทรสาร ๐-๒๖๔๔-๖๖๕๓

<http://www.nitc.go.th/> e-mail: info-nitc@nectec.or.th

พิมพ์ที่ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด จีวีซีการพิมพ์ โทรศัพท์ : ๐-๒๕๘๕๘๐๘๖

สารบัญ

สารบัญ	๑
สารบัญรูป	๒
สารบัญตาราง	๒
๑. บทนำ	๓
๒. นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศไทย	๕
และการสื่อสารของประเทศไทย	๑๑
๓.๑ สถานภาพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย	๑๒
๓.๒ สถานภาพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโลก	๑๘
๓.๓ จาก SWOT สู่ยุทธศาสตร์	๑๙
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนา เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	๒๓
วิสัยทัศน์	๒๓
พันธกิจ	๒๓
วัตถุประสงค์ของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย	๒๓
เป้าหมายของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย	๒๓
ยุทธศาสตร์	๒๓
ยุทธศาสตร์ ๑ : การพัฒนาอุตสาหกรรม ICT เพื่อให้เป็นผู้นำในภูมิภาค	๒๖
ยุทธศาสตร์ ๒ : การใช้ ICT เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยและสังคมไทย	๒๙
ยุทธศาสตร์ ๓ : การปฏิรูปและการสร้างศักยภาพการวิจัยและพัฒนา ICT	๓๒
ยุทธศาสตร์ ๔ : การยกระดับศักยภาพพื้นฐานของสังคมไทยเพื่อการแข่งขันในอนาคต	๓๔
ยุทธศาสตร์ ๕ : การพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ เพื่อมุ่งขยายตลาดต่างประเทศ	๓๔
ยุทธศาสตร์ ๖ : การส่งเสริมผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ ICT	๓๖
ยุทธศาสตร์ ๗ : การนำ ICT มาใช้ประโยชน์ในการบริหารและการให้บริการของภาครัฐ	๓๘
๕. แผนงานที่เป็นพลังขับเคลื่อนที่สำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการ	๔๑
๕.๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์	๔๑
๕.๒ การพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government)	๔๓
๕.๓ ส่งเสริมผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมในการนำ ICT มาประยุกต์ใช้	๔๖
๖. ขอบเขตระยะเวลาในการดำเนินงาน	๕๐
แผนงานและกิจกรรม	๕๐
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๕๐
ระยะเวลาดำเนินการและแกนเวลา	๕๐
โครงการเร่งด่วน	๕๑
๗. การบริหารจัดการและการติดตามประเมินผล	๘๔
๗.๑ การบริหารจัดการ	๘๔
๗.๒ การติดตามประเมินผล	๘๕
ภาคผนวก ๑ คัพทานุกรม	๙๐
ภาคผนวก ๒ แผนภูมิการดำเนินงาน (ก)	๙๓
ภาคผนวก ๒ แผนภูมิการดำเนินงาน (ข)	๙๔
ภาคผนวก ๓ ตารางข้อมูลประกอบ	๙๕
ภาคผนวก ๔ มติคณะรัฐมนตรี และความเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๙๙
รายนามคณะทำงานจัดทำแผนแม่บทฯ	๑๑๗

สารบัญรูป

รูปที่ ๑.๑ ลำดับของการเสนอแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙	๓
รูปที่ ๒.๑ สรุปนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศฯ กลยุทธ์ มาตรการ และแนวทาง	๖
รูปที่ ๒.๒ สรุปความเชื่อมโยงระหว่างกลยุทธ์การพัฒนาห้าแนว กับปัจจัยที่เชื่อมโยง ได้แก่ นวัตกรรม ความรู้ สารสนเทศ การพัฒนาคน และโครงสร้างพื้นฐานด้านโทรคมนาคม	๙
รูปที่ ๓.๑ จำนวนเลขหมายโทรศัพท์ต่อประชากร ๑๐๐ คน ในประเทศสมาชิกอาเซียน	๑๒
รูปที่ ๓.๒ การขยายตัวตลาดของสินค้าประเภทเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศไทย	๑๕
รูปที่ ๓.๓ เปรียบเทียบการขยายตัวตลาดของสินค้าไอทีกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของ ประเทศไทย คาดว่าในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ การขยายตัวของตลาด IT ประมาณ ๑๔ % แต่ตลาดซอฟต์แวร์ขยายตัวประมาณ ๒๘ %	๑๖
รูปที่ ๓.๔ แสดงความเหลื่อมล้ำในโอกาสการเข้าถึงโทรศัพท์ และอินเทอร์เน็ตของกลุ่มประชากรโลกที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ต่างกัน	๑๘
รูปที่ ๓.๕ สัดส่วนการใช้จ่ายด้าน ICT เทียบกับ GDP	๑๙
รูปที่ ๓.๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย	๒๒
รูปที่ ๔.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์	๒๔
รูปที่ ๔.๒ ความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์ ผลลัพธ์ที่ประสงค์ และลำดับของการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ ภายใต้ข้อจำกัดด้านการลงทุน	๒๕
รูปที่ ๔.๓ แสดงการเชื่อมโยงระบบ ICT ชั้นพื้นฐานสำหรับ SME ในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม	๔๗
รูปที่ ๔.๔ การเชื่อมโยงระบบตามโครงการบริหารระบบงานพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์	๔๘
รูปที่ ๔.๕ ผังแสดงโครงการนำร่องเพื่อพัฒนา e-business ในกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์	๔๙
รูปที่ ๗.๑ ผังแสดงการบริหารจัดการและการติดตามประเมินผล	๘๔
รูปที่ ๗.๒ ผังแสดงความสัมพันธ์ของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ ในระดับกระทรวง/หน่วยงานในสังกัด และการบริหารแผนในระดับต่างๆ	๘๕
รูปที่ ๗.๓ ผังแสดงความเชื่อมโยงระหว่างโครงการที่เป็นพลังขับเคลื่อน กับผลลัพธ์ที่ต้องการ และเวลาที่ควรที่จะเกิดผลลัพธ์	๘๙

สารบัญตาราง

ตารางที่ ๓.๑ การส่งออก-นำเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	๑๓
ตารางที่ ๓.๒ การจัดลำดับการพัฒนาด้านโดย UNDP	๑๔

๑. บทนำ

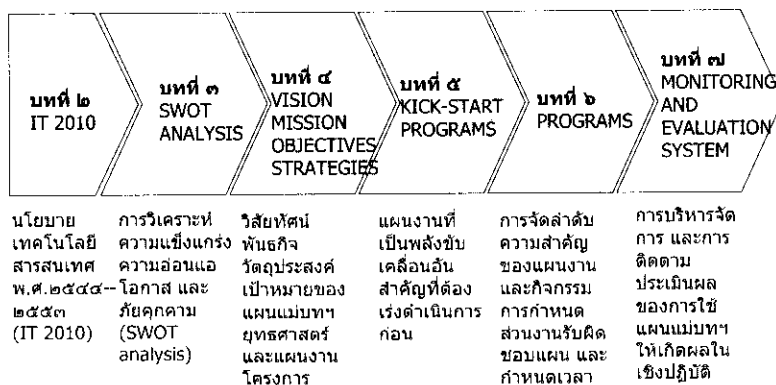
แผนแม่บทการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นแผนงานระดับชาติที่ถ่ายทอดนโยบายและหลักการสำคัญของ “นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศระยะ พ.ศ. ๒๕๔๔-๒๕๕๓ (ค.ศ.๒๐๐๑-๒๐๑๐) ของประเทศไทย” ให้เป็นวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์หลัก กลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานสำคัญในช่วง ๕ ปีแรกของนโยบายดังกล่าว

“นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศฯ” จัดทำขึ้นโดยศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (เนคเทค) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในฐานะเป็นสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ (กทสช.) และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ ที่มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ และจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งนโยบายฯ และแผนแม่บทฉบับนี้จะเป็นกรอบให้ส่วนราชการและองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ไปวางแนวทางจัดทำแผนระยะ ๕ ปี กับให้องค์กรภาคเอกชน และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้วางแนวทางของตน เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติในภาพรวมทั้งประเทศต่อไป

แผนแม่บทฯ ฉบับนี้จะมีเนื้อหาสาระที่ประกอบด้วย ขอบวิเคราะห วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ พันธกิจ กลยุทธ์ แผนงาน กำหนดตารางเวลา เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๙)

แม้ว่านโยบายฯ จะเริ่มเมื่อ พ.ศ.๒๕๔๔ เพื่อรับช่วงจากนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศฉบับแรก (IT2000) ก็ไม่ทำให้เกิดปัญหาในเชิงปฏิบัติ เพราะกิจกรรมหลายประการที่ได้เริ่มขึ้นด้วยแนวนโยบาย IT2000 ยังดำเนินการต่อเนื่องอยู่ การสอดคล้องประสานระหว่างนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศฯ นี้กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๙ จะทำให้ประเทศไทยสามารถใช้ศักยภาพและประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมของประเทศ เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ตามเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวโดยสังเขปแผนแม่บทฯ จะประกอบด้วยเนื้อหาดังต่อไปนี้

ลำดับของการนำเสนอ แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารของประเทศไทย

รูปที่ ๑.๑ ลำดับของการเสนอแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๕๙

๑.๑ สารและใจความสำคัญของนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๕๓ ที่กล่าวถึงความจำเป็นและแนวทางของประเทศไทยที่จะสร้างความเข้มแข็งในการแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ในยุคโลกาภิวัตน์ด้วยการพัฒนาสังคมไทยและประชากรไทยให้เป็นสังคมของการเรียนรู้ที่สามารถใช้ภูมิปัญญามาพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า กลายเป็นสังคมที่พัฒนาแล้วในทุกด้าน เกิดความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้าที่ยั่งยืน ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุขทั่วกัน ทั้งนี้โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโทรคมนาคมที่ทันสมัยเป็นแรงขับเคลื่อนกิจกรรมห้าแขนงหลักให้เกิดผลเป็นรูปธรรมของการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงที่ยั่งยืนและก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง และคุณธรรมของศาสนาและวัฒนธรรมอันดีงามของคนไทยเป็นพื้นฐาน

เนื่องจากสาระโดยรวมของนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๕๓ มีขอบเขตกว้างขวางครอบคลุมยุทธศาสตร์สำคัญ ๕ ด้าน คือ การบริหารงานของรัฐบาล (e-Government) พาณิชย์กรรม (e-Commerce) อุตสาหกรรม (e-Industry) การศึกษา (e-Education) และสังคม (e-Society) เป็นเวลาถึงสิบปี เพื่อให้นโยบายเหล่านี้สามารถแปรไปสู่ภาคปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมและมีความเป็นไปได้ จึงนำกรอบยุทธศาสตร์สำคัญสามเรื่องมาพิจารณาเป็นอันดับเร่งด่วนก่อนและถือเป็นประเด็นหลักของแผนแม่บทฯ พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๙ ได้แก่การพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ของไทย การพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการบริหารงานและบริการของภาครัฐ เพื่อก้าวสู่ e-Government นอกจากนี้ แผนแม่บทฯ ยังได้นำเสนอยุทธศาสตร์สำคัญอีก ๔ ยุทธศาสตร์ (นอกเหนือจาก ๓ ยุทธศาสตร์ที่กล่าวแล้วข้างต้น) ซึ่งมีความสำคัญสำหรับการริเริ่มการพัฒนาสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ซึ่งจะต้องใช้ความพยายาม ทรัพยากรต่างๆ และเวลาอีกมากพอสมควร ผลที่จะเกิดจากการนำแผนแม่บทฯ ฉบับนี้ไปปฏิบัติ จะเป็นปัจจัยสำคัญในการวางรากฐานที่จะทำให้การดำเนินการของกลยุทธ์อื่นๆ ซึ่งกำหนดไว้ในนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๓ ที่จะเริ่มดำเนินการในช่วง ๕ ปีหลัง (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔)

๑.๒ ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม (SWOT analysis) ของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย ที่จะนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และยุทธศาสตร์หลักของแผนแม่บทฯ

๑.๓ วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมายของแผนแม่บทฯ และยุทธศาสตร์ ซึ่งเกิดจากการวิเคราะห์ SWOT พร้อมทั้งแผนงานและกิจกรรมรองรับยุทธศาสตร์

๑.๔ แผนงานที่เป็นพลังขับเคลื่อนหลัก ซึ่งต้องเร่งดำเนินการก่อน เพื่อช่วยขับเคลื่อนให้แผนงานอื่นๆ ที่จะเริ่มตามมาดำเนินไปได้อย่างสอดคล้องและเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน

๑.๕ แผนงาน/โครงการที่ต้องดำเนินการ ซึ่งจัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนของการบริหารแผน โดยกาหนดระยะเวลาของแผนงาน รวมทั้งหน่วยงานผู้รับผิดชอบ

๑.๖ การบริหารจัดการและการติดตามประเมินผลการพัฒนาตามแผนแม่บทฯ

๒. นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศไทย*

“นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศระยะ พ.ศ. ๒๕๔๔-๒๕๕๓ ของประเทศไทย” ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบเมื่อ ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้เสนอเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ และความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์กับการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ เพื่อใช้และสร้างภูมิปัญญาของคนไทยที่จะทำให้ประเทศไทยมีความแข็งแกร่งและความสามารถที่จะรับการท้าทายของการแข่งขันในระบบเศรษฐกิจใหม่ของสังคมโลกาภิวัตน์ได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ยังได้เสนอแนะ *กฎแห่งความสำเร็จ* ที่จะใช้กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศฯ ฉบับนี้ไปดำเนินการให้เกิดผลต่อไป

รายงานฉบับสมบูรณ์ “นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศระยะ พ.ศ. ๒๕๔๔-๒๕๕๓ ของประเทศไทย” ได้เปิดประเด็นนำของกรอบนโยบายฯ ไว้สามเรื่องคือ *ความท้าทายในโลกาภิวัตน์ สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ และประเทศไทยในศตวรรษแรกของคริสต์ศตวรรษที่ ๒๑*

นโยบายฯ นี้มีสาระโดยรวมว่า เทคโนโลยีใหม่ที่รวมคอมพิวเตอร์ สารสนเทศและการสื่อสาร (โทรคมนาคม) เรียกว่าเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communications Technology หรือ ICT) รวมถึงเทคโนโลยีชีวภาพ และพันธุวิศวกรรมศาสตร์ ได้ก่อให้เกิดกิจกรรมใหม่ๆ ในทางเศรษฐกิจและสังคมอันส่งผลต่อการดำรงอยู่และการพัฒนาของประเทศต่างๆ ในโลกที่แตกต่างจากอดีตอย่างมาก จนเป็นที่ยอมรับกันว่าในศตวรรษที่ ๒๑ (เริ่มจาก ค.ศ. ๒๐๐๑ หรือ พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นต้นไป) จะเกิดเศรษฐกิจใหม่ที่เรียกว่า “เศรษฐกิจแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้” (Knowledge-based Learning Economy) และจะมีผลทำให้ประเทศไทยซึ่งมีทรัพยากรบุคคลอันมีความรู้เป็นพื้นฐานสามารถจะพัฒนาล้ำหน้าประเทศอื่นๆ ที่ด้อยในส่วนนี้อย่างมาก

อย่างไรก็ตาม วิทยาการใหม่ต่างๆ ได้ขับเคลื่อนให้ระดับการพัฒนาของประเทศต่างๆ ที่เจริญแล้ว ก้าวไปอย่างรวดเร็วมาก จนเกิดความเหลื่อมล้ำมากขึ้นโดยลำดับ เนื่องจากประเทศที่ล้ำหลังก้าวตามไม่ทัน เมื่อเกิดเศรษฐกิจใหม่ก็เกิดช่องว่างทางเทคโนโลยีใหม่มากขึ้นโดยเฉพาะ ICT และช่องว่างนี้ไม่เพียงแต่ทำให้ระดับความก้าวหน้าของประเทศต่างๆ แตกต่างกันเท่านั้น แต่ยังทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำของสังคมในประเทศอีกด้วย ประเทศไทยจึงควรตระหนักถึงปรากฏการณ์นี้ และควรเร่งแก้ไขพร้อมกับป้องกันมิให้เกิดผลกระทบไปในทางที่ไม่พึงประสงค์ได้ เนื่องจากข้อวิเคราะห์ถึงศักยภาพของประเทศไทย แสดงให้เห็นว่าปัจจุบันประเทศไทยมีทั้งความเข้มแข็ง และความอ่อนแอ โดยจะต้องดำรงสภาพอยู่กับโอกาสและการคุกคามท่ามกลางการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในโลก เศรษฐกิจและสังคมใหม่อีกยาวนาน

นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาประเทศให้เป็นสังคมของภูมิปัญญาและการเรียนรู้ สำหรับช่วงเวลา พ.ศ. ๒๕๔๔-๒๕๕๓ ประกอบด้วยองค์ประกอบหลักสามองค์ประกอบ ได้แก่

- การลงทุนในการสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีความรู้ที่เหมาะสมและทันการ
  - การส่งเสริมให้มีความนวัตกรรมที่ทันการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในระบบเศรษฐกิจและสังคม
  - การลงทุนและการส่งเสริมให้มีโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ และอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องอย่างจริงจังและต่อเนื่อง
- กรอบนโยบายนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะทำให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายสำคัญสามประการ คือ
- เพิ่มขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือพัฒนาประเทศ โดยมีเป้าหมายในการเลื่อนสถานภาพของประเทศไทยจากประเทศ ในกลุ่ม *ผู้ตามที่มีพลวัต (dynamic adopters)* อันดับต้นๆ ไปสู่ประเทศในกลุ่ม *ประเทศที่มีศักยภาพเป็นผู้นำ (potential leaders)* อันดับต้นๆ โดยใช้ดัชนีผลสัมฤทธิ์ทางเทคโนโลยีของสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) เป็นเครื่องประเมินวัด

* เนื้อความหลักของบทนี้เป็นกรอความและย่อความจาก “นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศระยะ พ.ศ. ๒๕๔๔-๒๕๕๓” ที่จัดทำโดยศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ร่วมกับศูนย์นวัตกรรมนโยบาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

- เพิ่มจำนวนแรงงานความรู้ของประเทศไทยจากประมาณร้อยละ ๑๒ ของแรงงานทั้งหมด ให้เป็นร้อยละ ๓๐ ซึ่งเท่ากับค่าเฉลี่ยของแรงงานความรู้ของกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว (OECD) ใน พ.ศ. ๒๕๕๔ ตามสถิติขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO)
- พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยเพิ่มสัดส่วนของมูลค่าอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรู้เป็นพื้นฐานให้มีมูลค่าถึงร้อยละ ๕๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP)

จากวิสัยทัศน์และนโยบายดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่สำคัญไว้ ๕ กลุ่ม คือ

- เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาด้านภาครัฐ (e-Government)
- เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาด้านพาณิชย์ (e-Commerce)
- เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม (e-Industry)
- เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาด้านการศึกษา (e-Education)
- เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาด้านสังคม (e-Society)

เมื่อนำกลยุทธ์ทั้ง ๕ นี้มาดำเนินการ โดยประสานสัมพันธ์และเชื่อมโยงการดำเนินการของแต่ละกลุ่มด้วยการวางแผนและการปฏิบัติที่รอบคอบ บนพื้นฐานของปัจจัยสำคัญอีกสามด้านที่จะเป็นสื่อนำไปสู่เศรษฐกิจและสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ คือ การสร้างทรัพยากรมนุษย์ การส่งเสริมนวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและอุตสาหกรรมสารสนเทศ เชื่อว่าในสิบปีข้างหน้าประเทศไทยจะมีการพัฒนาไปสู่เป้าหมายข้างต้นได้อย่างเหมาะสม

ส่งเสริมการส่งออก	ยกระดับประสิทธิภาพในการผลิตโดยใช้ไอที	พัฒนาประสิทธิภาพภายในองค์กร (Back Office)	ลดความเหลื่อมล้ำของการเข้าถึงสารสนเทศและความรู้ (Digital Divide)	สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุปกรณ์ที่มีอยู่แล้ว (Value-added)
ส่งเสริมการค้าบริการ	ขยายฐานการตลาดโดยใช้ไอที	พัฒนาระบบบริการประชาชน (Front Office)	เพิ่มคุณภาพชีวิตให้กับประชาชน (Quality of Life)	ลดความเหลื่อมล้ำโดยลงทุนอย่างเหมาะสม (Equity)
ส่งเสริมการบริโภคจากผู้ประกอบการภายในประเทศ	ใช้ไอทีเพื่อเพิ่มผลผลิตทางด้านการเกษตร	ปรับปรุงระบบบริหารราชการการเพื่อนำไปสู่ Good Governance	ส่งเสริมการเรียนรู้ (Learning Society)	วางแผนก้าวกระโดดในระยะยาว (Quantum-jump)

กลยุทธ์ ตามนโยบาย IT2010

eCommerce	eIndustry	eGovernment	eSociety	eEducation
-----------	-----------	-------------	----------	------------

มาตรการและแนวทาง

กฎหมายพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์	จัดให้มี Thailand Exchange	จัดทำแผนแม่บท	สร้างโอกาสในการเข้าถึงสารสนเทศและความรู้	ยกระดับครูให้มีทักษะด้านไอที (Teachers' Training)
ระบบการชำระเงินผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ปลอดภัย	ส่งเสริมการใช้ไอทีในภาคการผลิต	จัดให้มีหน่วยงานติดตามและสนับสนุน	ส่งเสริมชุมชนและองค์กรแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต	เร่งผลิตฐานความรู้ (Content Development)
สร้างความตระหนักและความเข้าใจ	จัดให้มีข้อมูลทางด้านการตลาด	ปรับปรุ้งระบบงานและการจัดระบบข้อมูลทั้งในส่วนกลางและองค์กรท้องถิ่น	พัฒนาทักษะของประชาชนในการเข้าถึงและใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้	สร้างเครือข่ายการจัดการศึกษาที่มีระบบบริหารจัดการที่ดี (Networking)
ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและย่อม	ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาในภาคเอกชน	พัฒนาข้าราชการให้มีทักษะ	ส่งเสริมการใช้ไอทีเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต	สนับสนุนการใช้ไอทีเพื่อยกระดับความสามารถทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
สร้างตลาดให้ภาคเอกชนผ่าน e-Procurement ของภาครัฐ	ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรในภาคการผลิตให้มีและแลกเปลี่ยนความรู้	ปรับกฎหมายและกฎระเบียบให้เอื้ออำนวย	สนับสนุนการใช้ไอทีเพื่อวัฒนธรรม และความเอื้ออาทรในสังคม	จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและส่งเสริมอุตสาหกรรมไอทีของไทย
พัฒนาบุคลากร	ส่งเสริมอุตสาหกรรมไอทีเพื่อลดการนำเข้าและเพื่อการส่งออก	จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและส่งเสริมอุตสาหกรรมสารสนเทศของไทย	ส่งเสริมการจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศที่เหมาะสมและสนับสนุนอุตสาหกรรมไอทีของไทย	
จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศที่เหมาะสมและส่งเสริมอุตสาหกรรมไอทีของไทย	ส่งเสริมการใช้ไอทีในภาคการเกษตร	สร้างความตระหนักและความเชื่อมั่นของประชาชน		

รูปที่ ๒.๑ สรุปนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศฯ กลยุทธ์ มาตรการ และแนวทาง

การกำหนดเป้าหมายและยุทธศาสตร์การพัฒนาใน นโยบาย IT 2010

นโยบาย IT 2010 ได้กำหนดเป้าหมายและยุทธศาสตร์การพัฒนาในแต่ละกลุ่มสาขา สรุปได้ดังนี้

ด้านภาครัฐ (e-Government)

มีเป้าหมายในการนำ ICT มาพัฒนาและปรับปรุงระบบงานบริหารที่สำคัญทุกประเภทของส่วนงานของรัฐ ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ภายในพ.ศ. ๒๕๔๗ และพัฒนาบริการที่ให้แก่สาธารณชนให้ได้ครบทุกขั้นตอนในพ.ศ. ๒๕๕๓

ยุทธศาสตร์ที่ใช้ในการพัฒนาเป็นการปฏิรูปร่างงานวางแผนและงบประมาณ การจัดองค์กร การพัฒนาบุคลากรของรัฐ การพัฒนาการบริหารและการให้บริการโดยรวม โดยมุ่งให้เกิดความกระตือรือร้น ความประหยัด ประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยใช้ ICT ควบคู่กับการปรับขั้นตอนและกระบวนการทำงาน

ด้านพาณิชย์ (e-Commerce)

มีเป้าหมายมุ่งสร้างประโยชน์โดยรวมในกิจการพาณิชย์ของประเทศ ทั้งในความสามารถในการแข่งขันของคนไทย และการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับธุรกิจส่งออก การค้าและบริการ ตลอดจนการบริโภคของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ใช้เป็นการปฏิรูปการพาณิชย์ของประเทศให้มีโอกาสในตลาดต่างประเทศดีขึ้น มีการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์และงานเกี่ยวเนื่อง รวมถึงการจัดให้มีการชำระเงินผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่มีความปลอดภัยสูง มีการสร้างระบบฐานข้อมูลและการจัดการข้อมูลที่ทันสมัย เพื่อช่วยในการส่งเสริมผู้ประกอบการขนาดกลางและย่อมให้เป็นกำลังสำคัญของระบบเศรษฐกิจใหม่ ทั้งนี้รวมถึงการพัฒนาบุคลากรทุกประเภทและระดับ กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เจริญเติบโตเป็นธุรกิจเสรีรองรับการพัฒนาการพาณิชย์ให้เจริญมั่นคงต่อไป

ด้านอุตสาหกรรม (e-Industry)

มีเป้าหมายในการส่งเสริมและพัฒนาการใช้และการผลิตอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศของภาคเอกชน เพื่อให้เกิดอุตสาหกรรมการผลิตที่ใช้ความรู้เป็นทรัพยากรสำคัญ ใน พ.ศ. ๒๕๕๓

ยุทธศาสตร์ที่ใช้เป็นการนำ ICT โดยเฉพาะระบบอินเทอร์เน็ตมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาข้อมูลของศูนย์การค้า ตลาด และตลาดกลางสินค้าอุตสาหกรรม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมทั่วไปให้ใช้ ICT รวมถึงการพัฒนาอุตสาหกรรม ICT เองโดยเฉพาะซอฟต์แวร์และอิเล็กทรอนิกส์ นำ ICT มาสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม รวมถึงภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้เป็นกำลังสำคัญที่เข้มแข็งของเศรษฐกิจไทยในยุคใหม่ นอกจากนี้ ให้มีการสร้างเสริมการประสานความรู้ด้านการวิจัยและพัฒนา เพื่อใช้ ICT ให้เป็นประโยชน์ในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งรวมถึงการสร้างสรรให้บุคลากรในภาคอุตสาหกรรมมีทักษะด้าน ICT เพิ่มขึ้นด้วย

ด้านการศึกษา (e-Education)

มีเป้าหมายในการสร้างความพร้อมของทรัพยากรมนุษย์ทั้งหมดของประเทศ เพื่อช่วยกันพัฒนาให้เกิดสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ใช้เป็นการเน้นหนักในการจัดหา จัดสร้าง ส่งเสริม สนับสนุน โครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและอุปกรณ์เกี่ยวกับการศึกษาและการเรียนรู้ รวมถึงวิชาการ ความรู้ สารสนเทศต่าง ๆ และผู้สอน อันจะมีส่วนในการจัดการ และการบริหารการศึกษาและการฝึกอบรมทั้งวิชาการและทักษะ เพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพความรู้ของทรัพยากรมนุษย์ของไทยให้เป็นประชากร กำลังคน และกำลังแรงงานที่มีคุณภาพและสมบูรณ์ด้วยภูมิปัญญาและการเรียนรู้ สามารถสร้างสรรค์เศรษฐกิจและสังคมไทยให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมประเทศที่พัฒนาไปแล้วได้โดยเร็ว

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้างต้น จะต้องลดความเหลื่อมล้ำของโอกาสในการเรียนรู้ของประชากรไทย อันสืบเนื่องมาจากสถานภาพของสถาบันการศึกษา หลักสูตรวิชาการ ภูมิประเทศ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนความรู้และสารสนเทศสูงให้มากที่สุด ผลลัพธ์คือการยกระดับภูมิปัญญาและคุณภาพกับปริมาณของความรู้ของประชากรไทยโดยทั่วไปให้สูงขึ้นโดยลำดับ เพื่อให้เป็นขุมพลังในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และความมั่นคงของประเทศอย่างยั่งยืนและยาวนานสืบไปในอนาคต

ด้านสังคม (e-Society)

มีเป้าหมายที่จะลดความเหลื่อมล้ำของสังคมอันเป็นผลเนื่องมาจากความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสารสนเทศและความรู้ ซึ่งหมายถึงการพัฒนาให้คุณภาพชีวิตของประชาชนทั่วไปดีขึ้นและใกล้เคียงกันให้มากที่สุดโดยลำดับ เพื่อก่อให้เกิดเป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ใช้เป็นการพัฒนาองค์ประกอบที่สำคัญ และจำเป็นที่จะสร้างให้สังคมไทยในศตวรรษที่ ๒๑ เป็นสังคมที่ใฝ่หา มีความสมบูรณ์และเพียงพอ มีคุณธรรมอันดีงามของศาสนาแทรกซึมอยู่ในใจของประชากรทุกหมู่คณะ แม้จะใช้ ICT และเทคโนโลยีเชิงวัตถุเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมก็ตาม ในการนี้จึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศที่ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะตามความหมายของรัฐธรรมบัญญัติแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๗๘ เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้สถาบันความรู้มีความสามารถในการสนับสนุนการเรียนรู้ของชุมชน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสารสนเทศและความรู้ ทำให้เกิดการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่า และรู้เท่าทันถึงประโยชน์และโทษ หรือภัยจากการใช้ ICT

ยุทธศาสตร์ของ e-Society ได้มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักการและแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง อาทิ ส่งเสริมการพัฒนาระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของชุมชนเพื่อสร้างเศรษฐกิจชุมชนที่เข้มแข็ง โดยเฉพาะการพัฒนาการเกษตรและธุรกิจการเกษตรครบวงจร ทั้งนี้จะได้มีโอกาสสร้างความพอเพียงและทั่วถึงในความเป็นอยู่ ส่งเสริมการใช้ ICT ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับสาธารณสุขมูลฐานและการดูแลสุขภาพอนามัยให้แก่ประชาชนโดยทั่วไป ส่งเสริมการใช้ ICT ในกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและประชาชนในชนบท รวมถึงการสร้างเครือข่ายระหว่างกลุ่มสังคม ซึ่งจะทำให้เกิดกำลังร่วมที่จะสร้างภูมิคุ้มกันของสังคม ซึ่งวิธีการและความสำเร็จของยุทธศาสตร์นี้จะทำให้สังคมไทยมีสถาบันครอบครัวที่เข้มแข็งและมีคุณภาพ สร้างความรัก ความอบอุ่น และความปลอดภัยให้แก่สมาชิกของครอบครัว โดยเฉพาะเยาวชนของชาติ ในกระแสการพัฒนาของเทคโนโลยีได้เป็นอย่างดี

ความเชื่อมโยงระหว่าง ๕ กลุ่มยุทธศาสตร์กับปัจจัยของการพัฒนา

นโยบาย IT 2010 ได้กล่าวถึงความเชื่อมโยงของการพัฒนายุทธศาสตร์แต่ละกลุ่มเข้าด้วยกัน เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ของทั้ง ๕ กลุ่มกับปัจจัยสำคัญสามด้าน สรุปโดยสังเขป ดังนี้

- การสร้างทรัพยากรมนุษย์ จะครอบคลุมถึงการพัฒนาศักยภาพของข้าราชการ เป็นส่วนของ e-Government การพัฒนาบุคลากรและนักเรียน นักศึกษาในระบบการศึกษา เป็นส่วนของ e-Education การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นส่วนของ e-Society และการพัฒนาแรงงานความรู้ เป็นส่วนของ e-Commerce และ e-Industry
- การส่งเสริมนวัตกรรม จะครอบคลุมและส่งผลกระทบทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบบริหารและบริการของภาครัฐ เป็นส่วนของ e-Government การสร้างความสามารถในการแข่งขันสร้างสรรค์ของเยาวชนไทยในภาคการศึกษา เป็นส่วนของ e-Education การถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นส่วนของ e-Society และการวิจัยพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยีในภาคเศรษฐกิจ เป็นส่วนของ e-Commerce และ e-Industry
- โครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและอุตสาหกรรมสารสนเทศจะครอบคลุมการพัฒนาเครือข่ายและระบบการบริหารจัดการสารสนเทศของหน่วยงานของรัฐ เป็นส่วนของ e-Government การพัฒนาเครือข่ายเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ เป็นส่วนของ e-Education การพัฒนาเครือข่ายสารสนเทศชุมชน เป็นส่วนของ e-Society การพัฒนาพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ เป็นส่วนของ e-Commerce และการพัฒนาการบริหารระบบ supply chain และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เป็นส่วนของ e-Industry

รูปที่ ๒.๒ เป็นการสรุปความเชื่อมโยงระหว่างกลยุทธ์ ๕ ด้านของ IT 2010 และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับทุกกลยุทธ์ ได้แก่ นวัตกรรม ความรู้ การวิจัยและพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สารสนเทศ การพัฒนาคน และโครงสร้างพื้นฐานด้านโทรคมนาคม ซึ่งหากได้มีการพัฒนาตามกลยุทธ์ ๕ ด้าน โดยพัฒนาฐานที่เป็นปัจจัยเชื่อมโยงไปพร้อมกัน ก็จะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยกลยุทธ์ e-Industry และ e-Commerce จะพัฒนาเศรษฐกิจ กลยุทธ์

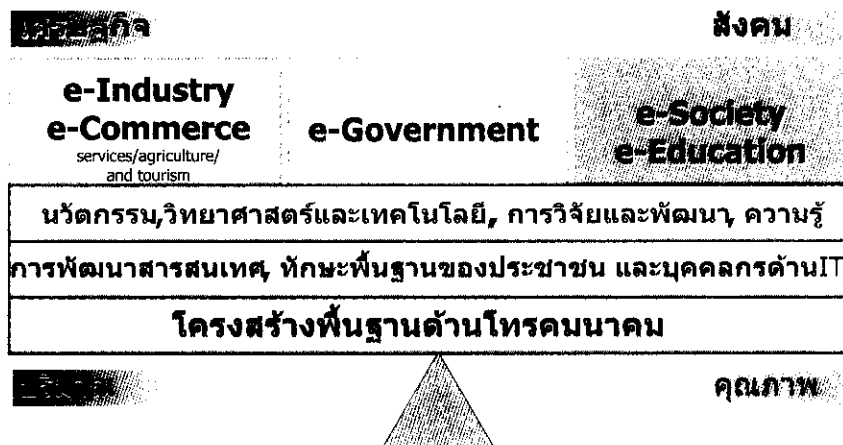

e-Education และ e-Society จะพัฒนาสังคม และ e-Government คือระบบบริหารจัดการของภาครัฐ ซึ่งจะต้องมีการปรับปรุงให้สามารถใช้ ICT เป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารและบริการประชาชน

การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ระยะ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๗

ที่มา: คณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๕

รูปที่ ๒.๒ สรุปความเชื่อมโยงระหว่างกลยุทธ์การพัฒนาห้าเสา กับปัจจัยที่เชื่อมโยง โดยเน้นนวัตกรรม, ความรู้, สารสนเทศ, การพัฒนาคน และโครงสร้างพื้นฐานด้านโทรคมนาคม

กฎแห่งความสำเร็จ

บทส่งท้ายของรายงานได้เสนอแนะเงื่อนไขของการพัฒนานโยบายและแผนต่างๆ ไปสู่การปฏิบัติที่จะให้เกิดผลสำเร็จไว้โดยเปรียบเป็นเสมือนกฎแห่งความสำเร็จได้แก่

๑. การให้ความสำคัญกับสารสนเทศ เนื้อหาและความรู้มากกว่า หรือเท่ากับการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและอุปกรณ์ รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการวิจัยพัฒนาและนวัตกรรมที่จะทำให้ขีดความสามารถของไทยสูงขึ้นโดยไม่หยุดยั้งและสามารถพึ่งตนเองได้มากขึ้นทุกขณะ นอกจากนี้ยังจำเป็นที่จะต้องสร้างองค์ความรู้ในระดับต่างๆ ของสังคมทั้งภาครัฐและเอกชน สำหรับกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาสังคม และการประกอบกิจกรรมขนาดต่างๆ ของประชาชนไทย
๒. การพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ทั้งในระบบการศึกษา และนอกระบบ ทำให้เกิดการพัฒนาร่างงานปัจจุบันไปสู่แรงงานที่พัฒนาด้วยความรู้อันยั่งยืน และประชากรโดยรวมที่จะรองรับและสร้างสังคมความรู้ที่มีพลวัต
๓. การลดช่องว่างและความเหลื่อมล้ำอันเป็นผลกระทบจากการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (digital divide) ให้แปรเปลี่ยนเป็นการสร้างโอกาสอันทำให้ความเหลื่อมล้ำในการขาดแคลนโครงสร้างและอุปกรณ์ ในทักษะและความรอบรู้ ในวัฒนธรรมประเพณี ในสภาวะแวดล้อม และในความสามารถของการบริหารจัดการ ลดลงหรือสลายไปโดยเร็วที่สุด
๔. การกำหนดและสร้างกลไกที่ทำงานได้อย่างต่อเนื่อง โดยต้องมีสถานะ "การเป็นผู้นำ" ทั้งในระดับกำหนดนโยบาย และการนำนโยบายไปปฏิบัติให้เกิดผล องค์ประกอบจำต้องต้องมีผู้บริหาร (บุคลากร) ระดับผู้นำประเทศ และองค์กรบริหารที่มีประสิทธิภาพและมีธรรมรัฐ ได้แก่
  - ๔.๑ ให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน *คณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ (กทสช.)* โดยมีสำนักงานนโยบาย ICT รับผิดชอบดำเนินกิจการในเชิงนโยบายตามที่คณะกรรมการได้กำหนดขึ้น ให้การบริหารงานและการจัดการของสำนักงานนโยบายมีประสิทธิภาพ และมีความโปร่งใส โดยไม่ทำงานเป็นระบบ

ราชการ เพื่อมีความไว้วางใจ รับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของ ICT และสถานการณ์ของโลกแห่งการ แข่งขัน

- ๔.๒ มีสำนักงานสนับสนุนการปฏิบัติการ ทำหน้าที่สนับสนุนและช่วยให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินการของ องค์กรปฏิบัติต่างๆ เพื่อเกิดความสำเร็จ
- ๔.๓ เมื่อการดำเนินนโยบายของสำนักงานนโยบายและสำนักงานสนับสนุนการปฏิบัติการได้พัฒนาไปสู่ระดับ ชาติและมีขนาดของกิจการกว้างขวางเกินกว่ากิจกรรมเฉพาะกาล ก็ควรพัฒนาให้มีการจัดตั้งกระทรวง เทคโนโลยีสารสนเทศ (ซึ่งควรจะรวมการสื่อสารไว้ด้วย) เพื่อรับผิดชอบการพัฒนา ICT ของชาติให้เป็น มาตรฐานสากล เช่น ประเทศที่พัฒนาแล้วหลายประเทศได้ดำเนินการอยู่ จะทำให้กิจการ ICT ของไทยมี ความสมบูรณ์ ก้าวหน้า และยั่งยืน เป็นการถาวรสืบไป
- ๔.๔ ให้ส่วนงานราชการอื่นๆ ในระดับกระทรวง ทบวง และกรม ได้เข้าร่วมรับผิดชอบดำเนินการโครงการ ตาม แผนงานต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกิจของแต่ละส่วนงาน โดยรับนโยบายของรัฐบาลที่เกี่ยวกับแผนแม่ บทฯ ไปดำเนินการด้วยการวางแผนการปฏิบัติ และจัดเตรียมกำลังทรัพยากรทุกประเภทที่จะต้องใช้ให้ สมบูรณ์ หากสิ่งใดที่ภาคเอกชนจะดำเนินการได้เนื่องจากสถานะของธุรกิจหรือนโยบายของชาติ เช่น บริการโทรคมนาคม แข่งขันเสรี เป็นต้น รัฐควรให้เอกชนเข้ามามีบทบาทในการให้บริการจะประหยัดกว่า สร้างบริการของแต่ละส่วนราชการขึ้นมาใช้งานเอง ในกรณีนี้สำนักงานสนับสนุนการปฏิบัติการ (ตามข้อ ๔.๒) อาจให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนได้อย่างดี
- ๔.๕ เชื่อมโยงนโยบายและกิจกรรมขององค์กรซึ่งมีภารกิจกำหนดไว้ในกฎหมายที่จะรองรับมาตรา ๗๘ ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ เข้ากับนโยบายและกิจกรรมของคณะกรรมการกิจการ โทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) และคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (กสช.) ซึ่งกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุ โทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่รองรับมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อทำให้คลื่นความถี่วิทยุและโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ รวมถึงเทคโนโลยีสาร สนเทศ โทรคมนาคม และการกระจายเสียงที่ผนวกเข้าด้วยกัน (convergence of technology) ได้ถูกนำ มาใช้เป็นสื่อสาธารณะที่ทรงประสิทธิภาพสำหรับการแพร่กระจายของข้อมูล ข่าวสาร การสื่อความ การ เรียนรู้และความรู้ ให้ประชาชนในสังคมไทยทุกระดับมีโอกาสสร้างเสริมภูมิปัญญาและการเรียนรู้ด้วยตน เองได้ทุกโอกาส

นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศระยะ พ.ศ. ๒๕๔๔-๒๕๕๓ ยังประกอบด้วยรายละเอียดเฉพาะเรื่องของการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นองค์ประกอบในกลยุทธ์การพัฒนา ๕ กลุ่มดังกล่าวแล้ว ซึ่งในการจัดทำแผนแม่บทฯ พ.ศ. ๒๕๔๔-๒๕๕๓ ฉบับนี้ได้นำนโยบายและสาระสำคัญของทุกกลุ่มมาวิเคราะห์ และจัดทำเป็นแนวทางยุทธศาสตร์และ แผนงานเพื่อจะเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะรัฐมนตรี ก่อนที่จะให้ส่วนงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องรับไปดำเนินการเป็น โครงการปฏิบัติให้เกิดผลสืบไป

ในการนี้ ส่วนงานที่เกี่ยวข้องจะมีบทบาทสำคัญในการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อพัฒนางาน และ/หรือโครงการที่ รับผิดชอบอย่างเต็มที่ นับตั้งแต่ขั้นตอนการกำหนดกรอบโครงการ การวางแผนปฏิบัติการ การจัดหาทรัพยากรที่ต้อง ใช้ การดำเนินงาน และผลลัพธ์ของโครงการทั้งหลาย และเพื่อให้โครงการเหล่านั้นมีโอกาสได้รับความสำเร็จอย่าง สูง ควรมีการนำระบบการติดตามและประเมินผลดังที่เสนอไว้ในบทที่ ๗ ของแผนแม่บทฯ นี้มาใช้งานด้วย

ในภาคปฏิบัติ อาจกำหนดให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่เป็นองค์กรรวบรวม รายงานผลการดำเนินงานโครงการ ให้ข้อเสนอแนะ และประสานงานโครงการที่เกิดจากแผนแม่บทฯ เพื่อจัดทำ รายงานทุกหกเดือนเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณากำกับการนำแผนแม่บทฯ ไปปฏิบัติงานให้เป็นผลโดยต่อเนื่อง หากจำเป็น แผนแม่บทฯ ควรมีการปรับปรุงเป็นรายปี เพื่อทำให้ขบวนการวางแผนในระดับชาติเกี่ยวกับการพัฒนา ICT ของไทยมีพลวัต (dynamic) เกิดแผนแม่บทฯ ห้าปีที่มีการเคลื่อนที่อย่างต่อเนื่อง (rolling plan) ทุกปี ไปสู่ แผนแม่บทฯ ช่วง พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔ ได้อย่างดี

๓. บทวิเคราะห์สถานภาพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารของประเทศไทย

จากการที่ประเทศต่าง ๆ กำลังปรับเปลี่ยนแนวการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ ด้วยการนำเอาความรู้และเทคโนโลยีมาเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศ เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายแห่งการเป็นเศรษฐกิจและสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ (knowledge-based economy) ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ อย่างมากมาย ทั้งเกิดการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในหลายด้านเพื่อประโยชน์แก่การพัฒนา และเกิดการแข่งขันสูงขึ้นโดยประเทศผู้มีความรู้หรือมีเทคโนโลยีสูงกว่ามักจะเป็นผู้ได้เปรียบ

ในการวัดความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศนั้น Institute for Management Development (IMD) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ๔๙ ประเทศทั่วโลก ปรากฏว่าในปี ๒๕๔๕ ความสามารถในการแข่งขันของไทยเป็นอันดับที่ ๓๔ (สถานภาพดีขึ้นจากอันดับที่ ๓๘ ในปี ๒๕๔๔ และ อันดับที่ ๓๕ ในปี ๒๕๔๓) ซึ่งจากการจัดอันดับดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงปัจจัยหลักที่ทำให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยังด้อยกว่าประเทศอื่นๆ หลายประการ ไม่ว่าจะเป็น ระดับการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา ทักษะของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โครงสร้างพื้นฐานทางด้านสารสนเทศ (โทรศัพท์พื้นฐาน และ โทรศัพท์มือถือต่อประชากร) ระดับความสนใจด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของเยาวชน เป็นต้น

จะเห็นว่าปัจจัยเหล่านั้น ส่วนหนึ่งเป็นตัวแปรอันเนื่องมาจากการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ล่าช้าของประเทศไทย อย่างไรก็ตามยังมีปัจจัยหลายประการที่แสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่ง อันสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันต่อไปได้ เช่น การเป็นประเทศที่มีลักษณะสังคมเปิด คนไทยสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง ภาวะการว่างงานต่ำ ค่าครองชีพต่ำ มีการขยายตัวของ การส่งออกอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น

ในระดับสากลประเทศไทยมีศักยภาพสูงในการพัฒนาเศรษฐกิจโดยอาศัยจุดแข็งและความเด่นของประเทศในหลายด้าน ซึ่งสามารถรองรับการดำเนินการต่างๆ ที่เป็นนโยบายของรัฐบาล และที่เสนอในแผนแม่บทฉบับนี้ได้โดยง่ายหากมีการจัดการที่ดี และมีจุดเริ่มต้นที่ตรงกับความพร้อมและศักยภาพดังกล่าว ตัวอย่างจุดแข็งของประเทศ ไทยที่ควรกล่าวถึงได้แก่

- ประเทศไทยมีโครงสร้างพื้นฐานด้านทางหลวงดีเยี่ยม (๙๗.๕ % - อันดับที่ ๑๔ ของโลก)
- ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์ฮาร์ดดิสก์ใหญ่อันดับ ๒ ของโลก
- ประเทศไทยส่งออกอุปกรณ์ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์เป็นอันดับที่ ๑๔ ของโลก (๑.๗๓ % ของตลาดโลก)
- ประเทศไทยส่งออกอุปกรณ์และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์เป็นอันดับที่ ๑๒ ของโลก (๑.๘๓ % ของตลาดโลก)
- ประเทศไทยส่งออกอุปกรณ์สำนักงานและวัสดุสำนักงานเป็นอันดับที่ ๑๕ ของโลก (๒.๖ % ของตลาดโลก)
- ประเทศไทยมีการสูญเสียกำลังสมองด้านวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมต่ำอันดับที่ ๑๗ ของโลก
- ประเทศไทยมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดตั้งบริษัท ดีเป็นอันดับที่ ๑๙ ของโลก (เฉลี่ย ๓๐ วัน)
- ประเทศไทยมีความเสมอภาคระหว่างเพศหญิงและเพศชาย ดีเป็นอันดับที่ ๑๓ ของโลก
- ประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เร็วเป็นอันดับที่ ๑๕ ของโลก
- ประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวของการทำงานในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๒-๒๕๔๓ ดีเป็นอันดับ ๓ ของโลก

จุดแข็งที่กล่าวถึงนี้ ในบางด้านถือว่าเป็นโอกาสที่ควรขยายผล แต่กำลังจะกลายเป็นจุดอ่อน หากไม่มีการปรับตนเองให้ยืนอยู่ได้ ตัวอย่างเช่น การเริ่มย้ายฐานการผลิตผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ไปสู่ประเทศจีนเนื่องจากมีแหล่งผลิตที่ค่าแรงต่ำกว่าไทย และมีวิศวกรที่มากกว่าไทย ภัยคุกคามเหล่านี้จะต้องขจัดโดยการเร่งสร้าง

* รวบรวมจาก "The Global Information Technology Report 2001-2002: Readiness for the Networked World" ของ Harvard University & World Economic Forum ดัชนีรายละเอียดได้จากภาคผนวก ๓

มูลค่าเพิ่มและนวัตกรรมให้แก่อุตสาหกรรม เพื่อให้คุ้มค่าที่การผลิตเหล่านี้จะอยู่ในประเทศไทยต่อไป และมีมูลค่าเพิ่มในประเทศมากขึ้น

ในบทนี้ จะได้กล่าวถึงสภาพภาพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทยในปัจจุบัน จากหลักฐานอ้างอิงและข้อมูลต่างๆ เพื่อวิเคราะห์ส่วนที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน ของประเทศไทย และสภาพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของโลกและ/หรือภูมิภาค เพื่อวิเคราะห์ส่วนที่เป็นโอกาส และภัยคุกคาม เพื่อชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นอันจะต้องเร่งพัฒนาประเทศ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือสำคัญ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้เพิ่มขึ้น ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ ในสังคมโลก

3.1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย

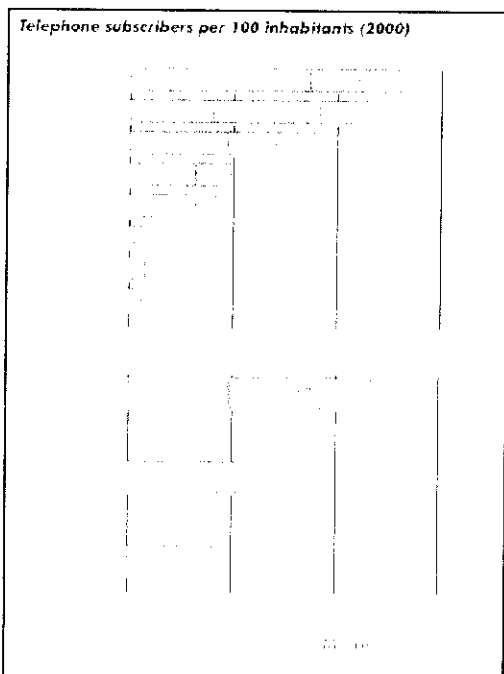
3.1.1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

โดยทั่วไปเมื่อกล่าวถึงโครงสร้างพื้นฐานด้านสารสนเทศและการสื่อสาร^๑ นั้น จะหมายถึงเครื่องมือ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ อันเป็นตัวกลางที่ทำให้ประชาชนเข้าถึงสารสนเทศในประเทศได้ อาทิ โทรศัพท์ โทรทัศน์ วิทยุ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ การที่ประเทศมีการแพร่กระจายของเครื่องมือในการส่งผ่านข่าวสารดังกล่าวอย่างทั่วถึง แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลของประชาชนในส่วนต่างๆ ของประเทศ และถ้ามีความไม่เท่าเทียมในการกระจายโครงสร้างพื้นฐานฯ ดังกล่าว ก็อาจจะทำให้เกิดปัญหาสำคัญที่เรียกว่า "Digital Divide" หรือปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและความรู้ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศในด้านอื่นๆ ต่อไปด้วย

ประเทศไทยมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง และมีมาตรการหลายๆประการเพื่อลดปัญหา digital divide ไม่ว่าจะเป็นความพยายามในการขยายบริการด้านโทรศัพท์พื้นฐานให้กระจายไปสู่ท้องถิ่นมากขึ้น จนทำให้ปัจจุบันประเทศไทยมีจำนวนโทรศัพท์พื้นฐาน ๑๒.๖ เครื่อง ต่อประชากร ๑๐๐ คน มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตไปถึง กว่า ๔,๕๕๐ โรงเรียน หรือโครงการอินเทอร์เน็ต

ตำบล ซึ่งมีเป้าหมายขยายการติดตั้งคอมพิวเตอร์ให้กับหน่วยงานราชการ ชุมชนและตำบล ๙,๐๓๒ แห่ง ในปี ๒๕๔๖

อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบกับหลายประเทศแล้ว ประเทศไทยยังมีการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในด้านต่างๆ อยู่ในระดับที่ไม่ดีนัก โครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารหลายๆ ด้านของประเทศไทยยังด้อยกว่าประเทศใกล้เคียง ดังตัวอย่างจำนวนเลขหมายโทรศัพท์ที่มีผู้เช่า และจำนวนผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ ต่อจำนวนประชากรเปรียบเทียบระหว่างประเทศต่างๆ ในรูปที่ ๓.๑ ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีสัดส่วนการใช้โทรศัพท์ต่อประชากรสูงกว่าโดยเฉลี่ยของประเทศในอาเซียน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับ สิงคโปร์ บรูไน และมาเลเซีย แล้ว สัดส่วนของการใช้โทรศัพท์ต่อประชากรของไทยยังต่ำกว่ามาก จำเป็นจะต้องมีการขยายการให้บริการ และเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานเหล่านั้นให้มากยิ่งขึ้น

^๑ ร่างพระราชบัญญัติการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ ระบุองค์ประกอบของโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศว่าประกอบด้วย โครงข่ายโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศ สารสนเทศ ทรัพยากรมนุษย์ และปัจจัยอื่นๆ, กฎหมายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน, ๒๕๔๔

สถานภาพด้านการวิจัยและพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ปัจจุบันประเทศไทยมีการใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั้งสิ้นประมาณร้อยละ ๐.๑ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Products: GDP) ซึ่งในส่วนนี้เป็นการใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาอันเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร้อยละ ๐.๐๖^๒

สำหรับงบประมาณด้านการวิจัยและพัฒนาในทุกสาขาของภาครัฐ พบว่ามีสัดส่วนประมาณร้อยละ ๐.๙-๑.๐ ของงบประมาณรวม ซึ่งคิดเป็นประมาณร้อยละ ๐.๑๔ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และโดยเปรียบเทียบแล้ว ประเทศไทยมีการใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาต่ำมากเมื่อเทียบกับประเทศต่างๆ จากรายงานของ IMD^๓ การใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาเมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของไทยอยู่ในลำดับที่ ๔๖ จากประเทศที่มีการจัดลำดับทั้งหมด ๔๙ ประเทศ ในปี ๒๕๔๔

การใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาที่ต่ำมากดังกล่าว นับว่าเป็นจุดอ่อนที่สำคัญต่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทยในระยะต่อไป เนื่องจากการขาดอุตสาหกรรมต้นน้ำ ขาดการพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์อันเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทำให้ประเทศไทยยังคงจำเป็นต้องพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างประเทศ ดังจะเห็นได้จากตัวเลขการส่งออกและนำเข้าสินค้าประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์อุปกรณ์และส่วนประกอบของประเทศไทยในตารางที่ ๓.๑ ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าปัจจุบันอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของไทยยังต้องพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศเป็นสัดส่วนค่อนข้างสูง กับแสดงว่า การผลิตในประเทศไทยยังขาดการสนับสนุนให้เพิ่มการใช้ชิ้นส่วนภายในประเทศเพื่อการผลิต และการเพิ่มการบริโภคในประเทศแทนการนำเข้า

รายการ	ปี ๒๕๔๓	ปี ๒๕๔๔	หน่วย
มูลค่าการส่งออก	๓๔๔,๐๔๙	๓๔๖,๕๘๙	ล้านบาท
- อัตราการขยายตัว	๑๒.๘	๐.๗	%
- สัดส่วนต่อการส่งออกรวม	๑๒.๔	๑๒.๐	%
มูลค่าการนำเข้า	๑๔๗,๖๑๒	๑๖๗,๗๐๔	ล้านบาท
- อัตราการขยายตัว	๕๙.๗	๑๓.๖	%
- สัดส่วนต่อการนำเข้ารวม	๕.๙	๖.๑	%
สัดส่วนการนำเข้า/การส่งออก	๔๒.๙	๔๘.๔	%

ตารางที่ ๓.๑ การส่งออก-นำเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ
(ที่มา: สำนักบริหารสารสนเทศการพาณิชย์ กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์)

ผลการประชุมระดมความคิดเห็นต่อการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารครั้งที่ ๑^๔ ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย (stakeholder) ได้ให้เหตุผลในการขาดการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่องไว้หลายประการ ไม่ว่าจะเป็นการขาดสิ่งจูงใจต่อการวิจัยและพัฒนา เนื่องจากการวิจัยและพัฒนาต้องอาศัยเงินทุนสูง และอาจไม่ได้รับผลตอบแทน การที่การวิจัยและพัฒนาในสถาบันอุดมศึกษายังไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของภาคเอกชนมากพอ เป็นต้น

^๒ ที่มา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

^๓ เล่มเดียวกัน, หน้า ๓๓๓.

^๔ การประชุมระดมความคิดเห็น เรื่อง การพัฒนาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับประเทศไทย, โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น (หลักสี่), วันที่ ๒๑ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๔.

สถานภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

จากรายงานของ สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP: United Nations Development

Table 1.3: Human Development Indicators
Thailand compared to selected South East Asian countries, 1999

HDI Rank	Country	Life expectancy at birth (years)	Adult literacy rate (%)	Combined school enrolment ratio (%)	GDP Per Capita (PPP US\$)
26	Singapore	77.4	92.1	75	20 767
56	Malaysia	72.2	87.0	66	8 209
66	Thailand	69.9	95.3	60	6 132
70	Philippines	69.0	95.1	82	3 805
101	Viet Nam	67.8	93.1	67	1 860
102	Indonesia	65.8	86.3	65	2 857
118	Myanmar	56.0	84.4	55	1 027
121	Cambodia	56.4	68.2	62	1 361
131	Lao PDR	53.1	47.3	58	1 471

Program) เกี่ยวกับการพัฒนาคนที่จัดทำขึ้นในปี ๒๕๔๔ พบว่าประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ ๖๖ จากประเทศต่างๆ ที่ทำการจัดลำดับทั้งสิ้น ๑๖๒ ประเทศ ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีลำดับต่ำกว่าหลายประเทศในเอเชีย เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย บรูไน ฮองกง เป็นต้น ทั้งนี้หากวิเคราะห์ปัจจัยที่ใช้วัดระดับการพัฒนาคนของรายงานดังกล่าวพบว่า หลายปัจจัยเป็นปัจจัยที่มีนัยสำคัญต่อการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็น ระดับการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา ขบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาต่อผลผลิตมวลรวมประชาชาติ (GNP) เป็นต้น (ตารางที่ ๓.๒)

ตารางที่ ๓.๒ การจัดลำดับการพัฒนามนุษย์โดย UNDP (ที่มา ITU, ดัดแปลงจาก UNDP Human Development Report 2001)

สำหรับการผลิตบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของไทยนั้น ได้รับความสนใจเพิ่มขึ้นมากในระยะหลัง เนื่องจากมีความต้องการของตลาดแรงงานจากการขยายตัวของตลาดสินค้าด้านไอทีเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามจากการศึกษาความต้องการบุคลากรไอทีของประเทศไทย ของศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ^๔ กลับพบว่า ทั้งๆ ที่มีผู้จบการศึกษาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นจำนวนมาก แต่ประเทศไทยยังขาดแคลนบุคลากร IT โดยเฉพาะที่มีทักษะสูง ไม่ว่าจะเป็นนักวิเคราะห์ระบบ บุคลากรในฝ่ายนโยบายและการบริหารโครงการ ฯลฯ ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผล ๒ ด้านคือ การด้อยศักยภาพของผู้สำเร็จการศึกษา และการผลิตบุคลากรที่ทักษะไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน สาเหตุสำคัญเกิดจากเทคโนโลยีสารสนเทศมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สถาบันการศึกษาไม่สามารถปรับตัว ปรับหลักสูตรการเรียนการสอนให้ตอบสนองความต้องการบุคลากรของภาคเอกชนได้ทัน ทำให้บุคลากรจากสถาบันการศึกษาประเภทอาชีวศึกษาซึ่งสำเร็จการศึกษาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศออกมาเป็นจำนวนมาก ไม่สามารถเข้าไปสู่ตลาดแรงงานด้าน IT ได้ เนื่องจากทักษะไม่ตรงดังกล่าว

อย่างไรก็ดี การที่ประเทศไทยมีการผลิตบุคลากร IT สายอาชีพศึกษาเพิ่มขึ้นมาก ก็เป็นจุดแข็งประการหนึ่งในการที่จะพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศต่อไป เพราะถึงแม้จะไม่ได้ประกอบอาชีพในฐานะเป็นบุคลากรไอทีโดยตรง แต่ก็ช่วยให้ประเทศไทยมีจำนวนผู้ใช้ไอที (IT users) ที่มีคุณภาพมีฐานกว้างขึ้น และจะเป็นการสนับสนุนอาชีพที่เกิดจากการมีเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT-enabled) ซึ่งนับวันจะมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น

แนวทางหนึ่งที่สามารถลดปัญหาด้านบุคลากรไอทีของประเทศคือการใช้กลไกการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะบุคลากรที่มีอยู่ให้สามารถมีความรู้ต่อยอดจากความรู้เดิม อย่างไรก็ตามในปัจจุบันประเทศไทยยังขาดกลไก หลักสูตร และหน่วยงานที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาทักษะของบุคลกรดังกล่าว ซึ่งเป็นจุดอ่อนอันสำคัญที่จะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของไทยต่อไป อย่างไรก็ตามประเทศไทยมีข้อได้เปรียบบางประการซึ่งจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะซอฟต์แวร์ อาทิ คนไทย

^๔ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, "รายงานผลการศึกษาความต้องการบุคลากรไอทีของประเทศไทย", มกราคม ๒๕๔๕.

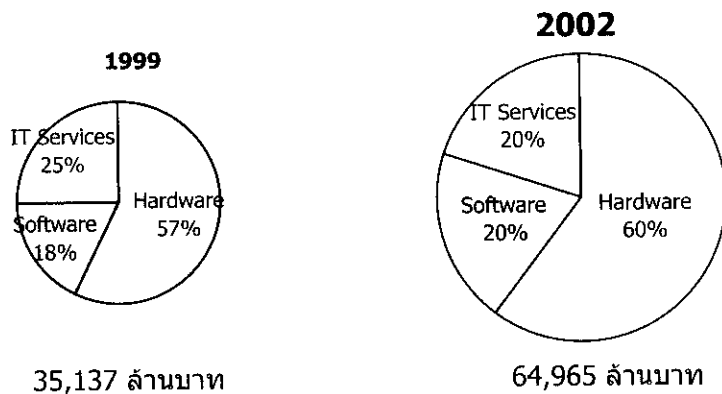
มีความประณีต มีพื้นฐานทางศิลปะ และมีศักยภาพในการพัฒนาต่อยอดจากสินค้าหลายๆ อย่างซึ่งเป็นภูมิปัญญาไทย ซึ่งถ้าประเทศไทยสามารถพัฒนาทักษะบุคลากรบนพื้นฐานของข้อได้เปรียบที่มีอยู่ ก็จะเป็นแนวทางที่สำคัญในการสร้างเทคโนโลยีที่เป็นของคนไทยขึ้นมาในอนาคต

ภาวะตลาดเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในประเทศ

จากการที่ประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจในปี ๒๕๔๐ นั้นทำให้เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มชะลอตัวอย่างต่อเนื่อง และยังเผชิญอยู่กับความไม่แน่นอนของการฟื้นตัว ภาวะเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจของประเทศสำคัญ เช่น สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น ฯลฯ ก็ไม่มีการขยายตัวสูงนักและมีแนวโน้มในทางลบมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๔ ทำให้ประเทศไทยประสบกับปัญหาการส่งออก การใช้จ่ายของภาคครัวเรือน การลงทุนจากต่างประเทศ ฯลฯ ลดลง ตลอดจนยังมีการชะลอการปล่อยสินเชื่อของภาคการเงิน เนื่องจากยังมีความวิตกกังวลกับการก่อให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL)

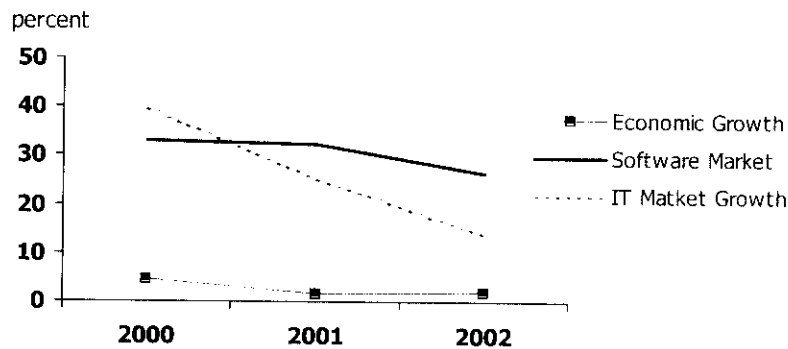
ถึงแม้รัฐบาลพยายามหาแนวทางและออกมาตรการต่างๆ เพื่อนำมากระตุ้นเศรษฐกิจ นโยบายเหล่านั้นจะยังไม่เห็นเป็นผลลัพธ์ที่ชัดเจนได้ในระยะสั้น เนื่องจากข้อจำกัดจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจหลายๆ ประการ ทั้งจากภายนอกประเทศ (ตลาด ICT ชะลอตัวทั่วโลก) และจากภายในประเทศ ดังนั้นการวางแผนในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจึงควรตระหนักถึงข้อจำกัดทางด้านภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำและผันผวนด้วย

อย่างไรก็ตาม ท่ามกลางความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจ ตลาดสินค้าเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทั้งภายในและภายนอกประเทศก็ยังคงมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งนับว่าเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สามารถใช้เป็นโอกาสของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย ศักยภาพของตลาดภายในประเทศเกิดจากความตื่นตัวต่อการใช้ไอทีที่เพิ่มขึ้นตามการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของเทคโนโลยี และเมื่อเปรียบเทียบการขยายตัวของตลาดสินค้าเทคโนโลยีสารสนเทศ กับการขยายตัวของภาคการผลิตรวมทั้งประเทศ (GDP) ยิ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับไอที โดยเฉพาะซอฟต์แวร์ ยังเป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพสำหรับประเทศไทยเนื่องจากตลาดมีการขยายตัวในระดับสูงมากดังที่ได้กล่าวมาแล้ว (รูปที่ ๓.๒ และ ๓.๓)

รูปที่ ๓.๒ การขยายตัวของตลาดของสินค้าประเภทเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศไทย

(ที่มา : ATCI/ATSI/CAT-VG/INA)

รูปที่ ๓.๓ เปรียบเทียบการขยายตัวตลาดของสินค้าไอทีกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย คาดว่าในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ การขยายตัวของตลาด IT ประมาณ ๑๕% แต่ตลาดของสินค้าการขยายตัวประมาณ ๒๘% (ที่มา: AFCI/ATSL-CAT-VG/INA, NESDB)

ในช่วงระยะเวลาของนโยบาย IT 2000 ตลาดภาครัฐยังมีการใช้จ่ายด้าน ICT ไม่มากนัก งบประมาณหมวดครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์มีมูลค่าเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๑.๒๒ ของงบประมาณหมวดค่าจ้างเงินเดือน^๖ ซึ่งไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ระบุในนโยบาย IT2000 และส่งผลให้การพัฒนาด้านการใช้ ICT เพื่อการบริหารและการบริการในภาครัฐไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร อย่างไรก็ตามปัจจุบันหน่วยงานภาครัฐให้ความสนใจในการนำ ICT ไปพัฒนาระบบบริหารจัดการ และการบริการประชาชนมากขึ้น มีแนวโน้มที่รัฐบาลจะจัดสรรงบประมาณด้านนี้เพิ่มขึ้น และมีโครงการหลายโครงการไม่ว่าจะเป็น โครงการบัตรประชาชน โครงการเชื่อมต่อระบบการจ่ายเงินของรัฐบาลกับธนาคาร โครงการอินเทอร์เน็ตตำบล โครงการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงการปฏิรูประบบการบริหารราชการ ฯลฯ ซึ่งคาดว่าความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะทำให้เกิดความต้องการสินค้าและบริการด้าน ICT ในประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยภาครัฐเป็นตลาดนำ และนับว่าเป็นโอกาสทางการตลาดอีกประการหนึ่งของผู้ประกอบการไทย

นอกจากโอกาสทางตลาดภายในประเทศแล้ว โอกาสของตลาดสินค้าและบริการ ICT ในตลาดโลกยังมีแนวโน้มที่ดี แต่ก็ต้องระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง แม้จะมีการขยายตัวของตลาด แต่แนวโน้มที่จะเกิด over-supply ทางด้านอุปกรณ์ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ก็สูง แต่ในเวลาเดียวกัน ก็มีตลาดใหม่ๆเกิดขึ้นมากทางด้านอุปกรณ์พกพา (mobile devices) และธุรกิจบริการด้านเนื้อหา การศึกษาและการบันเทิงแบบดิจิทัล ดังที่ประสบความสำเร็จในประเทศเกาหลี

ในปัจจุบันประเทศไทยยังเป็นฐานการผลิตสินค้าไอทีที่สำคัญของโลกหลายชนิด เช่น ไทยผลิต hard-disk drive ได้มากเป็นอันดับ ๒ ของโลก (แต่ไม่มีศูนย์การวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับ HDD)^๗ แม้จะเป็นโอกาสที่ดีที่ทำให้เกิดการพัฒนาคัดลอกสินค้าเพื่อส่งออกตลาดต่างประเทศต่อไปก็ตาม แต่ก็มีความเสี่ยงอันเนื่องมาจากการแข่งขันที่เข้มข้นยิ่งขึ้น ที่อาจจะทำให้มีการย้ายฐานการผลิตดังกล่าวไปยังประเทศที่ค่าจ้างแรงงานต่ำกว่าไทย ถ้าเป็นเช่นนั้นทุกฝ่ายต้องมารวมมือกันผลักดันให้เกิดมูลค่าเพิ่มในประเทศไทยมากขึ้น โดยการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาในอุตสาหกรรม และการผลิตบุคลากรที่มีความสามารถสูงเข้าไปในระบบการผลิตให้มากขึ้น

^๖ ที่มา การประเมินผลนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ IT2000, พ.ศ. ๒๕๔๔

^๗ McKinsey & Company, Thai Productivity Report "Prosperity through Productivity", ๒๐๐๒.

SMEs กับโอกาสทางการตลาดของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

จากประสบการณ์การพัฒนาประเทศของประเทศต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ญี่ปุ่น ไต้หวัน เกาหลีใต้ ฯลฯ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจในแง่ของการเป็นธุรกิจที่สามารถดูดซับกำลังแรงงานจำนวนมากในประเทศ และเป็นแหล่งผลิตชิ้นส่วน อุปกรณ์ เพื่อป้อนธุรกิจขนาดใหญ่ในประเทศ โดยคาดว่าจะมีจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศทั้งสิ้นกว่า ๔ แสนราย^{๘๘}

ข้อมูลเบื้องต้นจากการสำรวจ SMEs ในอุตสาหกรรม ๓ สาขา^{๘๙} คือ อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมยานยนต์ และอุตสาหกรรมอาหาร พบว่าวิสาหกิจขนาดเล็กที่มีการบริหารแบบธุรกิจครอบครัว ยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับการนำ ICT มาประยุกต์ในการดำเนินธุรกิจมากนัก เนื่องจากผู้บริหารส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจที่แท้จริง และยังไม่เห็นประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นอย่างชัดเจนจากการใช้ ICT ส่วนในธุรกิจที่มีรูปแบบการบริหารแบบบริษัท ส่วนใหญ่จะมีความเข้าใจและเห็นความสำคัญของ ICT ที่จะเข้ามามีบทบาทในการทำธุรกิจในอนาคต แต่การใช้ ICT ที่มีอยู่ยังไม่เต็มประสิทธิภาพ และผู้ประกอบการบางแห่ง ยังไม่เข้าใจถึงวิธีที่จะใช้ประโยชน์จาก ICT เหล่านั้น รวมทั้งมีความเห็นว่า ภาครัฐยังไม่มีความพร้อมหรือให้ความสนับสนุนในด้านนี้อย่างเพียงพอ

ปัจจุบัน ภาครัฐได้จัดตั้งสถาบันต่างๆจำนวนมากขึ้นมาสนับสนุน SMEs แต่ยังไม่ไปถึงขีดที่ทำให้ SMEs ได้ประโยชน์สูงสุดจาก ICT ดังนั้น จึงเป็นช่วงที่แผนแม่บทฉบับนี้จะได้พิจารณาถึงยุทธศาสตร์ที่จะมาช่วยจัดกลไกให้ SMEs ได้รับประโยชน์จาก ICT อย่างจริงจัง อาทิ การจัดทำแหล่งข้อมูลรวม "SME Portal" เพื่อให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการทั้งใหม่และเก่า เกี่ยวกับกฎ ระเบียบ กลไกสนับสนุนของรัฐ รวมทั้งสิทธิประโยชน์ที่จะขอจากรัฐ, การสนับสนุนการรวมค่าปลีก, การสร้างระบบ back office เพื่อโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และการเร่งรัดให้เกิดระบบ supply chain mangement system เป็นต้น

ภาครัฐกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารจัดการ

ปัจจุบันภาครัฐส่วนใหญ่มีการใช้และการลงทุนในเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไปแล้วมากพอควร แต่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์จากการลงทุนอย่างคุ้มค่า จากการศึกษาวิจัยเรื่อง "ไอทีเพื่อการปฏิรูปภาครัฐ" โดยศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ^{๙๐} พบว่าปัญหาสำคัญของการพัฒนาและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของภาครัฐ ประกอบด้วย ข้อมูล บุคลากร และการบริหารจัดการ

ในด้านข้อมูลพบว่ายังมีความซ้ำซ้อนทั้งในการลงทุนและการจัดเก็บ^{๙๑} เช่น ข้อมูลด้านบุคคล/ประชาชนที่จัดเก็บโดยหน่วยงานต่างๆ ใช้รหัสต่างๆ กัน ตามที่แต่ละหน่วยงานกำหนดขึ้นมาเอง และการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานส่วนใหญ่ยังอยู่ในรูปของเอกสาร (hard copy) การจัดทำข้อมูลทางภูมิศาสตร์หรือภูมิสารสนเทศในหน่วยงานภาครัฐ ที่ผ่านมามีลักษณะที่แต่ละหน่วยงานแยกกันทำ ไม่ได้มีการรวมหรือประสานข้อมูล เพื่อความประหยัดและความเป็นมาตรฐานเดียวกัน นอกจากนั้นการพัฒนาเครือข่ายข้อมูลของแต่ละหน่วยงานก็ยังเป็นไปแบบต่างคนต่างทำโดยไม่ประสานกัน

ในด้านการบริหารจัดการนั้น หน่วยงานราชการส่วนใหญ่ยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจมาบริหารจัดการข้อมูล ถึงแม้จะมีผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง (Chief Information Officer: CIO) ของหน่วยงานราชการต่างๆ แต่ก็ยังขาดการจัดสรรทรัพยากร และโครงสร้างการทำงานที่เหมาะสมสำหรับ CIO ปัญหาเรื่องขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศภาครัฐก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่จุดรั้งการพัฒนาการใช้ ICT ในภาครัฐ ทั้งนี้เนื่องจากบุคลากรด้านไอทีในภาครัฐมักจะมีผลตอบแทนต่ำเมื่อเทียบกับการทำงานในภาคเอกชน ไม่มีระดับการพัฒนาทางสายงาน (career path) ซึ่งภาครัฐแก้ปัญหาด้วยการฝึกอบรม พัฒนาบุคลากรที่มีอยู่ให้ไปทำงานด้านไอที ซึ่งพบว่ามีปัญหาเรื่องยังไม่มีหน่วยงานในการจัดการด้านหลักสูตรการเรียนการสอนสำหรับข้าราชการเหล่านี้ และยัง

^{๘๘} ที่มา จากการศึกษาของกระทรวงอุตสาหกรรม

^{๘๙} ที่มา (ร่าง) รายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษาการมองอนาคตบทบาทเทคโนโลยีสารสนเทศกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในปี ๒๕๔๘, มูลนิธิเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรม, มิถุนายน ๒๕๔๕

^{๙๐} ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, รายงานการวิจัยเรื่อง "ไอทีเพื่อการปฏิรูปภาครัฐ", ๒๕๔๒.

^{๙๑} ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ ร่วมกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, รายงานการวิจัยเรื่อง "โครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลของรัฐ", ๒๕๔๕.

ไม่มีมาตรการจูงใจที่เหมาะสม ซึ่งปัญหาต่างๆ เหล่านี้เป็นปัญหาที่นับเป็นอุปสรรคที่สำคัญทำให้การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในภาครัฐไม่ก้าวหน้าไปเท่าที่ควร และเป็นประเด็นหลักที่จะต้องหาแนวทางแก้ไขต่อไป

๓.๒ สถานภาพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโลก

ความก้าวหน้าของ ICT ของโลก

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โลกการพัฒนาและประยุกต์ใช้ ICT ในทุกด้าน การเกิดขึ้นของอินเทอร์เน็ตทำให้มนุษย์สามารถสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็ว ลดเวลาและต้นทุนในการรับรู้ข่าวสารข้อมูล

ในปัจจุบัน มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตประมาณ ๕๐๐ ล้านคน การใช้ข่ายด้าน ICT ทั่วโลกรวมกัน ได้เพิ่มจาก ๑.๓ ล้านล้านเหรียญสหรัฐ ในปี พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นประมาณ ๒.๔ ล้านล้านเหรียญในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ เกิดการค้าผ่านทางอินเทอร์เน็ตไม่ต่ำกว่า ๖ แสนล้านเหรียญ (ประกอบด้วยการค้าระหว่างบริษัทประมาณ ๕๑๖ พันล้านเหรียญ และการค้ากับผู้บริโภคโดยตรงอีก ๑๑๗ พันล้านเหรียญ)^{๑๒}

ในขณะเดียวกันการเกิดขึ้นของอินเทอร์เน็ตก็ทำให้เกิดภัยในรูปแบบใหม่ๆ เช่น การแพร่กระจายของไวรัสคอมพิวเตอร์ การทำลายหรือก่อวินาศกรรมข้อมูล การก่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ รวมทั้งการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาเพิ่มมากขึ้น ทำให้ยากแก่การกำกับดูแล นอกจากนี้ การหลอมรวมกันระหว่างเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทำให้ขอบเขตของการกำกับดูแลเรื่องข้อมูล และเรื่องโทรคมนาคม และสื่อมวลชนเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากทุกประเทศที่มองไปในอนาคต จำเป็นจะต้องพิจารณาเรื่องเหล่านี้อย่างใกล้ชิดและอย่างระมัดระวัง

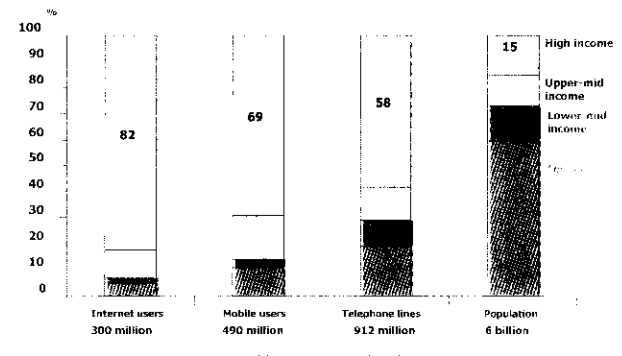
ช่องว่างระหว่างสังคมที่เกิดจากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบัน ยังอยู่ในวงของกลุ่มคนและสังคมที่มีระดับความเป็นอยู่และรายได้ที่จัดว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สูง ดังจะเห็นได้จากสถิติที่ว่า ผู้ที่ใช้อินเทอร์เน็ตประมาณ 82% ของโลกเป็นประชากรของประเทศที่เจริญแล้ว (ดูรูปที่ ๓.๕) ซึ่งมีประชากรประมาณ ร้อยละ ๑๕ ของประชากรเท่านั้น

ความนิยมของอินเทอร์เน็ต ก่อให้เกิดการประยุกต์ใช้งานด้านต่างๆที่เร่งให้มีพัฒนาในด้านการค้า การผลิต การขนส่ง รวมทั้งการศึกษา และการบริการของภาครัฐแก่ประชาชน จนเป็นที่กังวลว่าจะเกิดเป็นช่องว่างที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา ซึ่งทำให้ประเทศที่กำลังพัฒนาและด้อยพัฒนาถูกทิ้งไว้ข้างหลังและช่วยตัวเองไม่ได้

ช่องว่างในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

Digital Divide = Infrastructure Divide
User Distribution, by income group, 01/2000

รูปที่ ๓.๕ แสดงความเหลื่อมล้ำในโอกาสการเข้าถึงโทรศัพท์ และอินเทอร์เน็ตของกลุ่มประชากรโลกที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน

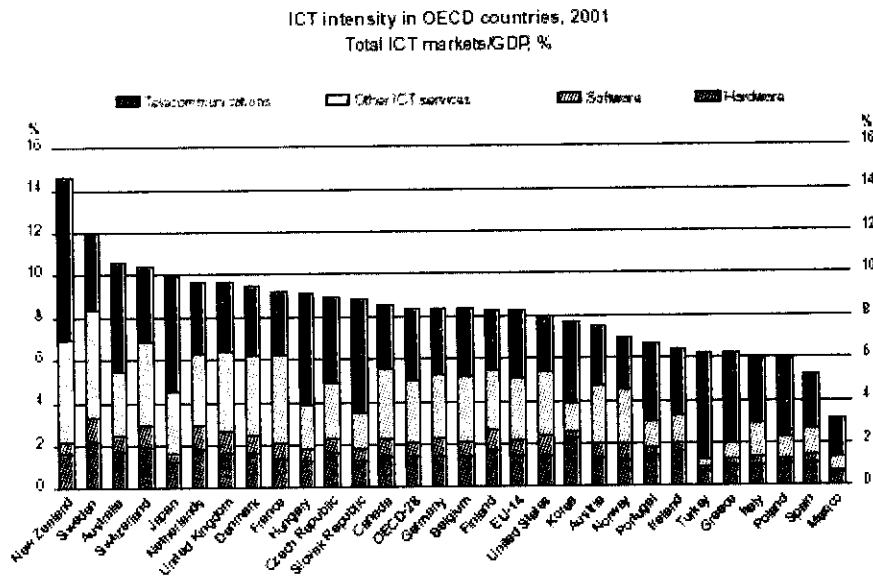
อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาดำเนินการของประเทศไทย จะพบว่าภาพโดยรวมแล้ว ประเทศไทยถูกจัดอันดับไว้ในลำดับกลางๆ ในระดับโลก ดังนั้น ประเทศไทยจึงมีโอกาสไปอยู่ในฝั่ง "ดี" ของช่องว่างทางดิจิทัล ถ้าหากว่าเรามีการวางแผนที่จะพัฒนาประเทศโดยใช้ ICT อย่างถูกวิธี ซึ่งในปัจจุบัน มีเทคโนโลยีต่างๆ ที่จะช่วยพัฒนาอุตสาหกรรมของเราได้ ตัวอย่างเช่น ภาษา XML การพัฒนาซอฟต์แวร์โดยการด้อยอดจาก open source software ฯลฯ

^{๑๒} World Information Technology and Services Alliance (WITSA) Digital Planet 2002 Report (อ่านสรุปได้จาก www.witsa.org/polpres02.pdf และ <http://www.witsa.org/dp2002execsumm.pdf>)

ภาวะตลาด ICT โลก

ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่า ICT มีส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น

การนำไปปรับปรุงรูปแบบการบริหารจัดการของภาครัฐ การนำไปเป็นเครื่องมือในการขยายขอบเขตการศึกษา การนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการขยายการตลาดของธุรกิจ ฯลฯ ทำให้ประเทศต่างๆ ในโลกล้วนมีความพยายามที่จะลงทุนด้าน ICT เพิ่มขึ้น ทำให้ตลาดสินค้าและบริการ ICT ของโลกมีมูลค่าเพิ่มขึ้น และมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ในปี ๒๕๕๕ ตลาด ICT ของโลกมีมูลค่าสูงกว่า ๒.๕ ล้านล้านเหรียญสหรัฐฯ

รูปที่ ๓.๕ สัดส่วนการใช้จ่ายด้าน ICT เทียบกับ GDP
(ที่มา OECD, based on WITSA/IDC, 2002)

สำหรับซอฟต์แวร์นั้น นับว่าเป็นส่วนสำคัญของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นสิ่งประดิษฐ์ที่ไม่มีกายภาพ แต่มีความสำคัญในการควบคุมระบบงานและการประมวลผลของอุปกรณ์ ICT ต่างๆ เนื่องจากการขยายตัวของการใช้ ICT ดังกล่าว ทำให้อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์เป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและมีการเติบโตสูง จากการประมาณการของ OECD ในปี ๒๕๕๕ มูลค่าการใช้จ่ายด้านซอฟต์แวร์ของโลกสูงถึง ๑๙๖ พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วเป็นการใช้จ่ายของประเทศที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจสูง การเติบโตของอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์โลกนี้เอง เป็นโอกาสหนึ่งของประเทศไทยที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านนี้เพื่อเพิ่มส่วนแบ่งตลาดของไทยในตลาดโลก

๓.๓ จาก SWOT สู่ยุทธศาสตร์

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม (SWOT) ของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย เป็นการพิจารณาภาวะแวดล้อม/ตัวแปรภายในประเทศไทย ทั้งจุดแข็ง จุดอ่อน และภาวะแวดล้อม/ตัวแปรที่อยู่ภายนอกประเทศ ที่เป็นทั้งโอกาส และภัยคุกคาม ซึ่งล้วนแต่มีผลกระทบต่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย สภาวะแวดล้อมภายนอก และภายใน อันมีอิทธิพลต่อการพัฒนา ICT ของไทย สามารถสรุปตามลำดับความสำคัญ ได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)

- เริ่มมีการผ่านกฎหมายด้าน ICT
- ภาครัฐและเอกชนไทย ได้ลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศเป็นอย่างมาก
- มีหน่วยงานระดับชาติดำเนินการ/สนับสนุนนวัตกรรมด้าน ICT
- วิสัยทัศน์ของผู้นำและผู้บริหารที่ให้ความสำคัญกับ ICT มากขึ้น
- ภูมิประเทศของไทยซึ่งเป็นทั้ง gateway และศูนย์กลางการค้า
- คนไทยมีฝีมือประณีต ละเอียดอ่อน เป็นศักยภาพของการพัฒนาซอฟต์แวร์
- มีการลงทุนนำ ICT มาใช้ในงานด้านต่างๆ มากขึ้น สามารถก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์พื้นฐาน

- ศักยภาพในการขยายตัวของตลาด ICT ของไทย
- การพัฒนาประเทศไปสู่ knowledge-based society/economy (KBS/KBE)
- การพัฒนาโครงสร้างและหลักสูตรการศึกษาพื้นฐาน
- มีการจัดตั้ง CIO ทุกส่วนของภาครัฐ
- มีจำนวนผู้จบการศึกษาระดับอาชีวศึกษามาก สามารถเป็นพื้นฐานผู้ใช้ ICT ที่มีคุณภาพ
- ความตื่นตัวในการใช้ ICT ของคนไทยเพิ่มขึ้น
- มีความต้องการ embedded system และซอฟต์แวร์ที่จะใช้ในระบบควบคุม consumer electronics และยานยนต์
- การเป็นสังคมเปิดของประเทศไทย

จุดอ่อน (Weaknesses)

- ประเทศไทยยังไม่ได้ปรับกฎระเบียบ กลไกที่เกื้อหนุนการเข้าสู่เศรษฐกิจใหม่ (New Economy)
- ขาดพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษที่จะใช้งาน ICT ได้ดี
- กระบวนการจัดซื้อจัดหาภาครัฐด้อยประสิทธิภาพ
- หลักสูตร วิธีการเรียนการสอน ยังไม่สนับสนุนให้เกิดการค้นคิดที่เอื้อต่อการวิจัยและพัฒนา
- ขาดแคลนบุคลากรทาง ICT แทบทุกประเภท
- การใช้จ่ายในการจัดหาผลิตภัณฑ์ที่ทันสมัย ฟุ่มเฟือย ไม่ได้ประโยชน์เต็มที่
- ขาดความเชื่อมโยงระหว่างอุตสาหกรรมขนาดใหญ่กับ SMEs และระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน
- ขาดปัจจัยต่างๆ ที่จะสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา และการนำผลการวิจัยและพัฒนา ไปใช้ในเชิงพาณิชย์
- การกระจายโครงข่ายโทรคมนาคมไม่มีคุณภาพ และประสิทธิภาพเพียงพอ
- พื้นฐานการศึกษาโดยเฉลี่ยของประชากรค่อนข้างต่ำ
- หน่วยงานภาครัฐดำเนินการโดยขาดการวางแผนและการประสานงานที่ดี รวมถึงขาดความพร้อมของ e-officer ทำให้ขาดบูรณาการและเอกภาพการพัฒนา ICT
- การจัดสรรงบประมาณเกี่ยวกับ ICT ไม่ตรงตามความต้องการใช้งาน และขาดทิศทางที่ชัดเจน
- ขาดการสนับสนุนการส่งออกผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาได้อย่างเป็นรูปธรรมและเป็นระบบ
- ขาดแคลนฐานข้อมูลและดัชนีชี้วัด และการบริหารจัดการฐานข้อมูลที่มีอยู่
- ขาดข้อมูล และหน่วยงานภาครัฐยังมีทัศนคติปิดกั้นข้อมูล
- ข้อยกเว้นด้านงบประมาณภาครัฐ
- ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจ และคุ้นเคยต่อ ICT รวมถึงขาดกลไกการฝึกอบรมต่อเนื่อง
- กฎหมายโดยรวมและกฎหมาย ICT ยังไม่ได้ปรับปรุงให้ครบถ้วนที่จะรองรับความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี
- การผลิตอาศัยวัตถุดิบจากต่างประเทศเป็นหลัก ขาดการส่งเสริมอุตสาหกรรมต้นน้ำ
- นโยบายการลงทุน ICT ด้วยเงินร่วมทุนเบื้องต้น (Seed Money) และมาตรการส่งเสริมการลงทุนยังไม่เป็นรูปธรรม
- ผู้ผลิตขาดความรู้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของต่างประเทศ ขาดการประสานงานที่เป็นเครือข่าย ทำให้การจัดซื้อปัจจัยต่างๆ ในการผลิตด้อยประสิทธิภาพ
- ขาดระบบการติดตาม ประเมินผลค่าใช้จ่ายในกิจการ ICT ของรัฐ
- การคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของทรัพย์สินทางปัญญา ไม่คำนึงถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น
- การขาดความสามารถและประสบการณ์ด้านการจัดการ
- คนไทยไม่เชื่อถือและให้การสนับสนุนคนไทยทำโครงการขนาดใหญ่
- กระบวนการผลิต ICT ของไทยไม่ทันสมัย ทั้งด้านวิชาการ เครื่องมือการผลิต และขาดการให้ความสำคัญเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา
- ยังมีได้จัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลธุรกิจแข่งขันเสรีที่เป็นธรรมด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- บริษัทไอทีของไทยยังขาดความสามารถด้านการตลาดและการหาลูกค้ารายใหญ่
- ขาดหน่วยงานดูแลด้านความมั่นคงและความปลอดภัยของเครือข่ายในประเทศ
- ความผันผวนของค่าเงินบาทส่งผลกระทบต่อภาคการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศ

- ขาดการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้บุคลากร ICT ของไทยให้ความสำคัญกับใบรับรองมาตรฐานคุณภาพ
- แหล่งเงินทุนภายในประเทศยังไม่ถูกนำมาใช้เพื่อพัฒนา ICT ในประเทศ

โอกาส (Opportunities)

- การมีมาตรฐานเปิดจำนวนมากและการเปิดเผยรหัสการเขียนโปรแกรมทั่วไป เช่น XML
- การขนส่งสินค้าโดยใช้ e-logistic มีการแข่งขันอย่างรุนแรงในตลาดโลก
- อุตสาหกรรมการสื่อสารแบบไร้สาย และ broadband ได้รับความนิยมอย่างสูง
- ผู้นำในภูมิภาคอาเซียนมีวิสัยทัศน์และเห็นความสำคัญของ ICT มากขึ้น
- การเป็นพันธมิตรกับประเทศผู้นำด้าน ICT จะสร้างโอกาสในการกำหนดมาตรฐานและข้อตกลงระหว่างประเทศ
- การยอมรับในหลักการของ e-learning และประโยชน์ของ internet
- การพัฒนาด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ช่วยให้สินค้าและบริการไทยเข้าสู่ตลาดโลกได้ด้วยต้นทุนที่ต่ำลง
- การเปิดเผยข้อมูลด้านมาตรฐานของบริษัทข้ามชาติ
- มีโอกาสได้เรียนรู้ประสบการณ์การพัฒนา ICT จากต่างประเทศ
- ความต้องการด้านบริการโทรคมนาคมประเทศเพื่อนบ้านขยายตัว
- การใช้ประโยชน์จากการรวมตัวของอาเซียน
- ตลาดในประเทศใกล้เคียงมีโอกาสขยายตัวเพราะรายได้คนในภูมิภาคนี้เพิ่มขึ้น

ภัยคุกคาม (Threats)

- การกีดกันทางการค้าในเวทีการค้าโลกด้วยมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี
- การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในเวทีระหว่างประเทศ ทำให้ต้นทุนในการพัฒนาและการใช้ ICT สูงขึ้น
- ความเสียเปรียบในเวทีการแข่งขันระหว่างประเทศ ของอุตสาหกรรมไทยที่ยังไม่มีความเข้มแข็ง
- การเติบโตของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศอินเดีย จีน ที่มีบุคลากรที่มีคุณภาพและค่าแรงต่ำ
- ความล่าช้าในการกำหนดมาตรฐาน ICT ของโลก
- ผลกระทบของโลภากิวัตนต่อการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมและการเงิน
- ภัยคุกคามต่อความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศในประเทศ (hacker cracker และ virus)
- นโยบายประเทศเพื่อนบ้านทำให้เกิดความได้เปรียบมากกว่าประเทศไทย
- การแข่งขันด้านการพัฒนา ICT ของประเทศเพื่อนบ้านก้าวหน้ากว่าไทย
- การพัฒนาบุคลากรทางเทคโนโลยีที่มีคุณภาพได้มากขึ้นของประเทศเพื่อนบ้าน
- ประเทศอื่นมีความก้าวหน้าและความแข็งแกร่งด้านเทคโนโลยี และการตลาด
- ภาวะเศรษฐกิจโลกตกต่ำ มีผลกระทบต่อการกระตุ้นการเติบโตของธุรกิจ ICT
- นโยบายการค้าเสรีในตลาดโลก ทำให้เกิดการรุกรานทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว

จากการพิจารณา จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคามอย่างเป็นระบบ ได้นำไปสู่การพัฒนาวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และยุทธศาสตร์ในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับประเทศไทย ๗ ด้าน (รูปที่ ๓.๖) ทั้งยุทธศาสตร์เชิงรุก (ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรม ICT เพื่อให้เป็นผู้นำในภูมิภาค ยุทธศาสตร์การยกระดับศักยภาพพื้นฐานของสังคมไทยเพื่อการแข่งขันในอนาคต ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ เพื่อมุ่งขยายตลาดต่างประเทศ ยุทธศาสตร์การนำ ICT มาใช้ประโยชน์ในการบริหารและให้บริการของภาครัฐ) และยุทธศาสตร์เชิงรับ (ยุทธศาสตร์การใช้ ICT เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยและสังคมไทย ยุทธศาสตร์

จาก SWOT สู่วุทธศาสตร์

		Opportunity	
๕. พัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ เพื่อมุ่งขยายตลาดต่างประเทศ ๗. การนำ ICT มาใช้ประโยชน์ในการ บริหารและการให้บริการของภาครัฐ	๑. การพัฒนาอุตสาหกรรม ICT เพื่อให้เป็นผู้นำในภูมิภาค ๔. การยกระดับศักยภาพพื้นฐาน ของสังคมไทยเพื่อการแข่งขันใน อนาคต		
Weakness	<i>Weakness</i> / <i>จุดอ่อน</i>	<i>Opportunity</i> / <i>โอกาส</i>	Strength
๓. การปฏิรูปและการสร้างศักยภาพ การวิจัยและพัฒนา ICT ๖. การส่งเสริมผู้ประกอบการขนาด กลางและขนาดย่อมใช้ ICT	๒. การใช้ ICT เพื่อยกระดับคุณ ภาพของชีวิตของคนไทยและ สังคมไทย		
		Threat	

การปฏิรูปและการสร้างศักยภาพการวิจัยและ
พัฒนา ICT ยุทธศาสตร์การส่งเสริมผู้
ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมใช้
ICT) ซึ่งในรายละเอียด จะกล่าวในบทที่ ๔
ต่อไป

รูปที่ ๓.๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนา เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ในบทนี้ เป็นการนำเสนอวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ และแผนงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละยุทธศาสตร์ ซึ่งเป็นผลจากการวิเคราะห์สถานการณ์และสภาวะแวดล้อมด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทั้งภายในและภายนอกประเทศ ตามหลักการของ SWOT Analysis ที่กล่าวถึงในบทที่ ๓ รวมทั้งการระดมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียจากการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (stakeholders) ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ดังมีรายละเอียด ดังนี้

วิสัยทัศน์

ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการพัฒนาและการประกอบธุรกิจด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในระดับภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านซอฟต์แวร์

ผู้ประกอบการและประชาชนส่วนใหญ่สามารถเข้าถึงข้อมูลจากระบบบริการอย่างทั่วถึงและยุติธรรม ให้เกิดประโยชน์โดยตรงต่อการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจแก่การผลิตและบริการทุกสาขา รวมทั้งด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ให้สามารถแข่งขันและอยู่รอดในตลาดสากลได้, ก่อเกิดสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้, สามารถประยุกต์ใช้เพื่อสนองความต้องการในการดำรงอยู่อย่างมีคุณภาพและมีความปลอดภัยที่แท้จริงในสังคมไทย

พันธกิจ

เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนอย่างต่อเนื่องให้เป็นเครือข่ายการพัฒนา ทั้งระบบข้อมูลและโครงสร้างพื้นฐาน ตลอดทั้งปฏิรูประบบบริหารจัดการด้าน ICT ที่ทันสมัย มีการวางแผนเพื่อสร้างสรรค์งานวิจัย การศึกษา และการฝึกอบรม

วัตถุประสงค์ของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย

๑. ประยุกต์ใช้ ICT เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ
๒. ประยุกต์ใช้ ICT เพื่อพัฒนาสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ที่สนองคุณภาพชีวิตได้โดยตรง
๓. ประยุกต์ใช้ ICT เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยการกระจายบริการ ICT ที่มีคุณภาพ ครอบคลุมและเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงและยุติธรรม ยืนได้ด้วยตัวเองและความรู้ของคนในชาติ
๔. เพื่อพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรมด้าน ICT อย่างเต็มศักยภาพ

เป้าหมายของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย

๑. พัฒนา/ยกระดับทางเศรษฐกิจของประเทศโดยใช้ ICT
๒. ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม ICT ของประเทศ
๓. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยเพิ่มการประยุกต์ใช้ ICT ในด้านการศึกษา และฝึกอบรม
๔. สร้างความเข้มแข็งของชุมชนในชนบทเพื่อการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน

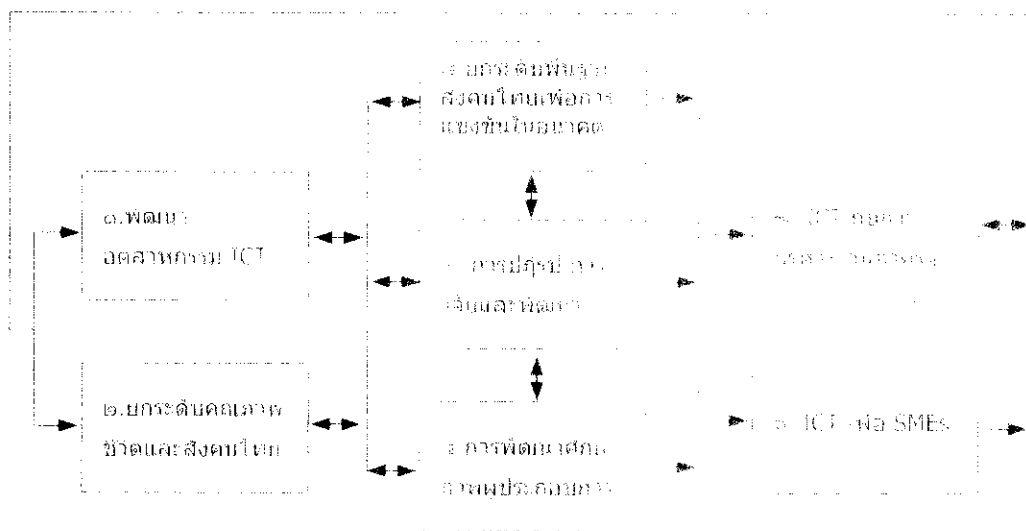
ยุทธศาสตร์

เพื่อให้บรรลุซึ่งวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างเป็นรูปธรรม ภายใต้เงื่อนไขที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคามของการพัฒนา แผนแม่บทฯ ฉบับนี้ได้กำหนดยุทธศาสตร์หลักขึ้น ๗ ด้าน ซึ่งรัฐ เอกชน และประชาชน จะมีพันธกิจร่วมกันในการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนในช่วง พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙ เพื่อนำ ICT มาใช้ประโยชน์ เพื่อสร้างศักยภาพในการพึ่งพาอาศัยตนเอง และเพื่อสามารถแข่งขันในโลกสากลได้ นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างภูมิปัญญาและการเรียนรู้ อันนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชนไทยโดยทั่วกัน

ยุทธศาสตร์ทั้ง ๗ ด้าน ได้แก่

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรม ICT เพื่อให้เป็นผู้นำในภูมิภาค
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การใช้ ICT เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยและสังคมไทย
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การปฏิรูปและการสร้างศักยภาพการวิจัยและพัฒนา ICT
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การยกระดับศักยภาพพื้นฐานของสังคมไทยเพื่อการแข่งขันในอนาคต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ เพื่อมุ่งขยายตลาดต่างประเทศ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การส่งเสริมผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ ICT
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การนำ ICT มาใช้ประโยชน์ในการบริหารและการให้บริการของภาครัฐ

โดยการวิเคราะห์ SWOT ได้ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์และลำดับความสำคัญของยุทธศาสตร์ ตามรูปที่ ๔.๑

รูปที่ ๔.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์

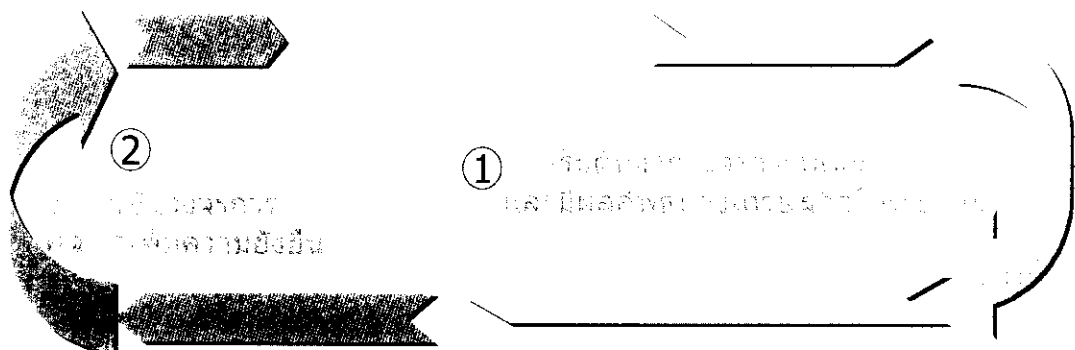
ในการจัดลำดับความสำคัญของยุทธศาสตร์ต่างๆ เพื่อแปลงเป็นแผนงานและโครงการที่มีความเป็นไปได้ในภาคปฏิบัติ จำเป็นจะต้องคำนึงถึงข้อจำกัดด้านเงินลงทุนที่มี และการสร้างผลลัพธ์ในระยะสั้น เพื่อผ่อนคลายภาระการลงทุนต่อเนื่องในระยะยาว ดังนั้น เมื่อได้มีการพิจารณาแผนงานต่างๆ จากยุทธศาสตร์จึงควรเริ่มในส่วนที่สร้างผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจได้ก่อน ได้แก่ การสร้างศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (ยุทธศาสตร์ที่ ๑ และ ๓) และการสร้างผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจใหม่ (ยุทธศาสตร์ที่ ๕ และ ๖) และในโอกาสต่อไป จึงขยายผลที่ได้เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ในภาคเศรษฐกิจอื่นโดยทั่วไป ซึ่งจะอำนวยความสะดวกให้นำ ICT มาใช้เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยและสังคมไทยในปัจจุบัน รวมทั้งเพื่อยกระดับศักยภาพพื้นฐานของสังคมไทยเพื่อการแข่งขันในอนาคต ดังแสดงในรูปที่ ๔.๒

ความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์ และผลลัพธ์ที่ประสงค์

การกระจายตัวเพื่อความยั่งยืน	ศักยภาพและการแข่งขัน	ผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจใหม่	ผลลัพธ์ในภาคเศรษฐกิจอื่น
2. ยกระดับคุณภาพชีวิตและสังคมไทย	1. การพัฒนาอุตสาหกรรม ICT	5. การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ	7. ICT กับการบริหารงานภาครัฐ
4. ยกระดับพื้นฐานสังคมไทยเพื่อการแข่งขันในอนาคต	3. การปฏิรูป R&D	6. ICT เพื่อ SMEs	

ลำดับของการดำเนินการตามยุทธศาสตร์

ที่มา: ศ.ดร.สุวิทย์ เจริญเลิศ, “ประเทศไทยกับยุทธศาสตร์ ICT ไทย” (ประเทศไทยกับยุทธศาสตร์ ICT ไทย) (กรุงเทพฯ: สสวท., ๒๕๕๖), หน้า ๖๖

ในการนำยุทธศาสตร์ในแผนแม่บทฉบับนี้ไปใช้ในกิจกรรมที่มีโครงสร้างการบริหารของภาครัฐและเอกชนที่ชัดเจนอยู่แล้ว หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาจพิจารณาใช้แผนงานต่างๆที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทฉบับนี้ เป็นแผนงานตามยุทธศาสตร์หลักของหน่วยงานนั้นๆ ได้ทันที ตัวอย่างเช่น ด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ไม่ได้จัดเป็น “ยุทธศาสตร์” หนึ่งในของแผนแม่บท ICT แต่ปรากฏอยู่ในแผนแม่บท ICT ฉบับนี้ในหลายแผนงานและหลายยุทธศาสตร์ การศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อาจจะเป็นยุทธศาสตร์สำคัญของกระทรวงศึกษาธิการ โดยอาจจะดำเนินงานตามแผนการต่างๆ ในแผนแม่บท ICT นี้ เช่นยุทธศาสตร์ที่ ๑ (แผนงาน ๑.๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ (แผนงาน ๒.๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ (แผนงาน ๔.๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๗ (แผนงาน ๗.๖)

ในกรณีของด้านการพาณิชย์กรรม เกษตรกรรม และ อุตสาหกรรมก็เช่นกัน จะพบว่ายุทธศาสตร์ ICT ที่มีแผนงานสนับสนุนอยู่หลายข้อเช่นเดียวกับการศึกษา ซึ่งกระทรวงที่ทำหน้าที่หลักแต่ละด้าน จะสามารถเป็นผู้นำของการเร่งดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ในสาขาของกระทรวงได้โดยตนเองเป็นแกนนำ

ยุทธศาสตร์ ๑ :

การพัฒนาอุตสาหกรรม ICT เพื่อให้เป็นผู้นำในภูมิภาค

"ให้องค์กรภาครัฐและเอกชนร่วมกันเร่งรัดพัฒนาอุตสาหกรรม ICT โดยนำความประณีตและภูมิปัญญาไทยมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ทั้งนี้ให้ใช้สำนักงานภาครัฐเป็นลูกค่านำของตลาดในประเทศและตลาด ICT ระดับภูมิภาคเป็นลูกค่านำขึ้นต้นสำหรับตลาดต่างประเทศ และให้มีการลงทุนการพัฒนาอุตสาหกรรม ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์ รวมถึงการผลักดันกฎหมายเพื่อสนับสนุนให้มีการใช้ ICT เพิ่มมากขึ้น"

เป้าหมาย

๑. อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทยมีขนาด ๙ หมื่นล้านบาทต่อปี ภายในปี ๒๕๕๙ โดยมีมูลค่าซอฟต์แวร์หรือธุรกิจที่เกี่ยวข้องเพื่อการส่งออกร้อยละ ๗๕ ของมูลค่ารวม
๒. มีจำนวนนักวิจัยและนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีคุณภาพ ไม่ต่ำกว่า ๖๐,๐๐๐ คน และไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นนักพัฒนาที่ผ่านการรับรองจากสถาบันมาตรฐานวิชาชีพ
๓. มีหน่วยงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (Software Industry Promotion Agency: SIPA) เพื่อผลักดันให้เกิดการลงทุนและการสร้างอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทยให้เจริญเติบโตจากปัจจุบัน โดยอำนวยความสะดวกต่อผู้ลงทุนด้วยบริการแบบ one-stop service ตั้งแต่ปี ๒๕๕๖
๔. รัฐบาลต้องใช้โครงการของภาครัฐเพื่อสร้างตลาดซอฟต์แวร์ภายในประเทศไม่ต่ำกว่า ๕ พันล้านบาท ภายในปี ๒๕๕๙
๕. ให้มีการใช้ open source software ควบคู่กับซอฟต์แวร์ที่ผลิตในประเทศ เทียบมูลค่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ ของมูลค่าซอฟต์แวร์รวมที่ใช้ในแต่ละปี

แผนงานและกิจกรรม

๑.๑ ดำเนินการพัฒนาอุตสาหกรรม ICT โดยเน้นที่อุตสาหกรรมซึ่งไทยมีศักยภาพ คือ อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ โดยเป็นความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน มีกิจกรรมสำคัญ ดังนี้

- (๑) ให้ดำเนินการโครงการเร่งด่วนโดยจัดตั้งองค์กรร่วมภาครัฐและเอกชน ในรูปคณะกรรมการนโยบายส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (Software Industry Promotion Board-SIPB) เพื่อผลักดันให้เกิดการจัดตั้งองค์กรส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (Software Industry Promotion Agency: SIPA) โดยหลักสำคัญประการหนึ่งในการบริหาร SIPA คือ ต้องมีความยืดหยุ่นและคล่องตัว ทันท่วงทีกับเปลี่ยนแปลง และให้มีระบบที่สามารถบริหารความต้องการบริการต่าง ๆ ของผู้ประกอบการทุกรายแบบครบวงจร
- (๒) ให้องค์กรส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (SIPA) มีหน้าที่กำหนดแนวทางและมาตรการที่จำเป็นในการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ รวมถึงการค้นคว้าวิจัยและพัฒนาซอฟต์แวร์ ทั้งนี้อาจหาประโยชน์จากโอกาสการใช้มาตรฐานเปิด การพัฒนาซอฟต์แวร์ประยุกต์ด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ e-Logistic เทคโนโลยีการสื่อสารไร้สาย และ broadband

๑.๒ สนับสนุนให้ SIPA สร้างกลไกในการกระตุ้นการพัฒนา ICT อย่างเป็นรูปธรรม ดังนี้

- (๑) จัดหาเงินลงทุนในรูปแบบเงินร่วมทุนเบื้องต้น (seed money) จากเงินทุนของรัฐ และเงินทุนลักษณะอื่น เช่น เงินร่วมลงทุน (venture capital) เงินทุนสมทบ (matching fund) และเงินกู้เงินผ่อนปรน (soft loan) เป็นต้น จากสภาพคล่องของระบบการเงินของธนาคารต่างๆ ทั้งนี้อาจจะจัดเป็นกองทุนลักษณะ

ต่างๆ เช่น กองทุนสนับสนุนให้ผู้ประกอบการไทยขยายตลาดในต่างประเทศ กองทุนฝึกอบรมผู้ประกอบการ บุคลากรในการสอน ผู้เชี่ยวชาญ และบุคลากรที่จำเป็นในการพัฒนา ICT และกองทุนสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเป็นต้น

- (๒) กำหนดระเบียบ และกฎเกณฑ์ในการจัดระบบเงินทุนดังกล่าวข้างต้นให้มีประสิทธิภาพ และสามารถป้องกันการสูญเสีย ให้ SMEs ของอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ใช้ประโยชน์ได้อย่างสะดวกและกว้างขวาง
- (๓) ในบางกรณีให้ใช้นโยบายส่งเสริมการลงทุนที่จะชักจูงให้บริษัทซอฟต์แวร์ต่างประเทศ ที่มีศักยภาพสูง ได้รับสิทธิประโยชน์โดยมีเงื่อนไขในเรื่องการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เกิดผลสำเร็จแก่ผู้ร่วมประกอบการไทยเป็นหลักสำคัญ

๑.๓ ให้องค์การภาครัฐและเอกชนร่วมกันพัฒนาตลาดผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์ที่ผลิตจากผู้ประกอบการในประเทศ เพื่อให้เป็นช่องทางที่จะสนับสนุน ให้ผู้ประกอบการเหล่านี้ มีโอกาสเจริญเติบโต และขยายตลาดต่อไปถึงต่างประเทศ โดย

- (๑) หน่วยงานของรัฐสนับสนุนการจัดซื้อผลิตภัณฑ์ หรือจัดจ้างพัฒนาซอฟต์แวร์ โดยผู้ประกอบการในประเทศ เพื่อให้ผู้ประกอบการมีโอกาสสร้างผลงานและประสบการณ์สำหรับโครงการพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีขนาดใหญ่ขึ้นต่อไป
- (๒) สร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการไทย กับผู้ประกอบการต่างประเทศ ในการดำเนินโครงการพัฒนาซอฟต์แวร์ของภาครัฐ เพื่อให้เกิดการถ่ายทอดทักษะและข้อมูลมาตรฐานขั้นสูงสู่คนไทย ทำให้ผู้ประกอบการไทยมีโอกาสขยายธุรกิจในตลาดสากลได้

๑.๔ ให้พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (SIPA) และผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยรวม โดยกำหนดตัวชี้วัดที่เหมาะสม

๑.๕ จัดทำแผนแม่บทการพัฒนาบุคลากรเกี่ยวข้องกับกิจกรรม ICT ทุกประเภททั้งปริมาณและคุณภาพสำหรับการพัฒนาต่อเนื่อง ๑๐ ปี ทั้งนี้ให้กำหนดโครงการเร่งรัดพัฒนาบุคลากรสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์เป็นแผนงานอันดับเร่งด่วนของแผนแม่บท โดยมีหลักการสำคัญบางประการดังต่อไปนี้

- (๑) ตั้งคณะกรรมการนโยบายร่วมภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรม และภาคการศึกษาระดับอาชีวะชั้นสูงและอุดมศึกษา จัดทำแผนแม่บทการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้กับความต้องการของอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์
- (๒) สร้างบุคลากรผู้สอน และนักวิจัยพัฒนางานซอฟต์แวร์ ทั้งที่มีอยู่เดิมและต้องเพิ่มขึ้นใหม่ ให้มีความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์มากขึ้นโดยลำดับ และให้มีจำนวนบุคลากรด้านนี้เพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่า จากปัจจุบัน ภายใน ๕ ปี
- (๓) ตั้งสถาบันฝึกอบรมวิชาชีพชั้นสูง (professional training) เพื่อผลิตบุคลากรสำหรับอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ได้อย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ การฝึกอบรมควรเน้นที่คุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ (professional certification) ที่เกี่ยวข้อง และมีการตรวจสอบรับรองให้ได้เท่ามาตรฐานสากล ควรให้ภาคเอกชนเป็นผู้ดำเนินการจัดการและบริหารสถาบันดังกล่าว เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูง โดยรัฐอาจจะสนับสนุนการลงทุนส่วนหนึ่ง และให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษี โดยสถาบันดังกล่าวควรจัดให้มีหลักสูตร ๒ แนว คือ แนวที่ ๑ มุ่งยกระดับบุคลากรเดิมที่อยู่ในอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ ให้มีศักยภาพสูงขึ้น แนวที่ ๒ สำหรับผู้สำเร็จปริญญาเอกสาขา ICT ให้มีศักยภาพที่สามารถร่วมพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ได้อย่างดี
- (๔) ให้สำรวจประเภท และจำนวนบุคลากรซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้สอน ผู้นำการค้นคว้าวิจัย หรือผู้มาปฏิบัติงานในธุรกิจซอฟต์แวร์ต่างๆ ให้ชัดเจน และสร้างกลไกในการนำผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศที่ได้คัดเลือกแล้วมาร่วมกับบุคลากรไทยดำเนินการทั้งในการศึกษา การฝึกอบรม และการปฏิบัติงาน
- (๕) สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาคการศึกษาและภาคอุตสาหกรรมในเรื่องสำคัญดังนี้
  - ให้นักศึกษามีโอกาสเข้าฝึกงานในธุรกิจซอฟต์แวร์ของภาคเอกชนในระหว่างปีการศึกษาหรือสิ้นปีการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ค่าใช้จ่ายของภาคเอกชนในเรื่องนี้ให้ได้รับการตอบแทนด้วยสิทธิประโยชน์ด้านภาษี

- ให้นักวิชาการผู้ประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรม หรือธุรกิจซอฟต์แวร์ (รวม ICT อื่นด้วย) และบุคลากรในสถาบันการศึกษามีโอกาสแลกเปลี่ยนการปฏิบัติงานต่อกันและกันได้ ในลักษณะโครงการพัฒนาวิชาการ ตามแนวทางการลาพักงานไปพัฒนาความรู้ระยะสั้น (sabbatical leave)

(๕) ให้จัดหาเงินทุนใช้ในการพัฒนาบุคลากรด้าน ICT โดยเฉพาะอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ โดยรวมถึงการปรับความสามารถของบุคลากรในสาขาอื่นเข้ามาสู่อุตสาหกรรมนี้ด้วย การดำเนินการอาจจะให้สถาบันการเงินจัดสรรเงินกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำเป็นกรณีพิเศษ

แผนแม่บทการพัฒนาบุคลากรเกี่ยวข้องกับกิจกรรม ICT ควรมีสาระสำคัญครอบคลุมจำนวนบุคลากร คุณวุฒิ และระดับความรู้ในทางวิชาการ และทักษะในด้านประสบการณ์สำหรับกิจกรรมหลักดังต่อไปนี้ให้ชัดเจน และเหมาะสมที่จะนำไปจัดทำแผนปฏิบัติการให้เกิดผลต่อเนื่องเป็นเวลา ๑๐ ปี กล่าวคือ

- (๑) เทคโนโลยีของ ICT ในด้านเทคนิคของระบบ อุปกรณ์ของระบบ อุปกรณ์ผู้ใช้งาน และซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคเหล่านี้
- (๒) การลงทุนและการจัดหาทุน รวมถึงระบบการเงินต่างๆเกี่ยวกับธุรกิจ ICT
- (๓) กระบวนการผลิตสินค้าและการให้บริการ ICT
- (๔) มาตรฐานเปิดในระดับสากลที่จะใช้กับการผลิตอุปกรณ์ ICT และการให้บริการ ICT ทั้งในด้านฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์
- (๕) การบริหาร การตลาด และการจัดการธุรกิจ ICT โดยรวมอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๖ พัฒนาระดับทักษะผู้ประกอบการ/ผู้พัฒนาซอฟต์แวร์ไทย จากการใช้ทักษะการเขียนโปรแกรม (coding) ไปสู่การออกแบบระบบซอฟต์แวร์ขั้นสูง เช่น mobile internet application และ web service โดยอาศัยความสามารถเชิงศิลปะ และความประณีตของคนไทย เป็นองค์ประกอบในการพัฒนา

๑.๗ ให้มีการพัฒนาคุณภาพของสินค้าและบริการด้านซอฟต์แวร์ของไทย ให้ได้ระดับมาตรฐานสากล โดยมีกิจกรรมที่สำคัญดังนี้

- (๑) กำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการผลิตซอฟต์แวร์ไทย ที่มีลักษณะสอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อจะทำให้ชื่อผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์ไทยเป็นที่รู้จัก เชื่อถือ และเป็นที่ยอมรับในตลาดสากลต่อไป
- (๒) ให้มีองค์กรหรือหน่วยงาน (รัฐร่วมกับเอกชน) ที่สนับสนุนการรับรองมาตรฐานเกี่ยวกับอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ ที่เป็นที่ยอมรับในระดับมาตรฐานสากล หรือข้อตกลงร่วมระหว่างประเทศในการรับรองมาตรฐาน

๑.๘ สนับสนุนให้มีศูนย์ทดสอบมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ICT เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ผลิตไทยในตลาดสากล

๑.๙ สนับสนุนให้ภาคเอกชนลงทุนในอุตสาหกรรมฮาร์ดแวร์ซึ่งมีผลต่อเนื่องกับอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ ได้แก่ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีการประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมระบบโทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ฮาร์ดแวร์ และอิเล็กทรอนิกส์ในยานยนต์ เป็นต้น เพื่อขยายขอบเขตอุตสาหกรรม ICT ให้เกิดเป็นกลุ่มเครือข่าย (Clustering) ซึ่งมีความเข้มแข็งและหลากหลาย

๑.๑๐ เร่งรัดการยกเว้นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการค้างอยู่ ให้เข้าสู่กระบวนการนิติบัญญัติและมีผลบังคับใช้ภายใน ๑ - ๒ ปีข้างหน้าโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กฎหมายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ กฎหมายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล กฎหมายอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ และกฎหมายการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อที่จะทำให้การพัฒนา ICT โดยรวมเกิดความสมบูรณ์

บทศาสตร์ ๒ :

การใช้ ICT เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยและสังคมไทย

"ส่งเสริมให้ประชาชนใช้ประโยชน์จากสารสนเทศที่เหมาะสม โดยเร่งรัดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน เพื่อเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ สร้างภูมิปัญญา ให้เกิดมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์พื้นฐานทางการเกษตรและอุตสาหกรรมชุมชนต่างๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย และเพิ่มรายได้กับยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทย ทำให้เกิดสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ควบคู่กับการสร้างภูมิคุ้มกันภัยคุกคามและผลกระทบในทางลบที่มากับยุคโลกาภิวัตน์ "

เป้าหมาย

๑. ให้มีเลขหมายโทรศัพท์ที่สามารถรับส่งข้อมูลได้ดี (อย่างน้อยที่ความเร็ว ๓๒ กิโลบิตต่อวินาที) ถึงทุกชุมชน (หมู่บ้าน) อย่างน้อยชุมชนละ ๗ เลขหมาย ภายในปี ๒๕๔๘
๒. ให้เปิดบริการเครือข่ายความเร็วสูง (broadband service) ด้วยราคาที่เป็นธรรม ในทุกจังหวัดภายในปี ๒๕๔๙
๓. ให้ราคาค่าเช่าวงจรภายในประเทศลดลงให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสาร
๔. ให้ผู้ด้อยโอกาสในสังคมไทยกว่าร้อยละ ๗๐ มีโอกาสเข้าถึงและได้รับบริการสารสนเทศอย่างทั่วถึงภายในปี ๒๕๔๙
๕. ให้มีศูนย์บริการสารสนเทศชุมชนครบทุกตำบล ภายในปี ๒๕๔๙
๖. มีครูที่สามารถเข้าถึงและใช้ ICT เพื่อเป็นประโยชน์ในการสอน ไม่น้อยกว่า ๓ แสนคน ภายในปี ๒๕๔๙ โดยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของจำนวนดังกล่าว เป็นครูในต่างจังหวัด
๗. ให้มีสถานีวิทยุกระจายเสียงชุมชนระดับจังหวัดอย่างน้อยจังหวัดละ ๑ สถานี และมีสถานีวิทยุโทรทัศน์ชุมชนภาคละ ๑ สถานีใน พ.ศ. ๒๕๔๙
๘. ให้ทุกตำบลสามารถสร้างเนื้อหา ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภูมิปัญญาของท้องถิ่น (local content) เพื่อเผยแพร่ได้ภายในปี ๒๕๔๗
๙. มีองค์กรที่ดูแลการใช้ ICT อย่างปลอดภัย ดูแลความมั่นคงของระบบข้อมูลและการสื่อสารข้อมูล

แผนงานและกิจกรรม

๒.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโครงข่ายโทรคมนาคม

มีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

- (๑) ให้ปรับปรุงและพัฒนาโครงข่ายโทรคมนาคมที่ผูกขาดโดยรัฐ ให้เป็นโครงข่ายธุรกิจเสรีที่ผู้ใช้สามารถเลือกผู้ให้บริการได้ และเป็นโครงข่ายที่เชื่อมต่อระหว่างกันเป็นระบบเดียวทั้งประเทศ ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย มีคุณภาพสูง ตามมาตรฐานสากล มีขีดความสามารถรับการสื่อสารข้อมูลปริมาณมาก ที่มีความเร็วสูง โดยใช้ระบบ broadband ทั้งในส่วนที่เป็นโครงข่ายหลัก (backbone^{๑๑}) เพื่อเชื่อมต่อกับโครงข่ายย่อย

^{๑๑} Backbone หมายถึงโครงข่ายโทรคมนาคมหลักที่เชื่อมโยงระหว่างเมือง

ปลายทาง (last mile^{๑๔}) ซึ่งมีคุณภาพมีราคาที่เป็นธรรมกับผู้บริโภค และสามารถรองรับการให้บริการผู้ใช้
อย่างทั่วถึงได้

- (๒) เร่งรัดการเปิดธุรกิจบริการโทรคมนาคมแข่งขันเสรี ที่มีการกำกับควบคุมด้วยองค์กฤษฎะที่เป็นกลางโดยเร็ว
ที่สุด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของข้อ (๑) ข้างต้น
- (๓) ให้นำกฎหมายการประกอบกิจการโทรคมนาคมทั้ง ๒ ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติองค์กฤษฎะการเคลื่อนที่
และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ และพระราช
บัญญัติการประกอบธุรกิจโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ มาใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติโดยเร็วที่สุดเพื่อให้กิจ
กรรมตามข้อ (๒) ได้บังเกิดผลตามวัตถุประสงค์

๒.๒ ให้ใช้ประโยชน์จากกฎหมายเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ ที่ออกตามมาตรา ๗๘ ของรัฐ
ธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐^{๑๕}

โดยเร่งรัดดำเนินการในกิจกรรมสำคัญดังนี้

- (๑) ดำเนินการให้ร่างพระราชบัญญัติการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ เข้าสู่กระบวนการนิติ
บัญญัติเพื่อมีผลบังคับใช้ภายในปี พ.ศ. ๒๕๔๖^{๑๖}
- (๒) ให้จัดตั้งองค์กฤษฎะตามพระราชบัญญัติขึ้นโดยเร็ว เพื่อจัดการให้มีโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศที่เหมาะสม
เพื่อใช้เป็นปัจจัยในการพัฒนาสังคมและการบริหารราชการโดยรวม ตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๗๘ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้แล้ว
- (๓) ให้องค์กฤษฎะตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ประสานกับคณะกรรมการกำกับกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.)
เพื่อให้ผู้ประกอบการโทรคมนาคมทุกรายจัดให้มีบริการโทรคมนาคมที่เข้าถึงชุมชนของประเทศโดยทั่ว
ถึง
- (๔) ให้นำ ICT มาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาภาคสังคม โดยมุ่งให้บริการสังคมทุกด้าน เช่น การสาธารณสุข
การศึกษา การเรียนรู้ของสาธารณชน บริการผู้ด้อยโอกาส ความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน และ
การพัฒนาภูมิปัญญาของคนไทยให้เกิดประโยชน์ในเชิงธุรกิจอย่างมีคุณธรรม เพื่อสร้างสังคมไทยที่มีภูมิ
ปัญญาและการเรียนรู้ที่ทันสมัยและมีคุณภาพ
- (๕) ให้พัฒนาบทบาทและการดำเนินงานของที่ทำกาการไปรษณีย์เป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายศูนย์บริการสาร
สนเทศชุมชน

๒.๓ ให้ใช้ประโยชน์จาก ICT เพื่อพัฒนาการศึกษา สร้างเนื้อหาความรู้ และใช้ในการเรียนการสอน

โดยดำเนินกิจกรรมเพื่อให้สื่อความรู้ต่างๆ สามารถเข้าถึงได้จากทุกส่วนของประเทศไทย ดังนี้

- (๑) สนับสนุนให้ภาคเอกชนและสถาบันการศึกษาเร่งผลิตสื่อความรู้อิเล็กทรอนิกส์ของไทยที่มีคุณภาพ รวม
ถึงสนับสนุนให้บุคลากรในสถานศึกษาในสวนท้องถิ่นเร่งผลิตเนื้อหาความรู้ของท้องถิ่น ให้อยู่ในรูปของ
สื่ออิเล็กทรอนิกส์
- (๒) อบรมบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถสร้างและใช้สื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

^{๑๔} last mile หมายถึง วงจรสื่อสารย่อยที่เชื่อมโยงระหว่างชุมสายโทรศัพท์กับผู้ที่ใช้ที่บ้านหรือสำนักงาน กล่าวคือ เป็นช่วง "หนึ่งไมล์สุดท้าย"
ของการสื่อสาร

^{๑๕} รัฐธรรมนูญมาตรา ๗๘ มีใจความว่า "รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและ
ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความ
พร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น"

^{๑๖} ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมาตรา ๗๘ อันเป็นแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำของสังคมโดยการ
พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน เพื่อให้ท้องถิ่นมีความพร้อมในการเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบบใหม่

- (๓) สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาเพื่อให้สามารถใช้ทรัพยากรสารสนเทศและประสบการณ์ร่วมกันได้
- (๔) ขยายและพัฒนาการเรียนการสอนโดยผ่านสื่อ ICT เช่น การเรียนการสอนทางไกลผ่านดาวเทียม การใช้ อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา
- (๕) ให้รัฐสร้างศูนย์ข้อมูล (data center) สำหรับเก็บ courseware ทางการศึกษา โดยให้สถาบันการศึกษา จัดทำเนื้อหาแบบ online มาฝากไว้โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย และให้มีการประกวดแข่งขันการสร้าง courseware และคู่มือการใช้ courseware ประกอบการเรียนการสอน เป็นรายวิชา เพื่อคัดเลือกมา เป็นต้นแบบในการจัดทำเป็นสื่อการเรียนการสอนที่เป็นมาตรฐาน สำหรับใช้ในวงกว้าง

๒.๔ ส่งเสริมให้มีการแปลหนังสือ เอกสาร ข้อมูล จากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย และจากภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลที่เป็นภาษาต่างประเทศ และเผยแพร่ข้อมูลออกเป็นภาษาต่างประเทศได้โดยสะดวก

๒.๕ ส่งเสริมการพัฒนาข้อมูลและความรู้ที่ช่วยในการครองชีพและการยกระดับคุณภาพสังคมของชุมชน อาทิ การศึกษาต่อเนื่อง การสาธารณสุขและส่งเสริมสุขภาพ การจ้างงาน วิชาการในอาชีพต่างๆ ข้อมูลราคาผลผลิตการเกษตร การเตือนการป้องกันภัยธรรมชาติ ฯลฯ มาใช้ประโยชน์ร่วมกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ส่งเสริมนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน

๒.๖ ส่งเสริมบทบาทของสื่อมวลชนให้มีส่วนร่วมในการเผยแพร่ความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และการประยุกต์ใช้อย่างถูกต้อง ปลอดภัย ออกสู่ประชาชนทั่วไป

๒.๗ ส่งเสริมให้องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นทุกแห่งใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์รูปแบบต่างๆ ในการบริหารงานภายในองค์กร การให้บริการแก่ประชาชน การเสนอข้อมูลของท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมศักยภาพของชุมชน

๒.๘ พัฒนาและเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จาก ICT ได้อย่างเต็มที่ ในการที่จะรองรับการเปลี่ยนแปลงเป็นเศรษฐกิจและสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ และส่งผลสู่การพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมการเรียนรู้ที่มีศักยภาพ อันจะสร้างความเจริญในทุกภาคของเศรษฐกิจใหม่ บนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและวัฒนธรรมอันดีงาม โดยในการเตรียมทรัพยากรมนุษย์นั้นเพื่อให้มี

- ความรู้และทักษะพื้นฐานในการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์
- ทักษะในการสืบค้น วิเคราะห์ความสมเหตุสมผล และสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูล สารสนเทศ
- ทักษะในการคิดแบบเป็นเหตุเป็นผล ความคิดวิจารณ์ญาณไตร่ตรอง และความคิดสร้างสรรค์และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต รวมถึงการนำหลักศาสนา และวัฒนธรรมที่ดีมาเป็นองค์ประกอบของภูมิปัญญาด้วย

๒.๙ สร้างความเชื่อมั่นต่อการนำพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในภาคเศรษฐกิจ ทั้งภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการบริการ โดยเสริมสร้างความแข็งแกร่งของโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ระบบการชำระเงิน ความมั่นคงปลอดภัยทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ ๓ :

การปฏิรูปและการสร้างศักยภาพการวิจัยและพัฒนา ICT

"ให้องค์การภาครัฐ เอกชนและสถาบันการศึกษา ร่วมกันปฏิรูปแนวทางการวิจัยพัฒนา ICT โดยใช้ความต้องการของภาคอุตสาหกรรมเป็นตัวนำ ทั้งนี้ให้มีนโยบายที่เป็นรูปธรรมเกี่ยวกับการเร่งรัดพัฒนาพื้นฐานการศึกษาที่ส่งเสริมการคิดเชิงวิทยาศาสตร์แก่ประชาชนทั่วไปโดยเร็วที่สุด ให้เกิดการสร้างนักวิจัยและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง การจัดสรรงบประมาณด้านการวิจัย การสร้างสภาวะแวดล้อมและปัจจัยที่จำเป็นอื่นๆ สำหรับงานวิจัยและพัฒนา รวมถึงการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในเชิงพาณิชย์ เพื่อให้เกิดเทคโนโลยีไทยเข้ามาทดแทนการพึ่งพาเทคโนโลยีต่างประเทศ"

เป้าหมาย

๑. ให้ยกระดับการลงทุนในการวิจัยด้าน ICT ของภาครัฐและเอกชนต่อปีเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า ๓% ของมูลค่าอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
๒. ให้มีโครงการพัฒนาซอฟต์แวร์^{๑๗} ขนาดใหญ่ซึ่งมีการลงทุนไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ man-year ที่รวมงานวิจัยพัฒนาอยู่ด้วย ไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐ ล้านบาทภายในปี ๒๕๕๙
๓. ให้มีสัดส่วนการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล ที่ผลิตหรือประกอบในประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ และการใช้ซอฟต์แวร์ที่ผลิตหรือประกอบในประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ ของมูลค่าการใช้ในประเทศภายในปี ๒๕๕๗
๔. ให้นักพัฒนาซอฟต์แวร์ใช้เทคโนโลยี network computing^{๑๘} หรือ web services ได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ ของจำนวนนักพัฒนา ภายในปี ๒๕๕๗

แผนงานและกิจกรรม

๓.๑ ให้รัฐกำหนดนโยบายปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา โดยให้กระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชนร่วมกันพัฒนาหลักสูตรและแนวทางการเรียนการสอนที่เพิ่มศักยภาพของนักเรียนและนักศึกษาในการคิดเชิงวิทยาศาสตร์และทักษะในภาษาอังกฤษ เพื่อสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถในการวิจัยค้นคว้าและการพัฒนา ICT รวมถึงเทคโนโลยีอื่นๆ ที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาประเทศ ในจำนวนที่พอเพียงกับความต้องการ

๓.๒ ให้รัฐร่วมกับเอกชนสร้างแรงจูงใจที่จะเอื้อและดึงดูดให้บุคลากรสนใจที่จะประกอบอาชีพวิจัยโดยให้เห็นว่าเป็นอาชีพที่มีผลตอบแทนสูง มีเกียรติในสังคม และมีความก้าวหน้าในอาชีพทัดเทียมกับอาชีพอื่นๆ ทั้งในส่วนของรัฐและเอกชน

๓.๓ ให้ภาครัฐจัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินร่วมทุนเบื้องต้น (seed money) เพื่อสนับสนุนและจูงใจให้มีการลงทุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทั้งในกิจกรรมระดับสถาบันการศึกษา องค์กรวิจัยของรัฐ

^{๑๗} ไม่รวมการบริการ

^{๑๘} หมายถึงเทคโนโลยีซอฟต์แวร์ เช่น Java และ .NET หรือที่จะเกิดขึ้นใหม่ เพื่อการสร้างระบบซอฟต์แวร์ที่ทำงานโดยอาศัยเครือข่าย

และของเอกชน รวมถึงนักวิจัยอิสระ (ระดับประชาชนทั่วไป) ทั้งนี้อาจตั้งเป็นกองทุนของชาติ ที่มีกลไกสนับสนุนให้มีการบริจาคเงินสมทบอย่างกว้างขวางในระยะยาว และได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี

๓.๔ ให้รัฐและภาคเอกชนร่วมกันรวบรวมความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และสินค้า ICT ทั้งด้านฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ เพื่อกำหนดกลยุทธ์ในการส่งเสริมการค้าวิจัยและพัฒนา ICT ของไทย ในลักษณะยุทธศาสตร์ประสานระหว่างอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ โทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ อย่างครบวงจร รวมถึงอุตสาหกรรมอื่นซึ่งจะใช้ประโยชน์จากอุตสาหกรรมที่กล่าวถึงนี้ เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์ และอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ทั้งนี้ให้กำหนดเป็นแผนปฏิบัติการซึ่งมีความเป็นไปได้

๓.๕ ให้มีการสนับสนุนการวิจัยค้นคว้าเพื่อเกิดผลผลิตที่สามารถประยุกต์เป็นอุตสาหกรรมเชิงพาณิชย์ โดยจะเป็นชิ้นส่วนที่มีมูลค่าสูง หรือสินค้าสำเร็จรูป เพื่อทดแทนการนำเข้าจากต่างประเทศ หรือมีศักยภาพเป็นสินค้าส่งออก และเป็นประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมอื่นก็ได้ ตัวอย่างเช่น

- (๑) อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์การสื่อสารโทรคมนาคมบางประเภท สำหรับผู้ใช้ซึ่งไม่ต้องการใช้บริการที่สลับซับซ้อน เพื่อให้มีราคาถูก แต่ให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐานสากล และมีความทนทานเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในประเทศไทย
- (๒) อุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนพื้นฐานของอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ICT เช่น แผงวงจร อุปกรณ์กึ่งสำเร็จรูป (sub-assembly) ผลิตภัณฑที่เป็นระบบคอมพิวเตอร์ฝังตัว (embedded systems) และอุปกรณ์ตรวจวัดระยะไกล (telemetry) เป็นต้น ซึ่งมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล และมีราคาที่แข่งขันได้
- (๓) การพัฒนาซอฟต์แวร์ในลักษณะ open source สำหรับเป็นฐานให้อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย นำไปศึกษาและพัฒนาเพื่อให้เกิดประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ต่อไป

๓.๖ จัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศในทางวิชาการ เพื่อสร้างศักยภาพในความรู้และภูมิปัญญาของคนไทย รวมทั้งเป็นที่รวมของผู้ชำนาญการเฉพาะด้านของ ICT อันจะเป็นตัวนำในการพัฒนาวิชาการ และเทคโนโลยี ICT ทั้งในด้านซอฟต์แวร์ และฮาร์ดแวร์ ที่ยั่งยืนต่อไป

๓.๗ ให้มีการติดตาม รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ICT รวมทั้งศึกษาเพื่อคาดการณ์เทคโนโลยี (Technology Forecasting) เพื่อใช้ในการกำหนดแนวทางสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา และการผลิต ICT ภายในประเทศ

ยุทธศาสตร์ ๔ :

การยกระดับศักยภาพพื้นฐานของสังคมไทยเพื่อการแข่งขันในอนาคต

"ให้องค์กรภาครัฐและเอกชนร่วมกันสร้างความรู้ความเข้าใจในประโยชน์ของ ICT ให้แก่ประชาชนโดยทั่วไป เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรบุคคลเพื่อผลักดันการใช้ ICT ให้เกิดการบริหารจัดการที่ดี และสามารถใช้ออกมาจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยี เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ภาคเศรษฐกิจพื้นฐานที่จะทำให้ประเทศไทยมีศักยภาพการแข่งขันในระดับภูมิภาคและระดับสากลได้อย่างสมบูรณ์"

เป้าหมาย

1. ให้แรงงาน (Workforce) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ สามารถเข้าถึง ICT ได้ และแรงงานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ สามารถเข้าถึงและค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตได้ ภายในปี ๒๕๔๙
2. ให้เยาวชนรุ่นใหม่ที่สามารถศึกษาภาคปกติไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ สามารถใช้ ICT ได้ ภายในปี ๒๕๔๙
3. ให้มีแรงงานที่ใช้ความรู้ (knowledge worker) เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าปีละ ๑.๕ แสนคน ภายในปี ๒๕๔๙

แผนงานและกิจกรรม

๔.๑ ให้องค์กรภาครัฐและเอกชน ร่วมกันสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์ของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในลักษณะเครือข่าย ทั้งนี้โดยใช้สถาบันการศึกษาในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ของทุกภูมิภาคและชุมชนเป็นองค์การนำในการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์ของ ICT ต่อประชาชนทั่วไป ด้วยกิจกรรมสำคัญ ดังนี้

- (๑) บรรจิวินิจฉัยเกี่ยวกับการเรียนรู้และการใช้คอมพิวเตอร์และเครื่องมือสื่อสารให้แก่ผู้รับการศึกษาในทุกๆระดับชั้น ทั้งนี้ให้จัดเป็นหลักสูตร หรือวิชาการสอน รวมทั้งการฝึกหัดใช้ตามความเหมาะสม โดยหลักสูตรจะเน้นตามเทคโนโลยีเปิด รวมทั้ง open source
- (๒) ให้ทุกสถาบันการศึกษา จัดตั้งห้องสมุดซึ่งมีศักยภาพให้ประชาชนเข้าไปศึกษาหาความรู้ และฝึกทักษะการใช้รวมถึงการเรียนรู้การใช้ ICT เช่นอินเทอร์เน็ต และสื่อการเรียนการสอนต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (๓) ให้จัดสถานที่เรียนและเล่น เพื่อให้เด็กในระดับอายุต่างๆ กันมีโอกาสได้เรียนและเล่นให้เกิดความรู้ด้าน ICT
- (๔) ให้ทุกชุมชนใช้ประโยชน์จากศูนย์บริการสารสนเทศประจำชุมชน อันเกิดจากผลการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวันและการเรียนรู้ของชุมชนที่มีคุณภาพ ทั้งนี้รวมถึงการสร้างข้อมูลข่าวสารของท้องถิ่น (local content) เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่วัฒนธรรม สินค้า และการท่องเที่ยวของชุมชน
- (๕) สนับสนุนให้มีการผลิตและจำหน่ายหนังสือ/ตำราเรียน ในราคาที่เหมาะสมกับค่าครองชีพของคนไทย
- (๖) สนับสนุนให้คนไทยโดยเฉพาะเยาวชนมีความรู้ความเข้าใจในภาษาไทย ภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ ที่มีประโยชน์

๔.๒ ให้องค์กรภาครัฐส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชนเร่งรัดผลิตอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และซอฟต์แวร์ที่มีคุณภาพ ในราคาประหยัด อาทิ ซอฟต์แวร์กลางด้านบัญชี ทั้งนี้ ให้มีปริมาณการผลิตที่สามารถรองรับความต้องการของตลาด และทันต่อความก้าวหน้าของเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ในราคาที่เหมาะสมกับอัตราค่าครองชีพ

๔.๓ กระตุ้นให้สาธารณชนในวงกว้างเกิดความรู้ความเข้าใจและความสนใจในเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และกิจกรรมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ โดยมีกิจกรรมต่างๆ อาทิ โครงการประกวด website ของชุมชน หรือของผู้ประกอบการด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ การจัดฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงซอฟต์แวร์ระบบบัญชี สำหรับวิสาหกิจชุมชน การจัดงานแสดงสินค้า การประชุม สัมมนา นิทรรศการ ฌ ภูมิภาคต่างๆ

๔.๔ ให้มีการพัฒนาบุคลากรในวิชาชีพอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนา ICT โดยทั่วไป เช่น นิติกร เศรษฐกร วิศวกรสาขาต่าง ๆ นักสังคมสงเคราะห์ บุคลากรในงานสื่อสารมวลชน ฯลฯ เป็นต้น เพื่อให้มีความรู้ ความชำนาญ และทักษะ ในการใช้ประโยชน์ ICT สำหรับความก้าวหน้าในสายงานอาชีพของบุคลากรเหล่านี้

ยุทธศาสตร์ ๕ :

การพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ เพื่อมุ่งขยายตลาดต่างประเทศ

"กำหนดมาตรการและวิธีการที่จะเร่งส่งเสริมผู้ประกอบการ ให้มีความรู้และประสบการณ์ด้านการบริหาร และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อปรับปรุงกระบวนการผลิตสินค้าและการตลาด โดยใช้มาตรฐานเปิดเพื่อสร้างโอกาสการเชื่อมโยงข้อมูลและระบบงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อลดต้นทุนในการประกอบธุรกิจ โดยภาครัฐสนับสนุนการส่งออกผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาขึ้นในช่วงแรก ด้วยการปรับปรุงกฎหมายให้ทันต่อความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของทรัพย์สินทางปัญญารวมถึงที่เกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วย และให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรด้าน ICT ให้ได้มาตรฐานคุณภาพวิชาชีพตามหลักสากล ตลอดจนสร้างเสริมความสามารถและประสบการณ์ด้านการตลาดเพื่อให้ผู้ประกอบการไทยได้มีโอกาสขยายส่วนแบ่งตลาดให้มากขึ้น จากความต้องการในผลิตภัณฑ์และบริการ และรายได้ของประชากรที่กำลังเพิ่มขึ้นในภูมิภาคนี้อย่างต่อเนื่อง"

๕.๑ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ เพื่อมุ่งขยายตลาดต่างประเทศ

เป้าหมาย

๑. เพิ่มการจ้างงานด้าน ICT ในอุตสาหกรรมที่มีการใช้ ICT^{๑๙} ในการผลิตและการบริการประมาณ ๖ แสนคน (หรือร้อยละ ๑ ของแรงงานทั้งหมด) ภายในปี ๒๕๔๙
๒. เพิ่มมูลค่าตลาดของธุรกรรมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ต่อปี
๓. ให้มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมการผลิตที่ใช้ ICT สูงขึ้นร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๔๙

๕.๒ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ เพื่อมุ่งขยายตลาดต่างประเทศ

แผนงานและกิจกรรม

๕.๑ ทบทวนและปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาที่มีอยู่ในขณะนี้ เช่น กฎหมายลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า เป็นต้น เพื่อสามารถปกป้องและรักษาสิทธิประโยชน์ของความรู้ วิชาการ ภูมิปัญญา

^{๑๙} เป็นการวัดการแพร่กระจายและความแพร่หลายของการนำ ICT ไปเพิ่มคุณค่าแก่กิจกรรมทางเศรษฐกิจทั่วไป เช่น การค้า การท่องเที่ยว การบันเทิง ไม่ว่าจะเพื่อการให้ข้อมูลข่าวสาร การโฆษณาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือการใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์มาเสริมในกิจกรรมนั้น

สิ่งประดิษฐ์ สินค้า และผลิตภัณฑ์ ให้มีประสิทธิผลดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ทั้งนี้ให้ครอบคลุมถึงสิ่งเหล่านี้อันเกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยด้วย รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่อย่างจริงจัง เพื่อให้ผู้ผลิต/ผู้พัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์ ICT ของไทย มีความเชื่อมั่นถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับจากกฎหมายเหล่านี้ รวมถึงการสร้างชื่อเสียงให้กับผลิตภัณฑ์ไทย (Thailand brand) ด้วย

๕.๒ ส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมนำ ICT มาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิต เพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มอันเนื่องมาจากการสร้างผลิตภัณฑ์ที่มีความแตกต่าง (product differentiation), การปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตให้สามารถรองรับการสั่งของลูกค้าแต่ละคน (mass customization), การใช้ ICT เพื่อเชื่อมโยงผู้ผลิตลำดับชั้นต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ อันจะก่อให้เกิดการเชื่อมโยงสายการผลิต (supply chain) การรวมกลุ่ม (clustering), คุณค่าจากการเชื่อมโยง (value chain) และการสร้างชื่อเสียงของผลิตภัณฑ์ไทย (Thailand brand)

๕.๓ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยนำพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์มาประยุกต์ใช้ เพื่อลดต้นทุนในการดำเนินการ สำหรับการขยายตลาดสินค้าและบริการด้าน ICT ไปยังตลาดต่างประเทศ และเพิ่มส่วนแบ่งของผู้ประกอบการไทยในตลาดของภูมิภาคนี้อย่างยิ่งยอน อาทิ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารหรือการโฆษณาประชาสัมพันธ์บริษัท และสินค้า/ผลิตภัณฑ์ของบริษัท บนเว็บไซต์ การให้บริการผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้กับลูกค้าในประเทศเพื่อนบ้าน รวมถึงการทำธุรกรรมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์โดยมีการป้องกันอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพด้วย

๕.๔ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการใช้อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง (broadband Internet) เชื่อมโยงเครือข่ายวัตถุดิบ การผลิต การจัดการ การขนส่ง การค้าขาย ทั้งในระดับประเทศ และภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งส่งเสริมให้ใช้งานผ่านโครงสร้างพื้นฐานนี้เพื่อการค้นหาความรู้ ความคิด และติดตามการเปลี่ยนแปลง เพื่อการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ ๖ :

การส่งเสริมผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ ICT

"กระตุ้นให้ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ใช้ ICT เพื่อการพัฒนาธุรกิจและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการจัดการ การบริหารการผลิต และการเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เพื่อสร้างความพร้อมต่อการแข่งขันเสรีในระบบเศรษฐกิจยุคโลกาภิวัตน์ และลดผลกระทบจากความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจ"

เป้าหมาย

1. ให้ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ไม่น้อยกว่า ๑๐๐,๐๐๐ ราย สามารถใช้ ICT ในการบริหารจัดการภายใน (back office) ได้ภายในปี ๒๕๕๙
2. ให้ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวนร้อยละ ๔๐ ของผู้ประกอบการในเป้าหมายข้อ ๑. สามารถนำ ICT มาใช้ในงานหลักของกิจการ (เช่น งานออกแบบ งานวิศวกรรม) ได้ ภายในปี ๒๕๕๙
3. ให้จำนวนผู้ประกอบการที่ร่วมเครือข่ายห่วงโซ่อุปทาน (supply chain) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

แผนงานและกิจกรรม

๖.๑ จัดให้มีกลไกและวิธีการถ่ายทอด และดูดซับเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าและเหมาะสม ให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและย่อมเริ่มมีทรัพย์สินทางปัญญาเป็นของตนเอง และประหยัดค่าใช้จ่ายในการใช้ทรัพย์สินทางปัญญาให้มากที่สุด

๖.๒ สร้างสิ่งจูงใจที่จะทำให้เกิดกลุ่มพันธมิตร SMEs ในแต่ละประเภทของวิสาหกิจ เพื่อจะร่วมกันนำ ICT ทั้งระบบฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ที่เหมาะสม มาใช้ประโยชน์ในการบริหารงานและการจัดการธุรกิจของสมาชิกในกลุ่มเพื่อสร้างเสริมประสิทธิภาพและลดต้นทุนให้แก่ธุรกิจของสมาชิก และช่วยให้ธุรกิจมีการบริหารงานที่โปร่งใสมากขึ้น โดยมีกิจกรรมที่สำคัญคือ

- (๑) จัดให้มีระบบพี่เลี้ยงของกลุ่มพันธมิตร เพื่อประสานงานของกลุ่มให้เกิดประสิทธิภาพ และความแข็งแกร่ง โดยให้ภาคเอกชนเป็นผู้ดำเนินการ
- (๒) ให้เลือกวิสาหกิจในแต่ละกลุ่มที่มีโอกาสจะประสบความสำเร็จ ทำเป็นโครงการนำร่อง เพื่อใช้เป็นต้นแบบให้กับสมาชิกอื่นๆ ในกลุ่มและกลุ่มอื่นต่อไป
- (๓) ดำเนินการประชาสัมพันธ์ผลสำเร็จของโครงการในแต่ละกลุ่มพันธมิตร เพื่อให้เป็นตัวอย่างในการนำไปใช้ประโยชน์และเกิดการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง
- (๔) กำหนดมาตรการที่เกื้อหนุนให้เกิดความเชื่อมโยงทางการผลิตและการดำเนินงานระหว่าง SMEs และอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เพื่อเปิดโอกาสให้ SMEs เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการผลิตของโครงการขนาดใหญ่ และมีการเรียนรู้ทั้งทางเทคโนโลยีและการบริหารจัดการ อันจะเป็นการเสริมสร้างศักยภาพของ SMEs ไทยให้สามารถเจริญได้อย่างเข้มแข็ง และรอดพ้นจากผลกระทบอันเนื่องมาจากการตกต่ำของเศรษฐกิจโลกได้

๖.๓ เร่งส่งเสริมและพัฒนา e-business โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอำนวยความสะดวกด้านระบบภาษี ระบบบริการโทรคมนาคม การติดต่อกับภาครัฐ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ การผลิต และการขนส่งวัสดุและสินค้าอย่างครบวงจร ในกลุ่ม SMEs ของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพสูง ตัวอย่างเช่น อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมยานยนต์ ทั้งนี้ให้รวมถึงการเชื่อมโยง SMEs กับผู้ประกอบการขนาดใหญ่ในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกัน

๖.๔ ให้นำ ICT มาช่วยในการจัดการ การทำธุรกิจ การสื่อสาร โดยเฉพาะการใช้ supply chain management ในภาคอุตสาหกรรม เพื่อลดต้นทุน และเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการ ตั้งแต่ต้นกระบวนการจนถึงลูกค้าปลายทาง โดยมีกิจกรรมสำคัญดังนี้

- (๑) ให้หน่วยงานของรัฐ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สถาบันส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และสถาบันการศึกษา ร่วมกันดำเนินการสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับ supply chain management ให้กับ SMEs
- (๒) กำหนดมาตรฐานของระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่มีเทคโนโลยีเหมาะสมตามกาลเวลา ตัวอย่างเช่น UN/CEFACT, XML เป็นต้น
- (๓) กำหนดให้ใช้มาตรฐานการอ่าน การเก็บข้อมูลด้วยรหัสแท่ง (barcode) ระบบ EAN.UCC และ EANCOM เพื่อลดความหลากหลายของวิธีการสื่อสารระหว่างธุรกิจสู่ธุรกิจ
- (๔) ปรับปรุงอัตราภาษีอากรนำเข้าและส่งออกของปัจจัยการผลิตสินค้า ICT เพื่อให้ผู้ประกอบการไทยไม่เสียเปรียบสินค้าที่นำเข้าแบบสำเร็จรูป

๖.๕ พัฒนาให้ผู้ประกอบการภาคเอกชนมีความรู้และความเข้าใจถึงประโยชน์ของการนำฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์ที่เกิดจากอุตสาหกรรมภายในประเทศ มาใช้ในการทำธุรกิจ และลดต้นทุนของการดำเนินการ

๖.๖ ให้จัดทำฐานข้อมูลเพื่อประโยชน์ต่อการวางแผนและการให้บริการภาคธุรกิจ อุตสาหกรรม และผู้บริโภค โดยใช้ ICT เป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดเก็บ รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล และการแพร่กระจายข่าวสารข้อมูล ไปยังหน่วยงาน ธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

๖.๗ ให้หน่วยงานที่ทำหน้าที่สนับสนุน SMEs ต่างๆ ร่วมมือกันพัฒนา SME Portal เพื่อให้บริการแก่ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะติดต่อกับส่วนราชการที่ให้การสนับสนุน โดยมีการจัดการด้านข้อมูลภาครัฐ กฎ ระเบียบ กฎหมาย ความรู้เกี่ยวกับภาครัฐ และนโยบายสนับสนุนหรือสิทธิประโยชน์ต่างๆ รวมถึงการอนุญาต การจดทะเบียน ในรูปแบบติดต่อเพียงที่เดียว (one-stop service) อย่างสะดวก และรวดเร็วแก่ผู้ประกอบการ

๖.๘ เสริมสร้างความนึกคิดและประสบการณ์แก่นักศึกษาเพื่อการเป็นเจ้าของกิจการ (entrepreneurship) รวมทั้งการสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนในการสร้างฝึกงานและเกื้อหนุนให้เกิดผู้ประกอบการใหม่ ขึ้นในระบบเศรษฐกิจไทยโดยอาศัยกลไกสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับ SMEs

ยุทธศาสตร์ ๗ :

การนำ ICT มาใช้ประโยชน์ในการบริหารและการให้บริการของภาครัฐ

"ให้รัฐจัดตั้งองค์กรกลางระดับชาติร่วมรับผิดชอบการพัฒนาและส่งเสริมการใช้ ICT ในภาครัฐเพื่อให้เกิดบูรณาการและเอกภาพในระบบข้อมูล การวางแผน การประสานงาน การจัดสรรงบประมาณ และการจัดซื้อจัดจ้างที่โปร่งใส ให้ตรงความต้องการและลดการซ้ำซ้อนในการลงทุน เพื่อให้ภาครัฐสามารถรวบรวม แลกเปลี่ยน และใช้ข้อมูลร่วมกันได้ ด้วยมาตรฐานเปิดและมีระบบที่มีความมั่นคงปลอดภัยสูงสำหรับการบริหารของหน่วยงานภาครัฐ และการให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ"

เป้าหมาย

๑. ให้หน่วยงานภายในกระทรวงสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลและบริการฐานข้อมูลภายในและระหว่างกรมผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ทั่วประเทศ ภายในปี ๒๕๔๙
๒. ให้ทุกกระทรวงสามารถเชื่อมโยงข้อมูลผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ทั่วประเทศภายในปี ๒๕๔๙
๓. ให้หน่วยงานของรัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ มีระบบบริหารที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างครบวงจรภายในปี ๒๕๔๙
๔. ให้บริการพื้นฐานของรัฐ (simple transaction services) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ สามารถทำได้โดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์
๕. ให้หน่วยงานของภาครัฐสามารถให้บริการพื้นฐานผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่เกี่ยวกับการชำระค่าธรรมเนียมของรัฐในระดับจังหวัดทุกจังหวัด ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ภายในปี ๒๕๔๙
๖. ให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกระทรวงเพื่อบริการประชาชนครบวงจร (e-Citizen) ได้ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ บริการ ภายในปี ๒๕๔๙
๗. ให้ภาครัฐสามารถจัดซื้อจัดจ้างทางอิเล็กทรอนิกส์ปีละไม่น้อยกว่า ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ภายในปี ๒๕๔๙
๘. ให้มีการจัดทาระบบ ระเบียบ และวิธีกำกับการใช้ ICT เพื่อความมั่นคงของชาติ
๙. มีซอฟต์แวร์ระบบบริหารขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ระบบสารบรรณ บริหารบุคคล งบประมาณ การเงิน บัญชี พัสดุ ที่ใช้กับหน่วยงานภาครัฐได้เป็นการทั่วไป ภายในปี ๒๕๔๙

แผนงานและกิจกรรม

๗.๑ ปฏิรูปโครงสร้างองค์การบริหารราชการโดยรวม ให้มีกระทรวงที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกอันสืบเนื่องมาจากผลกระทบของ ICT เพื่อรับกับเศรษฐกิจยุคใหม่ อย่างสอดคล้องกับวัฒนธรรมของชนชาติไทย โดยรับผิดชอบการวางแผน ส่งเสริม พัฒนา และดำเนินการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๗.๒ ดำเนินการปฏิรูปการบริหารและการจัดการของหน่วยงานของภาครัฐ โดยมีกิจกรรมดังนี้

(๑) จัดโครงสร้างส่วนงานที่ให้ความเข้มแข็งต่อการปฏิบัติงานของ CIO อย่างชัดเจนโดย

- ให้มีส่วนงานรองรับการปฏิบัติหน้าที่ของ CIO ประจำกระทรวง ทำหน้าที่รับผิดชอบการใช้ระบบ ICT ของหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัด เพื่อการบริหารราชการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสมบูรณ์
- กำหนดแนวทางและแผนการจัดสร้างส่วนงานเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ของ CIO ระดับจังหวัด รวมถึงอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบที่จะใช้ ICT ให้เป็นประโยชน์ในการกิจและการตัดสินใจ ได้อย่างเหมาะสม เกิดประโยชน์แก่ส่วนราชการและประชาชนในพื้นที่

(๒) ปรับปรุงกฎระเบียบและวิธีบริหารราชการในการวางแผนงาน การประสานงาน การจัดสรรงบประมาณ และการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารกับการให้บริการของส่วนราชการต่างๆ โดยใช้ประโยชน์จาก ICT เพื่อให้เกิดความโปร่งใส ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ในการใช้อำนาจหน้าที่ และเชิงงบประมาณของรัฐ เช่น การปรับปรุงระบบการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Procurement) และบริการทั่วไปแก่ประชาชน เป็นต้น

(๓) จัดสรรงบประมาณในการพัฒนา ICT โดยเฉพาะอย่างยิ่งประโยชน์ของระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-learning) ที่จะนำมาใช้ในการบริหารงานและการให้บริการให้สอดคล้องกับแผนแม่บท ICT และไม่จัดสรรงบประมาณในแนวทางที่จะทำให้เกิดการพัฒนาแบบแยกส่วนหรือซ้ำซ้อน ทั้งนี้รวมถึงการที่รัฐไม่จัดสรรงบประมาณเพื่อลงทุนสร้างระบบซ้ำซ้อนกับที่ภาคเอกชนสามารถให้บริการได้

๗.๓ ให้พัฒนาฐานข้อมูลภาครัฐโดยกำหนดมาตรฐานที่เกี่ยวกับข้อมูลและการสื่อสารข้อมูล เพื่อให้ทุกหน่วยงานแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้อย่างมีเอกภาพ เพื่อรองรับการบริการประชาชนทางอิเล็กทรอนิกส์อย่างครบวงจร (e-Citizen) โดยมีกิจกรรมสำคัญดังนี้

- (๑) ให้เชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกระทรวงโดยตั้งศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลภาครัฐ และใช้มาตรฐานข้อมูลเดียวกัน โดยใช้เครือข่าย Intranet ของภาครัฐความเร็วสูงที่มีระบบการกำกับ การเข้าถึงข้อมูลที่เหมาะสม (Government Data Exchange: GDX)
- (๒) สนับสนุนการพัฒนาประตูแลกเปลี่ยนข้อมูล (gateway) ระหว่างภาครัฐและเอกชนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์
- (๓) พัฒนาระบบเชื่อมโยงข้อมูลภายในกระทรวงให้ทำหน้าที่สนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหาร (MIS) การบริหารงานภายในของส่วนราชการ (back office) และการให้บริการประชาชน (front office)
- (๔) พัฒนาระบบซอฟต์แวร์ที่ง่ายต่อความเข้าใจ และการใช้ โดยให้มีการลงทุนซอฟต์แวร์ระบบสนับสนุนภารกิจของหน่วยงาน ที่มีมาตรฐานเดียวกันให้เป็นซอฟต์แวร์กลางของรัฐ ในกรณีที่ซื้อซอฟต์แวร์สำเร็จรูป (software package) ให้มีการซื้อลิขสิทธิ์แบบรวมได้ตามความจำเป็น หากเป็นไปได้ ให้ใช้ระบบซอฟต์แวร์ซึ่งเป็นเทคโนโลยีไทย และพัฒนาขึ้นโดยผู้ประกอบการไทย หรือตัดยอดจากซอฟต์แวร์ open source ซึ่งเป็นเทคโนโลยีเปิดสำหรับทุกคน
- (๕) จัดให้มีบริการข้อมูลที่เปิดสำหรับประชาชน ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ เพื่อให้ประชาชนมีความใกล้ชิดและมีความเข้าใจดีกับการดำเนินงานของรัฐ

- (๖) ให้ภาครัฐและเอกชนร่วมมือกันในการพัฒนาระบบข้อมูลประชากร เพื่อให้ประชาชนทั่วไปมีบัตรประจำตัวอัจฉริยะ (smart ID card) สำหรับใช้ในการติดต่อกับภาครัฐ และการรับบริการจากหน่วยงานของรัฐ อีกทั้งเพื่อใช้ประโยชน์ในการบริหารราชการ ในกรณีนี้จะต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ประหยัด และสนับสนุนอุตสาหกรรมในประเทศ

๗.๔ รัฐจัดให้มีระบบข้อมูลภูมิสารสนเทศ (Geographic Information System: GIS) ของประเทศที่ทันสมัย และนำมาใช้งานกำหนดยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงการบริหารจัดการทรัพยากร และการป้องกันภัยพิบัติต่างๆ แบบบูรณาการ โดยมีกิจกรรมหลักดังนี้

- (๑) จัดตั้งคณะกรรมการโครงสร้างพื้นฐานข้อมูลภูมิสารสนเทศ หรือ National Spatial Data Infrastructure - NSDI ประกอบด้วยตัวแทนจากหน่วยงานต่างๆ ทำหน้าที่กำหนดกรอบนโยบายด้านการประสานงานส่งเสริม กรอบงบประมาณ และแนวทางในการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัย เพื่อให้ประโยชน์สูงสุดจากฐานข้อมูลภูมิศาสตร์ที่มีอยู่แล้ว และที่กำลังจะพัฒนาขึ้น
- (๒) คณะกรรมการข้างต้น จัดให้มีชุดข้อมูลภูมิศาสตร์พื้นฐาน (fundamental geographical dataset – FGDS) สำหรับการใช้งานร่วมกัน, ค่าอธิบายข้อมูล (metadata), ดัชนีข้อมูลภูมิศาสตร์ (GIS Clearing House) และมาตรฐานข้อมูล
- (๓) พัฒนาระบบแลกเปลี่ยนข้อมูลภูมิศาสตร์รวมทั้งเครือข่ายข้อมูลภูมิศาสตร์เพื่อการใช้งานอย่างบูรณาการในหน่วยงานของรัฐ
- (๔) ส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศและซอฟต์แวร์รหัสเปิด

๗.๕ ให้ส่วนงานภาครัฐของทุกกระทรวงจัดการบริหารการใช้โครงข่ายสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพและมีความมั่นคงโดยหลีกเลี่ยงการลงทุนซ้ำซ้อน

๗.๖ พัฒนาบุคลากรภาครัฐ ซึ่งจะเป็นทรัพยากรสำคัญในการบริหารจัดการระบบข้อมูลให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยดำเนินการตามแนวทางหลักดังนี้

- (๑) ให้มีแรงจูงใจ ค่าตอบแทน และโอกาสความก้าวหน้าในการทำงาน (career path) ที่เหมาะสม แก่บุคลากรด้าน ICT ของภาครัฐ เพื่อรักษาบุคลากรเหล่านั้นให้เป็นทรัพยากรสำคัญของส่วนงานรัฐ
- (๒) การสรรหาบุคลากรของรัฐในอนาคต ควรให้มีความรู้ด้าน ICT โดยควรมีการทดสอบความรู้พื้นฐานด้าน ICT ในการสรรหาบุคลากรเข้ารับราชการด้วย
- (๓) จัดตั้งสถาบัน e-Government สำหรับการพัฒนาความรู้ความสามารถด้าน ICT แก่บุคลากรภาครัฐ โดยให้มีการบริหารงานที่มีความคล่องตัวเช่นองค์กรเอกชน และให้สถาบันฯ จัดหลักสูตรระดับต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ด้าน ICT แก่บุคลากรภาครัฐ เพื่อยกระดับบุคลากรเหล่านี้ให้เป็นผู้ปฏิบัติงานที่ทรงความรู้ และสนใจที่จะเรียนรู้ตลอดชีวิตการทำงาน

๗.๗ ให้พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลด้วยดัชนีชี้วัดตามมาตรฐานสากลที่มีประสิทธิภาพขึ้นเพื่อสามารถประเมินผลสำเร็จและวิเคราะห์ปัญหาการพัฒนา ICT ของชาติตามแนวทางแผนแม่บท ICT

๗.๘ พัฒนาระบบโครงข่ายประสาทดิจิทัล (Digital Nervous System) ของประเทศ เพื่อให้รัฐบาลสามารถบริหารจัดการข้อมูลข่าวสารสารสนเทศ และการบริการของหน่วยงานภาครัฐในส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- (๑) จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการสารสนเทศระดับชาติ (National Operation Center) ที่สามารถให้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจที่ถูกต้อง รวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์และเข้าใจได้ด้วยภาพ ต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรี
- (๒) จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการสารสนเทศระดับกระทรวง (Ministerial Operation Center) ในทุกกระทรวงเพื่อทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลสารสนเทศของหน่วยงานในสังกัด และสนับสนุนการบริหารข้อมูลข่าวสารสารสนเทศ และการบริหารอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศ
- (๓) พัฒนาศูนย์รวมข้อมูลข่าวสารสารสนเทศและบริการภาครัฐ (e-Government Portal) เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการของภาครัฐได้อย่างสะดวกรวดเร็ว

๕. แผนงานที่เป็นพลังขับเคลื่อนที่สำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการ

จากการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม/ข้อจำกัดของการพัฒนา ICT พบว่าการที่จะทำให้การพัฒนาบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักที่กำหนดไว้ในแผนได้อย่างเป็นรูปธรรมนั้น จำเป็นต้องเลือกเน้นดำเนินแผนงานที่จะเป็นพลังขับเคลื่อนหลักที่สำคัญ หรือ prime movers ก่อน ภายในระยะ ๑-๒ ปีแรกของแผน ซึ่งผลจากการดำเนินแผนงานเหล่านี้จะช่วยขับเคลื่อนให้แผนงานอื่นๆ ที่จะเริ่มตามมา ดำเนินไปได้อย่างสอดรับและเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน เนื่องจากแผนงานที่เป็นพลังขับเคลื่อนนี้ จะช่วยเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน เกิดการขยายตัวของภาคเศรษฐกิจใหม่ อันจะนำมาซึ่งผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่จะนำไปใช้ผลักดันให้แผนงานอื่นๆ เกิดขึ้นได้ในระยะต่อมา ก่อให้เกิดผลลัพธ์ทางบวกในภาคเศรษฐกิจอื่น และเกิดการกระจายการพัฒนาไปสู่ภาคสังคมอย่างยั่งยืน

แผนงานที่เป็นพลังขับเคลื่อนหลักที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (จากยุทธศาสตร์ที่ ๑) การพัฒนาระบบบริหารและบริการของภาครัฐ (e-Government) (จากยุทธศาสตร์ที่ ๗) และการส่งเสริมการใช้ ICT ในผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (จากยุทธศาสตร์ที่ ๖)

ในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ภายใต้แผนงานหลักทั้ง ๓ จำเป็นต้องอาศัยการสนับสนุนจากรัฐบาลในระดับนโยบายเพื่อให้สามารถเริ่มต้นได้เร็ว ในภาวะที่มีงบประมาณจำกัด อย่างไรก็ตาม เมื่อมีการดำเนินงาน ผู้ปฏิบัติจะต้องแทรกปัจจัยสำคัญ เพื่อให้เกิดเป็นการพัฒนาแบบยั่งยืนต่อไปได้ในอนาคตโดยไม่ต้องอาศัยเงินอุดหนุนจากภาครัฐ และเกิดการสะสมทุนทางปัญญา และความมั่งคั่งที่จะไปดำเนินงานด้านอื่นๆ ที่เหลือได้อย่างเต็มที่ ปัจจัยเหล่านี้ ได้แก่

- การพัฒนากำลังคน และวิชาชีพ..... เพื่อสร้างทีมงานที่มีความชำนาญ
- การนำมาตรฐานต่างๆ ไป ปฏิบัติ ใช้งาน..... เพื่อลดปัญหาและความสับสนเนื่องจากการที่เข้ากันไม่ได้
- การสร้างและพัฒนา กระบวนการและระบบ..... เพื่อทำให้ผู้เกี่ยวข้องเกิดประสิทธิภาพในการทำงาน
- การจัดการ และสั่งสม สมบัติทางปัญญา..... เพื่อทำให้ผู้ที่มาร่วมทำงานใหม่สามารถหาความรู้ได้อย่างรวดเร็ว

๕.๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์

จากบทวิเคราะห์สถานการณ์ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในบทที่ ๓ ได้ชี้ให้เห็นถึงศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ ซึ่งมีความเหมาะสมกับทักษะในเชิงศิลปะ และความประณีต อันเป็นคุณสมบัติสำคัญของคนไทย ประกอบกับอัตราการผลิต/การเติบโตของตลาดซอฟต์แวร์ทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดโลกอยู่ในเกณฑ์ที่สูงเมื่อเทียบกับตลาดด้าน ICT อื่นๆ อุตสาหกรรมดังกล่าวจึงมีนัยสำคัญทางทางเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก

อย่างไรก็ดีที่ผ่านมา การพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทยยังอยู่ในระยะเริ่มต้น และขีดความสามารถของบริษัทไทยในการพัฒนา/ผลิตซอฟต์แวร์ภายในประเทศ ยังไม่สูงนัก ดังจะเห็นได้จากกรณีที่ตลาดภายในประเทศเองก็ยังมีซอฟต์แวร์นำเข้าอยู่ในปริมาณที่สูง อีกทั้งมูลค่าการส่งออกซอฟต์แวร์ของไทยก็มีน้อยมาก

ด้วยเหตุนี้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ภาครัฐจะต้องเข้ามาร่วมผลักดันอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ โดยมีวาระเร่งด่วนที่ต้องดำเนินงานตั้งแต่ปี ๒๕๔๕-๒๕๔๖ ดังนี้

โดยมีโครงการที่ต้องเร่งทำ ประกอบด้วย

- (๑) โครงการจัดตั้งองค์กรส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (Software Industry Promotion Agency: SIPA) ภายใต้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยแบ่งงานของโครงการเป็น ๒ ส่วนหลักคือ
  - การจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายระดับชาติรับผิดชอบในการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (Software Industry Promotion Board: SIPB) โดยทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการบริหารเพื่อกำหนดนโยบายและให้ความเห็นชอบในระดับนโยบาย ซึ่งจะทำให้การพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์มีความชัดเจนและก้าวหน้าเป็นอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ ซึ่งจะยกระดับ ICT ของประเทศให้มีศักยภาพในการแข่งขันในระดับสากลได้
  - การจัดตั้งองค์กรดำเนินการส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (Software Industry Promotion Agency: SIPA) โดยทำหน้าที่เป็นส่วนปฏิบัติการที่จะนำนโยบายของคณะกรรมการบริหารมาดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ในลักษณะการกำหนดมาตรการ แนวทางและวิธีการจัดการการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทยให้มีการวิวัฒนาการ เกิดศักยภาพที่จะแข่งขันกับประเทศอื่นได้ อาทิ ให้ SIPA สามารถให้บริการแก่ผู้ลงทุนในอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ได้แบบเบ็ดเสร็จที่จุดเดียว (one-stop service)ทั้งนี้ในการดำเนินงาน ให้ปรับองค์กรเขตอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ประเทศไทย (Thailand Software Park) ให้เป็นองค์กร SIPA โดยมีรูปแบบและหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น
- (๒) โครงการจัดตั้งองค์กรส่งเสริมการพัฒนาซอฟต์แวร์แบบ open source โดยทำหน้าที่สนับสนุนการพัฒนาซอฟต์แวร์แบบ open source ในประเทศไทย รวมถึงเป็นคลังเก็บรวบรวมซอฟต์แวร์แบบ open source ที่จะป็นประโยชน์กับการใช้งานส่วนของทั้งภาครัฐบาลเองและภาคเอกชน และเป็นคลังความรู้ที่จะให้คำปรึกษากับหน่วยงานต่างๆ ที่ต้องการนำซอฟต์แวร์นั้นๆ ไปใช้

๕.๑.๒ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Capacity Building) ด้านซอฟต์แวร์

เป็นแผนงานเร่งด่วนเพื่อการพัฒนาบุคลากรซอฟต์แวร์ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ อันเป็นปัจจัยสำคัญหลักในการพัฒนาซอฟต์แวร์ เพื่อให้อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย สามารถผลิตผลิตภัณฑ์และบริการซอฟต์แวร์ที่มีคุณภาพระดับสากล ทั้งนี้ ตัวอย่างของโครงการภายใต้แผนนี้ ประกอบด้วย

- (๑) โครงการจัดตั้งสถาบันฝึกอบรมวิชาชีพขั้นสูงนักพัฒนาซอฟต์แวร์ (professional training) เพื่อผลิตทรัพยากรบุคคลซึ่งมีความรู้และทักษะสำหรับอาชีพในอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์อย่างรวดเร็ว โดยเน้นที่ระดับคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ (professional certification) และจัดทำหลักสูตร ๒ แนวทาง คือหลักสูตรที่มุ่งยกระดับความรู้ของบุคลากรในสาขา ICT หรือซอฟต์แวร์เดิม และหลักสูตรสำหรับผู้จบการศึกษาสาขาอื่น ให้มีศักยภาพทางด้าน ICT และซอฟต์แวร์ และควรให้ภาคเอกชนเป็นผู้ดำเนินการศึกษาสาขาอื่น ให้มีศักยภาพทางด้าน ICT และซอฟต์แวร์ และควรให้ภาคเอกชนเป็นผู้ดำเนินการรับผิดชอบสถาบันฝึกอบรม เพื่อให้มีความยืดหยุ่นและบริหารงานแบบคล่องตัว โดยรัฐสนับสนุนการลงทุนและ/หรือสิทธิประโยชน์ด้านภาษี
- (๒) โครงการนำเข้าแรงงานความรู้ทางด้านซอฟต์แวร์ (knowledge workers) จากต่างประเทศเพื่อช่วยถ่ายทอดเทคโนโลยี ควบคู่ไปกับการพัฒนาบุคลากรของไทย เพื่อไม่ให้เกิดช่องว่างซึ่งจะเป็นอุปสรรคในการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ในระหว่างที่การพัฒนา/ผลิตนักพัฒนาซอฟต์แวร์ของไทยยังไม่ได้ผลที่เป็นรูปธรรมชัดเจน เนื่องจากการพัฒนาทรัพยากรบุคคลโดยปกติแล้วจะต้องใช้เวลานานพอควร ก่อนจะเห็นผลที่ชัดเจน
- (๓) โครงการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางวิชาการด้านซอฟต์แวร์ (excellent center) เพื่อพัฒนาทักษะและบุคลากรขั้นสูง และส่งเสริมให้มีการทำวิจัยและพัฒนาทางด้าน ICT และด้านซอฟต์แวร์โดยอาจจะเป็นความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนหรือสถาบันการศึกษา/สถาบันวิจัย ทั้งในและต่างประเทศ

๕.๑ การกระตุ้นตลาดในประเทศสำหรับผู้ประกอบการซอฟต์แวร์ไทย

เป็นแผนงานเพื่อใช้ตลาดในประเทศเป็นฐานในการสร้างขีดความสามารถ ศักยภาพ และความน่าเชื่อถือของผู้ประกอบการเหล่านั้น และสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการเหล่านี้ที่จะเจริญเติบโต และขยายตลาดต่อไปถึงต่างประเทศ โดยมีโครงการและกิจกรรม อาทิ

- (๑) การ *ใช้ตลาดภาครัฐเป็นตัวนำ (government-led national ICT projects)* โดยสนับสนุนให้ภาครัฐสนับสนุนการจัดซื้อผลิตภัณฑ์ หรือจัดจ้างพัฒนาซอฟต์แวร์โดยผู้ประกอบการในประเทศ เพื่อให้ผู้ประกอบการมีโอกาสสร้างผลงานและประสบการณ์สำหรับโครงการพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีขนาดใหญ่ต่อไป และเพื่อใช้โครงการดังกล่าวดึงดูดบริษัทซอฟต์แวร์ต่างประเทศให้มาร่วมลงทุนกับบริษัทซอฟต์แวร์ไทย พร้อมกับเงื่อนไขในการนำงาน/โครงการจากต่างประเทศมาให้แก่ผู้ประกอบการไทย ซึ่งจะเป็นกลไกหนึ่งในการเปิดตลาดซอฟต์แวร์เพื่อการส่งออก
- (๒) การ *รณรงค์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์* เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ ถึงประโยชน์ของการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับองค์กรธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อกระตุ้นให้เกิดการขยายตัวของตลาด
- (๓) *โครงการรับรองคุณภาพมาตรฐานซอฟต์แวร์และมาตรฐานวิชาชีพบุคลากร* โดยกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการผลิตซอฟต์แวร์ไทยให้มีคุณภาพระดับสากล รวมทั้งมาตรฐานวิชาชีพของบุคลากรด้านซอฟต์แวร์ เพื่อสร้างความมั่นใจในผลิตภัณฑ์และบริการซอฟต์แวร์ที่พัฒนาโดยผู้ประกอบการไทย และทำให้ผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการไทยสามารถแข่งขันได้ทั้งตลาดในและต่างประเทศ

๕.๒ การพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government)

ในการพัฒนาการบริหาร การจัดการ และการให้บริการแก่สาธารณชนโดยหน่วยงานภาครัฐให้ดีขึ้น ย่อมหมายถึงการมีการปฏิรูประบบราชการ ควบคู่ไปกับการจัดระบบและกระบวนการทำงาน (work-flow) ของราชการเสียใหม่ ให้เอื้อต่อการนำระบบข้อมูลมาประยุกต์ใช้ กล่าวคือ การนำ ICT เข้ามาทดแทนหรือปรับปรุงระบบงานปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยลำดับ

ในการดำเนินการดังกล่าว จะสร้างคุณค่าให้แก่ประชาชนและภาคเอกชนในด้านความสะดวก รวดเร็วในการใช้บริการของรัฐ รวมถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของระบบการบริหารราชการอันจะสนับสนุนบรรยากาศที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ นอกจากนี้ ยังทำให้เกิดโครงการด้าน ICT ต่างๆ ที่ภาคเอกชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำให้ผู้ประกอบการทั้งด้านอุปกรณ์และด้านซอฟต์แวร์ไทยใช้ผลงานของรัฐเป็นตลาดนำสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นในประเทศไทย เพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจของตนให้ก้าวหน้าต่อไป

อนึ่ง ภาครัฐจำเป็นต้องเร่งปรับปรุงกฎหมาย และกฎระเบียบต่างๆ ที่เอื้อต่อการดำเนินงานในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์อีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านการสารบรรณและการพัสดุ

ทั้งนี้ โครงการหลักที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม ICT ในระยะยาวที่ต้องเร่งดำเนินการได้แก่

- (๑) *โครงการพัฒนาบัตรประจำตัวอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถใช้งานได้หลากหลาย (multi-application smart ID card)*

วัตถุประสงค์ของโครงการนี้ในระยะยาว คือการทำให้ประชาชนสามารถติดต่อกับราชการได้ทุกแห่งโดยใช้บัตรเพียงใบเดียว ทำหน้าที่แทนบัตรหลายบัตร รวมทั้งใช้แทนสำเนาเอกสารทะเบียนที่ออกโดยรัฐได้ในเวลาเดียวกัน นอกจากนี้จะเพิ่มความสะดวก รวดเร็วแล้ว ยังสามารถลดการใช้กระดาษ เอกสาร การเก็บรักษา การถ่ายสำเนา ฯลฯ จำนวนมาก

การดำเนินการ ให้เริ่มจากส่วนราชการที่ควรมีบทบาทในฐานะหน่วยงานนำร่อง ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม สำนักนายกรัฐมนตรี (ซึ่งเป็นผู้กำหนดรูปแบบบัตรประจำตัวข้าราชการ) และกระทรวงการคลัง โดยให้ผู้แทนหน่วยงานนำร่องนี้ร่วมกัน

พิจารณากำหนดข้อมูลพื้นฐาน และหน่วยราชการซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบการกำหนดการจัดเก็บ และการมีอำนาจในการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลพื้นฐานเหล่านั้นก่อน

ในการออกบัตร ให้เริ่มจากข้อมูลของกระทรวงมหาดไทย ในฐานะเป็นหน่วยงานแรกเริ่มที่รับการแจ้ง การเกิด และการตาย การกำหนดหมายเลขประจำตัวประชาชน การจดทะเบียนชื่อ/นามสกุล ฯลฯ โดย กำหนดข้อมูลดังกล่าวลงในบัตรประจำตัวอิเล็กทรอนิกส์

ในบัตรประจำตัวอิเล็กทรอนิกส์จะมีการจัดพื้นที่ในหน่วยความจำให้หน่วยราชการต่างๆ หลายหน่วยมี สิทธิในการบันทึกและแก้ไขข้อมูลเฉพาะในพื้นที่ (directory) และเขต (field) ที่กำหนดให้หน่วยราชการ นั้นๆ ดูแล ทั้งนี้การดำเนินงานของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องทั้งหมดจะใช้มาตรฐานของข้อมูล เครื่องอ่านบัตร ระบบรักษาความปลอดภัยในการเข้าถึงข้อมูล และวิธีสื่อสารระหว่างบัตรกับเครื่องอ่านที่ เป็นมาตรฐานเดียวกัน

ในการวางแผนและดำเนินงาน ให้คำนึงถึงความสะดวก ความประหยัด ความคงทน ราคาที่เหมาะสม คุณภาพสูง การมีมาตรฐานเดียวกัน อันเกิดจากการใช้ข้อมูลจากฐานเดียวกัน ทั้งนี้ให้มุ่งส่งเสริมอุตสาหกรรม การผลิตในประเทศ ทั้งฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพราะประเทศไทย เป็นฐานการผลิตบัตร และแป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์ (เดิมเครื่องอ่านเข้าไปได้) อยู่แล้ว นอกจากนี้จะต้องคำนึงถึงกระบวนการทำงานที่ต้องรัดกุม เพื่อให้ข้อมูลในบัตรตรงกับสถานะที่ถูกต้อง และการ ดำเนินการในกรณีที่บัตรหาย หรือต้องสร้างบัตรทดแทน

ในขั้นตอนของโครงการเห็นควรให้รวมข้อมูลของบัตรประจำตัวบุคคลจากหน่วยงานภาครัฐหลายประเภท ซึ่งมีใช้อยู่ในขณะนี้เข้าด้วยกัน คือ

ชื่อบัตรประจำตัวบุคคล	หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านข้อมูล
๑ บัตรข้าราชการ	สำนักนายกรัฐมนตรี
๒ บัตรประจำตัวประชาชน	กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
๓ บัตรประจำตัวผู้เสียภาษี	กรมสรรพากร กระทรวงการคลัง
๔ บัตรประจำตัวผู้มีสิทธิประกันสังคม	สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงานฯ
๕ บัตรประจำตัวผู้มีสิทธิประกันสุขภาพ	กระทรวงสาธารณสุข
๖ บัตรประจำตัวผู้ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมการศึกษาพยาบาล	กระทรวงสาธารณสุข

ในการดำเนินการพัฒนาบัตรประจำตัวอิเล็กทรอนิกส์ตามตารางข้างต้นนี้ควรดำเนินการให้เป็นขั้นตอน ของการพัฒนาตามลำดับของบัตรที่แสดงไว้ เพื่อให้ได้วัตถุประสงค์ข้างต้น และให้หน่วยงานที่เหมาะสม ในกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นผู้รับผิดชอบในการประสานงานและบูรณาการ เพื่อให้เกิดการใช้งานร่วมกันได้ โดยต้องจัดทำข้อกำหนดที่จำเป็น และคุณสมบัติขั้นต่ำของบัตร โดย เน้นถึงระบบรักษาความปลอดภัย การคุ้มครองสิทธิและข้อมูลส่วนบุคคล และความสามารถในการ ขยายการใช้งานเป็นหลัก

(๒) โครงการพัฒนาระบบจัดซื้อจัดจ้างทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Procurement)

วัตถุประสงค์ของโครงการนี้คือ การทำให้การจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐมีความสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และสามารถจัดซื้อสินค้าคุณภาพในราคาที่ต่ำลงได้ กับทั้งยังสอดคล้องกับแนวโน้มของการค้าโลก และเป็น การผลักดันให้ผู้ประกอบการไทย มีขีดความสามารถและประสิทธิภาพในการแข่งขันในเวที พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้นด้วย

การดำเนินการ ควรจะเริ่มโดยใช้หน่วยงานบริหารและการจัดการงานธุรการ และบริการทั่วไปของส่วน งานภาครัฐที่ร่วมโครงการในระยะนำร่อง เพื่อเป็นการปรับปรุงกระบวนการ และระบบ work-flow ของ งานด้านพัสดุในหน่วยงาน จากนั้น เป็นการกระตุ้นให้มีการนำ ICT มาใช้ในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ และ

จัดจ้างงานก่อสร้างหรือบริการที่มีใบโครงการ นอกจากนี้ควรกระตุ้นให้ภาคเอกชนทำธุรกรรมกับภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น โดยในโครงการนำร่องควรเลือกประเภทของวัสดุและอุปกรณ์ที่จะจัดและซื้อจัดจ้างแบบที่ไม่สลับซับซ้อน โดยมีมาตรฐานของสินค้าหรือบริการที่ชัดเจนแล้ว การดำเนินงานภายใต้โครงการนำร่องจะรวมถึงการปรับปรุงแก้ไข กฎหมายหรือกฎระเบียบต่างๆที่ไม่เอื้อต่อการดำเนินงานโดยใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์

(๓) *โครงการพัฒนาและจัดทำมาตรฐานซอฟต์แวร์กลางเพื่อการบริหารของภาครัฐ (ระบบ back office)*

วัตถุประสงค์ของโครงการนี้ คือสนับสนุนการปฏิรูประบบราชการโดยการใช้เครื่องมือการบริหารจัดการที่ทันสมัย ยกเลิกพฤติกรรมของรัฐที่มีการจัดทำระบบซอฟต์แวร์ที่แยกกระจัดกระจาย ทั้งที่เป็นซอฟต์แวร์ที่ทำหน้าที่เดียวกันในส่วนราชการต่างๆ ให้เป็นระบบเดียวกันที่เป็นลิขสิทธิ์ของรัฐ และใช้งานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวอย่างระบบซอฟต์แวร์ที่ต้องเร่งจัดทำ ได้แก่ ระบบสารบรรณ ระบบบัญชี ระบบการเงิน ระบบงบประมาณ ระบบบุคลากร และระบบพัสดุ เพื่อให้ส่วนราชการใช้งานร่วมกัน ลดความซ้ำซ้อนและประหยัดค่าใช้จ่าย

ทั้งนี้ ให้การดำเนินงานเพื่อพัฒนาโครงการ (๒) และ (๓) ข้างต้นเป็นไปในแนวทางที่สอดคล้องกับโครงการและแผนงานปรับปรุงระบบการบริหารงานการคลังภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับระบบการเบิกจ่ายงบประมาณ ระบบการบัญชี ระบบการจัดซื้อและจัดจ้างมาตรฐาน ระบบบริหารหนี้ ระบบการตรวจสอบและประเมินผล ที่จัดทำโดยคณะกรรมการปรับปรุงระบบการบริหารงานการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และได้ออกแบบระบบงานเรียบร้อยแล้ว

โดยในการดำเนินงาน ให้พิจารณาใช้ศักยภาพของภาคเอกชน ที่มีทรัพยากรและเครือข่ายพร้อมมาเป็นผู้ลงทุน และดำเนินการโครงการในส่วนที่สามารถทำได้ โดยรัฐจ่ายเงินตอบแทนในรูปของค่าบริการ เพื่อลดภาระด้านการลงทุนของภาครัฐและประหยัดจากการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่แล้วให้เป็นประโยชน์สูงสุด และให้หน่วยงานที่เหมาะสมในกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักในการดำเนินงาน โดยประสานงานอย่างใกล้ชิดกับหน่วยงานที่รับผิดชอบระบบงานเฉพาะ เช่น สำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งรับผิดชอบในเรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง เป็นต้น

(๔) *โครงการจัดตั้งศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลภาครัฐ (Government Data Exchange: GDX)*

มีวัตถุประสงค์เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐทุกหน่วยงานสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้มาตรฐานรหัสข้อมูล และมาตรฐานการแลกเปลี่ยนข้อมูลเดียวกัน ผ่านเครือข่าย Intranet ของภาครัฐความเร็วสูงที่มีระบบการกำกับ การเข้าถึงข้อมูลที่เหมาะสม

ในการดำเนินงานให้ทุกส่วนราชการจัดเตรียมความพร้อมด้านระบบข้อมูลเพื่อสามารถรองรับการแลกเปลี่ยนและสอบถามข้อมูลกับส่วนราชการอื่นผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งการเตรียมการดังกล่าวจะเกี่ยวข้องกับการจัดทำระบบทะเบียนที่อยู่ของข้อมูลที่จะแลกเปลี่ยน การกำหนดตัวบุคคลที่จะต้องรับผิดชอบในการแลกเปลี่ยนข้อมูล (ทั้งในฐานะผู้ขอใช้ข้อมูล และผู้ให้ข้อมูล) การจัดทำ log file เพื่อบันทึกการขอใช้ข้อมูลระหว่างส่วนราชการ ตลอดจนจนถึงการใช้ระบบลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อระบุตัวบุคคลที่เกี่ยวข้อง และรักษาความถูกต้องของข้อมูล

ในกรณีที่ภาครัฐจัดให้บริการข้อมูลแก่สาธารณชนอยู่แล้ว ส่วนราชการเจ้าของข้อมูลอาจเปิดให้บริการข้อมูลผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์แก่ภาคเอกชนผ่าน GDX โดยใช้มาตรฐานและวิธีการเดียวกัน

ทั้งนี้ ให้หน่วยงานที่เหมาะสมในกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นหน่วยงานหลักในการจัดตั้งและบริหารศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลภาครัฐ โดยประสานกับทุกส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

(๕) *โครงการจัดทำโครงสร้างพื้นฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ (National Spatial Data Infrastructure)*

มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีการประสานงานด้านการทำให้มีข้อมูลภูมิสารสนเทศพื้นฐานที่หน่วยงานใช้ร่วมกันได้ การกำหนดมาตรฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ เพื่อให้หน่วยงานต่างๆ ที่จัดทำข้อมูลเชิงพื้นที่ใช้มาตรฐาน

ของข้อมูลเชิงพื้นที่และมีคำอธิบายข้อมูล (metadata) ที่ตรงกันและสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลพื้นฐานร่วมกัน รวมถึงสามารถปรับปรุงข้อมูลเชิงพื้นที่ของตนให้ทันสมัยตามมาตรฐานเดียวกัน ทั้งนี้ในการดำเนินงานให้หน่วยงานที่เหมาะสมภายใต้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรับเป็นหน่วยงานหลักที่ในการกำหนดมาตรฐาน และกำกับดูแลการใช้มาตรฐาน

(๖) โครงการจัดตั้งสถาบัน e-Government

มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่พัฒนาและยกระดับบุคลากรภาครัฐให้มีความพร้อมในการดำเนินงานโครงการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ทั้งในระดับหน่วยงานและระดับประเทศ รวมทั้งการให้ความรู้ ความเข้าใจให้กับประชาชนเพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ประชาชน และธุรกิจเอกชน เพื่อผลสำเร็จของการดำเนินงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ของรัฐบาล

ในการดำเนินงาน ให้สถาบันนี้เป็นหน่วยงานภายใต้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีระบบการบริหารงานที่คล่องตัวเช่นเอกชน มีบทบาทหน้าที่หลักในการ

- พัฒนาหลักสูตรเพื่อการเรียนรู้ ดำเนินการสอนและฝึกอบรม ทั้งในมิติของระดับของบุคลากร และมิติเนื้อหาของหลักสูตร
- ดำเนินการถ่ายทอดความรู้โดยตรงและโดยการอบรมผู้สอนเพื่อให้มีความพร้อมในการถ่ายทอดในวงกว้าง (train-the-trainer)
- จัดประชุม สัมมนา และจัดทำสื่อต่างๆ รวมทั้งการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต เพื่อเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจให้แก่บุคลากรภาครัฐทุกระดับ ให้มีความพร้อมในการประยุกต์ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการให้บริการประชาชน
- ยกระดับบุคลากรในภาครัฐโดยการจัดระดับบุคลากร ICT ของภาครัฐ เพื่อพัฒนาสายงานอาชีพ (career path) การทดสอบมาตรฐานวิชาชีพของบุคลากร การทดสอบความรู้ผู้สอน และให้การรับรองตามแนวทางและมาตรฐานที่วางไว้ โดยในการดำเนินงานให้สร้างเครือข่ายสถาบันโดยเป็นความร่วมมือระหว่างส่วนราชการ สถาบันการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนในลักษณะของสถาบันเสมือน (virtual institute)
- จัดทำสื่อต่างๆ รวมทั้งการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความพร้อมให้กับประชาชนจนถึงระดับหมู่บ้าน ในเรื่องรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์และการใช้ ICT เพื่อการเข้าถึงบริการข้อมูลข่าวสารและบริการพื้นฐานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับประชาชน ตามกรอบและแนวทางการพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทย

๕.๓ ส่งเสริมผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมในการนำ ICT มาประยุกต์ใช้

แผนงานนี้ถือเป็นแผนงานยุทธศาสตร์สำคัญที่จะทำให้เกิดการขยายตัวของภาคเศรษฐกิจใหม่ และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ภาคเศรษฐกิจโดยรวม รวมถึงช่วยสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรม ICT ในประเทศด้วย โดยมีโครงการหลักที่ควรเร่งดำเนินการ ได้แก่

(๑) โครงการเสริมสร้างความแข็งแกร่งของ SMEs ด้วย ICT

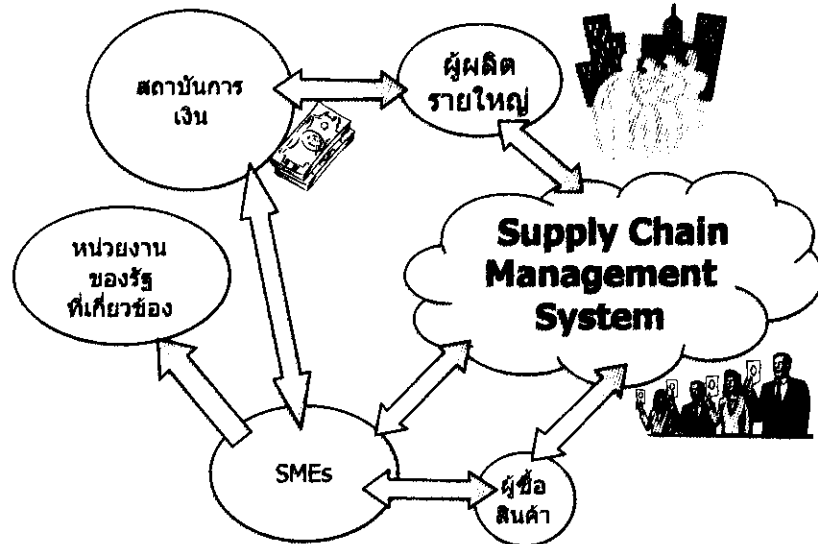
มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ SMEs ใช้ระบบซอฟต์แวร์ขั้นพื้นฐานได้แก่ระบบบัญชี การเงิน ระบบบริหารบุคคล ระบบบริหารการผลิตเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การจัดการและการเชื่อมต่อเข้าสู่ระบบ supply chain management ของภายในกลุ่มอุตสาหกรรมเดียวกัน อันจะก่อให้เกิดเป็น cluster ในที่สุด

การดำเนินงาน ในระยะแรกให้มุ่งเน้นที่อุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ของประเทศได้แก่การท่องเที่ยว อาหาร ชิ้นส่วนยานยนต์ เครื่องนุ่งห่ม และอุตสาหกรรมค้าปลีก โดยหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการ

พัฒนาอุตสาหกรรมข้างต้นร่วมกับภาคเอกชนทำหน้าที่เป็นเป็นแม่ข่ายในการสนับสนุนและส่งเสริมให้ SMEs ใช้ ICT ขั้นพื้นฐานดังกล่าวให้ได้ ๑๐๐,๐๐๐ ราย ภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๙

นอกจากนี้ ภาครัฐจะต้องสร้างมาตรการจูงใจให้ SMEs ได้รับประโยชน์ของการนำ ICT มาใช้ในการบริหารกิจการ อาทิ การลดภาษีเงินได้นิติบุคคลในระยะเวลาหนึ่ง การให้ SMEs สามารถหักค่าใช้จ่ายการลงทุนด้าน ICT ได้ มากกว่า ๑๐๐% การได้รับดอกเบี้ยเงินกู้ยืมอัตราพิเศษสำหรับผู้จัดทำระบบบัญชีการเงินด้วยระบบคอมพิวเตอร์ที่ได้มาตรฐาน เป็นต้น

โครงการเสริมสร้างขีดความสามารถ SME ด้วย ICT

รูปที่ ๒.๒ - แผนภาพเชื่อมโยงระบบ ICT กับผู้ประกอบการ SME ในระบบนิเวศนวัตกรรม

(๒) โครงการพัฒนาหน่วยงานกลางที่บริหารระบบงานพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (1T1P)

มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์และการตลาดในโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ของรัฐบาล เพื่อเข้าสู่ระบบอิเล็กทรอนิกส์แบบครบวงจร

ในการดำเนินงานให้กำหนดหน่วยงานกลางที่จะรับผิดชอบการบริหารระบบงานพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของโครงการ 1T1P และให้ผู้นำตำบลเป็นผู้รับผิดชอบทำหน้าที่ประสานงานระหว่างกลุ่มลูกบ้านที่ผลิตสินค้า กับหน่วยงานกลางที่บริหารระบบงานพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าว เพื่อการป้อนข้อมูลและบำรุงรักษาข้อมูลของกลุ่มผู้ผลิตสินค้าให้ทันสมัยเสมอ

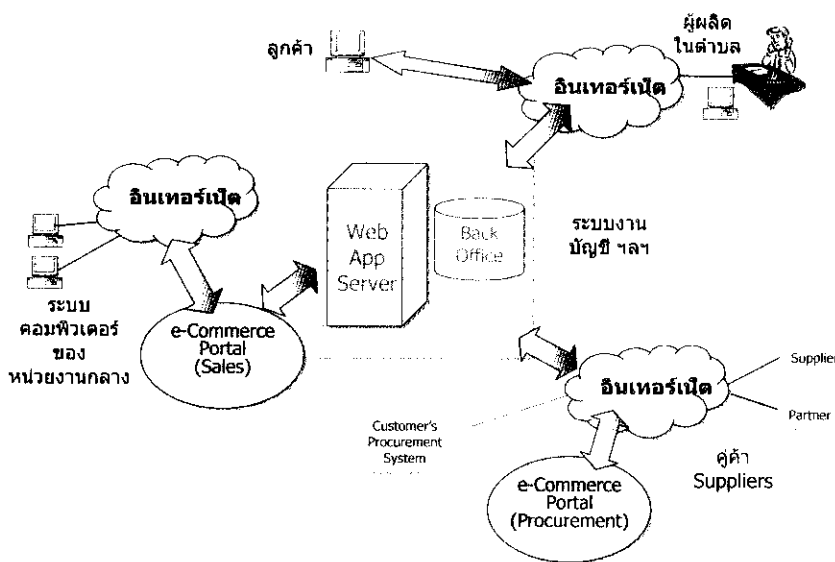
ให้ผู้บริหารระบบงานพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของโครงการ ฯ ทำหน้าที่ประสานงานกับกลุ่มผู้ให้บริการ (service providers) ทำหน้าที่เชื่อมต่อระบบงานพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์^{๒๐} ของตำบลต่าง ๆ เข้ากับเครือข่ายของกลุ่มผู้ค้า (supplier) และตลาดกลางอิเล็กทรอนิกส์ (global virtual marketplace) ทั่วโลก

^{๒๐} ระบบงานพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ประกอบด้วย ระบบที่โครงการ ฯ พัฒนาขึ้นเอง หรือในบางตำบลอาจอาศัยระบบงานพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ที่จัดการโดยกลุ่ม Service Providers แต่ทั้งนี้ระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องจะเชื่อมต่อกันเป็นเครือข่ายเดียวกันเพื่อทำธุรกรรมได้ทั่วโลก

ทั้งนี้ ระบบงานพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์จะสามารถพาสินค้าของแต่ละตำบลออกสู่ตลาด จนเข้าถึงผู้บริโภคและผู้จัดจำหน่ายและตัวแทนจำหน่ายได้โดยตรงโดยไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง ข่าวสารและข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าเด่น ๆ ประจำตำบล การทำตลาด การส่งเสริมการขาย ตลอดจนการทำรายการขายสินค้าไปยังผู้บริโภคและตัวแทนจำหน่ายจะทำได้ผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็น การลดค่าใช้จ่ายในการจัดจำหน่ายได้อย่างมาก

ให้หน่วยงานกลางที่บริหารระบบงานพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์จัดหาระบบซอฟต์แวร์ที่เป็นมาตรฐาน และใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยไว้บริการการประมวลผลแก่สมาชิกในแต่ละตำบลเพื่องานที่เกี่ยวกับการทำบัญชีต้นทุน บัญชีการเงิน บัญชีสต็อกสินค้า บัญชีขายรวมทั้งบัญชีรายรับรายจ่าย ตลอดจนให้บริการเชื่อมต่อผู้ผลิตตำบลเข้ากับระบบ supply chain ของกลุ่มผู้ค้า เพื่อสร้างระบบซื้อขายวัตถุดิบและสินค้าต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพในราคาที่เหมาะสม

โครงการพัฒนาหน่วยงานกลางที่บริหารระบบงานพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

รูปที่ ๑๖๔ การเชื่อมโยงระบบตามโครงการบริหารระบบราชการอิเล็กทรอนิกส์ของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

(๓) โครงการนำร่องเพื่อพัฒนา e-business ในกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์

มีวัตถุประสงค์เพื่อเชื่อมโยงผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมกับผู้ประกอบการขนาดใหญ่เพื่อให้เกิดวงจรธุรกิจที่มีประสิทธิภาพ โดยมีการดำเนินงานคือ การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการรถยนต์ในประเทศไทย ให้การสนับสนุนผู้ผลิตรายย่อยให้สามารถใช้ระบบคอมพิวเตอร์และระบบสื่อสาร ในการขายสินค้าแก่ผู้ประกอบการที่เหนือขึ้นไปได้

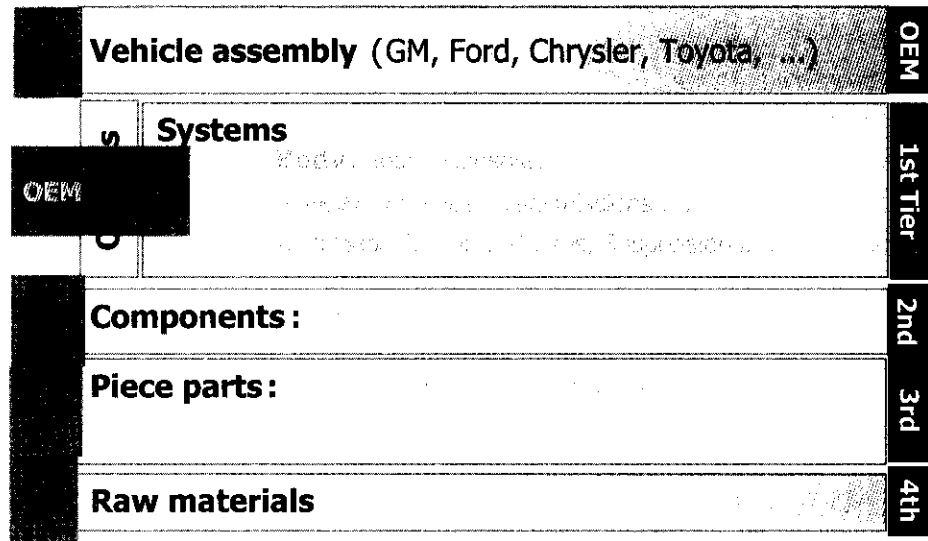
ในการดำเนินงาน จะเป็นการเชื่อมต่อทั้งระบบการทำงาน กระบวนการเสนอสินค้า (e-Catalog) การดำเนินการจัดหา (e-Procurement) การสั่งซื้อและรับใบสั่งซื้อ (order fulfillment) และการรับส่งข้อมูลการออกแบบและการผลิตผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยผู้ประกอบการรายใหญ่จะได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐเพื่อฝึกอบรมและจัดระบบคอมพิวเตอร์เพื่อบริการแก่ผู้ผลิตรายย่อย

ทั้งนี้ ให้ส่วนงานที่รับผิดชอบด้านการส่งเสริมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ภายใต้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นหน่วยงานหลักที่ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ สมาคม/สภาของภาคเอกชน และผู้ประกอบการภาคเอกชน ในการจัดทำโครงการนำร่อง

Automotive Industry Supply Chain

REM, Mass Customization or Make to Order

รูปที่ ๑๖-๑ แสดงโครงการนำร่องเพื่อพัฒนา e-business ในกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์

๖. หมายเหตุบางเวลาในการดำเนินงาน

การดำเนินงานเพื่อให้แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทยสัมฤทธิ์ผลตามกรอบเวลา ๕ ปีของแผน จะต้องมีการกำหนดระยะเวลาในการดำเนินงานของแต่ละแผนงานกิจกรรม นอกจากนี้การกำหนดระยะเวลาในการดำเนินงานยังสามารถใช้เป็นพื้นฐานในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของแผนแม่บทเพื่อเสนอแนะการแก้ไขปรับปรุงการปฏิบัติให้ได้ผลดีอีกทางหนึ่งด้วย ในบทนี้จะเป็นการแจกแจงรายละเอียดว่าในแต่ละแผนงาน กิจกรรม ของยุทธศาสตร์ทั้ง ๗ ด้านนั้น หน่วยงานใดควรมีส่วนรับผิดชอบดำเนินการ พร้อมกับประมาณระยะเวลาดำเนินการที่น่าจะเป็นไปได้ รวมถึงเสนอแนะโครงการเร่งด่วนของบางแผนงานที่เห็นว่าควรได้รับการดูแลโดยเร็ว โดยมีคำอธิบายของแต่ละหัวข้อหลักในตารางที่น่าเสนอ สรุปได้ดังนี้

แผนงานและกิจการร่วม

แผนงานและกิจการที่ปรากฏในบทนี้เป็นแผนงานกิจกรรมของยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ ๔ โดยแผนงานและกิจการที่ระบุในตารางนั้น เป็นการเสนอเฉพาะประเด็นสำคัญของแผนงานกิจกรรมในขั้นเริ่มต้นก่อน

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หมายถึงหน่วยงานที่คาดว่าจะมีบทบาทในการรับผิดชอบการขับเคลื่อนและการดำเนินแผนงานและกิจการต่างๆ ของแผนแม่บทให้สัมฤทธิ์ผลได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยแบ่งเป็นหน่วยงานหลักหรือหน่วยงานที่มีบทบาทหลักในการดำเนินการแผนงานกิจกรรมนั้นๆ ร่วมกับหน่วยงานรองอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินงานให้แผนงานกิจกรรมนั้นบรรลุผล

ระยะเวลาในการดำเนินการของแผนแม่บท (เริ่มดำเนินการใน พ.ศ. ๒๕๔๕)

ระยะเวลาในการดำเนินการของแผนแม่บท ฉบับนี้แบ่งเป็น ๕ ช่วง หรือ ๕ ปี โดยปีที่ ๑ นั้นหมายถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๕ และปีสุดท้ายของแผนคือปี พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยมีสมมติฐานว่าแผนแม่บท จะได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีภายในเดือนธันวาคม ๒๕๔๔

ในกรณีที่แผนแม่บทได้รับอนุมัติหลังจากนี้ก็จะมีปรับเปลี่ยนเวลาตามความเหมาะสม ส่วนในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นปีที่ ๖ นั้นได้แสดงไว้ให้เห็นระยะเวลาของแผนงานและกิจการที่ต้องดำเนินงานต่อเนื่องจากแผนแม่บทฉบับนี้ ไปสู่แผนแม่บท ฉบับต่อไป

สัญลักษณ์ที่ใช้เพื่อแสดงระยะเวลาในตารางมีความหมายดังนี้

แสดงระยะเวลาสำหรับแผนงานกิจกรรมที่มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องจากแผนแม่บทฯ ฉบับนี้ ต่อแผนแม่บทฉบับต่อไป

แสดงระยะเวลาสำหรับแผนงานกิจกรรม ที่มีจุดเริ่มต้นของการดำเนินการและมีระยะเวลาสิ้นสุดแผนงานกิจกรรม

แสดงระยะเวลาสำหรับโครงการเร่งด่วนที่มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องจากแผนแม่บทฯ ฉบับนี้ ต่อแผนแม่บทฉบับต่อไป

แสดงระยะเวลาสำหรับโครงการเร่งด่วน ที่มีจุดเริ่มต้นของการดำเนินการและมีระยะเวลาสิ้นสุดแผนงานกิจกรรม

โครงการเร่งด่วน

โครงการเร่งด่วนที่ปรากฏอยู่ในบางแผนงานและกิจกรรมในตารางของยุทธศาสตร์ต่างๆ นั้น ถือเป็นภารกิจที่จะเป็นพลังขับเคลื่อนให้เกิดผลต่อเนื่องซึ่งอาจจะเป็นตัวชักนำให้เกิดการดำเนินงานอื่นๆที่จะเป็นประโยชน์ต่อการใช้แผนแม่บทฯนี้ในทางปฏิบัติ โครงการเร่งด่วนส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมในแผนงานที่เป็นพลังขับเคลื่อนหลัก ๓ เรื่องใหญ่ ปรากฏรายละเอียดในบทที่ (๕)

ตารางแสดงแผนงานและกิจกรรม หน่วยงานเกี่ยวข้อง และระยะเวลาการดำเนินงาน
 ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ การพัฒนาอุตสาหกรรม ICT เพื่อให้เป็นผู้นำในภูมิภาค

"ให้องค์กรภาครัฐและเอกชนร่วมกันเร่งรัดพัฒนาอุตสาหกรรม ICT โดยนำความประณีตและภูมิปัญญาไทยมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ทั้งนี้ให้ใช้สำนักงานภาครัฐเป็นลูกค่านำของตลาดในประเทศและใช้ตลาด ICT ระดับภูมิภาคเป็นลูกค่านำขึ้นต้นสำหรับตลาดต่างประเทศ และให้มีการลงทุนในอุตสาหกรรมฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์ รวมถึงการผลักดันกฎหมายเพื่อสนับสนุนให้มีการใช้ ICT เพิ่มมากขึ้น"

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		๕๕	๕๖	๕๗	๕๘	๕๙	๕๐	
๑.๑ การพัฒนาอุตสาหกรรม ICT เน้นอุตสาหกรรมซึ่งไทยมีศักยภาพ คือ อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ โดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน มีกิจกรรมสำคัญ ดังนี้ (๑) ดำเนินการโครงการเร่งด่วน จัดตั้งองค์กรร่วมภาครัฐและเอกชน ในรูปคณะกรรมการนโยบายส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (Software Industry Promotion Board-SIPB) เพื่อผลักดันให้เกิดการตั้งองค์กรส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (Software Industry Promotion Agency: SIPA)	- กระทรวง ICT (หลัก) - กระทรวงอุตสาหกรรม - สมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย (ATSI) - สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย - สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)							- การจัดตั้ง SIPB - การจัดตั้ง SIPA
(๒) ให้องค์กรส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (SIPA) มีหน้าที่กำหนดแนวทางการมาตรการและปัจจัยที่จำเป็นในการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ รวมถึงการค้นคว้าวิจัย	- SIPA (หลัก) - SIPB - กระทรวง ICT - สมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย - สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย							

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙	
<p>๑.๒ การให้ SIPA สร้างกลไกกระตุ้นการพัฒนา ICT อย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>(๑) จัดหาเงินลงทุนในรูปแบบเงินร่วมทุนเบื้องต้น (seed money) เงินร่วมลงทุน (venture capital) เงินทุนสมทบ (matching fund) และเงินกู้เงื่อนไขเบา (soft loan) จากสภาพคล่องของระบบการเงินของธนาคารในปัจจุบัน รวมถึงแหล่งเงินต่างประเทศที่เหมาะสม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - SIPA (หลัก) - บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (IFCT) - บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม (บอย.) - ธนาคารพาณิชย์ 			→			
<p>(๒) กำหนดระเบียบ และกฎเกณฑ์การจัดระบบเงินทุนให้มีประสิทธิภาพ ป้องกันการสูญเสีย ให้กับ SMEs ในอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ใช้ประโยชน์ได้อย่างสะดวกและกว้างขวาง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - SIPA (หลัก) - บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย - บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม 		■				
<p>(๓) ให้ใช้นโยบายส่งเสริมการลงทุนชักจูงให้บริษัทซอฟต์แวร์ต่างประเทศ ที่มีศักยภาพสูง ได้รับสิทธิประโยชน์โดยมีเงื่อนไขในเรื่องการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เกิดผลสำเร็จแก่ผู้ร่วมประกอบกิจการไทยเป็นหลักสำคัญ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - SIPA (หลัก) - สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 			→			

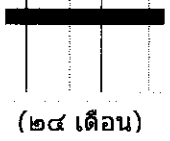

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙	๕๐	
<p>๑.๓ การพัฒนาตลาดผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์ที่ผลิตจากผู้ประกอบการในประเทศ โดยการร่วมมือขององค์กรภาครัฐและเอกชน</p> <p>(๑) ให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนสนับสนุนการจัดซื้อผลิตภัณฑ์ หรือจัดจ้างการพัฒนาซอฟต์แวร์ของผู้ประกอบการในประเทศ เพื่อสร้างผลงานและประสบการณ์สำหรับโครงการการพัฒนาซอฟต์แวร์ขนาดใหญ่ต่อไป</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT (หลัก) - SIPA - สำนักงานประมาณ - สำนักนายกรัฐมนตรี - ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจทุกส่วนงาน (สำนัก CIO) - สภาหอการค้าไทย 							<ul style="list-style-type: none"> - โครงการซึ่งใช้ตลาดภาครัฐเป็นต้นนำ (government-led national ICT projects) - โครงการพัฒนาบัตรประจำตัวอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถใช้งานได้หลากหลาย (multi-application smart ID card) - โครงการพัฒนาระบบจัดซื้อจัดจ้างทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Procurement) - โครงการพัฒนาและจัดทำมาตรฐานซอฟต์แวร์กลางเพื่อการบริหารของภาครัฐ (ระบบ back office) - โครงการจัดตั้งศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลภาครัฐ (Government Data Exchange: GDx) - โครงการจัดทำโครงสร้างพื้นฐานข้อมูลเชิงพื้นที่

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙	๕๐	
								(National Spatial Data Infrastructure)
(๒) สร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการไทย กับผู้ประกอบการต่างประเทศ ในการพัฒนาซอฟต์แวร์ของภาครัฐ เพื่อการถ่ายทอดทักษะและข้อมูลมาตรฐานขั้นสูงให้คนไทยให้ผู้ประกอบการไทย ขยายธุรกิจในตลาดสากล	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT (หลัก) - กระทรวงพาณิชย์ - SIPA - สมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย - สมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย (ATCI) - กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม - สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 			→				
๑.๔ การพัฒนาระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (SIPA)	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT (หลัก) - SIPA - สมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย - สมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย - กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม - สภาหอการค้าไทย - กระทรวงการคลัง - กระทรวงพาณิชย์ - กระทรวงอุตสาหกรรม 		๖ เดือน	→				- โครงการพัฒนาระบบการติดตามประเมินผล

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน	
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙		๕๐
<p>๑.๕ แผนแม่บทการพัฒนาบุคลากร ICT ต่อเนื่อง ๑๐ ปี</p> <p>(๑) ตั้งคณะกรรมการนโยบายร่วมภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรม และภาคการศึกษาระดับอาชีวศึกษาชั้นสูงและอุดมศึกษา เพื่อจัดทำแผนแม่บทรับความต้องการอุตสาหกรรม ICT</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT (หลัก) - กระทรวงศึกษาธิการ - สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย - สมาคมสมาพันธ์เทคโนโลยีสารสนเทศแห่งประเทศไทย - SIPB 		■					<ul style="list-style-type: none"> - โครงการเร่งรัดพัฒนาบุคลากรสำหรับอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์
<p>(๒) สร้างบุคลากรผู้สอน และนักวิจัยค้นคว้าสำหรับอุตสาหกรรม ICT ทั้งที่มีอยู่เดิมและต้องเพิ่มขึ้นใหม่ ให้มีจำนวนเป็น ๒ เท่าภายใน ๕ ปี</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวง ICT (หลัก) - สถาบันอุดมศึกษา - สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย - สมาคมสมาพันธ์เทคโนโลยีสารสนเทศแห่งประเทศไทย - SIPA 		■ (๕๒ เดือน)					<ul style="list-style-type: none"> - โครงการผลิตผู้สอน และนักวิจัยพัฒนาซอฟต์แวร์
<p>(๓) ตั้งสถาบันฝึกอบรมวิชาชีพชั้นสูง (professional training) สำหรับการพัฒนาซอฟต์แวร์ โดยให้ภาคเอกชนเป็นผู้ดำเนินงาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT (หลัก) - สถาบันอุดมศึกษา - สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย - สมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย - SIPA - สมาคมธนาคารไทย - สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 			■ (๒๔ เดือน)				<ul style="list-style-type: none"> - โครงการจัดตั้งสถาบันฝึกอบรมวิชาชีพชั้นสูงนักพัฒนาซอฟต์แวร์ (professional training)

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙	๕๐	
(๔) จัดทำแผนงานการนำเข้าผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศด้านซอฟต์แวร์มาปฏิบัติงานร่วมกับบุคลากรไทย ในการบริหารและการจัดการ การศึกษา การฝึกอบรม การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยี การผลิต และการจำหน่ายซอฟต์แวร์	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT (หลัก) - สมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย - SIPA - สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 			 (๒๔ เดือน)				- โครงการนำเข้าแรงงานความรู้ทางด้านซอฟต์แวร์ (knowledge workers)
(๕) สร้างความร่วมมือระหว่างภาคการศึกษาและภาคอุตสาหกรรมในเรื่องสำคัญดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> • ให้นักศึกษาเข้าฝึกงานในธุรกิจซอฟต์แวร์ของภาคเอกชนในระหว่างการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้ภาคเอกชนได้รับการตอบแทนด้วยสิทธิประโยชน์ด้านภาษีในค่าใช้จ่ายของเรื่องนี้ • ให้นักวิชาการผู้ประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรม หรือธุรกิจซอฟต์แวร์ (รวม ICT อื่นด้วย) และบุคลากรในสถาบันการศึกษามีโอกาสแลกเปลี่ยนการปฏิบัติงานต่อกันและกันได้ ในลักษณะโครงการพัฒนาวิชาการตามแนวทางการลาพักงานไปพัฒนาความรู้ระยะสั้น (sabbatical leave) 	<ul style="list-style-type: none"> - สถาบันอุดมศึกษา (หลัก) - สมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย - กระทรวงการคลัง - SIPA 							
(๖) ให้จัดหาเงินทุนการพัฒนาศูนย์ด้าน ICT โดยเฉพาะอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ ด้วยการสนับสนุนของสถาบันการเงินในรูปแบบเงินกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำเป็นกรณีพิเศษ	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงการคลัง(หลัก) - สถาบันการเงิน - บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย - บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม - SIPA และSIPA 							

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน	
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙		๕๐
๑.๖ การยกระดับ ของการพัฒนาซอฟต์แวร์จากการใช้ทักษะการเขียนโปรแกรม (coding) ไปสู่การออกแบบระบบซอฟต์แวร์ขั้นสูง เช่น mobile internet application โดยอาศัยความประณีตและความสามารถเชิงศิลปะของไทย	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT (หลัก) - กระทรวงศึกษาธิการ - กระทรวงอุตสาหกรรม - SIPA - สมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย - สมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย 							
๑.๗ การพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการซอฟต์แวร์ ให้ได้มาตรฐานสากล โดยมีกิจกรรมที่สำคัญดังนี้ (๑) กำหนดมาตรฐานการผลิตซอฟต์แวร์ให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานสากล	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT(หลัก) - กระทรวงอุตสาหกรรม - SIPA - สมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย - สมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย 							- โครงการรับรองคุณภาพมาตรฐานซอฟต์แวร์และมาตรฐานวิชาชีพบุคลากร
(๒) ให้มีองค์กรหรือหน่วยงาน (รัฐร่วมกับเอกชน) ที่สนับสนุนการรับรองมาตรฐานเกี่ยวกับอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ ที่เป็นที่ยอมรับในระดับมาตรฐานสากล หรือข้อตกลงร่วมระหว่างประเทศในการรับรองมาตรฐาน	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงอุตสาหกรรม(สมอ) (หลัก) - SIPA 							

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙	๕๐	
๑.๘ ศูนย์ทดสอบมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ICT เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT(หลัก) - SIPA - สถาบันไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ 			▶				- โครงการจัดทำมาตรฐานคุณภาพสินค้าสำหรับข้อตกลงร่วมสำหรับการรับรองมาตรฐานสินค้า (mutual recognition agreement : MRA)
๑.๙ มาตรการสนับสนุนการลงทุนอุตสาหกรรมฮาร์ดแวร์เกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT(หลัก) - กระทรวงอุตสาหกรรม - กระทรวงการคลัง - SIPA - สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย - สมาคมสมาพันธ์เทคโนโลยีสารสนเทศแห่งประเทศไทย - สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน - คณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ 			▶				
๑.๑๐ การเร่งรัดออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT(หลัก) - สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา - คณะรัฐมนตรี - รัฐสภา 		▶					

ตารางแสดงแผนงานและกิจกรรม หน่วยงานเกี่ยวข้อง และระยะเวลาการดำเนินงาน
 บทคัดย่อ ๒: การใช้ ICT เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยและสังคมไทย

"ส่งเสริมให้ประชาชนใช้ประโยชน์จากสารสนเทศที่เหมาะสม โดยเร่งรัดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน เพื่อเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ สร้างภูมิปัญญา ให้เกิดมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์พื้นฐานทางการเกษตรและอุตสาหกรรมชุมชนต่างๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย และเพิ่มรายได้กับยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทย ทำให้เกิดสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ควบคู่กับการสร้างภูมิคุ้มกันภัยคุกคามและผลกระทบในทางลบที่มากับยุคโลกาภิวัตน์ "

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙	๕๐	
๒.๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโครงข่ายโทรคมนาคม มีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้ (๑) ให้มีโครงข่ายโทรคมนาคมซึ่งมีบูรณาการและ เอกภาพเสมือนเป็นระบบเดียวทั่วประเทศ สำหรับธุรกิจบริการโทรคมนาคมแข่งขันเสรี ซึ่งมีเทคโนโลยีที่ทันสมัย คุณภาพสูง ราคา ที่เป็นธรรม และให้บริการได้อย่างทั่วถึง	- กทช (หลัก) - ผู้ประกอบการธุรกิจโทรคมนาคม ทุกสาย							
(๒) เร่งรัดการเปิดธุรกิจบริการโทรคมนาคมแข่ง ขันเสรี ที่มีการควบคุมด้วยองค์กรอิสระที่เป็น กลางโดยเร็วที่สุด	- กทช (หลัก)							(การจัดตั้ง กทช/กสช)
(๓) ทำให้พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่น ความถี่ และพระราชบัญญัติการประกอบ ธุรกิจโทรคมนาคม เกิดผลในทางปฏิบัติ โดยเร็ว	- วุฒิสภา/รัฐบาล (หลัก) - กทช/กสช							

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙	๕๐	
<p>๒.๒ การใช้ประโยชน์จากกฎหมายเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ รองรับมาตรา ๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐</p> <p>โดยเร่งรัดดำเนินการในกิจกรรมสำคัญดังนี้</p> <p>(๑) ดำเนินการให้ร่างพระราชบัญญัติการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ ผ่านกระบวนการนิติบัญญัติเพื่อมีผลบังคับใช้ในปี พ.ศ. ๒๕๔๖</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT (หลัก) - คณะรัฐมนตรี - รัฐสภา 		■					
<p>(๒) จัดตั้งองค์กรตามร่างพระราชบัญญัติการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายโดยเร็ว</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT (หลัก) 			■				
<p>(๓) ให้องค์กรใน (๒) ประสานกับ กทช. เพื่อให้เกิดบริการโทรคมนาคมที่เข้าถึงชุมชนในประเทศโดยทั่วถึง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - องค์กรบริหารงานตาม พระราชบัญญัติการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ (หลัก) - กทช 				→			
<p>(๔) นำ ICT มาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาภาคสังคม โดยมุ่งให้บริการสังคมทุกด้าน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - องค์กรบริหารงานตาม พระราชบัญญัติการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ (หลัก) - องค์กรบริหารชุมชนทุกระดับ 		→					
<p>(๕) พัฒนาบทบาทและการดำเนินงานของที่ทำกรไปรษณีย์ให้เป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายศูนย์บริการสารสนเทศชุมชน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT (หลัก) - องค์กรดำเนินกิจการบริการไปรษณีย์ - องค์กรบริหารชุมชนทุกระดับ 		→					

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน	
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙		๕๐
<p>๒.๓ การใช้ประโยชน์ ICT เพื่อพัฒนาการศึกษา และ การเรียนรู้ของประชาชน</p> <p>(๑) สนับสนุนภาคเอกชนและสถาบันการศึกษาเร่งผลิตสื่อความรู้อิเล็กทรอนิกส์ที่มีคุณภาพ รวมถึงสนับสนุนให้บุคลากรทางการศึกษาในสวนท้องถิ่นผลิตเนื้อหาความรู้ของท้องถิ่นให้อยู่ในรูปของสื่ออิเล็กทรอนิกส์</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงศึกษาธิการ (หลัก) - สถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา - กระทรวง ICT - สถาบันการศึกษานอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ - เอกชน 		→					
<p>(๒) อบรมบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถสร้างและใช้สื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงศึกษาธิการ (หลัก) - สถาบันการศึกษารัฐและเอกชน 		→					
<p>(๓) สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาเพื่อสามารถใช้ทรัพยากรสารสนเทศและประสบการณ์ร่วมกัน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงศึกษาธิการ (หลัก) - กระทรวง ICT - สถาบันการศึกษา 		→					
<p>(๔) ขยายและพัฒนาการเรียนการสอนโดยผ่านสื่อ ICT ทุกประเภท</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงศึกษาธิการ (หลัก) - กระทรวง ICT - สถาบันการศึกษาและโรงเรียน 		→					
<p>(๕) ให้รัฐสร้างศูนย์ข้อมูลเก็บ courseware การศึกษา ด้วยความร่วมมือของสถาบันการศึกษา ในกิจกรรมต่างๆ สำหรับคัดเลือกมาจัดทำสื่อการเรียนการสอนที่เป็นมาตรฐานใช้ในวงกว้าง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงศึกษาธิการ (หลัก) - กระทรวง ICT - สถาบันการศึกษาและโรงเรียน 		→					
<p>๒.๔ การแปลหนังสือ เอกสาร ข้อมูล เป็นภาษาไทย และจากภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงศึกษาธิการ (หลัก) 		→					

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙	
๒.๕ การส่งเสริมการพัฒนาข้อมูลและความรู้เพื่อช่วยการครองชีพและการยกระดับคุณภาพสังคมของชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT (หลัก) - ส่วนงานที่เกี่ยวข้องในสังกัดทุกกระทรวง - องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นและชุมชน 			→			
๒.๖ การส่งเสริมบทบาทของสื่อมวลชนมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และการประยุกต์ใช้ประโยชน์ ICT ให้ประชาชนทราบทั่วไป	<ul style="list-style-type: none"> - กรมประชาสัมพันธ์ (หลัก) - อสมท. - กระทรวง ICT - ผู้ประกอบการสื่อมวลชนทุกแขนง 			→			
๒.๗ การส่งเสริมให้องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ เพื่อส่งเสริมศักยภาพของชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงมหาดไทย(หลัก) - กระทรวง ICT 		→				
๒.๘ การพัฒนาและการเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรมนุษย์ให้ใช้ประโยชน์ ICT ในการพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมการเรียนรู้ที่มีศักยภาพ ตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและวัฒนธรรมอันดีงาม	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT(หลัก) - กระทรวงศึกษาธิการ - ส่วนงานที่เกี่ยวข้องในสังกัดกระทรวงอื่นทุกกระทรวง - องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น - สถาบันการศึกษา 			→			
๒.๙ การสร้างความเชื่อมั่นในการนำพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Commerce) มาใช้ในภาคเศรษฐกิจทุกส่วน โดยเสริมสร้างความแข็งแกร่งของโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT(หลัก) - องค์กรตามพระราชบัญญัติธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ - ส่วนงานในสังกัดทุกกระทรวงที่เกี่ยวข้อง 			→			

ตารางแสดงแผนงานและกิจกรรม หน่วยงานเกี่ยวข้อง และระยะเวลาการดำเนินงาน
ยุทธศาสตร์ ๓: การปฏิรูปและการสร้างศักยภาพการวิจัยและพัฒนา ICT

"ให้องค์กรภาครัฐ เอกชนและสถาบันการศึกษา ร่วมกันปฏิรูปแนวทางการวิจัยพัฒนา ICT โดยใช้ความต้องการของภาคอุตสาหกรรมเป็นตัวนำ ทั้งนี้ให้มีนโยบายที่เป็น
รูปธรรมเกี่ยวกับการเร่งรัดพัฒนาพื้นฐานการศึกษาที่ส่งเสริมการคิดเชิงวิทยาศาสตร์แก่ประชาชนทั่วไปโดยเร็วที่สุด ให้เกิดการสร้างนักวิจัยและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง การจัด
สรรงบประมาณด้านการวิจัย การสร้างสภาวะแวดล้อมและปัจจัยที่จำเป็นอื่นๆ สำหรับงานวิจัยและพัฒนา รวมถึงการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในเชิงพาณิชย์ เพื่อให้เกิด
เทคโนโลยีไทยเข้ามาทดแทนการพึ่งพาเทคโนโลยีต่างประเทศ"

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน	
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙		๕๐
๓.๑ การปฏิรูปการศึกษาโดยสวนงานของรัฐและเอกชน เพื่อพัฒนาหลักสูตรและแนวทางการเรียนการสอนให้มีการคิดเชิงวิทยาศาสตร์และทักษะในภาษาต่างประเทศ สำหรับการสร้างทรัพยากรมนุษย์ ได้รับความต้องการในการพัฒนา และการวิจัยค้นคว้า ICT กับเทคโนโลยีอื่นๆ ที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงศึกษาธิการ (หลัก) - กระทรวง ICT - กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี - สถาบันการศึกษา - สำนักงานประมาณ 							
๓.๒ การสร้างให้อาชีพการค้นคว้าวิจัยมีความสำคัญและเป็นที่ยอมรับทัดเทียมอาชีพอื่น	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT (หลัก) - กระทรวงศึกษาธิการ - กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี - กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม - สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) - ภาคเอกชน 							

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙	๕๐	
<p>๓.๓ การจัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินร่วมทุนเบื้องต้น (seed money) รวมถึงการตั้งกองทุนพัฒนาการวิจัยค้นคว้าระดับชาติ โดยให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี แก่ผู้บริจาค</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT (หลัก) - กระทรวงการคลัง - สำนักงบประมาณ - สถาบันการเงิน - ภาคเอกชน 							
<p>๓.๔ การกำหนดกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการสำหรับการเสริมสร้างการค้นคว้าวิจัยและการพัฒนา ICT ร่วมกับอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง ที่ประยุกต์ใช้ ICT ในผลิตภัณฑ์ต่างๆ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT (หลัก) - กระทรวงอุตสาหกรรม - SIPA - กทช - สถาบันยานยนต์ - ภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย - สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ - สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย - สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ - สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย 							

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙	๕๐	
<p>๓.๕ การสนับสนุนการวิจัยค้นคว้าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิต ICT และอุตสาหกรรมอื่นที่เป็นไปได้ สำหรับทดแทนการนำเข้าจากต่างประเทศ และสร้างศักยภาพสินค้าส่งออกในอนาคต</p> <p>(๑) พัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์การสื่อสารโทรคมนาคมสำหรับบริการที่ไม่สลับซับซ้อน มีราคาถูก แต่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล และทนทานกับสภาพแวดล้อมของไทย</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT (หลัก) - กระทรวงอุตสาหกรรม - กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี - สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย 							
<p>(๒) พัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนพื้นฐานของอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ICT</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT (หลัก) - กระทรวงอุตสาหกรรม - กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี - สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย 							
<p>(๓) ส่งเสริมการพัฒนาซอฟต์แวร์ในลักษณะ open source เพื่อให้อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาต่อยอด</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT (หลัก) - กระทรวงอุตสาหกรรม - กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี - SIPA - สถาบันการศึกษา - สมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย 							

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙	๕๐	
๓.๖ จัดตั้งศูนย์ของความเป็นเลิศในทางวิชาการ เพื่อสร้างศักยภาพในความรู้และภูมิปัญญาคนไทย	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT (หลัก) - SIPA - กระทรวงศึกษาธิการ - กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี - สถาบันอุดมศึกษา - ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของเทคโนโลยี 							<ul style="list-style-type: none"> - โครงการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางวิชาการด้านซอฟต์แวร์ (excellent center)
๓.๗ ให้มีการติดตาม รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ICT รวมทั้งการศึกษาเพื่อการคาดการณ์เพื่อใช้ในการกำหนดแนวทางสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา และการผลิตภายในประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT (หลัก) 							

ตารางแสดงแผนงานและกิจกรรม หน่วยงานเกี่ยวข้อง และระยะเวลาการดำเนินงาน
ยุทธศาสตร์ ๔: การยกระดับศักยภาพพื้นฐานของสังคมไทยเพื่อการแข่งขันในอนาคต

"ให้องค์กรภาครัฐและเอกชนร่วมกันสร้างความรู้ความเข้าใจในประโยชน์ของ ICT ให้แก่ประชาชนโดยทั่วไป เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรบุคคลเพื่อผลักดันการใช้ ICT ให้เกิดการบริหารจัดการที่ดี และสามารถใช้โอกาสจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยี เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ภาคเศรษฐกิจพื้นฐานที่จะทำให้ประเทศไทยมีศักยภาพการแข่งขันในระดับภูมิภาคและระดับโลกได้อย่างสมบูรณ์"

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙	๕๐	
๔.๑ การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์ของ ICT ต่อประชาชนทั่วไป								
(๑) บรรจวิชาการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้/การใช้คอมพิวเตอร์และเครื่องมือสื่อสารให้แก่ผู้รับการศึกษาในทุกระดับชั้น	- กระทรวงศึกษาธิการ (หลัก) - กระทรวง ICT							
(๒) ให้ทุกสถาบันการศึกษา จัดตั้งห้องสมุดซึ่งมีศักยภาพให้ประชาชนเข้าไปศึกษาหาความรู้ และฝึกทักษะการใช้รวมถึงการเรียนรู้การใช้ ICT	- กระทรวงศึกษาธิการ (หลัก) - กระทรวง ICT - สถาบันการศึกษาทั้งในและนอกระบบ							
(๓) ให้จัดสถานที่เรียนและเล่น เพื่อให้เด็กในระดับอายุต่างๆ กันมีโอกาสได้เรียนและเล่นให้เกิดความรู้ด้าน ICT	- กระทรวง ICT(หลัก) - กระทรวงศึกษาธิการ - องค์กรบริหารชุมชน							
(๔) ให้ทุกชุมชนใช้ประโยชน์จากศูนย์บริการ ICT ประจำชุมชน อันเกิดจากผลการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ รวมถึงการสร้างข้อมูลข่าวสารของท้องถิ่น (local content) เพื่อประโยชน์โดยรวมของชุมชน	- กระทรวง ICT(หลัก) - องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นและชุมชน - องค์กรนอกสังกัดส่วนงานของรัฐที่เหมาะสม (NGO)							

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน	
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙		๕๐
(๕) สนับสนุนให้มีการผลิตและจำหน่ายหนังสือ/ตำราเรียน ในราคาที่เหมาะสมกับค่าครองชีพของคนไทย	- กระทรวงศึกษาธิการ (หลัก)		→					
(๖) สนับสนุนให้เยาวชนมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถการใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศอื่นที่มีประโยชน์	- กระทรวงศึกษาธิการ (หลัก)		→					
๔.๒ การสนับสนุนภาคเอกชนเร่งรัดผลิตอุปกรณ์ ICT และซอฟต์แวร์ราคาประหยัด รองรับความต้องการของตลาด และการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ในราคาที่เหมาะสมกับอัตราค่าครองชีพ	- กระทรวง ICT(หลัก) - กระทรวงอุตสาหกรรม - สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย - สมาคมสมาพันธ์เทคโนโลยีสารสนเทศแห่งประเทศไทย - SIPA		→					
๔.๓ กระตุ้นผู้ประกอบการและสาธารณชนในวงกว้างให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และความสนใจต่อ ICT และกิจกรรมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์	- กระทรวง ICT(หลัก) - กระทรวงพาณิชย์ - กระทรวงมหาดไทย - กระทรวงอุตสาหกรรม - การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย - คณะกรรมการธุรกรรมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์		→					
๔.๔ พัฒนาบุคลากรในวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ICT โดยทั่วไป เพื่อการเพิ่มศักยภาพของบุคลากรเหล่านั้นด้วย	- กระทรวงศึกษาธิการ(หลัก) - กระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม - กระทรวง ICT - กระทรวงการคลัง		→					

ตารางแสดงแผนงานและกิจกรรม หน่วยงานเกี่ยวข้อง และระยะเวลาการดำเนินงาน
ยุทธศาสตร์ ๕: การพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ เพื่อมุ่งขยายตลาดต่างประเทศ

"กำหนดมาตรการและวิธีการที่จะเร่งส่งเสริมผู้ประกอบการ ให้มีความรู้และประสบการณ์ด้านการบริหารและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อปรับปรุงกระบวนการผลิตสินค้าและการตลาด โดยใช้มาตรฐานเปิดเพื่อสร้างโอกาสการเชื่อมโยงข้อมูลและระบบงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อลดต้นทุนในการประกอบธุรกิจ โดยภาครัฐสนับสนุนการส่งออกผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาขึ้นในช่วงแรก ด้วยการปรับปรุงกฎหมายให้ทันต่อความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของทรัพย์สินทางปัญญารวมถึงที่อันเกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วย รวมถึงการและให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรด้าน ICT ให้ได้มาตรฐานคุณภาพวิชาชีพตามหลักสากล ตลอดจนสร้างเสริมความสามารถและประสบการณ์ด้านการตลาดเพื่อให้ผู้ประกอบการไทยได้มีโอกาสขยายส่วนแบ่งตลาดให้มากขึ้น จากความต้องการและรายได้ของประชากรที่กำลังเพิ่มขึ้นในภูมิภาคนี้อย่างต่อเนื่อง"

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน	
		๕๕	๕๖	๕๗	๕๘	๕๙		
๕.๑ การสร้างศักยภาพทางกฎหมายเพื่อปกป้อง และรักษาสิทธิประโยชน์ของความรู้ วิชาการ ภูมิปัญญา และผลิตภัณฑ์ ของไทยโดยรวม เพื่อสร้างความเชื่อมั่นถึงผลประโยชน์และชื่อเสียงของผลิตภัณฑ์ไทย	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT(หลัก) - กระทรวงพาณิชย์ (กรมทรัพย์สินทางปัญญา) - กระทรวงต่างประเทศ - กระทรวงยุติธรรม - สภาหอการค้าไทย - สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย 		→					
๕.๒ การส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมนำ ICT มาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิต เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับรูปแบบการผลิต และผลิตภัณฑ์ที่มีความเฉพาะเจาะจง รวมถึงการเชื่อมโยงสายการผลิต และการรวมกลุ่มโดยรวม เพื่อสร้างชื่อเสียงให้ผลิตภัณฑ์ไทย	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT(หลัก) - กระทรวงอุตสาหกรรม, วิทยาศาสตร์, พาณิชย์, - สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย - สภาหอการค้าไทย - สมาคมธนาคารไทย - SIPA 		→					

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน	
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙		๕๐
๕.๓ การนำพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์มาประยุกต์ใช้ในกิจการของผู้ประกอบการไทย เพื่อลดต้นทุน ขยายและเพิ่มส่วนแบ่งตลาด รวมถึงการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของผลิตภัณฑ์ และให้บริการในการทำธุรกรรมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีการป้องกันอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพให้กับลูกค้า	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT(หลัก) - กระทรวงพาณิชย์ - กระทรวงอุตสาหกรรม - กระทรวงเกษตรฯ - สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย - สภาหอการค้าไทย - สถาบันการเงิน - ผู้ประกอบธุรกิจการค้าบริการ - SIPA - กระทรวงวิทยาศาสตร์ - กระทรวงการคลัง 							<ul style="list-style-type: none"> - การจัดตั้งคณะกรรมการธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ - การจัดทำพระราชกฤษฎีกา ๔ ฉบับเกี่ยวกับ พรบ.ธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์
๕.๔ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการใช้อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเชื่อมโยงเครือข่ายวัตถุติบ การผลิต การจัดการ การขนส่ง การค้าขาย ทั้งในระดับประเทศ และภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งส่งเสริมให้ใช้งานผ่านโครงสร้างนี้เพื่อการค้นหาความรู้ ความคิด และติดตามการเปลี่ยนแปลงเพื่อการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT(หลัก) - กระทรวงศึกษาธิการ - กระทรวงพาณิชย์ - กระทรวงคมนาคม - สถาบันการศึกษา - สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย - สภาหอการค้าไทย 							

ตารางแสดงแผนงานและกิจกรรม หน่วยงานเกี่ยวข้อง และระยะเวลาการดำเนินงาน
ยุทธศาสตร์ ๖: การส่งเสริมผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ ICT

"กระตุ้นให้ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ใช้ ICT เพื่อการพัฒนาธุรกิจและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการจัดการ การบริหารการผลิต และการเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เพื่อสร้างความพร้อมต่อการแข่งขันเสรีในระบบเศรษฐกิจยุคโลกาภิวัตน์ และลดผลกระทบจากความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจ"

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน	
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙		๕๐
๖.๑ การจัดให้มีกลไกและวิธีการถ่ายทอด ดุดจับ เทคโนโลยีที่ก้าวหน้าและเหมาะสม ให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและย่อม	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT(หลัก) - กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี - กระทรวงพาณิชย์ - สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม - สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย - สภาหอการค้าไทย 							
๖.๒ การสร้างสิ่งจูงใจให้เกิดกลุ่มพันธมิตร SMEs ในแต่ละประเภทของวิสาหกิจ ช่วยกันนำ ICT มาใช้ประโยชน์ในการบริหารงานและการจัดการธุรกิจเพื่อสร้างประสิทธิภาพและลดต้นทุนในธุรกิจของสมาชิก (๑) จัดให้มีระบบพี่เลี้ยงของกลุ่มพันธมิตร เพื่อประสานงานของกลุ่มให้เกิดประสิทธิภาพ และความแข็งแกร่ง โดยให้ภาคเอกชนเป็นผู้ดำเนินการ	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (หลัก) - สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย - สภาหอการค้าไทย - สถาบันการศึกษา - กระทรวง ICT 							<ul style="list-style-type: none"> - โครงการเสริมสร้างความแข็งแกร่งของ SMEs ด้วย ICT

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙	๕๐	
(๒) ให้เลือกวิสาหกิจในแต่ละกลุ่มเป็นโครงการนำร่องเพื่อใช้เป็นต้นแบบของความสำเร็จให้กับสมาชิกอื่นๆ ในกลุ่มและกลุ่มอื่น	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (หลัก) - สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย - สภาหอการค้าไทย 			▶				<ul style="list-style-type: none"> - โครงการพัฒนาหน่วยงานกลางที่บริหารระบบงานพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (1T1P)
(๓) ดำเนินการประชาสัมพันธ์ผลสำเร็จของโครงการในแต่ละกลุ่มพันธมิตร ให้เป็นตัวอย่าง	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (หลัก) 			▶				<ul style="list-style-type: none"> - โครงการรณรงค์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจถึงประโยชน์ของการประยุกต์ใช้ ICT
(๔) กำหนดมาตรการเสริมสร้างศักยภาพ SMEs ไทย ด้วยการสร้างความเชื่อมโยงทางการผลิต และการดำเนินงาน ระหว่าง SMEs และอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เพื่อให้ SMEs เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการผลิตโครงการขนาดใหญ่เกิดความเจริญและความเข้มแข็ง	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (หลัก) - สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย - สภาหอการค้าไทย - กระทรวงอุตสาหกรรม - กระทรวงพาณิชย์ 		▶					

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน	
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙		๕๐
<p>๖.๓ เร่งส่งเสริมและพัฒนา e-business โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การอำนวยความสะดวกด้านระบบภาษี บริการโทรคมนาคม การประสานงานหน่วยงานของรัฐ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ การผลิต และการขนส่งวัสดุและสินค้าอย่างครบวงจร ให้กับกลุ่ม SMEs</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT (หลัก) - กระทรวงการคลัง - กระทรวงอุตสาหกรรม - กระทรวงพาณิชย์ - กระทรวงคมนาคม - สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม 							<ul style="list-style-type: none"> - โครงการนำร่องเพื่อพัฒนา e-business ในกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์
<p>๖.๔ การนำ ICT มาช่วยในการจัดการ การทำธุรกิจ ตลอดจนการสื่อสาร ของ SMEs โดยเฉพาะการใช้ supply chain management เพื่อลดต้นทุน และเพิ่มประสิทธิภาพโดยรวม</p> <p>(๑) สร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับ supply chain management ให้ SMEs</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT (หลัก) - กระทรวงศึกษาธิการ - สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย - สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม - สภาหอการค้าไทย 							<ul style="list-style-type: none"> - โครงการเสริมสร้างความแข็งแกร่งของ SMEs ด้วย ICT (โครงการเดียวกับ ๖.๒(๑)) - โครงการนำร่องเพื่อพัฒนา e-business ในกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ (โครงการเดียวกับ ๖.๓)

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙	
(๒) กำหนดมาตรฐานแลกเปลี่ยนข้อมูลด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่มีเทคโนโลยีเหมาะสมตามกาลเวลา	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT (หลัก) - สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม - สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม - สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย - สภาหอการค้าไทย 			→			
(๓) กำหนดมาตรฐานการอ่าน การเก็บข้อมูลด้วยรหัสแท่ง (barcode) ระบบ EAN.UCC และ EANCOM	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT(หลัก) - สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม - สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม - สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย - สภาหอการค้าไทย 			→			
(๔) ปรับปรุงอัตราภาษีอากรนำเข้าและส่งออกของปัจจัยการผลิตสินค้า ICT	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT (หลัก) - กระทรวงการคลัง - กระทรวงพาณิชย์ - สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย - สภาหอการค้าไทย - สมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย 		→				(มาตรการเร่งรัดเพื่อป้องกันการย้ายฐานการผลิตจากไทย และ ชักจูงผู้ผลิตใหม่มาลงทุนในไทย)
๖.๕ การพัฒนาให้ผู้ประกอบการภาคเอกชนรู้และเข้าใจถึงประโยชน์ของการนำฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์จากอุตสาหกรรมภายในประเทศ มาใช้ในการทำธุรกิจ และลดต้นทุน	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT (หลัก) - สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม - SIPA - สภาหอการค้าไทย - สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย 		→				

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน	
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙		๕๐
๖.๖ การจัดทำฐานข้อมูลโดยใช้ ICT เป็นเครื่องมือในกระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อให้ภาคธุรกิจ อุตสาหกรรม และผู้บริโภคใช้ประโยชน์	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT (หลัก) - สำนักงาน CIO ของทุกกระทรวง - สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย - สภาหอการค้าไทย 		→					
๖.๗ การพัฒนา SMEs Portal สำหรับให้บริการผู้ประกอบการที่ต้องการติดต่อกับส่วนราชการในกิจการและธุรกรรมทุกประเภทได้รับความสะดวก	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงอุตสาหกรรม (หลัก) - กระทรวง ICT - สำนักงาน CIO ของทุกกระทรวง - สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 		→					
๖.๘ เสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ให้แก่นักศึกษาเพื่อเกิดความนึกคิดและความสนใจที่จะเป็นเจ้าของกิจการ (entrepreneurship) โดยอาศัยกลไกการสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับ SMEs รวมถึงการสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการฝึกงานและการเกื้อหนุนให้เกิดเจ้าของกิจการใหม่ขึ้นในระบบเศรษฐกิจไทย	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงศึกษา (หลัก) - กระทรวง ICT - สถาบันการศึกษา - สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน - กระทรวงอุตสาหกรรม - สถาบัน และสำนักงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา SMEs ของภาครัฐ 		→					

ตารางแสดงแผนงานและกิจกรรม หน่วยงานเกี่ยวข้อง และระยะเวลาการดำเนินงาน
ยุทธศาสตร์ ๗: การนำ ICT มาใช้ประโยชน์ในการบริหารและการให้บริการของภาครัฐ

"ให้รัฐจัดตั้งองค์กรกลางระดับชาติร่วมรับผิดชอบการพัฒนาและส่งเสริมการใช้ ICT ในภาครัฐเพื่อให้เกิดบูรณาการและเอกภาพในระบบข้อมูล การวางแผน การประสานงาน การจัดสรรงบประมาณ และการจัดซื้อจัดจ้างที่โปร่งใส ให้ตรงความต้องการและลดการซ้ำซ้อนในการลงทุน เพื่อให้ภาครัฐสามารถรวบรวม แลกเปลี่ยน และใช้ข้อมูลร่วมกันได้ ด้วยมาตรฐานเปิดและมีระบบที่มีความมั่นคงปลอดภัยสูงสำหรับการบริหารของหน่วยงานภาครัฐ และการให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ"

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙	๕๐	
๗.๑ การจัดตั้งกระทรวงเพื่อรับผิดชอบการวางแผน ส่งเสริมพัฒนา และดำเนินการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทยให้สามารถรับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก เนื่องจากผลกระทบของ ICT	- คณะรัฐมนตรี(หลัก) - รัฐสภา	■■■■■						(จัดตั้งเรียบร้อยแล้วตาม พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พ.ศ. ๒๕๔๕ วันที่ ๒ ต.ค. ๒๕๔๕)
๗.๒ การปฏิรูปการบริหารและการจัดการของหน่วยงานของรัฐ (๑) จัดโครงสร้างส่วนงานที่ให้ความเข้มแข็งต่อการปฏิบัติงานของ CIO อย่างชัดเจน โดย - ให้มีส่วนงานรองรับการปฏิบัติหน้าที่ของ CIO ประจำกระทรวง รับผิดชอบการใช้ระบบ ICT ของกระทรวง - กำหนดแนวทางและแผนการจัดสร้างส่วนงานเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ของ CIO ระดับจังหวัด รวมถึงอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบที่จะใช้ ICT ในการบริหารงานเพื่อประโยชน์แก่ส่วนราชการและประชาชนในพื้นที่	- กระทรวง ICT(หลัก) - กระทรวงมหาดไทย - สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน - ทุกส่วนราชการระดับกระทรวงและกรม - องค์การบริหารส่วนจังหวัด		■■■■■					

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙	๕๐	
(๒) ปรับปรุงกฎระเบียบและวิธีบริหารราชการทุกเรื่องให้เกิดความโปร่งใส มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยนำ ICT มาใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT(หลัก) - สำนักนายกรัฐมนตรี - สำนักงานกฤษฎีกา - สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน - สำนักงานประมาณ - ทุกกระทรวง 		→					
(๓) จัดสรรงบประมาณในการพัฒนา ICT ให้สอดคล้องกับแผนแม่บท ICT ขจัดการจัดสรรงบประมาณที่จะทำให้เกิดการพัฒนาแบบแยกส่วนหรือซ้ำซ้อน	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT(หลัก) - สำนักงานประมาณ - สำนักงาน CIO ของทุกกระทรวง 		→					
<p>๗.๓ การพัฒนาและกำหนดมาตรฐานข้อมูลและการสื่อสารข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ใช้รองรับการบริการประชาชนทางอิเล็กทรอนิกส์อย่างครบวงจร (e-Citizen)</p> <p>(๑) ตั้งศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลภาครัฐ เพื่อเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกระทรวง ด้วยมาตรฐานเดียวกันผ่านเครือข่าย Intranet ความเร็วสูงที่มีระบบการกำกับการเข้าถึงข้อมูลที่เหมาะสม (Government Data Exchange: GDX)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT(หลัก) - สำนักงาน CIO ของทุกกระทรวง 		→					- โครงการจัดตั้งศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลภาครัฐ (Government Data Exchange: GDX (โครงการเดียวกับ ๑.๓(๑))
(๒) สนับสนุนการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างภาครัฐและเอกชนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT(หลัก) - สำนักงาน CIO ของทุกกระทรวง 		→					

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙	๕๐	
(๓) พัฒนาระบบเชื่อมโยงข้อมูลภายในกระทรวง สำหรับการตัดสินใจของผู้บริหาร (MIS) ในการบริหารงานของส่วนราชการ (back office) และการให้บริการประชาชน (front office)	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT(หลัก) - สำนักงาน CIO ของทุกกระทรวง							<ul style="list-style-type: none"> - โครงการพัฒนาระบบจัดซื้อจัดจ้างทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Procurement) (โครงการเดียวกับ ๑.๓(๑)) - โครงการพัฒนาและจัดทำมาตรฐานซอฟต์แวร์กลางเพื่อการบริหารของภาครัฐ (ระบบ back office) (โครงการเดียวกับ ๑.๓(๑))
(๔) พัฒนาระบบซอฟต์แวร์ที่ง่ายต่อการใช้ โดยให้ลงทุนซอฟต์แวร์ที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อเป็นส่วนกลางของรัฐ และให้พยายามใช้ซอฟต์แวร์ที่เป็นเทคโนโลยีไทย หรือซอฟต์แวร์ open source	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT(หลัก) - สำนักงาน CIO ของทุกกระทรวง - สมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย - สมาคมสมองกลฝังตัวไทย (Thai Embedded System Association)							
(๕) จัดให้มีบริการข้อมูลที่เปิดสำหรับประชาชน ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ เพื่อให้ประชาชนมีความใกล้ชิดและมีความเข้าใจดีกับการดำเนินงานของรัฐ	<ul style="list-style-type: none"> - หน่วยงานของรัฐทุกแห่ง							

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙	๕๐	
<p>(๖) ให้ภาครัฐและเอกชนร่วมมือกันในการพัฒนาระบบข้อมูลประชากร เพื่อให้ประชาชนทั่วไปมีบัตรประจำตัวอัจฉริยะ (smart ID card) สำหรับใช้ในการติดต่อกับภาครัฐ และการรับบริการจากหน่วยงานของรัฐ อีกทั้งเพื่อใช้ประโยชน์ในการบริหารราชการ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT (หลัก) - กระทรวงมหาดไทย - สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย - กระทรวงการคลัง - สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) - กระทรวงเกษตรฯ - กระทรวงแรงงาน - กระทรวงสาธารณสุข - สมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย - สมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย 	████████████████████						<ul style="list-style-type: none"> - โครงการพัฒนาบัตรประจำตัวอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถใช้งานได้หลากหลาย (multi-application smart ID card) (รายละเอียดตรงตาม ๑.๓(๑))
<p>๗.๔ ให้รัฐนำเทคโนโลยี GIS มาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยกำหนดมาตรฐาน/มีหน่วยงานรับผิดชอบกำกับดูแล</p> <p>(๑) จัดตั้งคณะกรรมการโครงสร้างพื้นฐานข้อมูลภูมิสารสนเทศ หรือ National Spatial Data Infrastructure - NSDI ประกอบด้วยตัวแทนจากหน่วยงานต่างๆ ทำหน้าที่กำหนดกรอบนโยบายด้านการประสานงานส่งเสริม กรอบงบประมาณ และแนวทางในการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากฐานข้อมูลภูมิศาสตร์ที่มีอยู่แล้ว และกำลังจะพัฒนาขึ้น</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT(หลัก) - กรมแผนที่ทหาร - กรมการผังเมือง - สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ - ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ - สถาบันการศึกษา - สมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับแผนที่และข้อมูลภูมิศาสตร์ - สำนักงานประมาณ 	████████						

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙	๕๐	
(๒) คณะกรรมการข้างต้น จัดให้มีชุดข้อมูลภูมิศาสตร์พื้นฐานสำหรับการใช้งานร่วมกัน คำอธิบายข้อมูล (Metadata) ดัชนีข้อมูลภูมิศาสตร์(GIS Clearing House) และมาตรฐานข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT(หลัก) - กรมแผนที่ทหาร - กรมการผังเมือง - สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ - ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ - สถาบันการศึกษา - สมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับแผนที่และข้อมูลภูมิศาสตร์ 			→				<ul style="list-style-type: none"> - โครงการจัดทำโครงสร้างพื้นฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ (National Spatial Data Infrastructure) (ปรากฏใน ๑.๓(๑))
(๓) พัฒนาระบบแลกเปลี่ยนข้อมูลภูมิศาสตร์ รวมทั้งเครือข่ายข้อมูลภูมิศาสตร์เพื่อการใช้งานอย่างบูรณาการในหน่วยงานของรัฐ โดยพิจารณาเชื่อมต่อข้อมูลต่างๆ ของภาครัฐที่มีข้อมูลเชิงพื้นที่เข้ากับข้อมูลภูมิศาสตร์	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT(หลัก) - กรมแผนที่ทหาร - กรมการผังเมือง - สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ - ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ - สถาบันการศึกษา - สมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับแผนที่และข้อมูลภูมิศาสตร์ 	█						
(๔) ส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศและซอฟต์แวร์รหัสเปิด	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT(หลัก) - กรมแผนที่ทหาร - กรมการผังเมือง - สำนักพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ - ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และ 			→				

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)						โครงการเร่งด่วน
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙	๕๐	
	คอมพิวเตอร์แห่งชาติ - สถาบันการศึกษา - สมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับแผนที่ และข้อมูลภูมิศาสตร์							
๗.๕ การจัดการบริหารการใช้โครงข่ายสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพและมีความมั่นคงโดยหลีกเลี่ยงการลงทุนซ้ำซ้อนของส่วนงานภาครัฐทุกกระทรวง	- กระทรวง ICT(หลัก) - สำนักงาน CIO ของทุกกระทรวง - สำนักนายกรัฐมนตรี - สำนักงบประมาณ			→				
๗.๖ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้เป็นทรัพยากรสำคัญในการบริหารจัดการระบบข้อมูลให้เกิดประโยชน์								
(๑) สร้างแรงจูงใจ คัดอบแทน และโอกาสความก้าวหน้าในการทำงาน (career path) ให้แก่บุคลากรด้าน ICT ที่เหมาะสม	- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน(หลัก) - กระทรวง ICT			→				
(๒) สรรหาบุคลากรของรัฐในอนาคตมีความรู้ด้าน ICT โดยในการสอบคัดเลือกบุคคลากรเข้ารับราชการควรมีการสอบความรู้พื้นฐานด้าน ICT ด้วย	- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน(หลัก) - ทุกกระทรวง			→				
(๓) จัดตั้งสถาบัน e-Government สำหรับการพัฒนาศักยภาพความรู้ความสามารถด้าน ICT ให้แก่บุคลากรภาครัฐ	- กระทรวง ICT(หลัก) - กระทรวงศึกษาธิการ - สำนักงบประมาณ - สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน - สถาบันการศึกษา			→				- โครงการจัดตั้งสถาบัน e-Government
				(๓๖ เดือน)				

แผนงานและกิจกรรม	หน่วยงานเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี พ.ศ.)					โครงการเร่งด่วน	
		๔๕	๔๖	๔๗	๔๘	๔๙		๕๐
๗.๗ การพัฒนาระบบการติดตามประเมินผลในการพัฒนา ICT ของชาติตามแนวทางแผนแม่บท ICT ให้ใช้ดัชนีชี้วัด และวิธีการตามมาตรฐานสากลที่มีประสิทธิภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT(หลัก) - สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ - หน่วยงานติดตามและประเมินผลของทุกกระทรวง 							
๗.๘ พัฒนาระบบโครงข่ายประสาทดิจิทัล (Digital Nervous System) ของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ (๑) จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการสารสนเทศในระดับชาติ ที่สามารถให้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจที่ถูกต้องรวดเร็ว หันต่อเหตุการณ์	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT(หลัก) - สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี - สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ - สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ - ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ 							
(๒) จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการสารสนเทศระดับกระทรวง รวบรวมข้อมูลสารสนเทศของหน่วยงานในสังกัด และสนับสนุนการบริหารข้อมูลข่าวสารสารสนเทศ และการบริการอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - ทุกกระทรวง (หลัก) - กระทรวง ICT - ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ 							
(๓) พัฒนาศูนย์รวมข้อมูลข่าวสารสารสนเทศและบริการภาครัฐ (e-Government Portal) เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการภาครัฐได้อย่างรวดเร็ว	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง ICT(หลัก) - ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ 							

๗. การบริหารจัดการ และการติดตามประเมินผล

การวัดผลว่าแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารประสบความสำเร็จดังเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่นั้น จำเป็นต้องพัฒนาโครงสร้างการบริหารจัดการและระบบการติดตามประเมินผลเพื่อให้เป็นเครื่องมือในการบริหาร แผนฯ และการประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยตัวชี้วัดความสำเร็จในหลายมิติและหลายระดับ

๗.๑ การบริหารจัดการ

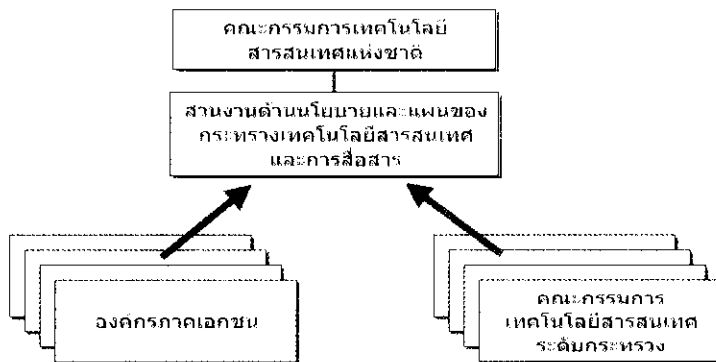
การบริหารแผนแม่บทฯ จะเน้นที่การสร้าง ความเข้าใจ การยอมรับ และความร่วมมือในการนำแผนแม่บทฯ ไป เป็นแนวทางในการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้องในระดับต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับกระทรวง และจังหวัด โดยจัดทำเป็นแผนฯ ๕ ปีที่มีช่วงระยะเวลาสอดคล้องกับแผนแม่บทฯ ฉบับนี้

นอกจากนี้ จะต้องสร้างกลไกเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างแผนงาน แผนเงิน และแผนคน โดยจะต้องมีการ พัฒนากรอบและหลักเกณฑ์การพิจารณาแผนงาน/โครงการของส่วนราชการร่วมกันระหว่างส่วนงานที่รับผิดชอบเรื่อง นโยบายและแผนของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปรมาณ และสำนักงานก.พ. เพื่อให้ การดำเนินงานของส่วนราชการต่างๆ มีความสอดคล้องกับแผนแม่บทฯ รวมถึงจะต้องมีการสร้างระบบติดตามประเมิน ผลและสร้างตัวชี้วัดประสิทธิผลและประสิทธิภาพในระดับโครงการด้วย ทั้งนี้ ให้ส่วนงานที่รับผิดชอบเรื่องนโยบาย และแผนของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการดังกล่าว

สำหรับการดำเนินการในระดับกระทรวง และหน่วยงานในสังกัด ให้มีคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศของ กระทรวง และของหน่วยงานในสังกัด รับผิดชอบในการบริหารแผนในแต่ละระดับ โดยให้ผู้บริหารเทคโนโลยี สารสนเทศระดับสูง (CIO) เป็นประธานคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศ และให้คณะกรรมการฯ รายงานผลการ

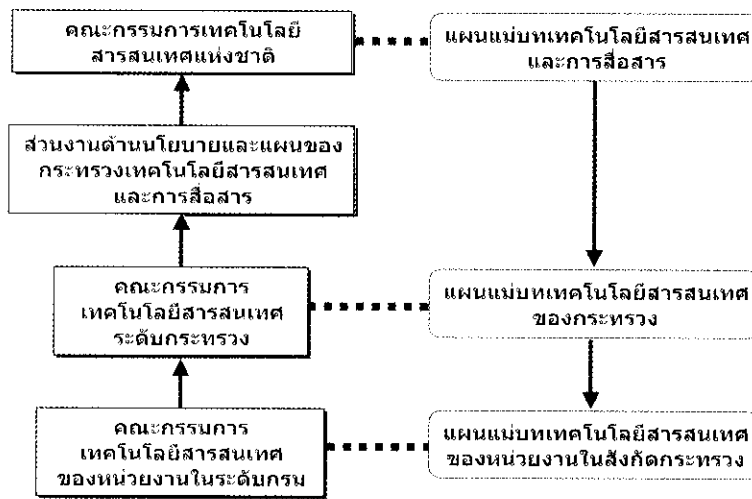
ดำเนินงานต่อคณะกรรมการฯ ในระดับสูงขึ้นไปทุก ๖ เดือน ดังผังแสดงความสัมพันธ์ของ แผนฯ และการบริหารจัดการ แผนฯ (รูปที่ ๗.๑ และ ๗.๒) ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการ เทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ รับผิดชอบในการบริหาร แผนแม่บทฯ ในภาพรวม โดยมี ส่วนงานที่รับผิดชอบด้าน นโยบายและแผนของกระทรวง เทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสาร ทำหน้าที่สนับสนุนการ ดำเนินงานของคณะกรรมการ เทคโนโลยีสารสนเทศ แห่งชาติ

ผังแสดงการบริหารจัดการและ การติดตามประเมินผล

รูปที่ ๗.๑ ผังแสดงการบริหารจัดการและการติดตามประเมินผล

**ความสัมพันธ์ระหว่าง
แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กับ
แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับกระทรวง/กรม**

รูปที่ ๗.๒ ผังแสดงความสัมพันธ์ของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
กับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ ในระดับกระทรวง/หน่วยงานในสังกัด
และการบริหารแผนในระดับต่างๆ

๗.๒ การติดตามประเมินผล

ให้มีการประเมินการแปลงแผนสู่การปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินงานของหน่วยปฏิบัติสอดคล้องและครอบคลุมเป้าหมายและยุทธศาสตร์หลักของการพัฒนาที่กำหนดในแผนแม่บทฯ ฉบับนี้ โดยหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบการติดตามประเมินผล ภายใต้กรอบความสัมพันธ์เชื่อมโยงของเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ และหน่วยงานที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีแนวทางในการพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผลดังนี้

๑. การสร้างตัวชี้วัด เพื่อเป็นเครื่องมือที่บ่งบอกถึงความสำเร็จและผลกระทบของการดำเนินการตามแผนแม่บทฯ เพื่อใช้ประโยชน์ในการติดตามประเมินผล โดยอย่างน้อยควรมีตัวชี้วัดใน ๓ ระดับ ได้แก่ การวัดผลกระทบสุดท้ายของการพัฒนา (outcome) การวัดประสิทธิผลของยุทธศาสตร์การพัฒนา (output) และการวัดประสิทธิภาพขององค์กร/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำแผนแม่บทฯ ไปปฏิบัติ
๒. การจัดทำระบบฐานข้อมูลของตัวชี้วัดความสำเร็จของการพัฒนาในทุกๆระดับ รวมทั้งการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงฐานข้อมูล

ทั้งนี้ ให้ส่วนงานที่รับผิดชอบด้านนโยบายและแผน ของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นหน่วยงานหลักในการสร้างตัวชี้วัด และการจัดวางระบบฐานข้อมูลดังกล่าว โดยประสานกับหน่วยงานกลาง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานงบประมาณ สำนักงานก.พ. สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อให้ได้ฐานข้อมูลที่มีมาตรฐานเดียวกัน

ส่วนงานที่รับผิดชอบด้านนโยบายและแผน ของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จะเป็นหน่วยงานรับผิดชอบในการติดตามประเมินผล โดยจะมีการติดตามความก้าวหน้า (monitoring) ของการดำเนินการตามแผนงาน/โครงการทุกปี และมีการประเมินผลอย่างเป็นระบบ (evaluation) ในช่วงครึ่งแผน (ในช่วงปีงบประมาณ ๒๕๕๗) ซึ่งผลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลนี้ จะได้นำไปใช้ในการพิจารณาปรับปรุงระบบการบริหารจัดการ หรือปรับแผนแม่บท/แผนปฏิบัติการของหน่วยงานให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาวะการณ์ต่อไป

สำหรับตัวชี้วัดที่จะใช้วัดผลสำเร็จของแผนในภาพรวม หรือวัดผลกระทบสุดท้ายของการพัฒนา ในชั้นต้นได้กำหนดไว้ดังนี้

๑. ตัวชี้วัด ICT contribution to economy

- ๑.๑ อัตราการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม ICT เปรียบเทียบกับการอัตราการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจในภาพรวม
- ๑.๒ สัดส่วนการจ้างงานในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อการจ้างงานรวมของประเทศ
- ๑.๓ การเพิ่มขึ้นของการใช้ ICT ในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ICT diffusion)
- ๑.๔ การเลื่อนลำดับประเทศไทยในดัชนี TAI (Technology Achievement Index) ของ UNDP

๒. ตัวชี้วัดขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม ICT ของประเทศ

- ๒.๑ สัดส่วนของมูลค่าการใช้จ่ายด้าน ICT ต่อ GDP
- ๒.๒ มูลค่าธุรกิจซอฟต์แวร์เพื่อใช้ภายในประเทศและการส่งออก
- ๒.๓ ส่วนแบ่งตลาดของอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทยในตลาดโลก (world market share)
- ๒.๔ การเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ต่อ GDP

๓. ตัวชี้วัดบทบาทของ ICT ต่อการพัฒนาชุมชน

- ๓.๑ มูลค่า local content ในผลิตภัณฑ์และบริการ ICT ในประเทศไทย
- ๓.๒ ปริมาณของ local traffic ในประเทศไทยของ Total Internet Access
- ๓.๓ การเพิ่มขึ้นของ Webpage ที่เป็นภาษาไทย

๔. ตัวชี้วัดบทบาทของการใช้ ICT เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

- ๔.๑ การเพิ่มขึ้นของการศึกษาในรูปแบบของ e-learning
- ๔.๒ การกระจายของอุปกรณ์ และผู้มีความรู้ด้าน ICT อย่างทั่วถึงในการศึกษาทั้งในและนอกระบบ
- ๔.๓ สัดส่วนของ knowledge worker ต่อ workforce

การวัดประสิทธิผลของยุทธศาสตร์การพัฒนา

ในชั้นต้นกำหนดไว้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑: ตัวชี้วัดการพัฒนาอุตสาหกรรม ICT ไทย

- ๑.๑ จำนวนนักวิจัยและพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีคุณภาพ และจำนวนนักพัฒนา ที่ผ่านการรับรองจากสถาบันมาตรฐานวิชาชีพ
- ๑.๒ มูลค่ารวมโครงการ IT ของภาครัฐที่ผู้ประกอบการซอฟต์แวร์ในประเทศมีส่วนดำเนินการ
- ๑.๓ งบประมาณด้าน IT ของภาครัฐ (ฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์)
- ๑.๔ การขยายตัวของตลาดซอฟต์แวร์ในประเทศ
- ๑.๕ มูลค่าซอฟต์แวร์ที่ผลิตโดยผู้ประกอบการในประเทศเพื่อการส่งออก
- ๑.๖ มูลค่าสินค้าและผลิตภัณฑ์ ICT ที่ส่งออก
- ๑.๗ มูลค่าการใช้ซอฟต์แวร์ที่ผลิตในประเทศและซอฟต์แวร์ในระบบ open source เทียบกับมูลค่าซอฟต์แวร์รวมที่ใช้ในแต่ละปี
- ๑.๘ จำนวนผู้ประกอบการซอฟต์แวร์ในประเทศที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งมูลค่าธุรกิจ (market capitalization)

- ๑.๙ สัดส่วนซอฟต์แวร์ที่นำเข้าจากต่างประเทศที่ลดลง
- ๑.๑๐ การเพิ่มขึ้นของอุปสงค์สำหรับผู้ทำงานสาย IT ในหน้าโฆษณาทางานตามหนังสือพิมพ์
- ๑.๑๑ การเพิ่มขึ้นของอัตราเงินเดือนสำหรับผู้ทำงานสาย IT
- ๑.๑๒ จำนวนศูนย์ฝึกอบรม/ศูนย์ให้บริการทางด้าน Open Source

ยุทธศาสตร์ที่ ๒: ตัวชี้วัดการใช้ ICT เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยและสังคมไทย

- ๒.๑ จำนวนคู่สายโทรศัพท์ ต่อประชากร 100 คน (teledensity) เปรียบเทียบระหว่างเมือง และภูมิภาค
- ๒.๒ จำนวนผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ ต่อประชากร 100 คน (mobile penetration)
- ๒.๓ จำนวนโทรศัพท์สาธารณะ จำนวนอินเทอร์เน็ตสาธารณะ
- ๒.๔ จำนวนเลขหมายโทรศัพท์ที่สามารถรับส่งข้อมูลได้ดี (อย่างน้อยที่ความเร็ว 32 kbps) สำหรับชุมชนหมู่บ้าน
- ๒.๕ ความเร็วในการเข้าถึงโครงข่ายหลัก
- ๒.๖ อัตราค่าบริการในการเข้าถึงสารสนเทศที่ลดลง (internet access cost)
- ๒.๗ จำนวนตำบลที่มีศูนย์บริการสารสนเทศสาธารณะ
- ๒.๘ สัดส่วนขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นที่มีเว็บไซต์ของตนเอง
- ๒.๙ จำนวนสถานีวิทยุชุมชน และ สถานีโทรทัศน์ชุมชน
- ๒.๑๐ จำนวนโรงเรียนที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต และจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตภายในโรงเรียน
- ๒.๑๑ จำนวนหลักสูตรฝึกอบรมด้าน IT ให้กับครู
- ๒.๑๒ จำนวนครูที่สามารถเข้าถึงและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการสอน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓: ตัวชี้วัดการวิจัยและพัฒนา ICT

- ๓.๑ ใช้จ่ายด้านการวิจัยพัฒนา ICT ของภาครัฐและเอกชน
- ๓.๒ สัดส่วนการใช้ PC ที่ผลิตหรือประกอบในประเทศ
- ๓.๓ สัดส่วนการใช้ซอฟต์แวร์ที่ผลิตหรือประกอบในประเทศ
- ๓.๔ จำนวน PC ราคาถูกที่ผลิตหรือประกอบในประเทศ
- ๓.๕ จำนวนหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่สอนด้าน network computing
- ๓.๖ จำนวนนักศึกษาที่จบการศึกษาด้าน network computing
- ๓.๗ จำนวนนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่สามารถใช้เทคโนโลยี network computing

ยุทธศาสตร์ที่ ๔: ตัวชี้วัดการยกระดับศักยภาพพื้นฐานสังคมไทย

- ๔.๑ จำนวนแรงงานที่สามารถเข้าถึง ICT
- ๔.๒ จำนวนแรงงานที่สามารถเข้าถึง ICT และค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตได้
- ๔.๓ จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับต่างๆ ที่สามารถใช้ ICT ได้
- ๔.๔ สัดส่วนเครื่องคอมพิวเตอร์ต่อนักเรียน นักศึกษาในระดับต่างๆ
- ๔.๕ หลักสูตรการเรียนการสอนด้านคอมพิวเตอร์ ในการศึกษาในระดับต่างๆ
- ๔.๖ จำนวนผู้ผ่านการอบรมจาก professional training institute และได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐานวิชาชีพ

- ๔.๗ จำนวนผู้ผ่านหลักสูตร ICT เพื่อพัฒนาแรงงานจากกระทรวงแรงงาน
- ๔.๘ จำนวนชุมชนที่สามารถใช้ ICT ในเชิงเศรษฐกิจชุมชนได้
- ๔.๙ จำนวนเว็บเพจภาษาไทย

ภาคเอกชน

- ๕.๑ มูลค่าตลาดของธุรกรรมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
- ๕.๒ จำนวนการจ้างงานด้าน ICT ในภาคเศรษฐกิจต่างๆ
- ๕.๓ สัดส่วนการเพิ่มขึ้นของการจ้างงานด้าน IT (IT Occupation Employment) เปรียบเทียบกับการเพิ่มขึ้นของ Overall Employment
- ๕.๔ งบลงทุนด้าน ICT ของภาคเศรษฐกิจต่างๆ (IT Investment)
- ๕.๕ สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้าน ICT (expenditure) กับรายได้ของภาคเศรษฐกิจต่างๆที่เพิ่มขึ้น
- ๕.๖ จำนวนผู้เข้ารับการอบรมด้าน IT จากกระทรวงแรงงาน

ภาคการพาณิชย์

- ๖.๑ จำนวนผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้ ICT ในการบริหารจัดการ (ระบบ back office)
- ๖.๒ จำนวนผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้ ICT ใน mainstream application
- ๖.๓ จำนวนผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่รวมเครือข่าย supply chain
- ๖.๔ มูลค่าการลงทุนด้าน ICT ของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม
- ๖.๕ จำนวนผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่อยู่ในเว็บท่า (portal site) ของภาครัฐแต่ละสาขา
- ๖.๖ จำนวนเว็บไซต์ของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม

ภาครัฐและราชการ

- ๗.๑ จำนวนหน่วยงานของรัฐที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารอย่างครบวงจร
- ๗.๒ ระบบการบริหารงานภายในของหน่วยงานภาครัฐที่มีการนำ ICT มาใช้
- ๗.๓ จำนวนบริการพื้นฐานของรัฐ (ในระดับต่างๆ) ที่สามารถทำได้โดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์
- ๗.๔ ปริมาณการให้บริการของภาครัฐผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในแต่ละระดับ
- ๗.๕ การบริการของภาครัฐที่มีการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงาน
- ๗.๖ ปริมาณการจัดซื้อจัดจ้างของรัฐที่ทำผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์
- ๗.๗ จำนวนหน่วยงานภาครัฐที่มี จัดสร้างระบบคุ้มครองข้อมูล และระบบ security code (เฉพาะหน่วยงานที่มีความจำเป็นต่อความมั่นคงของประเทศ เช่น การทหาร สำนักนายฯ กรุงเทพฯ)

ทั้งนี้ ให้ส่วนงานที่รับผิดชอบด้านนโยบายและแผน ของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พิจารณาปรับหรือเพิ่มตัวชี้วัดที่จะใช้ในการประเมินความสำเร็จของแผนแม่บท และในการวัดประสิทธิผลของยุทธศาสตร์การพัฒนา ได้ตามความเหมาะสม นอกจากนี้ ให้ทุกกระทรวง/หน่วยงาน กำหนดตัวชี้วัดในการประเมินผล ในระดับแผนงาน/โครงการ ให้มีความสอดคล้องกันด้วย โดยให้ประสานงานอย่างใกล้ชิดกับกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ระบบติดตามและประเมินผล จะช่วยให้สามารถติดตามความก้าวหน้าของประเทศไทย ในด้านต่างๆตามที่ต้องการ ดังแสดงให้เห็นในรูปที่ ๗.๓

ความเชื่อมโยงระหว่างโครงการเร่งด่วนกับผลลัพธ์ที่ต้องการและเวลาที่จะเกิดผลลัพธ์

2545	2546	2547	2548	2549	2550
Missions					
สร้างศักยภาพ เพื่อสร้างโอกาส	พัฒนาให้ผลิตสาหกรรมใน เศรษฐกิจใหม่	นำ ICT ไปสนับสนุนภาค เศรษฐกิจอื่น	นำ ICT ไปสู่ทุกภาคในสังคม	นำ ICT ไปสู่ทุกภาคในสังคม ให้ครบวงจรการพัฒนา	
พัฒนาอุตสาหกรรม ICT					
SIPB, SIPA	IT Industry Clustering: Software Park, IT Park, Science Park				
ซอฟต์แวร์เพื่อตลาด e-Government			Open Source, Living Library		
ยกระดับคุณภาพชีวิตและสังคมไทย					
การเชื่อมโยงสินค้าชุมชน					
ปฏิรูปการวิจัย และพัฒนา					
			Excellent Center for Software Industry		
			การเพิ่มจำนวน Knowledge Workers		
ยกระดับพื้นฐานสังคมไทย เพื่อการแข่งขันในอนาคต					
ICT เพื่อการบริหารงาน e-Commerce เพื่อ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์					
พัฒนาศักยภาพของ ผู้ประกอบการ					
โครงการนำร่องเพื่อพัฒนา e-Business ในกลุ่ม อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และอุตสาหกรรมยานยนต์					
ICT เพื่อ SMEs					
Supply-chain management for SMEs					
ซอฟต์แวร์เพื่อ SMEs					
ICT กับการบริหารงานภาครัฐ					
Interoperability Guide for e-Government		Multi-purpose Smart ID Card		GIS Clearing House/NSDI	
Government e-Procurement			Government Data Exchange		
Government e-Procurement			E-Government Institute		

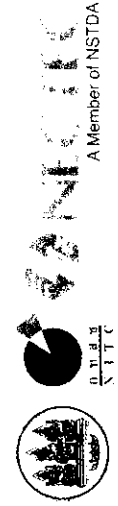
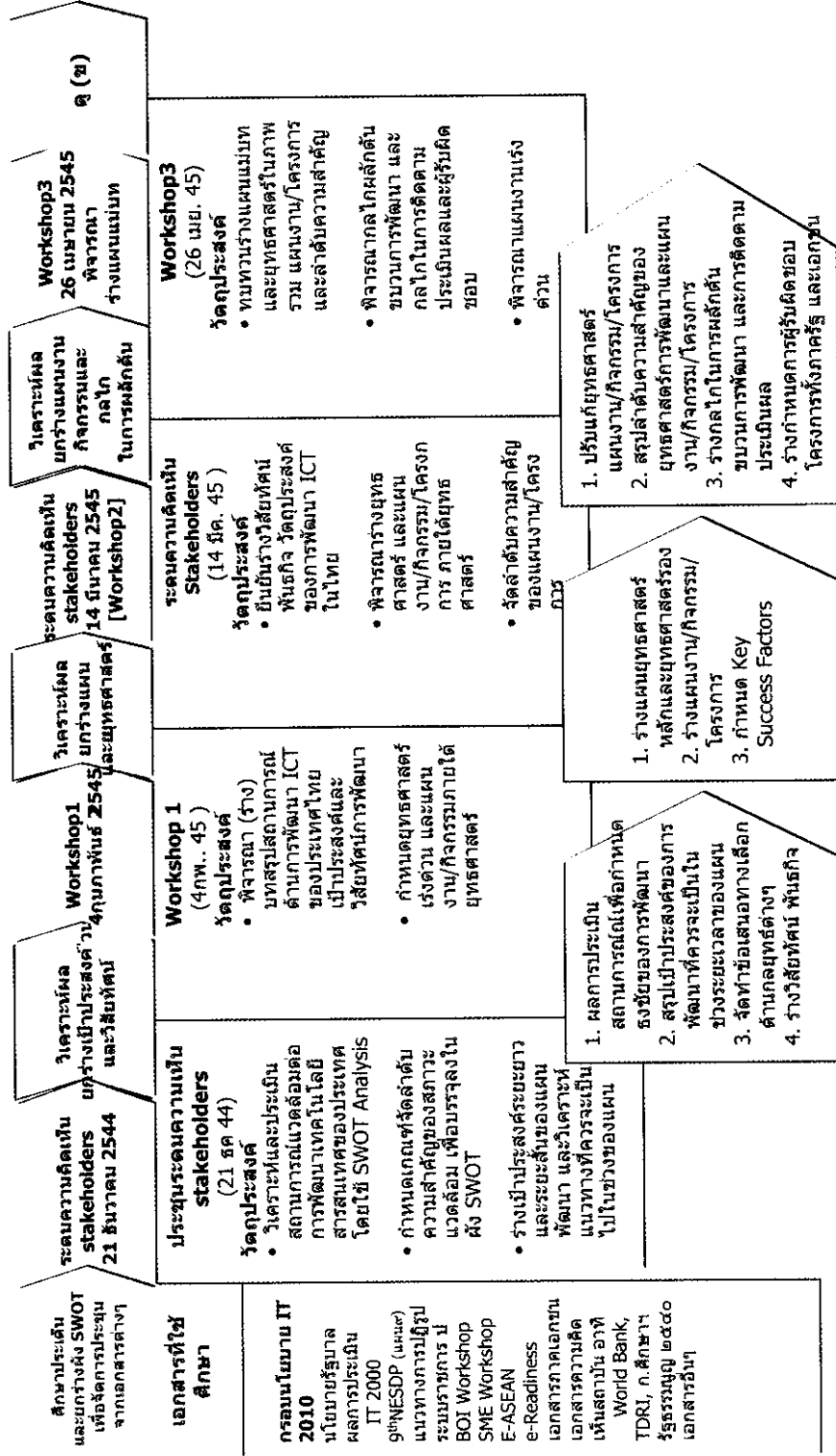
รูปที่ ๗.๓ ผังแสดงความเชื่อมโยงระหว่างโครงการที่เป็นพลังขับเคลื่อน กับผลลัพธ์ที่ต้องการ และเวลาที่จะเกิดผลลัพธ์

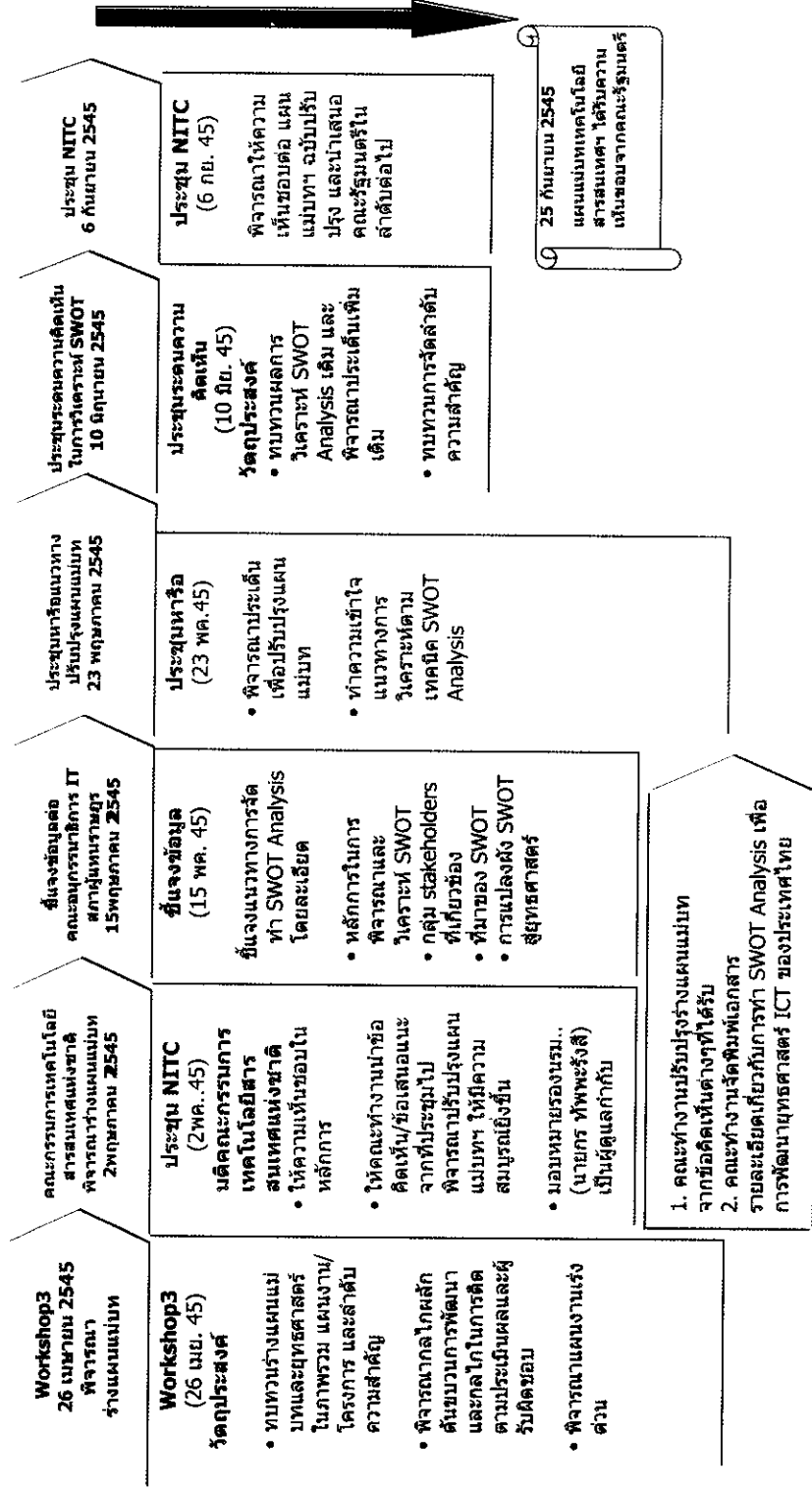
ภาคผนวก ๑ ศัพท์านุกรม

back office	ระบบงานในหน่วยงาน อาทิ ระบบบัญชี การเงิน ระบบบุคลากร ระบบบริหารพัสดุ เป็นต้น
backbone	โครงข่ายโทรคมนาคมหลักที่เชื่อมระหว่างเมือง หรือ ระหว่างชุมสายเครือข่ายขนาดใหญ่ในเมืองเดียวกัน
broadband service	ดู "บริการเครือข่ายความเร็วสูง"
digital divide	ช่องว่างของสังคม หรือความเหลื่อมล้ำในสังคม ที่เกิดจากโอกาสในการเข้าถึงสารสนเทศที่ไม่เท่าเทียมกัน
e-Procurement	การจัดซื้อจัดจ้างผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์
excellent center	ศูนย์แห่งความเป็นเลิศ ในแผนแม่บทนี้ หมายถึงศูนย์วิชาการที่ทำการฝึกอบรม วิจัย และจัดสอบวิชาชีพด้าน ICT เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทางด้าน ICT
freeware	ซอฟต์แวร์ที่แจกฟรี (โดยที่ต้นฉบับของความคิด หรือรหัสต้นแบบ อาจจะเปิดเผยหรือปิดก็ได้) บางครั้งก็เรียกว่า Public-domain software
front office	ระบบงานของหน่วยงานที่เปิดเป็นบริการแก่ลูกค้า
GDX	โปรตุคดู ศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของภาครัฐ
knowledge worker	โปรตุคดู "แรงงานที่ใช้ความรู้"
knowledge-based economy	เศรษฐกิจแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้
last mile	วงจรสื่อสารย่อยที่เชื่อมโยงระหว่างชุมสายโทรศัพท์กับผู้ใช้ที่บ้านหรือสำนักงาน กล่าวคือเป็นช่วง "หนึ่งไมล์สุดท้าย" และ "หนึ่งไมล์แรก" ของการสื่อสาร
meta data	คำบรรยายเกี่ยวกับข้อมูล ตัวอย่างเช่น แฟ้มข้อมูลคอมพิวเตอร์อันหนึ่ง มีคำบรรยายว่า สร้างโดย... เมื่อวันที่... แก้ไขครั้งสุดท้ายเมื่อ... โดย... เป็นต้น
open source	ซอฟต์แวร์ที่มีการเปิดเผยต้นฉบับของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ (source code) เพื่อให้ใช้งานเป็นซอฟต์แวร์ฟรีชนิดหนึ่ง แต่มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้และพัฒนาเทคโนโลยีของผู้ที่สนใจจะนำไปพัฒนาต่อ
open source software	"ซอฟต์แวร์รหัสเปิด" หมายถึงซอฟต์แวร์ซึ่งผู้พัฒนาอุทิศผลงาน รวมทั้งต้นฉบับของความคิดที่เขียนเป็นโปรแกรม (source code) ให้แก่สาธารณชนทั่วโลกไว้ใช้งาน หรือเพื่อศึกษาพัฒนาเพิ่มเติม โดยมีเงื่อนไขว่า ห้ามนำไปจำหน่ายเชิงพาณิชย์ และหากมีการพัฒนาเพิ่มเติม ผู้ที่พัฒนาเพิ่ม จะนำมาอุทิศแก่สาธารณชนต่อไปอีก
professional certification	การรับรองขีดความสามารถโดยประกาศนียบัตรวิชาชีพ
โครงสร้างพื้นฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ (National Spatial Data Infrastructure)	การกำหนดให้ข้อมูลเชิงพื้นที่ทุกอัน มีข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลบรรยายที่มีมาตรฐานตรงกัน เพื่อช่วยให้เกิด "ศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกลาง" ที่สามารถค้นหาได้ ว่าข้อมูลเรื่องใด มีแหล่งข้อมูลอยู่ที่ใด และข้อมูลนั้น มีคุณสมบัติ หรือคำบรรยายเกี่ยวกับข้อมูล (meta data) ว่าอย่างไร
โครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ	โครงข่ายโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศ สารสนเทศ รวมทั้งปัจจัยอื่น ๆ ที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในการก่อให้เกิดการกระจายสารสนเทศอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกันแก่ประชาชนทุกท้องที่
เทคโนโลยี Network computing	หมายถึงเทคโนโลยีซอฟต์แวร์ เช่น Java และ .NET ในการสร้างระบบซอฟต์แวร์ที่ทำงานโดยอาศัยเครือข่าย

เทคโนโลยีสารสนเทศ	หมายถึงความรู้ในผลิตภัณฑ์ หรือในกระบวนการดำเนินการใดๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ (software) คอมพิวเตอร์ฮาร์ดแวร์ (hardware) การติดต่อสื่อสาร การรวบรวมและการนำข้อมูลมาใช้อย่างทันการ เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพทั้งทางด้านการผลิต การบริการ การบริหาร และการดำเนินงาน รวมทั้งเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลต่อความได้เปรียบทางเศรษฐกิจ การค้า และการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุณภาพของประชาชนในสังคม
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	หมายถึงเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับข่าวสาร ข้อมูล และการสื่อสาร นับตั้งแต่การสร้าง การนำมาวิเคราะห์หรือประมวลผลการรับและส่งข้อมูล การจัดเก็บ และการนำไปใช้งานใหม่ เทคโนโลยีเหล่านี้ มักจะหมายถึงคอมพิวเตอร์ ซึ่งประกอบด้วยส่วนอุปกรณ์ (hardware) ส่วนคำสั่ง (software) และส่วนข้อมูล (data) และระบบการสื่อสารต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นโทรศัพท์ ระบบสื่อสารข้อมูล ดาวเทียม หรือเครื่องมือสื่อสารใดๆ ทั้งมีสายและไร้สาย
บริการเครือข่ายความเร็วสูง (broadband service)	ได้แก่บริการเข้าถึงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ความเร็วสูงกว่า ๑ ล้านบิตต่อวินาที ซึ่งผู้ใช้บริการทั่วไป ไม่ว่าจะในที่พักอาศัย หรือที่สำนักงาน จะสามารถเข้าได้โดยใช้คู่สายโทรศัพท์ของผู้เช่า (DSL หรือ Digital Subscriber Line) เป็นสื่อในการรับส่งข้อมูล หรือใช้สื่ออื่น เช่น สายเคเบิลของระบบบริการโทรทัศน์แก่สมาชิกผ่าน cable modem หรือระบบไร้สาย (broadband wireless service) ในอนาคต จะมีบริการเครือข่ายความเร็วสูงโดยตรงจากดาวเทียมถึงผู้ใช้โดยตรงเป็นทางเลือกใหม่ด้วย
บิตต่อวินาที	ความเร็วของการรับส่งข้อมูล (บางครั้งก็ใช้ "ตัวอักษรต่อวินาที" โดยคิดจากหนึ่งตัวอักษรเท่ากับ ๘ บิต)
ผุดอโยโอกาส	ในแผนฯนี้ หมายถึง ผู้พิการ ผู้มีรายได้น้อย ผู้ที่อยู่ในชนบท และผู้ที่ไม่รู้หนังสือ
แรงงานที่ใช้ความรู้ (knowledge worker)	คือบุคคลกลุ่มหนึ่งที่ใช้ความรู้ในการทำงานเป็นหลัก หรือต้องใช้ความรู้เฉพาะ ทั้งนี้ วิชาการในหลายประเทศ โดยเฉพาะประเทศพัฒนาขึ้นให้ถึงความเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมที่มีอาชีพที่เกี่ยวข้องกับสารสนเทศและความรู้มากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพที่ใช้แรงงานเป็นหลัก
ศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของภาครัฐ (Government Data Exchange: GDX)	ระบบบริการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างส่วนราชการ เพื่อให้ส่วนราชการจำนวนมากได้เข้าถึงข้อมูลของส่วนราชการอื่นหลายแห่ง และส่งให้แก่ส่วนราชการอื่นๆหลายแห่งได้ ทั้งนี้โดยมีการกำหนดขอบเขตการอนุญาตเข้าถึงข้อมูลโดยระบบตัวบุคคลที่รับผิดชอบในการดำเนินงาน สามารถเชื่อมต่อไปยังที่ ศูนย์บริการกลาง (clearing house) เพียงแห่งเดียว ก็สามารถเชื่อมต่อกับทุกหน่วยงานได้อย่างปลอดภัย แม้จะมีระบบแลกเปลี่ยนข้อมูล ส่วนราชการที่ต้องรับผิดชอบในการดูแลเก็บรักษาข้อมูล ยังคงดำเนินการแลกเปลี่ยนข้อมูลในการเป็นศูนย์ข้อมูลของตนเองเช่นเดิม

โครงการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย

1. คณะทำงานปรับปรุงร่างแผนแม่บทจากข้อคิดเห็นต่างๆที่ได้รับ
2. คณะทำงานจัดพิมพ์เอกสารรายละเอียดเกี่ยวกับการทำ SWOT Analysis เพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์ ICT ของประเทศไทย

แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
 ของประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๕๗)

ภาคผนวก ๒ แผนปฏิบัติการดำเนินงาน (ข)

ภาคผนวก ๓ ตารางข้อมูลประกอบ

ตาราง Network Readiness Index ในภาคผนวกนี้รวบรวมจาก "The Global Information Technology Report 2001-2002: Readiness for the Networked World" ของ Harvard University และ World Economic Forum โดยคัดย่อมาเพียง ๘ ประเทศ คือ

- สหรัฐอเมริกา
- สิงคโปร์
- เกาหลี
- ญี่ปุ่น
- มาเลเซีย
- อินเดีย
- จีน
- ไอร์แลนด์

Networked Readiness Index

Index	Thailand		USA		Singapore		Korea		Japan		Malaysia		India		China		Ireland		Score Definition
	Rank	Score	Rank	Score	Rank	Score	Rank	Score	Rank	Score	Rank	Score	Rank	Score	Rank	Score	Rank	Score	
Network Use																			
1 PC Connectivity, 2000	46	4.31	1	50.04	26	9.06	45	4.42	21	11.6	49	2.84	65	0.78	69	0.34	29	8.13	Percentage of computers with Internet connection
2 Persons sharing a computer connected to the Internet, 2000	48	18.91	1	2.04	35	10.52	60	47.86	24	8.33	61	54.21	67	139.63	72	319.64	31	9.41	Internet users per host
3 Internet penetration, 2000	54	1.98	2	59.75	6	46.05	10	40.25	16	30.44	26	15.9	67	0.49	56	1.74	19	27.88	Estimated Internet users per 100 inhabitants
4 Cellular telephony penetration, 2000	61	5.04	28	39.79	10	68.38	19	56.69	24	52.61	36	21.31	73	0.35	56	6.58	13	66.75	Number of cellular telephone subscribers per 100 inhabitants
5 Public Internet access	43	3.4	8	5.4	6	5.7	7	5.5	25	4.1	43	3.4	27	4	62	2.8	30	3.9	1=very limited, 7=pervasive
Information Infrastructure																			
1 Teledensity, 2000	60	8.66	4	69.97	20	48.44	24	46.36	11	58.47	45	19.92	69	3.2	54	11.11	26	42.62	Main telephone lines per 100 inhabitants
2 Years to adoption of cellular telephony	15	6	6	4	29	8	15	6	2	1	15	6	72	15	24	7	9	5	Since first commercial use in 1980
3 Waiting list for telephone lines, 2000	47	0.69	1	0.00	1	0.00	1	0.00	1	0.00	46	0.69	42	0.36	27	0.06	25	0.03	Per 100 inhabitants
4 Telecommunications staff, 2000	45	6.47	35	5.81	14	4.34	7	3.17	1	2.43	30	5.35	65	12.99	23	4.76	62	10.97	Per 1000 main lines
5 Telephone faults, 2000	33	17.76	24	13.40	12	4.32	2	1.05	4	1.70	53	46.00	65	186.00	n.a.	n.a.	46	38.00	Per 100 main telephone lines
6 Availability of telephone lines for businesses	34	5.9	17	6.6	7	6.8	31	6.1	7	6.8	34	5.9	56	5.1	49	5.4	33	6.0	New telephone lines for your business are (1=scarce & difficult to obtain, 7=widely available & highly reliable)
7 Perceptions of broadband Internet access	45	3.9	5	5.7	4	5.8	3	5.9	58	3.3	56	3.4	60	3.2	64	2.9	45	3.9	Broadband Internet in your country is (1=not available, 7=widely used)
8 Price and Quality of Internet connection	36	4.2	2	6.6	9	5.8	19	5.3	43	4.0	40	4.1	54	3.6	58	3.3	31	4.3	Leased-line or dial-up access in your country is (1=slow & expensive, 7= as fast and cheap as anywhere in the world)
9 Availability and cost of mobile telephony	54	5.0	20	6.7	4	6.9	30	6.5	12	6.8	42	6.2	58	5.8	68	5.1	42	6.2	1=not available, 7=as accessible and affordable as in the world's most technologically advanced countries
Hardware, Software and Support																			
1 PC penetration, 2000	55	2.43	1	58.52	5	48.31	24	19.03	18	31.52	31	10.31	73	0.45	60	1.59	12	36.46	PCs per 100 inhabitants
2 Software piracy, 2000	60	7.9	1	24	25	5.0	31	56	12	37	46	66	42	63	66	94	17	41	Percentage of SW revenue lost to piracy
3 Availability of specialized IT services	67	3.9	1	6.6	27	5.2	40	4.7	12	5.7	67	3.9	11	5.8	51	4.3	12	5.7	1=not available in the country, 7=available from world-class local institutions
4 Software products fitting local needs	62	4.3	1	6.5	9	5.8	37	5.0	30	5.2	37	5.0	26	5.3	66	4.2	11	5.7	SW products sold in your country (1=need to be highly modified to fit local needs, 7=fit local needs)
5 Competition in the domestic software market	64	4.2	1	6.7	29	5.2	20	5.4	11	5.8	60	4.3	4	6.1	50	4.6	9	5.9	How many local SW & SW services companies are competing in domestic markets? (1=none, 7=a large number)
Information and Communication Technology Policy																			
1 Internet access cost, 2001	34	4.02	8	0.65	14	0.84	23	1.50	6	0.49	38	4.85	63	16.82	51	9.33	17	0.91	Average annual ISP cost for 20 hours of monthly Internet Access as percentage of GDP per capita (PPP)
2 Perception of effect of telecommunications competition on quality and price	43	4.5	3	6.4	11	6.0	16	5.8	32	5.0	38	4.7	41	4.6	57	3.4	38	4.7	Is there sufficient competition in the telecommunications sector in your country to ensure high quality, infrequent interruptions and low price? (1=no, 7=yes)
3 Perception of effect of ISP competition on quality and price	49	4.6	2	6.7	21	5.9	14	6.1	29	5.5	52	4.4	37	5.1	68	3.4	42	5.0	Is there sufficient competition in the ISP sector in your country to ensure high quality, infrequent interruptions and low price? (1=no, 7=yes)
4 Legal framework supporting IT businesses	60	3.8	1	6.2	1	6.2	20	5.0	45	4.2	12	5.3	24	4.9	45	4.2	12	5.3	The legal framework in your country supports the development of online and IT businesses (including ISPs) (1=no, strongly impedes, 7=yes, significantly promotes)
5 ICTs as overall priority for the Government	41	4.6	18	5.2	1	6.4	26	5.0	22	5.1	11	5.4	13	5.3	13	5.3	6	5.6	1=strongly disagree, 7=highly successful
Business and Economic Environment																			
1 Income per capita, 2000	48	5.469	1	33.886	20	23.000	24	17.311	10	25.796	39	8.924	71	2.403	60	3.953	4	29.080	Global Domestic Product per capita (PPP)
2 Rule of Law, 2000	39	0.413	19	1.254	2	1.939	25	0.943	15	1.422	28	0.834	44	0.160	49	-0.040	16	1.395	Index of rule of law (Scale from -2.153 to 1.996)
3 Government Effectiveness, 2000	47	0.01	15	1.366	1	2.082	37	0.409	24	0.839	26	0.714	56	-0.264	46	0.016	16	1.361	Index of Government Effectiveness (Scale from -1.883 to 2.082)
4 Regulatory Burden, 2000	59	0.192	9	1.135	1	1.245	56	0.219	51	0.389	48	0.477	67	-0.040	68	-0.070	6	1.157	Index of Regulatory Burden (Scale from -3.142 to 1.245)
5 Number of days to start a new firm	19	30.0	19	30.0	12	21.0	19	30.0	19	30.0	54	60.0	70	90.0	19	30.0	8	15.0	Considering license and permit requirements
6 Women's participation in the economy	13	5.3	11	5.4	3	6.1	73	3.2	65	3.6	27	4.9	65	3.6	18	5.1	49	4.2	1=limited and usually takes place in less important jobs, 7=equal to that of men
7 Minority groups' participation in the economy	33	4.5	24	4.8	6	5.5	67	3.2	37	4.2	31	4.6	19	4.9	6	5.5	65	3.4	1=limited and usually take place in less important jobs, 7=equal to that other groups
8 Country's position in technology	38	3.8	1	6.8	12	5.9	22	4.9	5	6.4	38	3.8	27	4.5	42	3.7	14	5.8	1=generally lags behind most other countries, 7= is among the world leaders
9 New government's respect for previous government's commitments	35	4.9	9	6.2	5	6.3	53	4.0	21	5.4	42	4.6	28	5.1	28	5.1	14	5.9	1=do not honor the contractual commitments and obligations of previous regimes, 7= honor the contractual commitments and obligations of previous regimes
10 Trust in public postal system	33	5.0	12	6.4	12	6.4	27	5.5	2	6.7	44	4.3	47	4.0	39	4.6	22	6.1	Do you trust your country's postal system sufficiently to have a friend mail a small package worth US\$100 to you? (1=not at all, 7=yes, trust the system entirely)
Networked Learning																			
1 Investment in employees' development of IT skills	34	4.8	1	6.0	10	5.5	52	4.3	23	5.1	46	4.5	34	4.8	61	3.8	10	5.5	Your company's investment in employees' development of IT skills is (1=minimal, 7=a top priority)
2 Quality of IT training and educational programs	35	4.3	3	6.2	5	6.1	28	4.7	31	4.4	37	4.2	9	5.6	63	3.4	9	5.6	1=lag far behind most other countries, 7=are among the best in the world
3 Internet access in schools	33	3.6	7	5.7	2	6.1	8	5.6	32	3.7	42	3.0	46	2.9	39	3.2	24	4.5	1=very limited, 7=pervasive

Index	Thailand		USA		Singapore		Korea		Japan		Malaysia		India		China		Ireland		Score Definition
	Rank	Score	Rank	Score	Rank	Score	Rank	Score	Rank	Score	Rank	Score	Rank	Score	Rank	Score	Rank	Score	
ICT Opportunities																			
1 Brain drain of IT-skilled workforce	33	4.9	1	6.7	8	6.2	36	4.8	17	5.9	33	4.9	43	4.4	41	4.5	5	6.4	1=have to leave the country to find good jobs, 7=have their pick of highly desirable, paid jobs within the country
2 Brain drain of scientists and engineers	17	5.0	1	6.6	10	5.2	33	4.1	3	5.6	42	3.8	63	2.9	42	3.8	24	4.6	1=normally leave to pursue opportunities in other countries, 7=almost always remain in the country
Social Capital																			
1 No schooling in the total population, 2000	50	12.6	6	0.8	58	16.4	37	6.5	3	0.2	57	16.2	72	43.9	60	18.0	25	3.6	Percentage of no schooling in the total population above 15 years old
2 Average years of schooling in the total population, 2000	50	6.1	1	12.2	35	8.1	7	10.5	15	9.7	38	7.9	65	4.8	54	5.7	25	9.0	Total average years of schooling in the total population over 15 years old
3 Illiteracy, 1999	41	4.70	8	1.00	48	7.90	34	2.40	8	1.00	58	13.00	73	43.50	66	16.50	8	1.00	Illiteracy rate, adult total (percentage of 15 and above)
4 Political Rights, 2000	40	2.00	1	1.00	68	5.00	40	2.00	1	1.00	68	5.00	40	2.00	74	7.00	1	1.00	Index of Political Rights (Scale from 1=free, 7=not free)
5 Quality of public schools	42	3.9	26	5.2	6	6.4	34	4.4	12	5.8	41	4.2	62	2.3	49	3.3	9	6.3	1=of poor quality, 7=equal to the best in the world
6 Difference in quality of schooling for rich and poor children	50	2.5	42	3.2	13	5.6	29	4.3	15	5.5	36	3.6	57	1.9	43	3.1	20	4.8	1=large, 7=small
e-Commerce																			
1 Business to consumer e-commerce transactions	38	2.4	2	3.5	11	2.9	28	2.5	14	2.8	38	2.4	38	2.4	49	2.1	28	2.5	In your company, Internet-based transactions with consumers are (1=behind other local companies, 5=equal to the best in the world)
2 Business to business e-commerce transactions	40	2.3	3	3.2	10	2.8	26	2.5	26	2.5	32	2.4	40	2.3	55	2	26	2.5	In your company, Internet-based transactions with suppliers are (1=behind other local companies, 5=equal to the best in the world)
3 Business Intranet sophistication	45	2.7	2	3.8	14	3.4	26	3.1	21	3.2	39	2.9	31	3.0	47	2.6	31	3.0	In your company, Intranet sophistication is (1=behind other local companies, 7=equal to the best in the world)
4 Commercial websites	40	4.9	2	6.8	20	6.0	15	6.2	15	6.2	43	4.8	37	5.1	62	3.6	26	5.7	1=rare, 7=as common as in the world's leading countries
5 Domestic venture capital investment in e-commerce	36	4.3	1	5.9	12	5.3	26	4.8	30	4.7	34	4.4	12	5.3	39	4.2	11	5.4	1=unwilling to invest in local e-commerce ventures, 7=willing to invest in local e-commerce ventures
6 Competition in dotcom market	44	3.7	1	6.7	19	5.2	9	5.6	14	5.3	42	3.8	9	5.6	33	4.3	19	5.2	1=non-existent, 7=equal to the most vibrant in the world
7 Prevalence of Internet start-ups	27	4.6	2	6.2	21	5.2	4	5.9	9	5.7	49	4.0	16	5.3	41	4.3	16	5.3	Internet business start-ups in your country are currently (1=not found, 7=happening everywhere)
8 Use of Internet-based payment systems	48	3.2	7	4.9	12	4.7	9	4.8	30	3.8	42	3.4	53	3.1	48	3.2	21	4.3	Online Internet payment systems in your country are (1=not available, 7=used by most people)
9 Sophistication of online marketing	33	2.3	3	3.2	9	2.9	25	2.5	17	2.7	45	2.2	33	2.3	33	2.3	33	2.3	In your company, online marketing is (1=behind other local companies, 5=equal to the best in the world)
e-Government																			
1 Government effectiveness promoting the use of ICT	40	3.9	15	4.5	1	6.0	12	4.8	40	3.9	30	4.2	10	4.9	15	4.5	4	5.3	Government programs promoting the use of ICT are (1=not very successful, 7=highly successful)
2 Availability of online government services	50	3.2	12	5.4	1	6.4	23	4.5	50	3.2	45	3.3	32	3.9	40	3.5	17	5.1	1=not available, 7=commonly available
3 Government websites	37	4.9	3	6.7	6	6.6	21	5.8	15	6.0	48	4.1	46	4.2	55	3.6	22	5.7	1=rare, 7=as common as in the world leading countries
4 Business Internet-based interactions with government	28	2.3	3	2.9	9	2.7	22	2.4	28	2.3	49	2.0	36	2.2	44	2.1	36	2.2	1=behind other local companies, 5=equal to the best in the world
General Infrastructure																			
1 Electricity consumption, 1998	53	1.345	6	11.832	12	6.771	25	4.497	9	7.322	39	2.554	68	384	60	746	23	4,760	Electric power consumption (kwh per capita)
2 Efficiency of electrical system, 1998	33	8.70	17	6.75	3	4.16	22	7.04	2	3.22	21	7.00	60	17.86	23	7.10	35	9.20	Electric power transmission and distribution losses (% of output)
3 Quality of highways, 1999	14	97.5	39	58.8	15	97.3	33	74.5	32	74.9	31	75.1	46	45.7	61	22.4	19	94.1	Percentage of highways paved
4 Television penetration, 2000	46	289	1	844	43	308	36	361	3	719	61	174	71	75	45	292	34	406	Television sets per 100 inhabitants
5 Typical driving speed between cities	12	5.3	5	5.5	38	4.7	47	4.4	52	4.3	15	5.2	71	3.6	47	4.4	59	4.1	Taking into account the average quality of roads outside the major cities, what is your typical driving speed on a journey between cities? (1=10 km/hr, 7=150 km/hr)
6 Quality of port facilities and waterways	35	4.4	11	6.1	1	6.9	30	4.7	11	6.1	15	5.7	55	3.3	50	3.7	41	4.2	1=underdeveloped, 7=as developed as the world's best
7 Quality of air transport	29	5.5	3	6.7	1	7.0	36	5.0	26	5.6	23	5.7	45	4.7	62	3.7	36	5.0	1=infrequent and inefficient, 7=as extensive and efficient as the world's best
Others																			
1 Exports of ICT Products, 1999																			Market share(%) of totals (75 countries included in Networked Readiness rankings report)
- Electrical Machinery and Equipment	14	1.73	2	14.84	8	3.39	15	1.63	1	13.28	11	2.12	40	0.11	4	5.18	21	1.07	
- Electronic Equipment and Component	12	1.83	1	18.28	3	10.82	4	9.24	2	14.35	5	7.99	34	0.03	13	1.57	14	1.38	
- Office Machinery and Supplies	15	2.6	1	13.12	2	9.76	11	3.44	4	9.13	7	5.56	34	0.07	10	4.23	8	5.21	
- Telecommunications Equipment	22	0.71	1	13.78	17	2.07	9	4.15	5	7.26	18	1.98	43	0.01	11	2.88	12	2.88	
2 Trade Performance Index: Position Ranking (1999)																			
- Electrical Machinery and Equipment	17		13		2		6		3		5		40		9		1		
- Electronic Equipment and Component	10		14		1		6		2		8		35		19		9		
- Office Machinery and Supplies	26		18		16		22		2		32		45		23		10		
- Telecommunications Equipment	24		11		12		20		6		10		33		30		7		
Networked Readiness Index	43	3.58	1	6.05	8	5.47	20	4.86	21	4.86	36	3.82	54	3.32	64	3.10	19	4.89	

Source: The Global Information Technology Report 2001-2002: Readiness for the Networked World, Harvard University & World Economic Forum

ภาคผนวก ๔ มติคณะรัฐมนตรี และความเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๒๐๔/๑๓๖๖

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ 37070
วันที่ 8 ตุลาคม เวลา 17.00

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๕ ตุลาคม ๒๕๕๕

เรื่อง แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

เรียน รองนายกรัฐมนตรี (นายกร ทักษิณชรี) รองประธานคณะกรรมการ
เทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๑๑๔/ลร.๖/๒๗๖๕๖
ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๕

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักงบประมาณ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๑๒/๐๐๕๕๕
ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕
๒. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๒๔/๘๖๕๕ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕
๓. สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ด่วนมาก ที่ นร ๐๗๐๗.๓.๕/๑๑๕
ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕

ตามที่ได้เสนอเรื่อง แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ไปเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕ ลงมติว่า

๑. เห็นชอบร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ และข้อมติเห็นเพิ่มเติมจากคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ
ตามที่รองนายกรัฐมนตรี (นายกร ทักษิณชรี) รองประธานคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศ
แห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานคณะกรรมการ ฯ เสนอ

๒. ให้ทุกกระทรวง ทบวง กรม และรัฐวิสาหกิจทุกหน่วยงาน จัดทำ และ/หรือปรับ
แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของหน่วยงานตน ให้สอดคล้องกับแผนแม่บท ฯ
ระดับประเทศ ทั้งในด้านสาระและกรอบระยะเวลาการดำเนินงาน (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) และให้
สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติรับไปพิจารณาร่วมกับกระทรวง ทบวง
กรม ที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติของทุกส่วนราชการและหน่วยงาน รวมถึงองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องตรงตามแผนแม่บท ฯ แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ภายใน ๖๐ วัน

/๓. ...

๓. ให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐทุกแห่ง ซึ่งมีแผนหรือกำลังเตรียมการจัดทำบัตรประจำตัวและบัตร Smart Card ให้แก่ประชาชน จัดส่งข้อมูล/แผนงาน ในเรื่องดังกล่าวไปยังสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ (ศอ.พว.) เพื่อเป็นศูนย์กลางรวบรวมและบูรณาการให้มีความสอดคล้องในทางปฏิบัติ มาตรฐานข้อมูล และมาตรฐานกลางของระบบการอ่านบัตรที่สามารถใช้บัตรเดียวเก็บข้อมูลร่วมกันได้หลายหน่วยงาน ซึ่งทำให้ประชาชนสามารถติดต่อกับราชการได้หลายที่ด้วยบัตรเดียว เพื่อให้เกิดการประหยัดงบประมาณ

๔. ให้สำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงาน เพื่อลดความซ้ำซ้อนเรื่องการเก็บข้อมูลสำรวจที่ลงไปถึงท้องถิ่น เพื่อให้เป็นเอกภาพ และลดภารกิจซ้ำซ้อนที่จะเกิดขึ้นในท้องถิ่น

๕. โดยที่ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง กรม พ.ศ. . . . ซึ่งผ่านความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว มาตรา ๕๓/๕ บัญญัติให้รัฐบาลเสนอกฎหมายจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและกรมสำรวจและทำแผนที่พลเรือนขึ้นในกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ภายใน ๑ ปี ดังนั้น เพื่อเป็นการเตรียมการในเรื่องนี้ให้มีความคืบหน้าไปโดยเร็ว จึงมอบให้สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) จัดทำร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อสามารถเสนอให้รัฐมนตรีกระทรวงใหม่ที่จะจัดตั้งขึ้น พิจารณาได้อย่างรวดเร็วต่อไป

๖. คณะรัฐมนตรีมีความเห็นเพิ่มเติมด้วยว่า

๖.๑ ร่างแผนแม่บทดังกล่าวควรให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษา ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับเทคโนโลยีสารสนเทศโดยตรง (ตามที่ปรากฏในยุทธศาสตร์ที่ ๒) และควรระบุไว้ในพันธกิจให้ชัดเจน รวมทั้งให้แก้ไขชื่อของกระทรวงศึกษาธิการให้ถูกต้องตรงตามร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ฉบับใหม่ด้วย

๖.๒ ในการบริหารและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ควรมีกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้น้อยที่สุด เพื่อให้มีความคล่องตัว และเป็นการเปิดกว้างทางเทคโนโลยี เพราะเทคโนโลยีด้านนี้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว

จึงเรียนยืนยันมา ได้แจ้งให้กระทรวง ทบวง กรม ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายจุลยุทธ หิรัญยวาลิต)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี รักษาราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักบริหารการประชุมคณะรัฐมนตรี
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๕๐๐๑ ต่อ ๓๒๘ - ๙
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๕๐๖๔ 1๕๒-๗๓

สรุปความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานประมาณ

- เห็นชอบต่อแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙
- ควรมอบหมายกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร นำแผนแม่บทฯ ไปจัดลำดับความสำคัญของยุทธศาสตร์แต่ละยุทธศาสตร์ พร้อมจัดทำแผนปฏิบัติการที่ชัดเจน เพื่อให้ส่วนราชการต่างๆ ใช้เป็นแนวทางการดำเนินงาน และขอรับการจัดสรรงบประมาณตามความเหมาะสมและจำเป็น

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

- เห็นชอบต่อแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ พร้อมข้อคิดเห็นเพิ่มเติมจากคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๕
- ควรมอบหมายให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรับผิดชอบในการจัดทำแผนงาน/โครงการและโครงการเร่งด่วนให้เกิดผลที่เป็นรูปธรรม พร้อมทั้งจัดทำรายละเอียดของโครงการเร่งด่วน และเสนอขอวงงบประมาณเป็นโครงการฯ ไป
- ควรมีมติสั่งการให้ทุกกระทรวง ทบวง กรม และรัฐวิสาหกิจทุกหน่วยงาน นำแผนแม่บทฯ ไปดำเนินการตามขอบเขตของหน้าที่และความรับผิดชอบ
- ควรสั่งการให้ทุกกระทรวง ทบวง กรม และรัฐวิสาหกิจทุกหน่วยงาน จัดทำ และ/หรือปรับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของหน่วยงานให้สอดคล้องกับแผนแม่บทฯ
- ควรมอบให้สำนักงานประมาณ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน นำแผนแม่บทฯ ไปใช้เป็นแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรด้านงบประมาณ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.)

- เห็นด้วยในหลักการของการมีแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙
- เห็นด้วยกับสาระของยุทธศาสตร์ เป้าหมาย แผนงานและกิจกรรมที่กำหนดในแผนแม่บทฯ และให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นเจ้าภาพในการส่งเสริม ผลักดัน ติดตามและประเมินผล เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่เป็นรูปธรรมขึ้นโดยเร็ว
- การปรับปรุงระบบบริหารงานภาครัฐไปสู่รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ได้กำหนดให้มีเครือข่ายข้อมูลระหว่างศูนย์สารสนเทศของนายกรัฐมนตรี กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และ "ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร" ซึ่งจะอยู่ในสำนักงานปลัดกระทรวงทุกแห่ง

ที่ นร ๐๑๑๔/ลร.๖/๒๗๖๒๖

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑๗ กันยายน ๒๕๕๕

เรื่อง แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสาร “แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙” จำนวน ๑๐๐ ชุด
๒. เอกสาร “สรุปมติที่ประชุมคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๕” จำนวน ๑๐๐ ชุด
๓. เอกสาร “ข้อสังเกตของคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ ต่อแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารฯ” จำนวน ๑๐๐ ชุด

๑. เรื่องเดิม

ก. ความเป็นมา

เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๕ คณะรัฐมนตรี ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบใน กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศระยะ พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๓ ของประเทศไทย (IT 2010 Policy Framework) ซึ่งจัดทำโดยคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ (กทสช.) เพื่อเป็นทิศทางและกรอบแนวทางในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศไทยในระยะเวลา ๑๐ ปี

เพื่อผลักดันให้สาระสำคัญที่ปรากฏในกรอบนโยบายดังกล่าวได้รับการปฏิบัติโดยหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม โดยศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สอ.พว.) ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จัดทำแผนยุทธศาสตร์/แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ และกรอบนโยบาย IT 2010 และให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับปีงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๕๖

สอ.พว. ในฐานะสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ จึงได้จัดทำโครงการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ขึ้น และได้จัดตั้งคณะทำงานจัดทำแผนแม่บทฯ ประกอบด้วยบุคลากรของ สอ.พว. สศช. ผู้แทนจากสมาคมภาคเอกชนและผู้ทรงคุณวุฒิ โดยได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นมา

/ข. ผลการ...

- วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ จัดประชุมระดมความคิดเห็นต่อ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และแผนงาน/กิจกรรมเพื่อรองรับแต่ละยุทธศาสตร์ เพื่อรับฟังข้อวิจารณ์และความเห็นในขั้นแรก
- วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๕ จัดประชุมระดมความคิดเห็นต่อ (ร่าง) แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ เพื่อรวบรวมข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่อร่างแผนแม่บทในภาพรวม ก่อนจัดทำร่างฉบับสมบูรณ์ที่จะเสนอคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ
- วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ได้นำ (ร่าง) แผนแม่บทฯ เสนอต่อคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ ซึ่งที่ประชุมให้ความเห็นชอบในหลักการ และมอบหมายฝ่ายเลขานุการให้นำข้อคิดเห็น ข้อสังเกตจากที่ประชุม โดยเฉพาะในส่วนของกรณีวิเคราะห์ SWOT ที่ขอให้คณะทำงานไปทบทวนการวิเคราะห์อีกครั้งหนึ่ง เพื่อพิจารณาปรับปรุง (ร่าง) แผนแม่บทฯ ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
- วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ จัดประชุมเพื่อทบทวนการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม (SWOT) ตามข้อสังเกตจากที่ประชุมข้างต้น และได้นำผลการทบทวนดังกล่าว มาปรับปรุงวิเคราะห์สถานการณ์ด้านการพัฒนา ICT ในประเทศ และยุทธศาสตร์ฯ แผนงาน/โครงการของ (ร่าง) แผนแม่บทฯ
- วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๕ ได้นำ (ร่าง) แผนแม่บทฯ ฉบับปรับปรุง (ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑) เสนอต่อคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ โดยที่ประชุมได้มีมติ สรุปโดยสังเขปได้ดังนี้
  - ๑) เห็นชอบในหลักการของแผนแม่บทฯ ที่นำเสนอ ที่ประกอบด้วยยุทธศาสตร์หลัก ๗ ด้าน
  - ๒) เห็นชอบในเบื้องต้นต่อแผนงาน/โครงการหลัก ๆ ที่เสนอในแผนแม่บท รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และขอบเขตของระยะเวลาในการดำเนินงาน
  - ๓) เห็นชอบให้มอบหมายกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (หรือกระทรวงที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ....) รับผิดชอบนำแผนแม่บทฯ นี้ไปปฏิบัติร่วมกับส่วนงานต่างๆ โดยให้กระทรวงฯ กำกับดูแลให้เกิดการปฏิบัติ รวมทั้งการติดตามประเมินผล เพื่อให้เกิดผลที่เป็นรูปธรรมต่อไป
  - ๔) ให้ฝ่ายเลขานุการไปดำเนินการเพื่อนำแผนแม่บทฯ พร้อมข้อสังเกตเพิ่มเติมจากคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรีในวันอังคารที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๕

อนึ่ง ฝ่ายเลขานุการได้สรุปข้อสังเกตเพิ่มเติมจากคณะกรรมการฯ ดังปรากฏในสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓

/ค. ความจำเป็น...

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเสนอต่อคณะรัฐมนตรีให้การเห็นชอบ

๒. เรื่องที่เสนอเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

ก. ประเด็นที่เสนอเพื่อพิจารณา

- ๑) ให้ความเห็นชอบต่อ (ร่าง) แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ และข้อคิดเห็นเพิ่มเติมจาก คณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ
- ๒) มอบหมายกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (หรือกระทรวงที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ....) รับผิดชอบนำแผนแม่บทฯ ไปปฏิบัติร่วมกับส่วนงานต่างๆ โดยให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกำกับดูแลให้เกิดการปฏิบัติ รวมทั้งการติดตามประเมินผล เพื่อให้เกิดผลที่เป็นรูปธรรมต่อไป
- ๓) ให้ทุกกระทรวง ทบวง กรมและรัฐวิสาหกิจทุกหน่วยงาน นำแผนแม่บทฯ ไปพิจารณาบทบาท ขอบเขตหน้าที่ และความรับผิดชอบของหน่วยงานตน ตามที่ระบุในแผนแม่บทฯ เพื่อวางแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานอันเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศ
- ๔) ให้ทุกกระทรวง ทบวง กรม และรัฐวิสาหกิจทุกหน่วยงาน จัดทำ และ/หรือปรับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของหน่วยงานตน ให้สอดคล้องกับแผนแม่บทฯ ระดับประเทศ ทั้งในด้านสาระและกรอบระยะเวลาการดำเนินงาน (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)
- ๕) ให้หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดสรรทรัพยากร (สำนักงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน) นำแผนแม่บทฯ มาใช้เป็นแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรทางด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศไทย ในช่วงระยะเวลาของแผนฯ ต่อไป

ข. วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย ในระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) โดยมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙
- ๒) เพื่อนำแผนแม่บทฯ ซึ่งกำหนดยุทธศาสตร์ และแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย ไปใช้ในการกำหนดภารกิจ และแนวทางการปฏิบัติงานของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่จะเกิดภายหลังการปฏิรูประบบราชการ รวมถึงส่วนงานอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย
- ๓) เพื่อนำแผนแม่บทฯ ไปใช้เป็นแนวทางสำหรับการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับกระทรวง ทบวง กรมและรัฐวิสาหกิจ

/๔) เพื่อเผยแพร่...

- ๕) เพื่อเผยแพร่แผนแม่บทฯ เป็นการทั่วไปให้แก่ภาคเอกชน เพื่อให้ภาคเอกชนใช้เป็นแนวทางการประสานการพัฒนาประเทศร่วมกับภาครัฐ โดยใช้ ICT เป็นเทคโนโลยีที่ช่วยให้สำเร็จ (enabling technology) และเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม ICT ขึ้นภายในประเทศให้เข้มแข็ง

๓. การวิเคราะห์ผลกระทบของการลงมติคณะรัฐมนตรี

ก. ผลกระทบต่อนโยบายของรัฐบาล

- แผนแม่บทฯ ได้ระบุถึงยุทธศาสตร์ และแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหารและการบริการของภาครัฐทั้งในส่วนกลางและท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ และมุ่งเน้นการประสานงานระหว่างหน่วยงาน และการเชื่อมโยงประสานเครือข่ายข้อมูลของภาครัฐอย่างมีเอกภาพ เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน การสร้างความเข้มแข็งของบุคลากรและหน่วยงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในองค์กรภาครัฐ รวมทั้งการจัดตั้งหน่วยงานระดับกระทรวงเพื่อรับผิดชอบการวางแผน ส่งเสริม พัฒนาและดำเนินการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งการดำเนินการตามแนวยุทธศาสตร์ดังกล่าว จะเป็นกลไกสำคัญที่จะช่วยเร่งรัดให้นโยบายของรัฐบาลดังต่อไปนี้เป็นผลสำเร็จดียิ่งขึ้น

“ข้อ ๑๕.๒ (๑) ปฏิรูประบบราชการให้มีประสิทธิภาพและมีโครงสร้างที่กระชับ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และสามารถตอบสนองต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ พร้อมทั้งเร่งตรากฎหมายเพื่อปรับปรุงโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม เพื่อให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลก และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม”

“ข้อ ๑๕.๒ (๓) ปรับกระบวนการบริหารราชการโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการข้อมูลข่าวสารอย่างกว้างขวาง รวดเร็ว และเท่าเทียมกัน ...”

“ข้อ ๑๕.๓ (๒) ส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่นให้มีความชัดเจน.... จะเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพของการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น....”

“ข้อ ๑๕.๔ (๔) ปฏิรูปกระบวนการจัดและการใช้งบประมาณแผ่นดิน และระบบการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ....”

- แผนแม่บทฯ ได้ระบุยุทธศาสตร์การพัฒนา และแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ในการแสวงหาความรู้ การสร้างภูมิปัญญา การกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมให้กับชุมชน ให้เป็นไปอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน เพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนไทยและสังคมไทยในภาพรวม ซึ่งการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ดังกล่าว มีความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล

“ข้อ ๑.๒ จัดตั้งกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง...สร้างอาชีพเสริม และสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในชุมชน...โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์...โดยรัฐพร้อมที่จะเข้าช่วยเหลือ...เพื่อเชื่อมโยงสินค้าจากชุมชนสู่ตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศด้วยระบบเครือข่ายและอินเทอร์เน็ต” “

ฯ”ข้อ ๓.๑...

“ข้อ ๓.๑ ส่วนที่ ๒ ว่าด้วยการพัฒนาตลาดในประเทศและการปฏิรูปขนบท ข้อ (๑) มุ่งพัฒนาการผลิตภาคชนบทและสร้างความเข้มแข็งแก่เศรษฐกิจชุมชน โดยเชื่อมโยงการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรกับโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์...” และ “ข้อ (๒) พัฒนาระบบการตลาดสินค้าเกษตรสมัยใหม่... รวมทั้งส่งเสริมระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทางการเกษตรและความสามารถในการเข้าถึงสารสนเทศด้านการตลาดสินค้าเกษตร...”

“ข้อ ๕ (๒) พัฒนาระบบสื่อสารโทรคมนาคมให้ทันสมัยและทั่วถึง เพื่อประโยชน์ในการรับและส่งสารสนเทศและความรู้ไปสู่ประชาชน เชื่อมโยงกับต่างประเทศ และรองรับต่อการเปิดเสรีในธุรกิจโทรคมนาคม”

“ข้อ ๑๑.๑ รัฐบาลจะปฏิรูปการศึกษาตามเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งความรู้ อันเป็นเงื่อนไขไปสู่ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ ให้คนไทยทั้งปวงได้รับโอกาสเท่าเทียมกันที่จะเรียนรู้และมีกิจกรรมได้ตลอดชีวิต และมีปัญญาเป็นทุนไว้สร้างงานและสร้างรายได้...”

“ข้อ ๑๑.๑ (๓) พัฒนาระบบเทคโนโลยีทางการศึกษาและเครือข่ายสารสนเทศ เพื่อเพิ่มและกระจายโอกาสทางการศึกษา ให้คนไทยทั้งในเมืองและชนบท”

“ข้อ ๑๑.๑ (๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกฝ่ายร่วมรับผิดชอบการจัดการศึกษาและมีกิจกรรม โดยรัฐเป็นผู้วางระบบ ...และระดมทรัพยากรเตรียมความพร้อมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน เครือข่ายครอบครัว และอื่น ๆ รวมทั้งการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการหรือทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาส”

“ข้อ ๑๑.๑ (๕) ปฏิรูปการเรียนรู้ โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หลักการเรียนรู้ด้วยตนเอง และหลักการเรียนรู้ตลอดชีวิต เน้นพลังความคิดสร้างสรรค์ การสร้างนิสัยรักการอ่าน การจัดให้มีห้องสมุด ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน และสื่อการเรียนรู้ประเภทต่าง ๆ อย่างทั่วถึง”

“ข้อ ๑๑.๓ (๑) ส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษา ได้สืบค้นและศึกษาเรื่องราวของมรดกศิลปวัฒนธรรมไทย เพื่อการอนุรักษ์ เผยแพร่ และสืบสานศิลปวัฒนธรรมไทย”

- แผนแม่บทฯ ได้ระบุยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาที่จะเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ และอุตสาหกรรมไทย ทั้งในส่วนของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และภาคเศรษฐกิจอื่น ๆ ที่นำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไปใช้เป็นเครื่องมือในการผลิต การตลาด ตลอดจนการบริการและการบริหารงาน เพื่อเป็นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันรายสาขาระดับประเทศ และการแข่งขันระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเป็นผู้นำในระดับภูมิภาค ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลดังต่อไปนี้

“ข้อ ๔.๑ (๑) สนับสนุนและผลักดันให้ภาคเอกชนยกระดับความพร้อมในการเผชิญการแข่งขันเสรีในเวทีการค้าระหว่างประเทศ โดยใช้แนวคิดการตลาดสมัยใหม่ การพัฒนาองค์กรและบุคลากร การพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร การวางแผนและพัฒนาการผลิตให้ตรงกับความต้องการของตลาด และสามารถเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตและการจำหน่ายให้ได้ประโยชน์สูงสุดในเชิงต้นทุนและการตลาด ตลอดจนการเตรียมความพร้อมในเชิงทักษะเทคโนโลยีและวิทยาการที่จำเป็นในการแข่งขันระดับโลก”

“ข้อ ๔.๑ (๒) พัฒนาและส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการค้าสินค้าและบริการในภูมิภาค...”

“ข้อ ๔.๑ (๓) ส่งเสริมการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสร้างโอกาสแก่ผู้ประกอบการในการเข้าสู่ตลาดโลก โดยเร่งผลักดันมาตรการและกฎหมายที่จำเป็นต่อการประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์”

/“ข้อ ๗ (๓)...

“ข้อ ๗ (๓) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสำหรับการบริหารและการจัดการสมัยใหม่ เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การเลือกเทคโนโลยีที่เหมาะสม ต้นทุนต่ำ สามารถพัฒนาและขยายได้อย่างยั่งยืน”

- แผนแม่บทฯ ได้ระบุแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการเสริมสร้างความแข็งแกร่งของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อันเป็นกำลังสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย ซึ่งจะสนับสนุนนโยบายรัฐบาลในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังที่ระบุในนโยบายรัฐบาล

“ข้อ ๓.๒ (๔) พัฒนาอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็กให้มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของประเทศ โดยให้การสนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือในการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีระหว่างภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา รวมทั้งผลักดันให้เกิดเครือข่ายสารสนเทศเกี่ยวกับปัจจัยการผลิตและการตลาด”

“ข้อ ๓.๒ (๖) สนับสนุนให้เกิดผู้ประกอบการใหม่ ๆ ในธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็กสำหรับเศรษฐกิจใหม่ที่ใช้ความรู้เป็นฐาน”

ข. ผลกระทบต่อความรับผิดชอบร่วมกันของคณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ

แผนแม่บทฯ ได้เสนอแนะสิ่งทีรัฐบาลและรัฐสภารับผิดชอบร่วมกันดำเนินการให้กฎหมายที่เกี่ยวกับการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโทรคมนาคมหลายฉบับ รวมถึงองค์การที่จะใช้กฎหมายเหล่านั้นได้เกิดขึ้นโดยเร็ว เพื่อกฎหมายเหล่านั้นจะทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติต่อไป

ค. ผลกระทบต่อเศรษฐกิจในภาพรวมหรือเฉพาะท้องถิ่น

แผนแม่บทฯ ได้วางเป้าหมายหลักคือการให้ช่วยเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันของประเทศไทยในภาพรวม และในแผนงาน ได้เน้นการกระจายความเจริญไปสู่ท้องถิ่น เพื่อยกระดับความรู้และความสามารถของคนไทยในทุกท้องถิ่นให้สามารถเข้าถึงคุณประโยชน์ของสารสนเทศและความรู้ ดังนั้น จึงคาดว่าแผนแม่บทฯ นี้จะมีผลกระทบในเชิงบวกต่อเศรษฐกิจในภาพรวมและทั่วทุกท้องถิ่นเป็นอย่างมาก

แผนแม่บทฯ ได้ครอบคลุมถึงการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในภาคเศรษฐกิจต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นการสร้างเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยทั้งในตลาดภายในประเทศ และตลาดต่างประเทศ โดยการนำเทคโนโลยีดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตสินค้าและบริการ ไม่เพียงจะลดต้นทุนการผลิต แต่ยังก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มอันเนื่องมาจากการสร้างผลิตภัณฑ์ที่มีความแตกต่าง การปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตให้สามารถรองรับการสั่งของลูกค้าแต่ละคน การใช้เทคโนโลยีเชื่อมโยงผู้ผลิตลำดับขั้นต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศอันก่อให้เกิดการเชื่อมโยงสายการผลิต การรวมกลุ่ม การสร้างชื่อเสียงของผลิตภัณฑ์ไทย นอกจากนี้ แผนแม่บทฯ ยังได้ส่งเสริมการใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เป็นเครื่องมือสำคัญในการขยายโอกาสทางการค้า กล่าวคือเป็นช่องทางการเข้าถึงตลาดต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการในชนบท ที่สามารถนำผลิตภัณฑ์อันเกิดจากภูมิปัญญาพื้นบ้านเข้าสู่ตลาดโลก ก่อให้เกิดการกระจายรายได้ไปยังเศรษฐกิจชุมชน

/นอกจากนี้...

นอกจากนี้ อุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ ถือเป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการเป็นอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ (strategic industry) ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างของประเทศเพื่อนบ้านในทวีปเอเชียซึ่งประสบความสำเร็จในการส่งออกซอฟต์แวร์ นำรายได้เข้าสู่ประเทศเป็นอย่างมาก ดังนั้น หากมีการพัฒนาอุตสาหกรรมดังกล่าว ตามที่ระบุไว้ในแผนแม่บทฯ คาดว่าจะสามารถสร้างผลตอบแทนทางเศรษฐกิจแก่ประเทศได้อย่างมาก และยังเป็นการสร้างศักยภาพเศรษฐกิจแขนงใหม่ให้แก่ประเทศต่อไปในอนาคต

ง. ผลกระทบต่อการเงินและงบประมาณ

แนวทางการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหารงานและการให้บริการประชาชนของภาครัฐ ที่ระบุในแผนแม่บทฯ เน้นการบริหารจัดการ การประสานงานระหว่างหน่วยงาน การเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูล เพื่อลดความซ้ำซ้อนของการลงทุนในส่วนราชการ และให้หน่วยงานต่าง ๆ สามารถแบ่งสรรและใช้ทรัพยากรร่วมกันได้ ซึ่งจะช่วยให้รัฐสามารถประหยัดงบประมาณในด้านนี้ไปได้มาก

ในการดำเนินการตามแผนแม่บทฯ จะต้องสร้างร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ซึ่งแผนแม่บทฯ ได้เสนอกลไกที่จะช่วยให้มีการกระตุ้นความเจริญก้าวหน้าของอุตสาหกรรม ICT โดยจัดเป็นการลงทุนของภาครัฐผ่านทางเป้าหมายด้านการพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government) และผ่านทางเป้าหมายของการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

จ. ผลกระทบทางสังคมและการเมือง

การกระจายโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่องานด้านสังคมจะเป็นการสร้างโอกาสด้านต่าง ๆ ให้กับผู้ด้อยโอกาส อาทิ โอกาสทางการศึกษา โอกาสในการเข้าถึงความรู้และข้อมูลข่าวสารของประชาชนในประเทศอย่างทัดเทียมกัน อันจะเป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจะทำให้สังคมของชุมชนทุกระดับได้มีการพัฒนาสู่ความรู้ เกิดความสงบสุขบนพื้นฐานของวัฒนธรรมที่ดีของไทยโดยใช้หลักการเศรษฐกิจพอเพียงเป็นองค์ประกอบสำคัญ

นอกจากนี้ ICT ยังส่งเสริมให้ภาครัฐมีการบริหารและบริการที่ดีแก่ประชาชน เพื่อให้การติดต่อสื่อสารและการดำเนินการต่าง ๆ ของประชาชนเป็นไปได้อย่างรวดเร็วและสะดวกยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การปฏิบัติงานของภาครัฐจะเป็นไปอย่างโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้มากขึ้น

ฉ. ผลกระทบทางด้านเทคโนโลยี

แผนแม่บทฯ ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาขีดความสามารถด้านเทคโนโลยีขึ้นภายในประเทศ เพื่อให้สามารถพัฒนา/ผลิตเทคโนโลยีเพื่อทดแทนการนำเข้า และสร้างความเชื่อมั่นต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ โดยในการพัฒนาขีดความสามารถด้านเทคโนโลยีระยะยาวนั้น มีจุดเน้นที่การปฏิรูปการวิจัยและพัฒนา และการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อให้เกิดเทคโนโลยีไทยที่เหมาะสม เป็นสมบัติที่มีค่าของคนไทยสืบไป

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดังนี้

- ๑) ให้ความเห็นชอบต่อร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ และข้อคิดเห็นเพิ่มเติมจากคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ
- ๒) มอบหมายกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (หรือกระทรวงที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ....) รับผิดชอบนำแผนแม่บทฯ ไปปฏิบัติร่วมกับส่วนงานต่างๆ โดยให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกำกับดูแลให้เกิดการปฏิบัติ รวมทั้งการติดตามประเมินผล เพื่อให้เกิดผลที่เป็นรูปธรรมต่อไป
- ๓) ให้ทุกกระทรวง ทบวง กรม และรัฐวิสาหกิจทุกหน่วยงาน นำแผนแม่บทฯ ไปพิจารณาบทบาท ขอบเขตหน้าที่ และความรับผิดชอบของหน่วยงานตน ตามที่ระบุในแผนแม่บทฯ เพื่อวางแผนทาง การดำเนินงานของหน่วยงานอันเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศ
- ๔) ให้ทุกกระทรวง ทบวง กรมและรัฐวิสาหกิจทุกหน่วยงาน จัดทำ และ/หรือปรับแผนแม่บทเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารของหน่วยงานตน ให้สอดคล้องกับแผนแม่บทฯ ระดับประเทศ ทั้งในด้าน สารและกรอบระยะเวลาการดำเนินงาน (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)
- ๕) ให้หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดสรรทรัพยากร (สำนักงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการ ชำระราชการพลเรือน) นำแผนแม่บทฯ มาใช้เป็นแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรทางด้านการพัฒนา เทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศไทย ในช่วงระยะเวลาของแผนฯ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายกร ทัพพะรังสี)

รองนายกรัฐมนตรี

รองประธานคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ
ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ
โทรศัพท์ ๐ ๒๖๔๔ ๘๑๕๐..๙ ต่อ ๖๕๕, ๖๕๖
โทรสาร ๐ ๒๖๔๔ ๖๖๕๓

สรุปมติที่ประชุมคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ
(ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๕)

๑. แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙
ที่ประชุมมีมติดังนี้
- (๑) เห็นชอบในหลักการของแผนแม่บทฯ ที่นำเสนอ ที่ประกอบด้วยยุทธศาสตร์หลัก ๗ ด้าน ได้แก่ ๑) การพัฒนาอุตสาหกรรม ICT เพื่อให้เป็นผู้นำในภูมิภาค ๒) การใช้ ICT เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยและสังคมไทย ๓) การปฏิรูปและสร้างศักยภาพด้านการวิจัยและพัฒนา ICT ๔) การยกระดับศักยภาพพื้นฐานของสังคมไทยเพื่อการแข่งขันในอนาคต ๕) การพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ เพื่อมุ่งขยายตลาดต่างประเทศ ๖) การส่งเสริมผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ ICT ๗) การนำ ICT มาใช้ประโยชน์ในการบริหารและการให้บริการของภาครัฐ ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจต่อไป
- (๒) เห็นชอบในเบื้องต้นต่อแผนงาน/โครงการหลักต่างๆ ที่เสนอในแผนแม่บทฯ รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขอบเขตของระยะเวลาในการดำเนินงาน
- (๓) เห็นชอบให้มอบหมายกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (หรือกระทรวงที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ....) รับผิดชอบนำแผนแม่บทฯ นี้ ไปปฏิบัติ/กำกับดูแลให้เกิดการปฏิบัติ รวมทั้งการติดตามประเมินผล เพื่อให้เกิดผลที่เป็นรูปธรรมต่อไป
- (๔) ขอให้ฝ่ายเลขานุการไปดำเนินการเพื่อนำแผนแม่บทฯ พร้อมข้อสังเกตเพิ่มเติมจากกรรมการ เสนอต่อคณะรัฐมนตรีในวันอังคารที่ ๑๐ กันยายนนี้
๒. แนวทางการเชื่อมต่อข้อมูลและสถิติต่างๆ ของประเทศเข้ากับระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) เพื่อการวิเคราะห์ทางยุทธศาสตร์ ที่ประชุมได้มีมติดังนี้
- ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม โดยสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ไปศึกษาแนวทางในการจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการที่สามารถทำหน้าที่เสมือนห้องยุทธการ (war room) ที่สามารถประมวลและใช้ประโยชน์จากข้อมูลที่มีอยู่ตามแหล่งต่างๆ ทั้งที่เป็นข้อมูลสถิติ และข้อมูลเชิงแผนที่ เพื่อให้สามารถกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมในการแก้ปัญหาของประเทศอย่างบูรณาการได้ โดยให้หน่วยปฏิบัติการนี้ขึ้นตรงกับนายกรัฐมนตรี และทำงานภายใต้หลักการของการเชื่อมโยงข้อมูลที่กระจายอยู่ตามกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ และนำมาประมวลผลที่หน่วยปฏิบัติการกลาง

๓. การจัดประชุมหรือ Regional IT Ministers/ASOCIO Dialogue ในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๕ ที่จังหวัดเชียงใหม่ ที่ประชุมมีมติว่า รัฐบาลยินดีให้การสนับสนุนและเป็นเจ้าภาพร่วมกับสมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทยในการจัดงาน โดยมอบหมายให้ท่านรองนายกรัฐมนตรี (นายกร ทัพพะรังสี) ออกจดหมายเชิญรัฐมนตรีที่ดูแลด้านไอทีของต่างประเทศมาร่วมงานดังกล่าว ในนามของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี

๔. การดำเนินการเรื่อง Next Generation Internet ของประเทศไทยและการพัฒนาบุคลากร ที่ประชุมมีมติมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการ ไปประสานงานกับทบวงมหาวิทยาลัย และสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ โดยให้การสื่อสารแห่งประเทศไทยให้การสนับสนุน เพื่อจัดทำแนวทางที่จะไปประสานงานกับ Asia Broadband Program ในนามของฝ่ายไทยต่อไป

**ข้อสังเกตของคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ ต่อ
แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙
วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๕**

๑. **การบริหารงานภาครัฐ:** การนำ ICT มาใช้ในการบริหารงานภาครัฐ ที่นำไปสู่ e-Government นั้น เพื่อให้เกิดการกระจายอำนาจการตัดสินใจให้กับผู้บริหาร ข้าราชการ เพื่อให้บริการประชาชนได้รวดเร็วลัดไว ให้พิจารณาเรื่องการจัดทำระบบประสาทดิจิทัล (Digital Nervous System) ของประเทศ ในลักษณะกระจาย (distributed nodes) เพื่อให้มีการเข้าถึงข้อมูลตามระดับชั้นของอำนาจหน้าที่ เพื่อใช้ข้อมูลดังกล่าวในการตัดสินใจ และการให้บริการแก่ประชาชน ในการนี้ ควรจะพิจารณาให้มีหน่วยงานรับผิดชอบ (อาทิ สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ) ในทุกสำนักงาน ปลัดกระทรวง เพื่อรับผิดชอบระบบประสาทดิจิทัล (Digital Nervous System) ของกระทรวง และประสานงานระดับกระทรวง
๒. **กลไกของการกระจายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไปสู่ภูมิภาค:** จะต้องถึงระดับท้องถิ่นระดับล่างสุด คือ e-อบต. คือตำบลเป็นเจ้าของข้อมูลเกี่ยวกับชุมชนตัวเอง แม้จะขาดโครงข่ายโทรศัพท์ในบางสถานที่ แต่ด้วยความก้าวหน้าของระบบไร้สายก็จะช่วยให้สามารถดำเนินงานได้ นอกจากนี้ อาจจะพัฒนาหน่วยงานที่มีอยู่ และ/หรือหน่วยงานที่จะจัดตั้งขึ้น อาทิ เขตอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (Software Park) ในภูมิภาค หรือกลไกของสถาบันการศึกษา เช่น มหาวิทยาลัยในภูมิภาค ควรทำงานเป็นหน่วยที่ช่วยทำงานเพื่อกระจายความรับผิดชอบ หรือเป็น distributed nodes หรือ e-development centers ดำเนินงานที่กว้างขึ้น เช่น ครอบคลุมถึง e-Government e-อบต. และ e-Education
๓. **การยกระดับคุณภาพชีวิต:** ในด้านการฝึกอบรม และการสอนให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์จาก เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ควรต้องเร่งทำให้เร็วมากขึ้น และควรจัดทำซอฟต์แวร์กลางเรื่องการทำบัญชีที่เป็นระบบง่าย ๆ คือบัญชีชาวบ้าน และระบบบัญชีเพื่อ SMEs ให้ชุมชนสามารถ download ระบบบัญชีดังกล่าวไปใช้ได้
๔. **การนำแผนไปสู่ภาคปฏิบัติ:** เพื่อให้แผนแม่บทฯ ฉบับนี้ซึ่งเป็นลักษณะ top-down ประสบความสำเร็จในการนำไปปฏิบัติ ควรสั่งการให้หน่วยงานภาครัฐแก้ไขแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานตน ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ ที่ระบุในแผนแม่บทฯ ระดับประเทศด้วย อนึ่งการจัดทำแผนควรให้มีลักษณะแผนที่พลวัตร มีการติดตามประเมินผล และปรับปรุงทุก ๆ ปี (rolling plan) ซึ่งอาจจะเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างกระทรวงต่าง ๆ กับกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
๕. **การบริหารงบประมาณ:** เนื่องจากในแผนแม่บทฯ ได้กำหนดกรอบระยะเวลาของแผนงาน/กิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งบางส่วนควรจะเริ่มปฏิบัติตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๖ จึงมีความกังวลว่า ในทางปฏิบัติ จะไม่สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ยกเว้นบางหน่วยงานที่เตรียมการตรงกับที่ระบุในแผนแม่บทฯ ไว้ล่วงหน้า ซึ่งประธานฯ ได้เสนอหลักการไว้ว่า ถ้าหากเป็นสิ่งที่เกิดประโยชน์และมีความสำคัญจริง ก็อาจเสนอต่อ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เพื่อขอใช้งบประมาณส่วนกลางสำหรับการเริ่มต้นทันที และในปีต่อไปจึงจะตั้งไว้ในระบบงบประมาณปกติ

โดยหน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแผนงานในแผนแม่บท มีหน้าที่จัดทำรายละเอียดของ
ระยะเวลาดำเนินงาน และงบประมาณ

๖. **การพัฒนาบุคลากร:** ปัจจุบันประเทศไทยขาดสถาบันที่มีการเรียนการสอนด้านไอทีโดยตรง
แม้ว่าจะมีการสอนสาขาต่าง ๆ ในระดับปริญญาตรี แต่เป็น conversion degree ดังนั้น จะทำ
อย่างไรจึงจะมีสถาบันการศึกษาด้านไอทีโดยตรง ที่ผลิตนักไอที นักคอมพิวเตอร์ได้จำนวนมาก
ในแต่ละปี นอกจากนี้ หน่วยงานภาครัฐขาดแคลนบุคลากรด้านไอที ที่จะมาดำเนินงานต่าง ๆ
ตามที่ระบุในแผน และการดำเนินงานของ CIO ปัจจุบันก็เป็นลักษณะงานฝากค่อนข้างมาก
รัฐบาลอาจพิจารณากำหนดให้มีตำแหน่ง CIO เป็นตำแหน่งหนึ่งในหน่วยงาน แทนการฝากงาน
ด้านไอทีไว้กับรองปลัดหรือรองอธิบดีท่านใดท่านหนึ่งอย่างที่ปฏิบัติกันอยู่ ซึ่งในประเด็นนี้
ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้ให้แนวทางว่า ต้องมีวิธีการจัดทำแนวทางการสร้างความก้าวหน้าใน
สายงาน (career path) ของบุคลากรด้านไอทีในหน่วยงานของภาครัฐ
๗. **เทคโนโลยี:** ควรมีการพิจารณา วิเคราะห์ การคาดการณ์อนาคตเรื่องแนวโน้มของความรู้ และ
การบริหารจัดการความรู้ด้วย เพื่อสามารถดึงข้อมูล ความรู้ที่สำคัญมาใช้ในตัดสินใจในระดับ
ต่าง ๆ ทั้งนี้ อาจให้เนคเทคเป็นหน่วยงานที่ดำเนินการด้านการคาดการณ์เทคโนโลยี
(Technology Forecasting) รายงานต่อคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติเป็นระยะ
เพื่อให้มองเห็นทิศทางการพัฒนาของเทคโนโลยี
๘. ควรให้คณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กพข.) พิจารณาเกี่ยว
กับการจัดกลุ่ม (clustering) ของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารด้วย

รายนามคณะกรรมการจัดทำแผนแม่บทฯ

นายไพรัช รัชพงษ์	ที่ปรึกษา
นายอุทิศ ขาวเขียว	ที่ปรึกษา
นายอาคม เดิมพิทยาไพสิฐ	ที่ปรึกษา
นายทวีศักดิ์ กอนันต์กุล	ประธานคณะกรรมการ
นายมนู อรดีดลเชษฐ์	รองประธานคณะกรรมการ
นายดิเรก เจริญผล	คณะกรรมการ
นายปรัชญา เปี่ยมสมบูรณ์	คณะกรรมการ
นายจรัส สว่างสมุทร	คณะกรรมการ
นางสาวทิพย์ ดั่งหงส์	คณะกรรมการ
นางสาววนิดา ลาวัญย์ทักษิณ	คณะกรรมการ
นายยงยุทธ ถิฐาพันธ์	คณะกรรมการ
นางชฎามาศ ฤวะเศรษฐกุล	เลขานุการ
นางสาวกษิดิธ ภูภราดัย	ผู้ช่วยเลขานุการ
นางสิรินทร ไชยศักดิ์	ผู้ช่วยเลขานุการ
นางสาววันดี กริชอนันต์	ผู้ช่วยเลขานุการ
นางสาวจิตติภรณ์ จันทร์โรจน์ศิริ	ผู้ช่วยเลขานุการ
นางสาวปริญญา ขฎิลาสัย	เจ้าหน้าที่ประสานงาน

E C T I

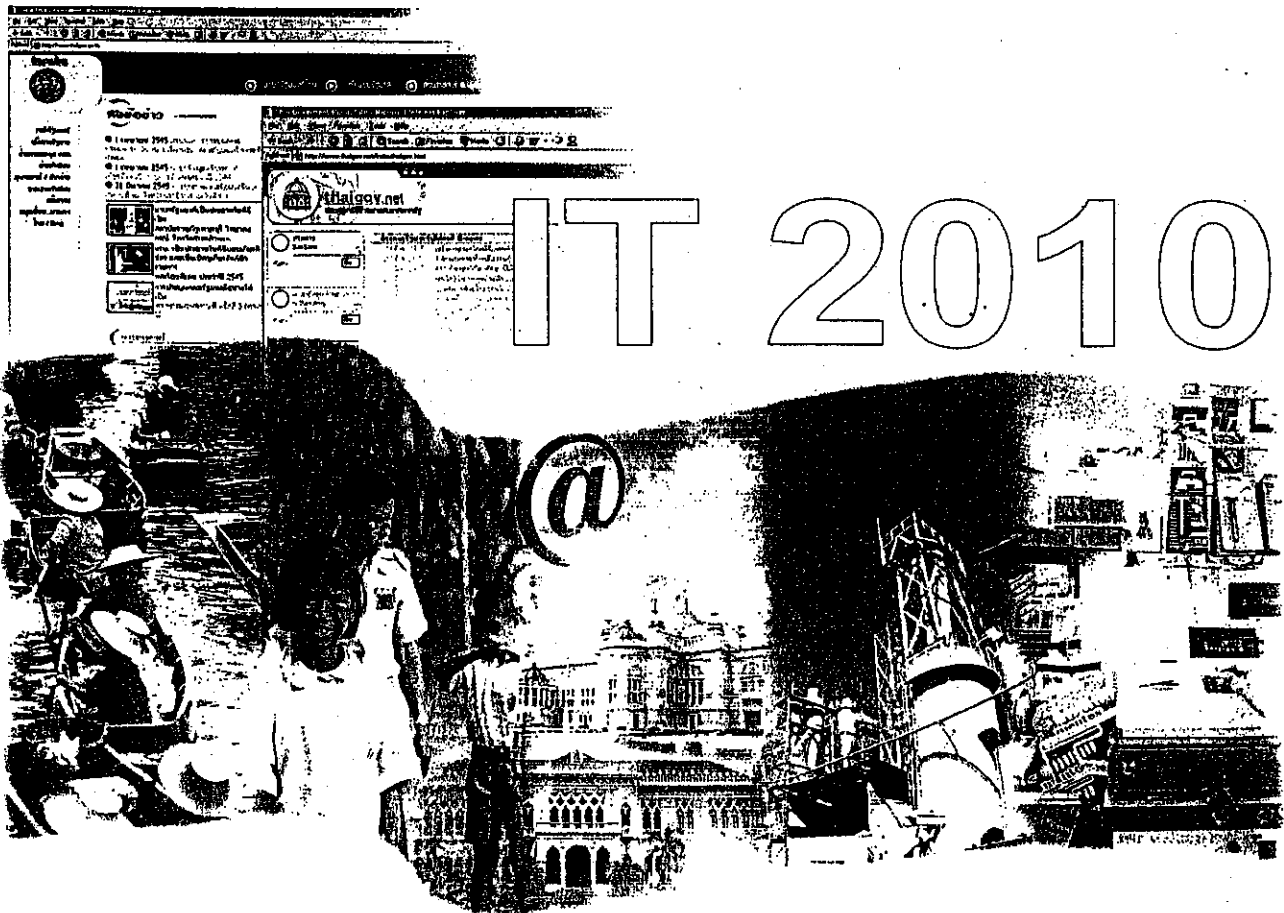
Electronic • Computer • Telecommunication • Information

ECTI-21
NECTEC
A Member of NSTDA

กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ

ระยะ พ.ศ. ๒๕๔๔ - ๒๕๕๓ ของประเทศไทย

Thailand *Vision Towards a Knowledge-Based Economy*

IT 2010

จัดทำโดย

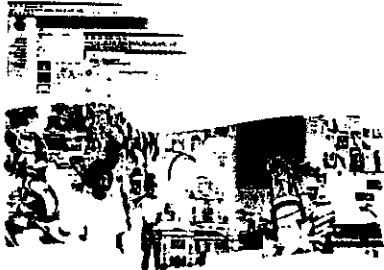
สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ
ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ
สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ ระยะ พ.ศ. 2544-2553 ของประเทศไทย

ECT I Electronic • Computer • Telecommunication • Information
NECTEC

กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ
ระยะ พ.ศ. ๒๕๔๔ - ๒๕๕๓ ของประเทศไทย

Thailand *Vision Towards a Knowledge-Based Economy*

๒๕๔๔

๒๕๔๔

ในวันที่ 19 มีนาคม 2545 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในหลักการของกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศระยะ พ.ศ. 2544-2553 ของประเทศไทย (IT 2010) ถือได้ว่าเป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในก้าวต่อไปของประเทศ ที่กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานต่อไป

สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ ใคร่ขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการยกร่าง และให้ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการจัดทำกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศฉบับนี้ รวมทั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ที่ได้ร่วมศึกษาวิจัยเพื่อจัดทำร่างนโยบายดังกล่าวขึ้น

สำนักงานฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า กรอบนโยบาย IT 2010 จะเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศไทย ในช่วงทศวรรษแรกของศตวรรษที่ 21 และมีส่วนสำคัญในการยกระดับเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตของประชาชนไทยและนำพาประเทศไทยเข้าสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ต่อไป

(ดร. ทวีศักดิ์ กอนันตกุล)

ผู้อำนวยการ

ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ

กรรมการและเลขาธิการ

คณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ

สารบัญ

คำนำ	3
สารบัญ	5
กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ ระยะ พ.ศ. 2544-2553 ของประเทศไทย	
ความท้าทายในยุคโลกาภิวัตน์	7
สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้	10
ประเทศไทยในทศวรรษแรกของศตวรรษที่ 21	13
นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาประเทศไทย	
ไปสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้	17
เป้าหมายของนโยบาย	18
จากนโยบายสู่ยุทธศาสตร์	20
ความเชื่อมโยงของการพัฒนารายสาขาและการก้าวไปสู่สังคม	
แห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้	31
กุญแจแห่งความสำเร็จ	33
บทสรุปผู้บริหาร	
กลยุทธ์การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในภาครัฐ (e-Government)	39
กลยุทธ์การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในภาคอุตสาหกรรม (e-Industry)	41
กลยุทธ์การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในภาคพาณิชย์ (e-Commerce)	43
กลยุทธ์การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในภาคการศึกษา (e-Education)	47
กลยุทธ์การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในภาคสังคม (e-Society)	51
กลยุทธ์การพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (IT-Industry)	55
ศัพท์านุกรม	61
ภาคผนวก	67

กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศระยะ พ.ศ. ๒๕๔๔-๒๕๕๓ ของประเทศไทย (Thailand Vision Towards a Knowledge-based Economy)

ความท้าทายในยุคโลกาภิวัตน์

ในทศวรรษที่ผ่านมาเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งรวมทั้งเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และ
เทคโนโลยีการสื่อสาร (Information and Communications Technology) อีกทั้ง
เทคโนโลยีนำสมัยอื่นๆ เช่น เทคโนโลยีชีวภาพและพันธุวิศวกรรมศาสตร์ ได้ก่อให้เกิด
กิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างกว้างขวาง ประเทศที่พัฒนาหลายประเทศ
ประสบความสำเร็จในการรักษาอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจบนพื้นฐานของ
“เศรษฐกิจแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้” (knowledge-based economy) ในขณะที่
เดียวกัน ความขาดแคลนแรงงานความรู้ ส่งผลให้มีการใช้นโยบายนำเข้าแรงงานความรู้
เพื่อชดเชยและตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ในขณะที่บางประเทศใช้นโยบาย
ที่ชักนำให้สมองไหลกลับเพื่อพัฒนาชาติของตนเอง

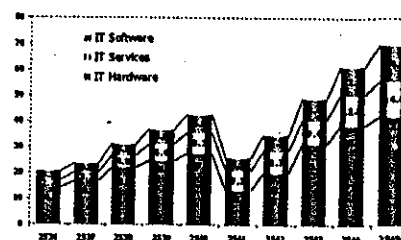
อย่างไรก็ดี ในช่วงต้นของศตวรรษที่ 21 ได้เริ่มมีการปรับฐานการลงทุนของธุรกิจ
และอุตสาหกรรมบนฐานความรู้เหล่านี้อย่างรุนแรงอันเนื่องมาจากการลงทุนเกินขอบเขต
ในขณะเดียวกันที่ความสะดวกรวดเร็วของระบบสื่อสารนำสมัย ทำให้ความเปลี่ยนแปลง
ของเศรษฐกิจเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว พร้อมๆ กันนี้ ทั่วโลกเริ่มมองเห็นความสำคัญของ
การสร้างฐานความรู้ในสังคมท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ อันทำให้คุณภาพชีวิตของ
ประชาชนในสังคมดีขึ้น รวมไปถึงจนถึงการส่งเสริมให้สังคมมีนวัตกรรมเพื่อยกระดับ
ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศ เปิดโอกาสให้ประเทศต่างๆ เตรียม
ความพร้อมที่จะก้าวกระโดดในกระบวนการพัฒนา

ความพร้อมของหลายๆ ประเทศทำให้เกิดระบบ “เศรษฐกิจใหม่” (new
economy) ที่แตกต่างไปจากเศรษฐกิจในรูปแบบที่ผ่านมาที่ใช้แรงงานและทุนเป็นหลัก
กลายมาเป็นผลผลิตที่มีการใช้ประโยชน์จากปัจจัยการผลิตประเภท “สารสนเทศ”
(information) และ “ความรู้” (knowledge) ในระดับสูงอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน
เศรษฐกิจใหม่จึงเกิดขึ้นด้วยคุณสมบัติหลายประการ อาทิ

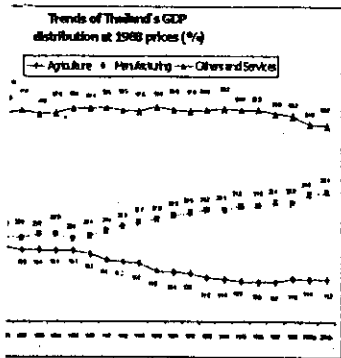
- ก่อให้เกิดผลิตภาพ (productivity) สูง
- มีความเปลี่ยนแปลงและผันแปรอย่างรวดเร็ว (high volatility)
- มีนวัตกรรม (innovation) ใหม่ ๆ เกิดขึ้นในโครงสร้างองค์กรและธุรกิจ

IT 2010

Thailand IT Market

- เกิดปฏิสัมพันธ์ใกล้ชิดและรวดเร็วระหว่างหน่วยต่างๆ ของประชาสังคม (civil society) ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรเอกชน
- สารสนเทศและความรู้มีบทบาทสูงในระบบเศรษฐกิจของการสร้างความมั่งคั่งและงานอาชีพ (wealth & employment creation)

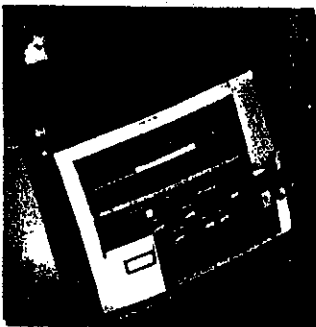

อย่างไรก็ดี แม้เศรษฐกิจใหม่จะขยายตัวอย่างต่อเนื่อง แต่ประเทศที่กำลังพัฒนาอย่างประเทศไทยมีการพัฒนาที่วิวัฒนาการมาจากสังคมเกษตรและสังคมอุตสาหกรรมซึ่งยังเป็นภาคการผลิตที่สำคัญของระบบเศรษฐกิจโดยรวม แนวทางการพัฒนาจึงต้องคำนึงถึงการยกระดับขีดความสามารถของภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้วยนอกเหนือจากการเตรียมความพร้อมสู่เศรษฐกิจใหม่ดังกล่าว กล่าวอีกนัยหนึ่ง เทคโนโลยีสารสนเทศ จะต้องรองรับทั้งส่วนที่เป็นเศรษฐกิจเก่าและเศรษฐกิจใหม่โดยมีเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจของสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ที่สามารถรองรับการพัฒนาในองค์รวมดังกล่าวได้เป็นอย่างดี

ดังนั้น เศรษฐกิจของสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้จึงขึ้นอยู่กับระบบการผลิต การกระจายผลผลิต และการใช้ “สารสนเทศและความรู้” เป็นสำคัญ ซึ่งความรู้และเทคโนโลยีมีบทบาทหลักในการขับเคลื่อนผลิตภาพและความเจริญทางเศรษฐกิจ โดยการลงทุนในการวิจัยและพัฒนาที่มากขึ้น การส่งเสริมการศึกษาและการฝึกอบรมทรัพยากรมนุษย์ รวมทั้งการปรับเปลี่ยนโครงสร้างบริหารจัดการที่รองรับเศรษฐกิจใหม่นี้ได้

เป็นที่ประจักษ์ชัดว่าเทคโนโลยีสารสนเทศมีอิทธิพลต่อการพัฒนาเป็นอย่างมาก อาทิ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต การบริหารจัดการ ตลอดจนการส่งเสริมคุณภาพการเรียนรู้ หรือเทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคมและอินเทอร์เน็ตที่ก่อให้เกิดกิจกรรมและมูลค่าทางเศรษฐกิจ รวมทั้งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเพิ่มคุณภาพชีวิตและโอกาสในการจ้างงาน ศักยภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่ว่าจะเป็นขีดความสามารถของไมโครชิปที่มีพลังการคำนวณและประมวลผลสูงขึ้นตลอดเวลา หรืออัตราการขยายตัวของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอย่างรวดเร็วและโยงใยไปทั่วโลก รวมทั้งมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคมอันเนื่องมาจากศักยภาพเหล่านี้ ทำให้ประเทศต่างๆ ทั่วโลกพยายามใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างกว้างขวางเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในสังคม

ในขณะเดียวกัน กระแสโลกาภิวัตน์และเศรษฐกิจบนพื้นฐานแห่งความรู้ก็ก่อให้เกิดปรากฏการณ์ของความแตกต่าง ระหว่างผู้มีข้อมูลและผู้ไม่มีข้อมูล ผู้มีความรู้และผู้ไม่รู้ อันเนื่องมาจากความเจริญของเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งจากความแตกต่างของช่องทางสื่อสารความรู้ และการผลิตองค์ความรู้ ปรากฏการณ์ดังกล่าวคือช่องว่างและความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสารสนเทศและความรู้ (digital divide) ทั้งภายในประเทศเอง และระหว่างประเทศทั่วโลก

การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศ ซึ่งรวมถึง การมี การใช้ และการผลิต นั้นมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ในยุคที่ข้อมูลข่าวสารและความรู้เป็นปัจจัยไหลเวียนอย่างไม่มีขีดจำกัดไปทั่วโลก นอกเหนือจากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและอุตสาหกรรมสารสนเทศเองแล้ว ประเทศไทยยังต้องเร่งดำเนินการขยายผลของการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศในด้านต่างๆ ทางด้านเศรษฐกิจนั้น รัฐบาลมีภาระในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเอกชนไทยในระดับโลก และสร้างโอกาสในการจ้างงาน ทางด้านสังคมนั้น รัฐบาลมีภารกิจในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน การลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสารสนเทศและความรู้ รวมถึงการสร้างโอกาสทางการศึกษา และทักษะแรงงานความรู้ให้กับพลเมือง

จะเห็นได้ว่าโลกในยุคโลกาภิวัตน์สามารถอาศัยศักยภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศมาเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหา และช่วงชิงโอกาสได้อย่างเหมาะสมและทันการณ์

IT 2010

สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้

สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้เน้นครอบคลุมพัฒนาการทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ในส่วนของเศรษฐกิจ สามารถนิยามกว้างๆ ได้ว่าเป็น “เศรษฐกิจที่มีการผลิตความรู้ การกระจายความรู้ และการใช้ความรู้เป็นตัวจักรสำคัญในการสร้างความเจริญให้กับสังคม สร้างความมั่นคงให้กับระบบเศรษฐกิจ และสร้างงานให้กับประชาชนอย่างทั่วถึง”

เศรษฐกิจแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ดังกล่าวมิได้เน้นเฉพาะ “เศรษฐกิจใหม่” เท่านั้น แต่ยังมุ่งยกระดับเศรษฐกิจปัจจุบันโดยทั่วไปหรือ “เศรษฐกิจเก่า” ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นได้เช่นกัน อาทิ การประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อยกระดับผลิตผลทางการเกษตร หรือการใช้ความรู้เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทั้งนี้โดยพึงพาการใช้ความรู้เป็นอาวุธสำคัญในการปรับกลยุทธ์ของทั้งเศรษฐกิจเก่าและเศรษฐกิจใหม่

นอกจากนี้ เศรษฐกิจของสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ไม่เพียงแต่ส่งเสริมการผลิต การกระจาย และการใช้ความรู้ที่มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรหรือเป็นรูปธรรม (codified knowledge) เท่านั้น แต่ยังรวมความถึงความรู้ที่สั่งสมจากประสบการณ์หรือที่สะสมอยู่ในตัวบุคคล (tacit knowledge) ให้เกิดการถ่ายทอดและใช้ประโยชน์อีกด้วย อันเป็นการต่อยอดถึงความสำคัญของการส่งเสริมความรู้ทั้งสองทาง เช่น ความรู้จากส่วนกลางซึ่งมีความสำคัญพอๆ กับความรู้จากภูมิปัญญาของชาวบ้านหรือชุมชนนั่นเอง เพื่อในที่สุด สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ของไทยจะอุดมด้วยแรงงานยุคใหม่ นั่นคือ แรงงานที่มีความรู้ (knowledge workers) การนำวิธีการใหม่ๆ มาใช้เพื่อให้เกิดการสร้างสรรค์ทางปัญญา เช่น การใช้กลยุทธ์เพื่อให้แรงงานระดับช่างที่มีความรู้จากประสบการณ์ได้ตระหนักถึงความรู้จากภายในที่ตนเองมีอยู่ ผสมผสานกับความรู้ใหม่ๆ จนเกิดปฏิสัมพันธ์ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองต่อธุรกิจ และต่ออุตสาหกรรมได้อย่างคาดไม่ถึง

เมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยการผลิตทางเศรษฐศาสตร์ที่มีทั้งแรงงาน ทุน พลังงาน วัตถุดิบ นั้น ความรู้เปรียบเสมือน “สินค้าสาธารณะ” (public goods) เมื่อใดที่มีการค้นพบความรู้และประกาศต่อสาธารณะ เมื่อนั้นผู้บริโภคความรู้จำนวนมากทยอยเก็บไม่ต้องมีค่าใช้จ่ายหรือความสิ้นเปลืองทางเศรษฐกิจเลยนับเป็นข้อแตกต่างจากปัจจัยการผลิตอื่น ซึ่งมีผลทำให้ความรู้เป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญยิ่ง ทั้งในการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับโลก และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน จึงก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อสังคมและเศรษฐกิจได้มากมาย

อย่างไรก็ตาม การที่สังคมหนึ่งๆ จะเป็นสังคมหรือเศรษฐกิจแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ได้ สังคมนั้นจะต้องยอมรับในวัฒนธรรมของการเรียนรู้ และการใช้ความรู้ อย่างแพร่หลาย ซึ่งเป็นภาระที่ภาครัฐจะต้องเข้ามาดูแล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการให้การศึกษาเพื่อสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ (learning culture) ดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง เป็นที่ประจักษ์ว่าสังคมที่เปิดกว้างต่อการเรียนรู้นั้น มีพัฒนาการทางเศรษฐกิจที่เจริญก้าวหน้าอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเทียบกับสังคมที่ปิดกั้นความรู้

สังคมหนึ่งๆ ที่สามารถเอื้อให้เศรษฐกิจบนพื้นฐานแห่งความรู้ก่อตัวขึ้นได้นั้นโดยมากจะเป็นสังคมที่มีแนวโน้มของการผลิต การกระจาย และการใช้ความคิดและความสร้างสรรค์ใหม่ๆ ที่ก่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน หรือที่เรียกว่าสังคมที่มี “นวัตกรรม” (innovation) นั่นเอง ในหลายประเทศที่มีการส่งเสริมด้านนวัตกรรม มักมีการลงทุนของสังคมในสามด้านหลักคือ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, ทรัพยากรมนุษย์, และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

นโยบายสาธารณะที่นำไปสู่ความสำเร็จในการส่งเสริมสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้นั้นขึ้นอยู่กับแรงงานความรู้เป็นสำคัญ ซึ่งแรงงานความรู้ดังกล่าวจะมีปริมาณเพิ่มขึ้นได้ด้วยการส่งเสริมให้คิดค้นอย่างสร้างสรรค์ ส่งเสริมโดยฝึกทักษะทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันในการพัฒนานวัตกรรมขึ้น

ในกรณีที่มีการผลักดันให้สังคมและเอกชนสร้างนวัตกรรมความรู้ขึ้นนั้นมักปรากฏว่ารัฐจะต้องมีกลไกในการเกื้อหนุนสังคมหรือเอกชนให้สามารถรองรับ “ความเสี่ยง” ที่มักเกิดขึ้นในกระบวนการคิดค้นเพื่อพัฒนานวัตกรรม เพราะโดยธรรมชาติเอกชนมักมีข้อจำกัดในการรองรับความเสี่ยงดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเสี่ยงอันเนื่องมาจากความพยายามในการคิดค้นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภาครัฐสามารถคิดค้นกลไกสนับสนุนต่างๆ เพื่อส่งเสริมนวัตกรรม เช่น กลไกทางกฎหมายและมาตรการทางการเงินและภาษี เป็นต้น อีกทั้งยังมีภารกิจที่จะต้องผลักดันให้ภาคธุรกิจมีบรรยากาศและเงื่อนไขตลาดที่เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจและอุตสาหกรรม การสร้างเงื่อนไขในการแข่งขันที่เป็นธรรม ตลอดจนการคุ้มครองผู้บริโภค

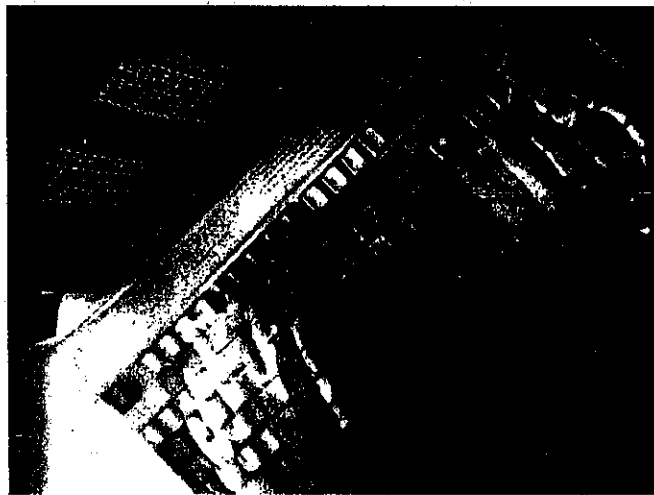
ความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นจากเทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบด้วยความเหลื่อมล้ำทางโครงสร้างพื้นฐาน (infrastructure divide) ความเหลื่อมล้ำทางทักษะ (literacy divide) ความเหลื่อมล้ำทางการจัดการ (management divide) และความเหลื่อมล้ำทางวัฒนธรรม (cultural divide) สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้นอกจากจะหมายถึงสังคมที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางเทคโนโลยีแล้ว ยังกินความถึงความรู้ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการจัดการความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสังคมและความรู้ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของสังคมอีกด้วย

IT 2010

การลงทุนของสังคมในเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อให้หน่วยต่างๆ ของสังคมเกิดการเรียนรู้ได้โดยการ “เข้าถึง” อุปกรณ์และโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ เหล่านี้ได้อย่างสะดวก และมีราคาถูกลง จึงจะสามารถสร้างมูลค่าให้กับเศรษฐกิจและสังคมได้ เนื่องจากผู้ใช้โครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้จะมีโอกาสเหนือกว่าผู้ที่เข้าไม่ถึงในการสร้างนวัตกรรมขึ้นมาสู่สังคมได้ซึ่งก็หมายถึงการที่ผู้ใช้มีความสร้างสรรค์ทางปัญญา และเป็นแรงงานความรู้ทั้งในภาคการศึกษาและตลาดแรงงานที่มีภูมิปัญญาและความเชี่ยวชาญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

กล่าวได้ว่าสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้มีคุณลักษณะที่เอื้อต่อความเปิดกว้างของสังคมและเศรษฐกิจ มีการประยุกต์คิดใหม่ๆ ให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ซึ่งยังผลดีต่อการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาคและจุลภาค ตลอดจนภาคการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชาชน ทั้งหมดนี้เป็นไปได้อย่างสะดวกรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพสูงด้วยพลังของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ในภาพรวม นอกจากการผลักดันให้สังคมมีนวัตกรรมที่สูงขึ้นโดยกระบวนการประยุกต์การใช้ความรู้แล้ว ในหลายสังคมได้ตระหนักถึงคุณค่าในระยะยาวของการสนับสนุนการสร้างความรู้พื้นฐาน เช่น การวิจัยและพัฒนาวิชาการพื้นฐาน เมื่อเทียบกับการวิจัยและพัฒนาวิชาการประยุกต์ ในขณะที่แต่ละสังคมยังต้องพิจารณาข้อจำกัดทางด้านงบประมาณของประเทศ จึงต้องคัดเลือกแนวทางที่เหมาะสมกับสภาพของตนเอง ให้ได้ประโยชน์สูงสุด และจะต้องมีการประเมินผลความสำเร็จอยู่ตลอดเวลา

จากอดีตจนถึงปัจจุบัน ภาครัฐได้เข้ามามีบทบาททางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับต่างๆ ซึ่งมีสัมฤทธิ์ผลที่แตกต่างกัน นโยบายสาธารณะของรัฐบาลจึงเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง นอกเหนือจากกลไกตลาด ที่ภาคเอกชนรวมถึงองค์กรเอกชนและชุมชน โดยทั่วไปที่มีการพัฒนาไปด้วยกัน

นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศในระยะที่หนึ่ง ที่เรียกกันว่า นโยบาย IT 2000 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 นั้น ได้วางพื้นฐานให้การพัฒนาประเทศในช่วงที่สังคมไทยยังไม่คุ้นเคยกับเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้ แม้ว่าภารกิจสามเสาหลักแห่งการพัฒนา คือ โครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ, การพัฒนาบุคลากรทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ, และการปฏิรูปภาครัฐโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ จะยังไม่เสร็จสิ้น แต่ความตื่นตัวของสังคมมีมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และโครงการที่ผ่านมาได้ทำหน้าที่อย่างสมบูรณ์ในการนําร่องเพื่อการขยายผลในระยะต่อไป โดยนำบทเรียนของอดีตมาปรับใช้กับปัจจุบัน และการวางแผนอนาคต

ประเทศไทยในทศวรรษแรกของศตวรรษที่ 21 มีนโยบายสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่หลายประการ จากนโยบายที่รัฐบาลได้แถลงต่อรัฐสภา ได้กำหนดการบริหารราชการแผ่นดินด้านต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับกระทรวง ทบวง กรมที่จะต้องดำเนินการให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภารกิจเร่งด่วนในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองทั้งนี้ได้ครอบคลุมแนวทางการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศทั้งทางตรงและทางอ้อมพอสรุปโดยสังเขปได้ดังนี้

- อินเทอร์เน็ตตำบล เพื่อกระจายโครงสร้างพื้นฐานไปยังชุมชนทุกภูมิภาค
- หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ซึ่งเทคโนโลยีสารสนเทศและพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (electronic commerce) จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการข้อมูลและการตลาดระดับโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขยายตัวของ "สหกรณ์ e-Commerce" ของไทย

- ประกันสุขภาพทั่วถึง หรือ 30 บาทรักษาทุกโรค ซึ่งจะต้องมีระบบบริหารจัดการข้อมูล
- พัฒนาระบบเทคโนโลยีการศึกษาและเครือข่ายสารสนเทศ เพื่อเพิ่มและกระจายโอกาสทางการศึกษาให้คนไทยทั้งในเมืองและชนบท
- อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา ซึ่งเป็นนโยบายที่ผู้นำรัฐบาลได้ประกาศไว้เพื่อสนองตอบการพัฒนาคนไทยให้มีโอกาสเข้าถึงความรู้
- เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว (e-Tourism) ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการผลักดันให้เกิดมูลค่าเพิ่มและประสิทธิภาพทางการตลาดในการส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอันเป็นรายได้หลักของประเทศ
- ส่งเสริมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสร้างโอกาสให้แก่ผู้ประกอบการในการเข้าสู่ตลาดโลก โดยเร่งผลักดันมาตรการและกฎหมายที่จำเป็นต่อการประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
- ส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศในภาคการผลิตโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคการเกษตร
- ส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)
- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิรูปภาครัฐ
- ส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในด้านการวิจัยและพัฒนา

อย่างไรก็ตาม การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศไทยในหนึ่งทศวรรษที่ผ่านมา นับแต่การจัดตั้งคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติในปี พ.ศ. 2535 ยังต้องฝ่าฟันกับอุปสรรคของสังคมไทยที่เรื้อรังมานาน อาทิ เช่น

- ปัญหาผู้นำประเทศ ส่วนใหญ่ในโลกจะมีผู้นำสูงสุดของประเทศลงมากำกับนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศเอง เพราะมองเห็นว่าเป็นเส้นทางสู่ออนาคตสายสำคัญ และเป็นนโยบายที่ต้องเกี่ยวข้องและประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ อย่างกว้างขวาง ในกรณีของประเทศไทยนั้น ที่ผ่านมามีการมอบหมายให้ ผู้บริหารระดับรองลงมาเข้ามากำกับดูแล จึงไม่สามารถประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ ของภาครัฐและเอกชนได้นอกจากการขาดความต่อเนื่องและความไม่เข้าใจของผู้บริหารเอง
- ปัญหาครัหราชฎีบังหลวง
- ปัญหาด้านการศึกษาของชาติ ที่ผลิตบุคลากรท้องจามากกว่าบุคลากรที่สามารถปรับตัวในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงสูงได้

- ปัญหาการไม่ประสานงานกัน มุ่งเน้นปัจเจก แต่ไม่สามารถร่วมงานในฐานะกลุ่ม (team Thailand) ทำให้เสียพลังและเสียโอกาสของประเทศไปมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวทีระหว่างประเทศ

นอกจากนี้ กระบวนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเศรษฐกิจและสังคมของไทย ยังมีความท้าทายที่รออยู่อีกหลายประการ อาทิ เช่น

- การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการสร้างความพร้อมและความเข้มแข็ง ให้กับการกระจายอำนาจทางการปกครอง หรืออีกนัยหนึ่ง การสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น
- การรองรับความต้องการทางการศึกษาของเยาวชนไทยเมื่อรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้มีการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี และการศึกษา 12 ปี ของนักเรียนไม่เสียค่าใช้จ่าย ซึ่งจะส่งผลให้อุปสงค์ทางการศึกษาสูงขึ้นอย่างทวีคูณ
- บทเรียนจากวิกฤตเศรษฐกิจชี้ชัดเจนว่า ประเทศมีความจำเป็นที่จะต้องปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมขนานใหญ่ เพื่อรักษาขีดความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศ ซึ่งเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการผลิตอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในอุตสาหกรรมอื่นๆ ด้วย
- สังคมไทยยังมีสังคมเกษตร และสังคมอุตสาหกรรม ซึ่งหากสังคมสารสนเทศและสังคมความรู้ เป็นประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมกับสังคมทั้งสอง ก็จะทำให้สังคมไทยในอนาคตมีความเข้มแข็งมากกว่าอีกหลายๆ ประเทศ เนื่องจากทั้ง 3 ยุคสามารถอยู่ร่วมกันและเอื้อประโยชน์กันได้เป็นอย่างดี
- ความเหลื่อมล้ำที่กำลังเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากความมีและไม่มีสารสนเทศในสังคมไทย ซึ่งส่งผลไปยังการกระจายรายได้ โอกาสการจ้างงาน และคุณภาพของพลเมืองโดยรวม
- ผลกระทบทางด้านสังคมและศีลธรรม

ประเทศไทยในทศวรรษแรกของศตวรรษที่ 21 จึงมีทั้งความเข้มแข็งและความอ่อนแอ ท่ามกลางโอกาสและการคุกคาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากผลของวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีสารสนเทศ

เศรษฐกิจไทยมีความเข้มแข็งในหลายอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมการเกษตรและสินค้าพื้นบ้าน ที่มีเอกลักษณ์ของตนเอง มีสถานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมกับความเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค ทั้งในด้านการคมนาคมขนส่ง การสื่อสาร ตลอดจนความใกล้ชิดกับกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา (Cambodia, Laos, Myanmar, Vietnam: CLMV) นอกจากนี้ ไทยยังมีวัฒนธรรมแห่งชาติที่มีคุณค่าสืบทอดมาหลายศตวรรษ

IT 2010

ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็กำลังเผชิญกับความอ่อนแอในหลายด้าน นับตั้งแต่ความขาดแคลนในเชิงคุณภาพของทรัพยากรบุคคล ความอ่อนแอในระบบการศึกษา อุตสาหกรรมที่ล้าหลังเนื่องมาจากความอ่อนแอในการสร้างมูลค่าเพิ่มในระบบการผลิต รวมไปถึงการไม่ลงทุนในการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมทางเศรษฐกิจใหม่ๆ นอกจากนี้ ยังขาดความร่วมมือและประสานงานกันในระหว่างภาคเอกชนและภาครัฐ

อาจกล่าวได้ว่าโอกาสของประเทศขึ้นอยู่กับภาวะผู้นำในระดับต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับผู้บริหารสูงสุดของประเทศ และผู้บริหารระดับสูงขององค์กร ประเทศไทยจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากพลังของเทคโนโลยีสารสนเทศ ดังที่ประเทศอื่นทั่วโลกตระหนักและดำเนินการอยู่ โอกาสในการก้าวกระโดดในกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมด้วยการใช้เครื่องมือที่เรียกว่าเทคโนโลยีสารสนเทศรออยู่เบื้องหน้าแล้ว

การคุกคามที่ประเทศไทยเผชิญอยู่ก็คงอยู่ในหลายรูปแบบ การคุกคามจากภายนอกที่เห็นได้ชัดคือผลจากข้อตกลงระหว่างประเทศ ซึ่งในด้านหนึ่งเป็นประโยชน์ที่ทำให้ประเทศตื่นตัวต่อภาวะคุกคามนี้ แต่ในขณะเดียวกัน ระดับและความเร็วของการพัฒนาในประเทศของเราเองก่อให้เกิดปัญหาในการสร้างความพร้อมที่จะรับมือกับกระแสโลกาภิวัตน์นี้ รวมไปถึงปัญหาสังคมที่เรื้อรังมานาน

นอกจากนี้ กฎเกณฑ์อันเนื่องมาจากข้อตกลงและความร่วมมือระหว่างประเทศที่ไทยเป็นคู่สัญญาและสมาชิกก็ยังเป็นเงื่อนไขสำคัญในขบวนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของไทย อาทิ ข้อตกลงเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Agreement: ITA) การเปิดเสรีกิจการโทรคมนาคม (telecommunication liberalization) และเขตปลอดภาษีด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Commerce Free Trade Zone) ขององค์การการค้าโลก (World Trade Organization: WTO) หรือข้อตกลง e-ASEAN ของสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) และข้อตกลงการยอมรับมาตรฐาน การทดสอบอุปกรณ์โทรคมนาคม (Mutual Recognition Agreement: MRA) ของกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก (APEC) เป็นต้น

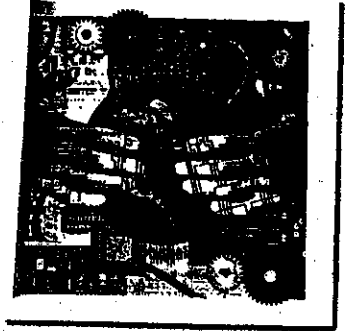
จากการประเมินสัมฤทธิ์ผลของนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศฉบับที่หนึ่ง (IT 2000) ผู้ประเมินได้มีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อันประกอบด้วย การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในภาคอุตสาหกรรมอย่างทั่วถึง การสร้างแรงจูงใจในการลงทุนในอุตสาหกรรมสารสนเทศจากต่างประเทศ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาบุคลากรเทคโนโลยีสารสนเทศด้วยการศึกษานอกระบบ การกำหนดแผนพัฒนารายสาขา และการจัดให้มีองค์กรทำหน้าที่สนับสนุนการปฏิบัติการโครงการเทคโนโลยีสารสนเทศ

นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ

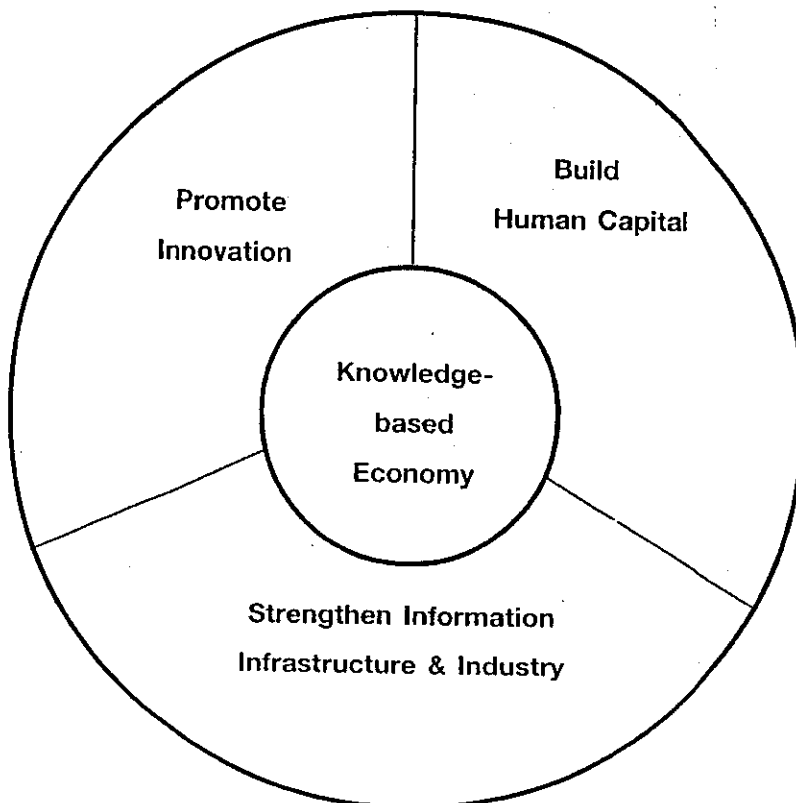
เพื่อการพัฒนาประเทศไทยไปสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้

นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาประเทศตั้งอยู่บนพื้นฐานของการสร้างสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ของประเทศไทยในช่วงเวลา 10 ปีระหว่าง พ.ศ. 2544-2553 ทั้งนี้เพื่อให้เศรษฐกิจมีความเข้มแข็งที่ยั่งยืน สามารถแข่งขันได้ในเวทีสากล ในขณะเดียวกันเพื่อให้ประชาชนในสังคมมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความเหลื่อมล้า น้อยที่สุด นโยบายดังกล่าว มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ

- ลงทุนในการเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีความรู้เป็นพื้นฐานสำคัญ
- ส่งเสริมให้มีความนวัตกรรม ในระบบเศรษฐกิจและสังคม
- ลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและส่งเสริมอุตสาหกรรมสารสนเทศ

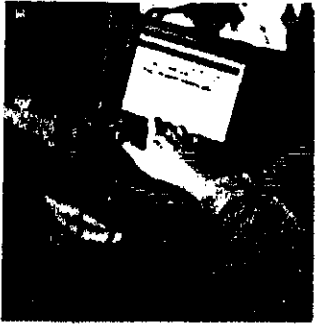

IT-2010: National Information Technology Policy

IT 2010

เป้าหมายของนโยบาย

1. เป้าหมายโดยรวมใน 10 ปีข้างหน้าของนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศยึดถือการเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาประเทศโดยใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ ซึ่งถือการชี้วัดโดยใช้ดัชนีผลสัมฤทธิ์ทางเทคโนโลยี (technology achievement index) ของกองทุนเพื่อสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) เป็นเกณฑ์ โดยสหประชาชาติได้แบ่งกลุ่มประเทศต่างๆ ออกเป็น 4 กลุ่มเรียงตามความสามารถในการพัฒนาประเทศโดยใช้เทคโนโลยี หรืออีกนัยหนึ่งการพัฒนามาบนฐานความรู้ กล่าวคือ

- กลุ่มผู้นำ (leaders) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นประเทศมหาอำนาจและประเทศที่พัฒนาแล้วที่มีนวัตกรรมทางเทคโนโลยีของตนเอง มีผลงานในการสร้าง การกระจาย และทักษะที่ดีทางเทคโนโลยี
- กลุ่มที่มีศักยภาพเป็นผู้นำ (potential leaders) ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศที่มีความก้าวหน้าและกำลังพัฒนาศักยภาพเป็นผู้นำในอนาคต ส่วนใหญ่มีการลงทุนในการพัฒนาทักษะกำลังคน และมีการกระจายเทคโนโลยีที่มีอยู่แล้วอย่างกว้างขวาง แต่มีนวัตกรรมใหม่ๆ ไม่มากนัก ประเทศส่วนใหญ่ในกลุ่มนี้ มีทักษะแรงงานใกล้เคียงกับกลุ่มผู้นำ
- กลุ่มผู้ตามที่มีพลวัต (dynamic adopters) เป็นกลุ่มประเทศที่มีความแข่งขันในการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ แม้จะมีอุตสาหกรรมเทคโนโลยีระดับสูง แต่การแพร่กระจายเทคโนโลยีก็เก้ยังช้าและไม่สมบูรณ์
- กลุ่มด้อยศักยภาพ (marginalized) ประกอบด้วยประเทศซึ่งยังต้องกระจายเทคโนโลยีและพัฒนาฝีมือแรงงานอีกมาก ประชากรส่วนใหญ่ยังไม่ได้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเท่าที่ควร

ปี พ.ศ. 2553 ประเทศไทยจะพัฒนาการด้าน IT ที่จะนำประเทศไทยไปสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ และเป็นประเทศที่อยู่ในลำดับต้นของกลุ่มที่มีศักยภาพในการเป็นผู้นำการพัฒนาประเทศ โดยใช้เทคโนโลยี

ในปี พ.ศ. 2544 ประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ 40 จาก 72 ประเทศที่ได้รับการจัดอันดับ และจัดอยู่ในประเทศต้นๆ ของกลุ่มที่ 3 หรือกลุ่มผู้ตามที่มีพลวัต

ในอีก 10 ปีข้างหน้า คือ ในปี พ.ศ. 2553 ประเทศไทยจะมีพัฒนาการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อนำสังคมไปสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้เพียงพอที่จะทำให้ประเทศไทยอยู่ในลำดับต้นๆ ของกลุ่มที่สอง หรือกลุ่มประเทศที่มีศักยภาพในการเป็นผู้นำนั่นเอง

2. สำหรับเป้าหมายของนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศประการที่สอง คือ การพัฒนาแรงงานความรู้ ซึ่งปัจจุบันจากการประมวลสถิติโดยใช้เกณฑ์ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization: ILO) ที่จัดประเภท

แรงงานความรู้ตามลักษณะของสายอาชีพ บุคลากรกลุ่มนี้ใช้ความรู้ในการทำงานเป็นหลักหรือต้องใช้ความรู้เฉพาะ ซึ่งพบว่าประเทศพัฒนาแล้วส่วนใหญ่จะมีแรงงานความรู้ในสัดส่วนร้อยละ 30 ของแรงงานทั้งหมดขึ้นไป ในขณะที่ประเทศแถบละตินอเมริกาและเอเชีย กลุ่มกำลังพัฒนามีสัดส่วนของแรงงานความรู้ระหว่างร้อยละ 10-20 ของแรงงานทั้งหมด

ในปี พ.ศ. 2544 ประเทศไทยมีแรงงานความรู้ประมาณร้อยละ 12 ของแรงงานทั้งหมด เป้าหมายของนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาประเทศไปสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ในปี พ.ศ. 2553 คือมีจำนวนแรงงานความรู้ร้อยละ 30 ของแรงงานในประเทศทั้งหมด ซึ่งเท่ากับค่าเฉลี่ยของจำนวนแรงงานความรู้ของกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว (OECD) ในปี พ.ศ. 2544

3. เป้าหมายที่สามของนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศพิจารณาจากปริมาณกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรู้เป็นพื้นฐานที่เรียกว่า knowledge-based industries หรือ knowledge-intensive industries องค์การความร่วมมือในการพัฒนาเศรษฐกิจ หรือ OECD ได้จัดประเภทของอุตสาหกรรมบนพื้นฐานแห่งความรู้ให้รวมถึงกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีระดับสูง, อุตสาหกรรมเทคโนโลยีระดับกลางค่อนไปทางสูง, การให้บริการชุมชน สังคม และส่วนบุคคล, การให้บริการทางการเงินและธุรกิจ, รวมทั้งการให้บริการด้านสื่อสาร ซึ่งทั้งหมดนี้สามารถนำมาคำนวณหาสัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) ด้วยบัญชีประชาชาติและตารางอินพุทเอาต์พุตระดับประเทศได้

จากนิยามดังกล่าว OECD พบว่าประเทศที่พัฒนาแล้วส่วนใหญ่จะมีอุตสาหกรรมบนฐานความรู้มากกว่าร้อยละ 40 ของ GDP ในปี พ.ศ. 2544

เป้าหมายของนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาประเทศไปสู่เศรษฐกิจแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ในปี พ.ศ. 2553 คือ มีสัดส่วนของอุตสาหกรรมบนฐานความรู้ร้อยละ 50 ของ GDP ซึ่งเท่ากับค่าเฉลี่ยของ OECD ในปีปัจจุบัน

อย่างไรก็ตาม การตั้งเป้าหมายทั้งสามประการเป็นการชี้วัดเชิงเปรียบเทียบในระดับมหภาค ซึ่งอาจมีปัจจัยและตัวแปรในรายละเอียดที่ต้องปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการในการพัฒนาที่เป็นเอกลักษณ์ของประเทศไทยเองโดยยึดถือเป้าหมายและขบวนการพัฒนาที่เป็นจริง และสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยรวม

จำนวนแรงงานความรู้ของประเทศไทยจะมีร้อยละ 30 ของแรงงานในประเทศทั้งหมดในปี พ.ศ. 2553

IT 2010

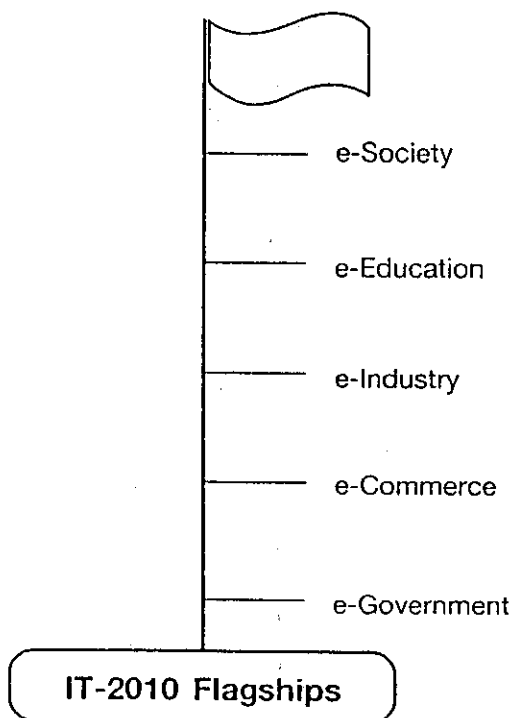
ในปี พ.ศ. 2553 สัดส่วนของอุตสาหกรรมบนฐานความรู้จะเพิ่มเป็นร้อยละ 50 ของ GDP

จากวิสัยทัศน์ของการนำประเทศไทยไปสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ที่มีทั้งความเจริญทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม ทำให้หุ้นส่วนของการพัฒนา โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมีความชัดเจนในเป้าหมายมากยิ่งขึ้น ในขณะที่กลยุทธ์ การพัฒนานั้นสามารถแบ่งได้เป็น 5 องค์ประกอบใหญ่ (flagships) ที่สามารถครอบคลุม กิจกรรมหลักในรายสาขา ดังนี้คือ :

1. เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาด้านภาครัฐ (e-Government)
2. เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาด้านการพาณิชย์ (e-Commerce)
3. เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม (e-Industry)
4. เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาด้านการศึกษา (e-Education)
5. เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาด้านสังคม (e-Society)

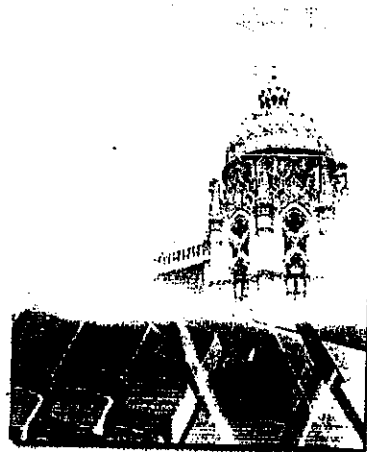
ซึ่งมีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกันและกันได้เป็นอย่างดี ก่อให้เกิดประโยชน์ ต่อประเทศในแง่มุมต่างๆ อาทิ การลดความซ้ำซ้อนในการลงทุน การสร้างตลาดให้ ภาคเอกชนไทย และการสร้างความเชื่อมโยงในภูมิภาคไทย เป็นต้น ทั้งนี้โดยมีฐาน การพัฒนาที่สอดคล้องกับเสาหลักทั้งสามที่นำไปสู่เศรษฐกิจและสังคมบนฐานความรู้คือ การสร้างทรัพยากรมนุษย์ การส่งเสริมนวัตกรรม และการรองรับโดยโครงสร้างพื้นฐาน สารสนเทศและอุตสาหกรรมสารสนเทศนั่นเอง

เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาด้านภาครัฐ (e-Government)

เป้าหมาย: ครอบคลุมการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในภาครัฐทั้งการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น โดยมี 2 เป้าหมายหลัก

- ระบบบริหาร (back office) ประกอบด้วย งานสารบรรณ งานพัสดุ งานบุคลากร งานการเงินและบัญชี และงานงบประมาณ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศครบวงจรภายในปี พ.ศ. 2547
- ระบบบริการ (front office) ตามลักษณะงานของหน่วยต่างๆ ให้บริการผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ร้อยละ 70 ภายในปี พ.ศ. 2548 และครบทุกขั้นตอนภายในปี พ.ศ. 2553

เพื่อนำไปสู่การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (good governance)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา:

1. วางแผนงานและงบประมาณ

- จัดทำแผนแม่บทการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศภาครัฐ และแผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและกรมด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ
- กำกับติดตามการดำเนินงานตามแผนอย่างต่อเนื่อง
- ประเมินผลการดำเนินการตามแผนอย่างต่อเนื่อง
- เพิ่มสัดส่วนงบประมาณด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของภาครัฐ

2. จัดและปรับองค์กร

- ออกกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรีเพื่อจัดตั้งองค์กรกลาง ที่ทำหน้าที่ในการวางแผนด้านการพัฒนา และสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในภาครัฐ
- สร้างความชัดเจนในบทบาทและภารกิจขององค์กรสนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของภาครัฐ

3. พัฒนาคูคลากรภาครัฐ

- พัฒนาคูบุคลากรภาครัฐ 4 กลุ่ม ได้แก่
  - 1) กลุ่มผู้บริหารระดับสูง
  - 2) กลุ่มผู้บริหารระดับต้นและระดับกลาง

IT 2010

3) กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติงาน

4) กลุ่มเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงาน

ให้มีความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศตามความเหมาะสมของกลุ่ม

- เพิ่มมาตรฐานคุณสมบัติด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของข้าราชการ
- ปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งข้าราชการระดับต่างๆ

4. พัฒนาการบริหารภาครัฐ

- จัดให้มีมาตรฐานกลางด้านซอฟต์แวร์ประยุกต์ร่วมและซอฟต์แวร์สนับสนุนระบบบริหารภาครัฐ
- มอบหมายให้หน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลงานบริหารหลัก 5 งาน (back office) ตามกฎหมายได้แก่ งานสารบรรณ งานพัสดุ งานบุคลากร งานการเงิน งานงบประมาณ รับผิดชอบพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงาน

5. พัฒนาการบริการของภาครัฐ

- พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนอย่างสะดวก รวดเร็ว ทั่วถึง และมีคุณภาพ
- จัดให้มีเครือข่ายข้อมูลกลางภาครัฐ ซึ่งทุกหน่วยงานสามารถใช้ร่วมกันได้ โดยมีการกำหนดระดับความสามารถในการเข้าถึงข้อมูล แต่ละประเภทตามความเหมาะสม
- สนับสนุนให้มีความร่วมมือระหว่างส่วนราชการ และหน่วยงานของรัฐ กับหน่วยงานภาคเอกชนเพื่อให้บริการแก่ประชาชน

เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาด้านการพาณิชย์ (e-Commerce)

เป้าหมาย:

เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยโดยใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เป็นเครื่องมือสำคัญเพื่อประกอบธุรกิจ โดยเน้นพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อการส่งออก การค้าและบริการ และการบริโภคภายในประเทศ ทั้งนี้ บนพื้นฐานการคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศเป็นหลัก

ยุทธศาสตร์การพัฒนา:

1. กำหนดมาตรการด้านการต่างประเทศเชิงรุก
  - ประกาศให้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เป็นยุทธศาสตร์การค้าที่สำคัญของประเทศไทย (national trade strategy)
  - ส่งเสริมให้จัดทำนโยบายพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์รายสาขา
  - สร้างกลไกเตรียมความพร้อมในการเจรจาระหว่างประเทศ จัดตั้ง Team Thailand ที่ประกอบด้วยบุคคลที่มีทักษะความสามารถหลากหลาย เพื่อร่วมกันกำหนดท่าทีที่ชัดเจนของประเทศไทย
2. สร้างความตื่นตัวเพื่อกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
  - ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ให้แพร่กระจายไปยังภาคต่างๆ ของสังคม
  - พัฒนาการให้บริการผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และระบบ e-Procurement ในภาครัฐ เพื่อเป็นการจูงใจให้องค์กรธุรกิจที่ต้องทำธุรกรรมกับภาครัฐใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
3. เร่งรัดกฎหมายที่จำเป็นเพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อระบบทางอิเล็กทรอนิกส์
  - เร่งรัดการพิจารณาและประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
  - เร่งรัดพิจารณากฎหมายโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศตามมาตรา 78 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540
  - เร่งรัดการยกร่างกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และทบทวนปรับปรุงกฎหมายเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อรองรับพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
4. พัฒนาระบบการชำระเงินและความมั่นคงปลอดภัย
  - พัฒนาแนวทางของระบบการชำระเงินและการโอนเงินผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้รองรับการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
  - ให้มีหน่วยงานกลางที่คล่องตัวและมีประสิทธิภาพเป็นแกนในการรักษาความมั่นคงและความปลอดภัยของระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
  - จัดระบบการรักษาความมั่นคงและปลอดภัยภาครัฐเรื่องฐานข้อมูล และจัดให้มีหน่วยปฏิบัติการฉุกเฉินในหน่วยงานหลักแต่ละแห่ง

IT 2010

5. สร้างระบบฐานข้อมูลและการจัดการข้อมูล

- จัดทำฐานข้อมูลและเครือข่ายฐานข้อมูลเพื่อให้บริการแก่ภาคธุรกิจอุตสาหกรรม และผู้บริโภค
- จัดตั้งหน่วยติดตามความเคลื่อนไหวข้อมูลการค้าในประเทศคู่ค้าสำคัญ (business monitoring center)

6. ส่งเสริมผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม

- ร่วมมือกับภาคเอกชนสาขาต่างๆ พัฒนาเว็บท่า (portal site) ให้เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลกลางเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และสามารถเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์อื่นที่เกี่ยวข้อง
- พิจารณากฎเกณฑ์ ขั้นตอนการส่งออกเพื่อพัฒนาสู่ระบบการค้าไร้กระดาษ (paperless trading) ตามความตกลงระหว่างประเทศ
- มาตรการส่งเสริมการบ่มเพาะ (incubation) ธุรกิจใหม่ และสนับสนุนธุรกิจที่มีความเสี่ยง (venture capital)

7. พัฒนาบุคลากร

- ส่งเสริมและจัดสรรทรัพยากรเพื่อการพัฒนาบุคลากรด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
- ให้มีหลักสูตรพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในระดับอุดมศึกษาอย่างกว้างขวางโดยรวดเร็ว
- ฝึกอบรมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ให้แก่ผู้ประกอบการในชุมชนโดยอาศัยเครือข่ายสถาบันท้องถิ่นที่มีอยู่

8. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและองค์ประกอบสนับสนุน

- ส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างกว้างขวาง และลดเลิกการผูกขาดด้านโทรคมนาคมเพื่อการขยายตัวของพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
- พัฒนาอุตสาหกรรมไอที โดยเฉพาะอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ และโครงการระดับชาติ ที่เป็นกำลังขับเคลื่อนการพัฒนาพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
- สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา (research and development) โดยมุ่งเน้นการสร้างมาตรฐาน การคิดค้นนวัตกรรม การสร้างต้นแบบ (prototype)

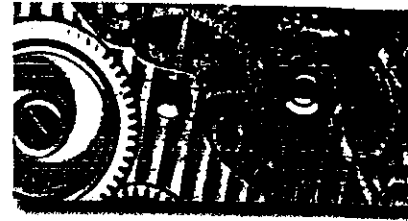
เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม (e-Industry)

เป้าหมาย:

ส่งเสริมและพัฒนาการใช้และการผลิตเทคโนโลยีสารสนเทศในภาคเอกชนภายใน พ.ศ. 2553 โดยมีขั้นตอนการดำเนินการเป็นระยะ เพื่อมุ่งสู่การเป็นอุตสาหกรรม ที่ใช้ความรู้เป็นฐานในการผลิต

ยุทธศาสตร์การพัฒนา:

1. สร้างตลาดกลางสินค้าอุตสาหกรรม (Thailand Exchange)
  - จัดตั้งศูนย์ธุรกรรมการซื้อขายของภาคอุตสาหกรรมรายสาขา (supply chain) โดยใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในรูปแบบของ B2B Exchange เพื่อเป็นตลาดแลกเปลี่ยนสินค้าอุตสาหกรรมออนไลน์ ที่มีการเชื่อมโยงการซื้อขายระหว่างผู้ผลิต และผู้บริโภคนสินค้าอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศ
2. สนับสนุนแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
  - ตั้งหน่วยงานให้คำปรึกษาแก่อุตสาหกรรมและโรงงานที่ต้องการพัฒนา และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขัน
  - สนับสนุนให้มีการพัฒนาโรงงานอัจฉริยะที่มีมาตรฐาน (smart factory)
3. จัดให้มีศูนย์ข้อมูลการตลาด (market intelligence)
  - ให้บริการข้อมูลอุปสงค์/อุปทานสินค้าและบริการ การจับคู่เชื่อมโยงผู้ผลิต ผู้บริโภค ข้อมูล กฎระเบียบการนำเข้าส่งออก แนวโน้ม รวมทั้งการตลาดในต่างประเทศ
4. ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศไทย ทั้งทางด้านซอฟต์แวร์ โทรคมนาคม สารสนเทศและอิเล็กทรอนิกส์
  - เพื่อลดการนำเข้าอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ โทรคมนาคม และซอฟต์แวร์
  - เพื่อขยายกิจกรรมด้านการวิจัยและพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อันจะเป็นการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศของไทย
5. พัฒนาศักยภาพในภาคอุตสาหกรรมให้มีทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
  - ภาคอุตสาหกรรมร่วมมือกับสถาบันการศึกษาจัดหลักสูตรการฝึกอบรม พัฒนาแรงงานให้มีความรู้ ความชำนาญด้านไอที

IT 2010

6. ส่งเสริมอุตสาหกรรมการผลิตที่ใช้การวิจัยและพัฒนาเป็นฐาน
  - เพื่อให้เกิดการประสานความรู้ทางด้าน การวิจัยและพัฒนาสำหรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในภาคอุตสาหกรรม
  - สร้างมาตรการจูงใจให้แก่ผู้ประกอบการที่คิดค้นและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ทางอุตสาหกรรม
7. สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม
  - สร้างหลักสูตรและเสริมสร้างความรู้ด้านไอทีเพื่ออุตสาหกรรม SMEs
  - สร้างระบบการให้คำปรึกษาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแก่อุตสาหกรรม SMEs
8. สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตร
  - จัดให้มีเครือข่ายข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศภาคการเกษตรและเชื่อมโยงข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญ
  - ให้เกษตรกรและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศภาคการเกษตรได้

เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาด้านการศึกษา (e-Education)

เป้าหมาย:

พัฒนาและเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรมนุษย์ในทุกระดับของประเทศ เพื่อรองรับการพัฒนาสู่การเป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้

ยุทธศาสตร์การพัฒนา:

1. พัฒนากลไกการบริหารนโยบายและการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

- สร้างระบบการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรทางการศึกษาร่วมกัน ลดความซ้ำซ้อนของการลงทุน และการใช้งานเพื่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุดของผู้เรียน
- สร้างขีดความสามารถขององค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ให้ทำหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

- ระดมสรรพกำลังและสร้างระบบการบริหารจัดการเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาที่มีเอกภาพในเชิงนโยบาย และมีความหลากหลายในทางปฏิบัติ
2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศเพื่อการศึกษา ให้เกิดการเข้าถึงอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน
- เร่งพัฒนาและให้บริการโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมให้ทั่วถึงและเท่าเทียม
  - พัฒนาระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ด้วยต้นทุนที่เหมาะสม
  - สนับสนุนและสร้างแรงจูงใจให้ภาคอุตสาหกรรมมีส่วนร่วมในการลงทุนและให้บริการเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
3. สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทุกระดับ
- พัฒนาและฝึกอบรมบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษาทุกระดับให้มีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้
  - เร่งผลิตบัณฑิตและพัฒนากำลังคนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศชั้นสูงเพื่อรองรับกับความต้องการที่เพิ่มสูงขึ้น
  - เร่งผลิตและฝึกอบรมช่างเทคนิคทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้บริการแก่โรงเรียนและสถาบันต่างๆ
  - พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมและการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับกำลังแรงงานที่มีความรู้ (knowledge worker)
4. เร่งพัฒนาและจัดทาคความรู้ (knowledge) และสาระทางการศึกษา (content) ที่มีคุณภาพ และมีความเหมาะสม
- ระดมสรรพกำลังจากทุกฝ่ายเพื่อผลิตและให้บริการสาระทางการศึกษา
  - พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนที่สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มพูนความรู้และผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้
  - สนับสนุนและสร้างขีดความสามารถของสถาบันการศึกษาให้จัดทำหลักสูตรและเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น (local content)
  - ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาองค์ความรู้ ขบวนการเรียนรู้ และสัมฤทธิ์ผลของความรู้

IT 2010

5. ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสารสนเทศ (information) และความรู้ (knowledge)

- สร้างระบบการบริหารจัดการสารสนเทศและความรู้ที่มีประสิทธิภาพ
- เร่งพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบต่างๆ ที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน และเอื้อให้ผู้เรียนสามารถใช้ประโยชน์จากสาระทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ
- รัฐต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเนื้อหาสารสนเทศและคนมากกว่าการลงทุนเทคโนโลยี

เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาด้านสังคม (e-Society)

เป้าหมาย:

ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสารสนเทศและความรู้ (digital divide) ของสังคมในยุคสารสนเทศและส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีและการเป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้

ยุทธศาสตร์การพัฒนา:

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศให้ทั่วถึงและเท่าเทียม

- เร่งการปฏิรูปกิจการโทรคมนาคมให้เกิดการแข่งขันเสรีและเป็นธรรม
- จัดสรรคลื่นความถี่เพื่อประโยชน์สาธารณะ
- ดำเนินการตามรัฐธรรมนูญมาตรา 78 ที่ว่าด้วยโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน
- สนับสนุนให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ

2. พัฒนาศักยภาพมนุษย์ให้มีความรู้และทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

- พัฒนาและฝึกอบรมประชาชนให้มีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
- สร้างความตื่นตัวและตระหนักให้กับสังคมถึงโอกาสและภัยคุกคามของสังคมยุคสารสนเทศ
- สนับสนุนให้เกิดหลักสูตรการเรียนรู้และการให้บริการการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3. เพิ่มขีดความสามารถของสถาบันความรู้ให้สนับสนุนการเรียนรู้ของชุมชนและสังคม
  - ให้หน่วยงานที่มีข้อมูล สารสนเทศ และความรู้ ผลิตและเผยแพร่สู่สาธารณะในรูปแบบที่ประชาชนสามารถเข้าถึง และใช้ประโยชน์ได้
  - สร้างขีดความสามารถขององค์กรภาครัฐ สถาบันการศึกษา องค์กรที่ไม่ใช่ภาครัฐ สนับสนุนการเรียนรู้ของชุมชนและสังคม
4. สร้างโอกาสและลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสารสนเทศและความรู้ (digital opportunity)
  - สนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่มีความเหมาะสม เป็นเครื่องมือของการกระจายสาระสู่ประชาชนได้
  - จัดตั้งศูนย์สารสนเทศและการเรียนรู้ที่ประชาชนเข้าใช้ประโยชน์ได้
  - ให้มีการวิจัยและพัฒนาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสารสนเทศและความรู้
5. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้
  - สนับสนุนการสร้างความรู้ ถ่ายทอดความรู้ และใช้ความรู้ของชุมชน
  - สร้างเครือข่ายชุมชนที่มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ เพื่อสร้างชุมชนเข้มแข็ง
  - พัฒนาระบบสารสนเทศที่สนับสนุนเครือข่ายภูมิปัญญาไทยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และภูมิปัญญาไทยอย่างเป็นระบบ
6. พัฒนาคุณภาพชีวิต
  - ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเผยแพร่แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง
  - ส่งเสริมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ชุมชน (e-Community Commerce) เพื่อสร้างเศรษฐกิจชุมชนที่เข้มแข็ง และสนับสนุนนโยบายหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
  - พัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจและวางแผนทางด้านการเกษตรที่มีคุณภาพ เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการปรับปรุงคุณภาพการผลิต และการลดต้นทุนการผลิต ข้อมูลการแปรรูปผลิตภัณฑ์ ข้อมูลด้านการตลาด
  - พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการประกันคุณภาพให้ครอบคลุมประชาชนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ให้ความรู้ด้านสาธารณสุขมูลฐานและการดูแลสุขภาพอนามัยที่ดีให้กับประชาชน

IT 2010

7. สร้างสังคมที่เอื้ออาทร

- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับคนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และประชาชนในชนบท
- ส่งเสริมให้เกิดการสร้างเครือข่ายระหว่างกลุ่มสังคมต่างๆเพื่อการแลกเปลี่ยนโลกทัศน์ และสร้างความเข้าใจที่ดีซึ่งกันและกัน
- ระดมสรรพกำลังเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม จากการใช้สื่อและเทคโนโลยีในทางที่ไม่เหมาะสม ประทศติพิศกฏหมาย ผิดศีลธรรม
- สร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวเพื่อการพัฒนาเยาวชนที่มีคุณภาพ

ปัจจัยสำคัญที่จะสนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินงานของกลยุทธ์รายสาขาทั้ง 5 ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คือการมีอุตสาหกรรมสนับสนุน (supporting industry) ที่เข้มแข็ง ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเสริมสร้างอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศภายในประเทศ ให้มีขีดความสามารถและเข้มแข็งมากขึ้น และพร้อมที่จะรองรับอุปสงค์ที่มีต่อผลิตภัณฑ์และการบริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ในรูปแบบที่หลากหลาย โดยมีนโยบายและยุทธศาสตร์หลักเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ 4 ประการคือ

- นโยบายที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้ผลิตสินค้าเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถผลิตชิ้นส่วนและประกอบอุปกรณ์ เพื่อการจำหน่ายในประเทศ ด้วยต้นทุนที่ต่ำกว่าการนำเข้า
- นโยบายที่ 2 การพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทยเข้าสู่มาตรฐานสากล เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในซอฟต์แวร์ไทย
- นโยบายที่ 3 พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางโทรคมนาคมเพื่อรองรับนโยบายรัฐบาลในการสร้างโอกาสการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง โดยส่งเสริมการใช้สินค้าที่สามารถผลิตได้ในประเทศ
- นโยบายที่ 4 รัฐบาล สถาบันการศึกษา และภาคอุตสาหกรรมต้องร่วมมือกันในการพัฒนาหลักสูตรในสาขาวิชาทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงหลักสูตรการฝึกอบรม เพื่อผลิตบัณฑิตและนักวิชาชีพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและเพิ่มทักษะความรู้ของบุคลากรเทคโนโลยีสารสนเทศ

ความเชื่อมโยงของการพัฒนารายสาขา

และการก้าวไปสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้

จากแนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศใน 5 สาขาหลักนี้ จะเป็นองค์ประกอบที่ขับเคลื่อนไปด้วยกันอย่างมีพลัง (synergy) ซึ่งสามารถครอบคลุมการพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม นอกเหนือจากโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและอุตสาหกรรมสารสนเทศที่จะรองรับภารกิจดังกล่าว พลังการประสานดังกล่าวเกิดขึ้นได้ เนื่องจากความเชื่อมโยงและปฏิสัมพันธ์ของภารกิจในด้านต่าง ๆ อาทิ

- การใช้ทรัพยากรร่วมกันเพื่อลดความซ้ำซ้อนในการลงทุน
- การสร้างอุปสงค์และการสนองอุปทานให้แก่ภารกิจระหว่างกัน อันจะเป็นการเสริมสร้างกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการจ้างงาน นอกเหนือจากการลดการนำเข้า
- ความเป็นเครือข่าย ทั้งที่เป็นเครือข่ายทางกายภาพ เครือข่ายสารสนเทศ และผลที่ตามมาคือ เครือข่ายความร่วมมือ
- ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในภาครัฐด้วยตนเอง และระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน
- มาตรฐานที่เกิดขึ้นจากการเชื่อมโยง ทั้งทางเทคนิค สารสนเทศ และการเชื่อมต่อ
- ความเชื่อมั่นในภาคเศรษฐกิจและกฎระเบียบที่เอื้ออำนวยมากขึ้น
- การกระจายอำนาจการปกครองที่มีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ ความเชื่อมโยงที่จะเกิดขึ้นข้างต้น รวมทั้งความเชื่อมโยงอื่นๆ ที่จะเกิดขึ้น ยังเป็นผลทำให้เป็น สังคมเครือข่ายที่เอื้ออาหารต่อกันมากขึ้นในลักษณะของประชาสังคม (civil society)

ภารกิจที่เกิดขึ้นนี้จะเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญที่จะก่อให้เกิดการขยายตัว และการพัฒนาอุตสาหกรรมสารสนเทศของประเทศไทย ซึ่งรวมถึงอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ การให้บริการโทรคมนาคม การให้บริการสารสนเทศ การค้า รวมถึงอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ยังจะทำให้เกิดการแข่งขันในกิจการที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ ซึ่งจะมีผลทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงสารสนเทศได้มากขึ้นทั้งในแง่กายภาพและราคา อย่างไรก็ตาม การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานดังกล่าวจะต้องมีการรักษาสมดุลระหว่างเป้าหมายการพัฒนาที่พึงประสงค์ กับข้อจำกัดทางด้านงบประมาณของประเทศ โดยมีขั้นตอนและปริมาณที่เหมาะสม ทั้งนี้จะต้องมีการบริหาร

IT 2010

การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน จะต้องรักษาสมดุลระหว่างเป้าหมายการพัฒนาและข้อจำกัดด้านงบประมาณ โดยมีการบริหารจัดการที่เป็นระบบ การวางแผนและการติดตามอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เป็นการลงทุนที่คุ้มค่า

จัดการที่เป็นระบบและมีการวางแผน และติดตามให้ใช้ประโยชน์จากการลงทุนอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพอีกด้วย

แนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในรายสาขาดังกล่าวยังรองรับเป้าหมายของการนำสังคมไปสู่เศรษฐกิจแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ซึ่งสามารถบูรณาการภารกิจรายสาขา กับเป้าหมายทั้งสามด้านของสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ได้จากองค์ประกอบดังต่อไปนี้

ด้านทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งครอบคลุมถึงการพัฒนาทักษะของข้าราชการ (e-Government), การพัฒนาบุคลากรและนักเรียนนักศึกษาในระบบการศึกษา (e-Education), การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (e-Society), และการพัฒนาบุคลากรให้เป็นแรงงานความรู้ (e-Commerce, e-Industry)

ด้านส่งเสริมนวัตกรรม ซึ่งครอบคลุมความเปลี่ยนแปลงในระบบบริหารและบริการของการปฏิรูปภาครัฐ (e-Government), ความสามารถในการเชิงสร้างสรรค์ของเยาวชนไทยในภาคการศึกษา (e-Education), การถ่ายทอดภูมิปัญญาของท้องถิ่น (e-Society), และการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยีในภาคเศรษฐกิจ (e-Commerce, e-Industry)

ด้านโครงสร้างพื้นฐานและอุตสาหกรรมสารสนเทศ ซึ่งครอบคลุมการพัฒนาเครือข่ายและระบบบริหารจัดการ สารสนเทศในภาครัฐ (e-Government), การพัฒนาเครือข่ายการศึกษาและตลาดการศึกษา (e-Education), การพัฒนาเครือข่ายสารสนเทศท้องถิ่นและชนบท (e-Society), การพัฒนาพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ต่อเนื่อง (e-Commerce), และการพัฒนา supply chain และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (e-Industry)

ดังนั้น จากกลยุทธ์การนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศมาเพื่อการพัฒนารายสาขาดังกล่าวแล้ว การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศไปสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้จึงเป็นเป้าหมายที่มีความเชื่อมโยงที่ชัดเจนกับกลยุทธ์ดังกล่าว ซึ่งนอกจากจะทำให้การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีการสื่อสารโทรคมนาคมมีความก้าวหน้าแล้ว ยังมีผลระยะยาวในการส่งเสริมให้สังคมมีความเข้มแข็งบนพื้นฐานของทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพและนวัตกรรมในสังคม ที่เอื้อต่อภูมิปัญญาและความสร้างสรรค์ที่มีความยั่งยืนอีกด้วย

การที่จะดำเนินการกิจข้างต้นให้สำเร็จลุล่วงไปยังต้องมีเงื่อนไขการพัฒนาที่สำคัญหลายประการ จากประสบการณ์ของสังคมที่ผ่านมาชี้ให้เห็นถึงข้อจำกัดในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งมีผลทำให้การนำนโยบายและแผนงานต่างๆ ไปสู่การปฏิบัติเกิดได้ด้วยความยากลำบาก ดังนั้นนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศระยะที่สองจึงกำหนดเงื่อนไขในการพัฒนาดังนี้ :

สารสนเทศ เนื้อหา และความรู้ จะยิ่งได้รับลำดับความสำคัญมากว่าการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและอุปกรณ์

1. สารสนเทศ เนื้อหา และความรู้ จะต้องได้รับลำดับความสำคัญมากกว่า หรืออย่างน้อยไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและอุปกรณ์ โครงการที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจะต้องมีหลักประกันของความคุ้มค่าในการลงทุนฮาร์ดแวร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสัดส่วนของการลงทุนในเนื้อหาสาระจะต้องเพียงพอทั้งนี้รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการวิจัยพัฒนา และนวัตกรรมที่จะยกระดับความสามารถของไทยให้สูงขึ้นโดยลำดับ นอกจากนี้ ยังควรมีนโยบายที่ส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้ของสังคมในระดับต่างๆ ตั้งแต่องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น โรงเรียน ชุมชน หน่วยงานของรัฐ ตลอดจนผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม
2. ต้องมีการพัฒนาบุคลากรเกิดขึ้นตลอดเวลา ทั้งในการศึกษาในระบบ นอกกระบวน และการศึกษาตามอัธยาศัย และการยกระดับขีดความสามารถให้กับแรงงานที่มีอยู่ในปัจจุบันด้วยการฝึกอบรมเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมุ่งเน้นให้มีกำลังคนที่สามารถรองรับสังคมความรู้ได้ (knowledge workers)
3. ลดช่องว่างและความเหลื่อมล้ำอันเนื่องมาจากการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (digital divide) โดยการสร้างโอกาสให้กับคนไทย (digital opportunity) อย่างไรก็ตาม ต้องคำนึงถึงความเหลื่อมล้ำว่ามีใช่เพียงเฉพาะความขาดแคลนในโครงสร้างพื้นฐานและอุปกรณ์ (infrastructure divide) เท่านั้น แต่ยังคงต้องคำนึงถึงความเหลื่อมล้ำในทักษะ (literacy divide), ความเหลื่อมล้ำในวัฒนธรรม (cultural divide), และความเหลื่อมล้ำในขีดความสามารถในการบริหารจัดการ (management divide) ด้วย
4. ต้องมีโลกที่ชัดเจนและต่อเนื่องในโครงสร้าง “ภาวะการนำ” (leadership) ของการกำหนดนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งจำเป็นจะต้องมาจากผู้บริหารระดับสูงสุดของประเทศ อีกทั้งการจัดโครงสร้างการบริหารที่มีประสิทธิภาพ (management structure) และระบบบริหารกิจการบ้านเมือง (good governance) โดยมีรายละเอียดดังนี้

- นายกรัฐมนตรีต้องเป็นประธานของคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ ซึ่งมีสำนักงานนโยบาย (IT policy office) รองรับเพื่อรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลและวิชาการที่นำไปสู่นโยบายต่อเนื่องและก้าวไปข้างหน้า รวมถึงการตรวจสอบ และการประเมินผล ผู้ดำเนินการในฐานะเลขานุการคณะกรรมการฯ หรือผู้จัดการสำนักงานจะต้องส่งรายงานสรุปความเป็นไปและความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศของชาติให้กับประธานเดือนละครั้ง อย่างไรก็ตามสำนักงานนโยบายจะต้องมีประสิทธิภาพและไม่ดำเนินงานภายใต้ระบบราชการ เนื่องจากความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี นโยบายการต่างประเทศ และมีความจำเป็นที่สำนักงานจะต้องมีบุคลากรที่มีความสามารถและประสิทธิภาพในการทำงาน
- สำนักงานสนับสนุนปฏิบัติการ (IT operations support office) ซึ่งเน้นหนักไปในการสนับสนุนให้เกิดการปฏิบัติตามนโยบายทั้งด้านเทคโนโลยีและการบริหารโครงการ โดยเป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการฯ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา บริหารจัดการโครงการปฏิบัติการที่ได้รับมอบหมาย ตลอดจนให้การสนับสนุนหน่วยงานของภาครัฐในโครงการ e-Government อย่างไรก็ตาม ภาระงานปฏิบัติการส่วนใหญ่ ควรเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนและอุตสาหกรรมได้เข้ามามีส่วนร่วมในลักษณะ outsourcing ที่โปร่งใสเป็นธรรม และมีประสิทธิภาพ
- ทั้งสำนักงานนโยบายและสำนักงานสนับสนุนปฏิบัติการ จะต้องร่วมมือและประสานงานกันอย่างใกล้ชิด เพื่อสนองต่อคณะกรรมการฯ เมื่อภารกิจของทั้งสองหน่วยงานมีการขยายตัวจนปริมาณถึงจุดมวลวิกฤต รวมทั้งเป็นการตอบสนองต่อพลวัตของเทคโนโลยี และการรุกของกิจการเทคโนโลยีสารสนเทศระหว่างประเทศ ในขั้นต่อไปควรนำเสนอแผนการจัดตั้งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศที่เป็นรูปธรรมขึ้น ซึ่งหากมีแนวโน้มที่สามารถระบุได้ชัดเจนถึงความจำเป็นดังกล่าว ก็ให้เริ่มเตรียมการเพื่อดำเนินการจัดตั้งได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพได้ภายในอายุของนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศฉบับนี้
- กระทรวง ทบวง กรมเข้ามามีส่วนร่วมในฐานะผู้รับผิดชอบโครงการเฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาองค์กรและบริการของตนเอง ซึ่งคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติได้กำหนดเป็นนโยบายหรือมติให้ดำเนินการ โดยจะต้องมีกระบวนการจัดทำแผนในรายละเอียดในวงเงินงบประมาณที่สำนักงานประมาณจัดสรรให้อย่างเพียงพอ ทั้งนี้ หากไม่สามารถดำเนินการได้เองเนื่องจากข้อจำกัดต่างๆ เช่น ขาดแคลนบุคลากร และความเชี่ยวชาญ ก็อาจใช้งบประมาณดังกล่าวจัดจ้างเอกชนให้ดำเนินการแทนได้เพื่อเป็นการสร้างงาน และเพิ่มการจ้างงานให้แก่

ระบบเศรษฐกิจโดยใช้สำนักงานสนับสนุนปฏิบัติการของ คณะกรรมการฯ
เป็นที่ปรึกษา หรืออาจใช้งบประมาณดังกล่าวขอให้สำนักงานฯ
ดำเนินการให้ในกรณีที่เหมาะสมและจำเป็น

5. เชื่อมโยงนโยบายและกิจกรรมของคณะกรรมการซึ่งมีภารกิจตามมาตรา 78
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ในการจัดให้สังคมไทย
มีการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน กับ
นโยบายและกิจกรรมของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.)
และคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (กสช.)
ซึ่งมีภารกิจตามมาตรา 40 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540
ในการจัดสรรคลื่นความถี่ให้เป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน ทั้งนี้โดย
คำนึงถึงแนวโน้มของการหลอมรวมของเทคโนโลยี (convergence) และ
การใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ร่วมกันในอนาคต

บทสรุปผู้บริหาร

กลยุทธ์การพัฒนารายสาขา

กลยุทธ์การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในภาครัฐ (e-Government)

การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในภาครัฐ หมายถึง การนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการบริหารงานของรัฐและการให้บริการของรัฐแก่ประชาชน หรือ electronic government (e-Government) เพื่อมุ่งไปสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ (knowledge-based society) สร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (good governance) รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (competitiveness) อันจะนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของคนในสังคมไทย

วิสัยทัศน์

ร่วมสร้างสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ โดยนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการบริการ และการบริหารงานภาครัฐอย่างเต็มรูปแบบ ภายในปี พ.ศ. 2553 เพื่อให้เกิดระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ อันจะนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของคนในสังคมไทย

นโยบายการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในภาครัฐ

1. ส่งเสริมการนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการบริการภาครัฐ (front office) เพื่อเพิ่มทางเลือกให้แก่ประชาชน ทั้งในการได้รับบริการจากภาครัฐ และการได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างสะดวก รวดเร็ว
2. มุ่งพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ (back office) ด้วยการนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการดำเนินงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าหมาย

เป้าหมายการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศภาครัฐ เป็นเป้าหมายที่ครอบคลุมการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในภาครัฐทั้งในการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นโดยเป้าหมายการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศภาครัฐ มี 2 เป้าหมายหลัก ดังนี้

- ระบบบริหาร (back office) ประกอบด้วย งานสารบรรณ งานพัสดุ งานบุคลากร งานการเงินและบัญชี และงานงบประมาณ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศครบวงจรภายในปี พ.ศ. 2547

- ระบบบริการ (front office) ตามลักษณะงานของหน่วยงานต่างๆ ให้บริการผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ร้อยละ 70 ภายในปี พ.ศ. 2548 และครบทุกชั้นตอนภายในปี พ.ศ. 2553

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์การดำเนินนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศภาครัฐของประเทศไทย ประกอบด้วยยุทธศาสตร์หลัก 5 ยุทธศาสตร์ ที่ครอบคลุมประเด็นเรื่องการวางแผนงบประมาณ องค์กร บุคลากร และระบบงาน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1: การวางแผนและงบประมาณ ประกอบด้วยมาตรการในการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศภาครัฐและแผนปฏิบัติการ มาตรการในการกำกับติดตามการดำเนินงานตามแผนการประเมินผลการดำเนินงาน และมาตรการเพิ่มสัดส่วนงบประมาณด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 2: การจัดและปรับองค์กร โดยออกกฎหมายจัดตั้งองค์กรกลางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศภาครัฐ และสร้างความชัดเจนในบทบาทและภารกิจขององค์กร สนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ 3: การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ประกอบด้วยมาตรการการพัฒนาบุคลากรภาครัฐ 4 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูง กลุ่มผู้บริหารระดับต้นและระดับกลาง กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติงาน และกลุ่มเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงาน เพื่อให้มีทักษะและความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศตามความเหมาะสมของกลุ่ม และมาตรการเพิ่มมาตรฐานคุณสมบัติด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของข้าราชการ

ยุทธศาสตร์ที่ 4: การพัฒนาการบริหารภาครัฐ ประกอบด้วยมาตรการในการจัดให้มีมาตรฐานกลางด้านซอฟต์แวร์ภาครัฐ และมาตรการมอบหมายให้หน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลงานบริหารหลัก 5 งาน (back office) ตามกฎหมายได้แก่ งานสารบรรณ งานพัสดุ งานบุคลากร งานการเงินและบัญชี งานงบประมาณ รับผิดชอบพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 5: การพัฒนาการบริการภาครัฐ ประกอบด้วยมาตรการในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนอย่างสะดวก รวดเร็ว ท้าถึง และมีคุณภาพ การจัดให้มีเครือข่ายข้อมูลกลางภาครัฐ และมาตรการสนับสนุนให้มีความร่วมมือระหว่างส่วนราชการ และหน่วยงานของรัฐกับหน่วยงานภาคเอกชนเพื่อให้บริการแก่ประชาชน

บทสรุปผู้บริหาร

กลยุทธ์การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ

ในภาคอุตสาหกรรม (e-Industry)

e-Industry หมายความว่า “การสร้างการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม การผลิต โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือที่สำคัญ เพื่อสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม ซึ่งจะนำมาซึ่งการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่าง ยั่งยืนในอนาคตต่อไป”

สถานการณ์ของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย ประกอบด้วย การใช้ไอทีในสำนักงาน (back office) การใช้ไอทีในกระบวนการ ผลิต (production process) และการใช้ไอทีในขั้นตอนการขนส่งและการตลาด (logistics and marketing) ซึ่งจากการศึกษาพบว่าในปัจจุบันภาคอุตสาหกรรมมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในส่วนสำนักงานเป็นส่วนใหญ่

วิสัยทัศน์

สร้างความเข้มแข็งของภาคอุตสาหกรรมไทยเพื่อรองรับเศรษฐกิจแห่งภูมิปัญญา และการเรียนรู้ด้วยการพัฒนาและเชื่อมโยงเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศในการผลิต และการจัดการอย่างครบวงจร ภายในปี พ.ศ. 2553

นโยบายการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในภาคอุตสาหกรรม

1. สร้างเสริมภาคอุตสาหกรรมการผลิตของไทย ให้ใช้ความรู้เป็นฐานทาง การผลิต
2. ส่งเสริมให้เกิดการใช้ข้อมูลด้านอุตสาหกรรมและการตลาดสินค้า อุตสาหกรรม เป็นแนวทางในการตัดสินใจผลิตสินค้าอุตสาหกรรม
3. ส่งเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงทางการผลิตระหว่างผู้ประกอบการรายใหญ่และ รายย่อยของไทย ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
4. ลดช่องว่างในการเข้าถึงข้อมูลของผู้ประกอบการไทย

เป้าหมาย

ส่งเสริมและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในภาคเอกชนเพื่อมุ่งสู่การเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ความรู้เป็นฐานในการผลิตภายในปี พ.ศ. 2553

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1: จัดตั้งศูนย์ธุรกรรมเพื่อการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าอุตสาหกรรมของประเทศไทยออนไลน์ (Thailand exchange) โดยใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในรูปแบบของ B2B Exchange

ยุทธศาสตร์ที่ 2: สนับสนุนแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรม โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการให้คำปรึกษาแก่อุตสาหกรรมและโรงงานที่ต้องการยกระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งกำหนดให้มีมาตรฐานโรงงานอัจฉริยะ (smart factory)

ยุทธศาสตร์ที่ 3: จัดตั้งศูนย์ข้อมูลการตลาด (market intelligence) เพื่อให้บริการข้อมูลอุปสงค์อุปทานสินค้าและบริการการจับคู่ กฎระเบียบ การนำเข้าส่งออก แนวโน้ม รวมทั้งการตลาดในต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 4: ส่งเสริมอุตสาหกรรมการผลิตที่ใช้การวิจัยและพัฒนาเป็นฐาน เพื่อให้เกิดการประสานความรู้ทางด้านกรวิจัยและพัฒนาสำหรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในภาคอุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 5: สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ยุทธศาสตร์ที่ 6: สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาภาคการเกษตร และอุตสาหกรรมการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ 7: การพัฒนาบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมให้มีทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 8: ขจัดอุปสรรคทางด้านกฎหมายและสร้างกฎระเบียบที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุนและพัฒนาด้านไอที ของภาคอุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 9: การสร้างความพร้อมทางด้านโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ

พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Commerce) เป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ในเวทีการค้าทั้งในระดับภายในประเทศและในเวทีโลก ในยุคการค้าไร้พรมแดนในศตวรรษที่ 2000 และการย่างก้าวเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ (knowledge-based economy) โดย "พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์" ณ ที่นี้หมายความถึง "กระบวนการดำเนินธุรกิจการค้าและบริการผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมระหว่างผู้ประกอบการ การกับผู้บริโภค (business to consumer: B2C) ระหว่างผู้ประกอบการด้วยกันเอง (business to business: B2B) และระหว่างผู้ประกอบการกับรัฐ (business to government: B2G)"

วิสัยทัศน์

เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย โดยใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เป็นเครื่องมือสำคัญเพื่อประกอบธุรกิจ โดยเน้นพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อการส่งออก การค้าและบริการ และการบริโภคภายในประเทศ ทั้งนี้บนพื้นฐานการคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศเป็นหลัก

นโยบายการพัฒนาพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

1. ให้ความสำคัญกับการพัฒนาพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ กำหนดเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์เร่งด่วนในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยประกาศให้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เป็นยุทธศาสตร์การค้า (national trade strategy) สำคัญของประเทศ ที่ให้มีบูรณาการกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 และ 10 และจัดทำแผนพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์รายสาขาที่เอื้อต่อการส่งออก การค้าบริการ และการบริโภคภายในประเทศ
2. กระตุ้นให้เกิดการขยายตัวพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในประเทศ รัฐทำหน้าที่สนับสนุนและดำเนินการในมาตรการต่างๆ ที่เอื้ออำนวยต่อกิจกรรมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในภาคเอกชนผู้ประกอบการธุรกิจและผู้บริโภค โดยเฉพาะสร้างกลไกให้เกิดความเชื่อมั่น (trust and confidence)
3. ส่งเสริมผู้ประกอบการไทยให้ประยุกต์ใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน (competitiveness) ในเวทีการค้าโลกเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs

4. ลดเลิกและแก้ไขปรับปรุงระเบียบราชการ และกฎเกณฑ์ที่กีดขวางการพัฒนาพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ รัฐทำหน้าที่ดูแลให้การแข่งขันมีความเป็นธรรมและคุ้มครองผู้บริโภค
5. เร่งปฏิรูประบบราชการในการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์และเทคโนโลยีสารสนเทศให้เกิดพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อการบริหารงาน และการบริการประชาชนที่มีประสิทธิภาพและเป็นการสร้างตลาดพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ให้ภาคเอกชนสนับสนุนและเอื้ออำนวยความสะดวก (facilitation) ทั้งกิจกรรม B2G, B2B และ B2C
6. ภาครัฐร่วมมือกับภาคเอกชนจัดระบบฐานข้อมูล ศึกษานโยบายและแนวทางการพัฒนาพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ในระดับสากลเพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศในทุกเวทีการเจรจาและความร่วมมือทางการค้า

เป้าหมาย

ส่งเสริมให้มีการประยุกต์ใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้นในภาคธุรกิจเพื่อการส่งออกการค้าและบริการ และการบริโภคภายในประเทศ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1: ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศเชิงรุกโดยประกาศให้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เป็นยุทธศาสตร์การค้าและจัดทำนโยบายพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์รายสาขาสันับสนุนความร่วมมือกับประเทศต่างๆ และเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ สร้างกลไกเตรียมความพร้อมในการหารือและเจรจาระหว่างประเทศ จัดตั้ง Team Thailand ศึกษาแนวโน้มและผลกระทบของการจัดเก็บภาษีรายได้ที่เกี่ยวข้องกับพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

ยุทธศาสตร์ที่ 2: ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความตื่นตัว ซึ่งมีมาตรการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ให้กับภาคธุรกิจโดยเน้นผู้ประกอบการ SMEs จัดโครงการกระตุ้นความสนใจ ผู้ประกอบการและสาธารณชนในวงกว้าง รณรงค์ผ่านทางสถาบันการศึกษาระดับต่างๆ ให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องพัฒนาระบบ e-Procurement ของภาครัฐ และยกเลิกกฎเกณฑ์ที่เป็นอุปสรรคต่อพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และภาครัฐให้บริการผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้ประชาชนเกิดความคุ้นเคย

ยุทธศาสตร์ที่ 3: ยุทธศาสตร์ด้านกฎหมาย เร่งรัดการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ และกฎหมายการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อผู้ประกอบการและผู้บริโภค เร่งรัดการร่างกฎหมายโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศตามมาตรา 78 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และดำเนินการมาตรการ

ที่เอื้อประโยชน์กับการค้าในระดับชุมชน เช่น โครงการสหกรณ์พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เร่งรัดให้มี การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอย่างเป็นรูปธรรม ทบทวนและปรับปรุง กฎหมายเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคในระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสร้างความมั่นใจให้ กับผู้บริโภค

ยุทธศาสตร์ที่ 4: ยุทธศาสตร์ด้านระบบการชำระเงินและความมั่นคงปลอดภัย
โดยศึกษาทบทวนระบบการชำระเงินและการโอนเงินผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (electronic funds transfer) ที่ใช้กันในปัจจุบัน จัดให้มีหน่วยงานกลางเป็นแกนในการรักษา ความมั่นคงและความปลอดภัยของระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศ ให้คำปรึกษา ประสานงาน และกำหนดการจัดระบบการรักษาความมั่นคงและปลอดภัยในภาครัฐ เรื่องฐานข้อมูล การค้า การเงิน และข้อมูลที่มีผลต่อความมั่นคงของระบบพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์ จัดหน่วยงานปฏิบัติการฉุกเฉิน (emergency response team) และ ส่งเสริม และสนับสนุนให้ภาคเอกชนจัดระบบรักษาความปลอดภัยของข้อมูลและกระ บวนการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

ยุทธศาสตร์ที่ 5: ยุทธศาสตร์ด้านฐานข้อมูลและการจัดการข้อมูล มีมาตรการ จัดทำฐานข้อมูลและเครือข่ายฐานข้อมูลเพื่อประโยชน์ต่อการวางแผนและให้บริการ แก่ภาคธุรกิจ อุตสาหกรรม และผู้บริโภค จัดตั้งสำนักงานดูแล สำรวจ ติดตามและ เผยแพร่ข้อมูลด้านความพร้อมของประเทศด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และจัดตั้ง หน่วยงานติดตามความเคลื่อนไหวของข้อมูลการค้าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (business monitoring center) ในประเทศคู่ค้าที่สำคัญ

ยุทธศาสตร์ที่ 6: ยุทธศาสตร์เพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาด ย่อม โดยร่วมมือกับภาคเอกชนรายสาขาต่างๆ พัฒนาเว็บท่า (portal site) เช่น ศูนย์ การส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย (tourism portal) หรือการพัฒนาตลาดเสมือนอื่นๆ ภาครัฐ ต้องพิจารณากฎเกณฑ์ ขั้นตอนการส่งออกเพื่อพัฒนาสู่ “paperless trading” ตาม ความตกลงระหว่างประเทศ ส่งเสริมการบ่มเพาะธุรกิจใหม่ (incubation) และ สนับสนุนธุรกิจทางการเงินในธุรกิจที่มีความเสี่ยง (venture capital)

ยุทธศาสตร์ที่ 7: ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาบุคลากร ส่งเสริมและจัดสรร ทรัพยากรที่จำเป็นต่อการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์อย่างเป็น ระบบและต่อเนื่อง กำหนดเป้าหมายการพัฒนากำลังคนในสาขาต่างๆ ทั้งภาคการศึกษา และการเสริมทักษะให้กับแรงงานในตลาดปัจจุบัน ดำเนินการให้มีหลักสูตรเกี่ยวกับ พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในระดับอุดมศึกษาอย่างกว้างขวาง ให้มหาวิทยาลัยร่วมกับ หน่วยงาน หรือองค์กรธุรกิจภาคเอกชนที่มีความรู้ ความชำนาญในท้องถิ่น เป็นที่ปรึกษา ของท้องถิ่นและผู้ประกอบการ SMEs ในรูปแบบของ e-Commerce resource center satellite office ส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ให้กับผู้ประกอบการ ในชุมชน โดยอาศัยสถาบันเครือข่ายท้องถิ่นที่มีอยู่ เช่น สหกรณ์ท้องถิ่น หรืออาศัย สถานที่อยู่เชื่อมเครือข่ายท้องถิ่น เช่น อินเทอร์เน็ตตำบล เป็นแหล่งให้ความรู้เป็นศูนย์

ฝักอบรมในด้านเทคโนโลยีและธุรกิจพื้นฐานกำหนดมาตรการพัฒนาบุคลากรในรูปแบบที่มีประสิทธิผล เช่น มาตรการแรงจูงใจทางการเงินและภาษี การจัดตั้งสถาบันพัฒนาบุคลากรด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ให้เกิดการพัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

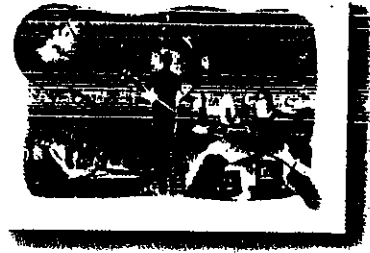
ยุทธศาสตร์ที่ 8: ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยผลักดันให้มีการดำเนินการตามพระราชบัญญัติการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน ตามมาตรา 78 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ส่งเสริมให้ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างกว้างขวาง เพื่อการขยายตัวของพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ลดเลิกการผูกขาดด้านโทรคมนาคม ส่งเสริมผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตให้บริการอย่างมีคุณภาพ ปลอดภัย และราคาถูกลง รวมทั้งคุ้มครองผู้บริโภคมากขึ้น ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศโดยเฉพาะอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์เพื่อรองรับความต้องการผู้ประกอบการ จัดให้มีองค์กรรับรองความเป็นเจ้าของข้อมูลและความถูกต้องของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (certification authority) ส่งเสริมการรับรองหรือยอมรับระหว่างประเทศ (cross certification/cross recognition) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา (research and development) มุ่งสร้างมาตรฐานคิดค้นนวัตกรรม สร้างต้นแบบตัวอย่างโครงการสาธิต โครงการนำร่อง ให้มีมาตรฐานทางเทคนิคและระบบที่จำเป็นต่อการพัฒนาพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงมาตรฐานการชำระเงิน เทคโนโลยีการเข้ารหัสข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (cryptography) ส่งเสริมมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ และสินค้าบริการทั่วไปที่เป็นจุดขายสำคัญของไทย

บทสรุปผู้บริหาร

กลยุทธ์การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ

ในภาคการศึกษา (e-Education)

ในสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ การผลิต ต่อยอด ถ่ายทอด บูรณาการ และใช้ความรู้เป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน และการสร้างสังคมที่เข้มแข็งและมีคุณภาพ คนเป็นทรัพยากรที่มีค่าสูงสุด การเรียนรู้และการศึกษาเป็นกลไกสำคัญของการพัฒนาคน การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ตามแนวของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สนับสนุนการเรียนรู้ที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาเพื่อมวลชน และสนับสนุนการปลดปล่อยศักยภาพของเด็กไทย โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทและถิ่นทุรกันดารให้มีการรับรู้และการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในภาคการศึกษา (e-Education) มีความหมายครอบคลุมการพัฒนาและประยุกต์สารสนเทศ (information) และความรู้ (knowledge) ที่สนับสนุนการเรียนรู้ที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม เพื่อลดความเหลื่อมล้ำของการเข้าถึงและรับบริการการศึกษาและการเรียนรู้ และรองรับการพัฒนาสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ลดความซ้ำซ้อนของการลงทุน การผลิตเนื้อหาทางการศึกษาที่มีคุณภาพ การใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่มีความหลากหลายและพิจารณาสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

วิสัยทัศน์

ประชาชนคนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยได้รับบริการที่ทั่วถึง เท่าเทียม มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ นำไปสู่การสร้างสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้

นโยบายการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในภาคการศึกษา

1. สร้างมูลค่าเพิ่มจากทรัพยากรเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่ได้ลงทุนไปแล้ว ให้มีการใช้งานที่เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดโดยการสร้างระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ และการพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพ

IT 2010

2. เร่งสร้างโอกาสในการเข้าถึงสารสนเทศและความรู้ และสร้างความเท่าเทียมในการใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ
3. สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด

เป้าหมาย

1. ในปี พ.ศ. 2553 โรงเรียนทุกโรงเรียนสามารถเชื่อมต่อเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียม มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ
2. ในปี พ.ศ. 2549 ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 ของการเรียนการสอนในทุกระดับชั้นมีการใช้คอมพิวเตอร์หรือเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อประกอบการเรียนการสอน และเพิ่มเป็นร้อยละ 30 ในปี พ.ศ. 2553
3. มีการผลิตกำลังคนชั้นสูงเพิ่มขึ้นเพียงพอต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรม ผลิตนักวิทยาศาสตร์ วิศวกร และนักวิจัยเต็มเวลาในสาขาที่จำเป็นต่อการพัฒนาคอมพิวเตอร์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีโทรคมนาคม และเทคโนโลยีสารสนเทศที่พอเพียงต่อความต้องการของประเทศ รวมไปถึงการพัฒนาเทคโนโลยีต้นน้ำ การพัฒนานวัตกรรมเพื่ออุตสาหกรรม และการผลิตบัณฑิตในสาขาที่เกี่ยวข้อง
4. มีการสร้างนวัตกรรมการศึกษาที่เอื้อให้เกิดการบูรณาการการศึกษาที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม มีการพัฒนาหลักสูตรด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่เอื้อต่อการพัฒนาประยุกต์และถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ภาคอุตสาหกรรม
5. ในปี พ.ศ. 2553 ร้อยละ 50 ของกำลังแรงงานของไทยต้องได้รับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะการทำงานที่จำเป็น โดยผ่านระบบเครือข่ายสารสนเทศ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1: การบริหารนโยบายและการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ (policy and management) สร้างระบบการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรทางการศึกษาร่วมกัน ลดความซ้ำซ้อนของการลงทุน โดยมุ่งสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ การบริหารนโยบายที่มีเอกภาพแต่มีความหลากหลายในทางปฏิบัติ สร้างความเข้มแข็งเชิงองค์กรและการบริหารสถาบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลจากการเปลี่ยนแปลงเชิงสถาบัน และความสัมพันธ์ขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ประกอบด้วยคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ กระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ เพื่อกิจการกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

ยุทธศาสตร์ที่ 2: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศเพื่อการศึกษา โดยเร่งพัฒนาและให้บริการโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศให้ทั่วถึงและเท่าเทียม เร่งการปฏิรูปกิจการโทรคมนาคมให้มีการแข่งขันที่เสรี เป็นธรรมและค้ำประกันถึงประโยชน์สาธารณะและดำเนินการตามพระราชบัญญัติการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน จัดทำแผนแม่บทการพัฒนาและใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ สร้างมาตรฐานของระบบที่ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลได้อย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีมาตรการในการสร้างมูลค่าเพิ่มจากทรัพยากรการศึกษา (โครงสร้างพื้นฐาน ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์) ที่ได้ลงทุนไปแล้ว แต่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์หรือใช้ประโยชน์ไม่เต็มประสิทธิภาพ ให้มีการใช้งานเพิ่มขึ้น รวมทั้งมีนโยบายสนับสนุนให้ภาคอุตสาหกรรมไทยมีส่วนร่วมในการลงทุนเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา และลดการนำเข้าจากต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 3: การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถประยุกต์เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงมีการปรับกระบวนการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ สำหรับเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียน ดำเนินการให้เกิดความรู้ และทักษะทางด้านเทคโนโลยี (technology literacy) ด้านสารสนเทศ (information literacy) คิดเป็นมีเหตุผล (logic) มีความภูมิใจในอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของตน และยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม นอกจากนั้นต้องสนับสนุนให้มีการผลิตบุคลากรชั้นสูง และช่างเทคนิคด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อรองรับความต้องการของตลาด สนับสนุน การฝึกอบรมและพัฒนาบุคคลในวัยทำงานให้เป็นแรงงานที่มีความรู้ (knowledge workers)

ยุทธศาสตร์ที่ 4: การพัฒนาสาระทางการศึกษาและการสร้างความรู้ สนับสนุนให้ผู้ที่เป็นเจ้าของเนื้อหา ความรู้ และผู้ที่มีศักยภาพในการผลิตข้อมูล ความรู้ เร่งสร้างและเผยแพร่ความรู้ออกสู่สาธารณะในวงกว้างอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา เร่งจัดหาและพัฒนาทรัพยากรการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ ส่งเสริมให้เกิดอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ และการผลิตสื่อมัลติมีเดียเพื่อการศึกษา รวมไปถึงการสร้างผู้ประกอบการซอฟต์แวร์และผู้ให้บริการสาระเพื่อการศึกษารายใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ 5: ยุทธศาสตร์การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์สาระการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ มุ่งเน้นการสร้างระบบการบริหารจัดการทรัพยากรการศึกษาที่มีประสิทธิภาพเอื้อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสารสนเทศ เนื้อหา และความรู้เพื่อการเรียนที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ลำดับความสำคัญของการลงทุน เริ่มจากการจัดหาและพัฒนาเนื้อหาสาระทางการศึกษา ทั้งที่ผลิตจากส่วนกลางและจากท้องถิ่น การพัฒนาคนและบุคลากรการศึกษาควบคู่ไปกับการลงทุนด้านวัตถุและเทคโนโลยีที่มีความเหมาะสม สอดคล้องกับความพร้อมของ

สถานศึกษาและผู้เรียน นอกจากนั้น สนับสนุนการสร้างนวัตกรรมทางการเรียนรู้ที่ช่วยลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงการศึกษา เช่น การสร้างอุตสาหกรรมการศึกษา และผู้ให้บริการการศึกษา การพัฒนามหาวิทยาลัยโทรสนเทศ (virtual university)

ยุทธศาสตร์ที่ 6: การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ในกลุ่มวิชาต่างๆ ทั้งทางด้าน สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และที่สำคัญ เครือข่ายการเรียนรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ScienceNet) เพื่อสร้างขีดความสามารถทางวิชาการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้กับครู โรงเรียนและนักเรียน โดยเฉพาะในชนบท และถิ่นทุรกันดาร ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางวิชาการ การเปิดโลกทัศน์กับนักวิทยาศาสตร์ทั้งในและต่างประเทศ ให้คำปรึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์แบบบูรณาการและการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม รวมถึงสนับสนุนให้สถาบันการศึกษาเป็นสถาบันความรู้ที่สนับสนุนชุมชน อุตสาหกรรม และสังคมในการพัฒนาสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้

ในการก้าวเข้าสู่โลกยุคสารสนเทศและเศรษฐกิจใหม่ (new economy) สังคมไทยเผชิญทั้งโอกาสที่สนับสนุนการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด อันเนื่องมาจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และภัยคุกคามอันเนื่องมาจากปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสารสนเทศและความรู้ (digital divide) ทั้งความเหลื่อมล้ำในระดับนานาชาติ ซึ่งจะทำให้เกิดการลดน้อยถอยลงของขีดความสามารถในการแข่งขันเวทีโลก และความเหลื่อมล้ำภายในสังคมไทย ซึ่งจะทำให้เกิดการกระจายรายได้ที่ไม่เท่าเทียมและปัญหาทางสังคม ถ้าปัญหาความเหลื่อมล้ำทั้งสองไม่ได้รับการแก้ไขที่ดี ก็จะไปสู่ความเหลื่อมล้ำและความเสื่อมถอยของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในอนาคตและบั่นทอนศักยภาพในการพัฒนาสังคมไทยในระยะยาว

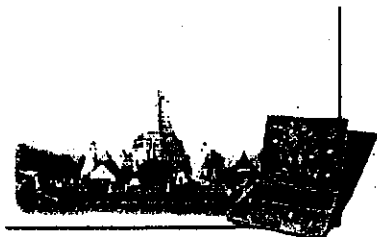
วิสัยทัศน์

คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีสติปัญญาและความสามารถในการพัฒนาต่อยอด และประยุกต์ความรู้เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม สร้างสังคมไทยเป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ที่มีความเอื้ออาทรและการแบ่งปัน

เป้าหมาย

1. ในปี พ.ศ. 2553 ประชาชนคนไทยทุกคนได้รับโอกาสในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ได้รับบริการที่มีประสิทธิภาพ และด้วยค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม รวมถึงเร่งพัฒนาสื่อและเนื้อหา (content) ที่เหมาะสมและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น โดยกำหนดให้มีสื่อและเนื้อหาที่ผลิตโดยชุมชนและท้องถิ่น (local content) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 ของสื่อและเนื้อหาทั้งหมดที่พัฒนาขึ้นภายในประเทศ
2. มีการรวบรวม ประมวล และจัดตั้งเครือข่ายเวทีความคิดของนักคิดอาวุโส ประชาชนชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างองค์ความรู้และภูมิปัญญาสากลของมนุษยชาติรวมถึงมีการวิจัยต่อยอดและบูรณาการแนวคิดและองค์ความรู้ไทยที่ได้รับการพัฒนาขึ้นนี้กับหลักวิชาการสมัยใหม่เพื่อสร้างนวัตกรรมทางความคิดและปัญญา

IT 2010

3. ภายในปี พ.ศ. 2553 มีหมู่บ้านไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของหมู่บ้านไทย พัฒนาขึ้นเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่มีการพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่อง มีการพัฒนาเศรษฐกิจเข้มแข็ง ไม่มีภาระหนี้สิน เด็ก และเยาวชนทุกคนในหมู่บ้าน ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ มีระบบสาธารณสุขที่ดี ไม่มีปัญหาด้านการโจรกรรม และผู้สูงอายุได้รับการเลี้ยงดู ที่เหมาะสมแก่ฐานะ

นโยบายการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในภาคสังคม

1. การสร้างโอกาสที่เท่าเทียมในการเข้าถึงสารสนเทศและการเรียนรู้โดยรัฐบาล จะต้องมีนโยบายสนับสนุนที่เป็นองค์รวม พิจารณาครอบคลุมทั้งในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศให้ทั่วถึงเท่าเทียม การให้บริการที่มีคุณภาพ และด้วยราคาที่เหมาะสม การพัฒนาเนื้อหาและสารสนเทศที่เหมาะสมกับชุมชนและท้องถิ่น รวมไปถึงการเตรียมความพร้อมและการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนตัดสินใจ
2. การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อส่งเสริมการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม ให้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต สนับสนุนให้มีการใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่ดีของชุมชนและสังคม โดยมีสถาบันการศึกษาทั้งในส่วนกลางและท้องถิ่นองค์การภาครัฐและเอกชน รวมไปถึงหน่วยงานระหว่างประเทศให้การสนับสนุนและเป็นที่ยึดถือในการพัฒนา ประยุกต์ และต่อยอดเนื้อหาความรู้ และสร้างขีดความสามารถของชุมชนในการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศ
3. การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการสร้างสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้โดยให้มีการสร้าง พัฒนา และต่อยอดองค์ความรู้ และภูมิปัญญาไทย ส่งเสริมให้มีการบูรณาการกับความรู้สากล ให้สังคมไทยรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ สร้างฐานการพัฒนาสังคมที่เข้มแข็งอย่างยั่งยืน โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศให้ทั่วถึงและเท่าเทียม
เร่งปฏิรูปกิจการโทรคมนาคมให้เกิดการแข่งขันเสรี เป็นธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ มีการจัดสรรคลื่นความถี่เพื่อประโยชน์สาธารณะ ติดตามและดำเนินการตามข้อกำหนดของกฎหมายภายใต้พระราชบัญญัติการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

ยุทธศาสตร์ที่ 2: การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ พัฒนาและฝึกอบรมให้ประชาชน มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสนับสนุนให้เกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ 3: การเพิ่มขีดความสามารถของสถาบันความรู้ให้สนับสนุนและ ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชนและสังคม สนับสนุนให้หน่วยงานที่ผลิตและเป็นเจ้าของ ข้อมูลสารสนเทศ และความรู้เร่งผลิตและเผยแพร่ความรู้สู่ประชาชน สนับสนุนให้เกิด การสร้างสังคมสารสนเทศที่ประชาชนสามารถเข้าดู สืบค้น และใช้ประโยชน์จาก สารสนเทศและความรู้พื้นฐานทั่วไปได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน สนับสนุนให้เกิด ความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษากับชุมชน ในการสร้าง ต่อยอด ถ่ายทอด และ บูรณาการความรู้ ที่เหมาะสมกับการพัฒนาชุมชนและสังคมที่มีความสมดุลย์

ยุทธศาสตร์ที่ 4: การสร้างโอกาสและลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึง สารสนเทศ สร้างขีดความสามารถในด้านการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ มีการใช้ ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศร่วมกับเทคโนโลยีอื่นๆ ที่ประชาชนสามารถเข้าถึง ได้ โดยให้ความสำคัญกับสารสนเทศและความรู้มากกว่าการมีเทคโนโลยีสมัยใหม่ สนับสนุนให้เกิดการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลและสารสนเทศชุมชนที่เปิดโอกาสให้ประชาชน สามารถเข้าใช้ประโยชน์ได้อย่างเท่าเทียม รวมไปถึงการเร่งสนับสนุนส่งเสริมให้ หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และองค์กรพัฒนาที่ไม่ใช่รัฐเร่งผลิตและให้บริการสารสนเทศ และความรู้ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสังคมนอกจากนั้น จะต้องสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดการวิจัยและพัฒนา เพื่อหาทางลดความไม่เท่าเทียม กันในการเข้าถึงสารสนเทศและความรู้ของสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 5: การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ ในการส่งเสริมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ของชุมชนและสังคม สร้างความรู้ทั้งจากบน ลงล่าง (หรือการประยุกต์ความรู้สมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำเนินชีวิตของท้องถิ่น) และจากล่างขึ้นบน (การถ่ายทอดภูมิปัญญาและวิถีชีวิตที่ดั่งามสู่สังคมภายนอก) สนับสนุนให้เกิดเครือข่าย ชุมชนในการระดมความคิดและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เพื่อการพัฒนาชุมชนที่เหมาะสม มีความเข้มแข็ง และพึ่งตนเองได้ สนับสนุนให้เกิด เครือข่ายการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างชุมชนต่างๆ สร้างเครือข่าย ภูมิปัญญาไทยโดยปราชญ์อาวุโสและบุคคลที่ได้รับการยอมรับจากสังคมเพื่อสนับสนุน การสร้างความรู้ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทยให้เกิดองค์ความรู้ที่มีความเป็นสากล เกิดกระแสทางเลือกของการพัฒนา ที่มุ่งให้สังคมโลกได้ตระหนักถึงคุณค่าของ ความเป็นมนุษย์และการอยู่ร่วมกันอย่างเกื้อกูลระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 6: การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมที่เอื้ออาทร สนับสนุนให้มีการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศที่สนับสนุนการถือกุศล มีความเอื้ออาทรระหว่างกลุ่มสังคมต่างๆ ของประเทศ พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและเว็บไซต์สำหรับผู้ด้อยโอกาส สังคมชนบท คนพิการ เด็กเร่ร่อน และชุมชนและกลุ่มวัฒนธรรม (เช่น ชุมชนภูเขา) เผยแพร่ข้อมูล และสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องให้กับสังคมวงกว้าง รวมถึงการแลกเปลี่ยนทัศนคติและกระบวนทัศน์ในการมองโลกและการดำเนินชีวิต เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีและความเอื้ออาทรให้เกิดขึ้นในสังคม นอกจากนี้ ต้องส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนกลุ่มต่างๆ เพื่อหามาตรการและแนวทางในการควบคุมและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม สร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวเพื่อปกป้องเยาวชนของชาติ จากสื่อที่ไม่เหมาะสม การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อละเมิดสิทธิของผู้อื่น และการกระทำที่ผิดศีลธรรม

ทั้งนี้ในการบริหารสู่ความสำเร็จ ต้องประกอบด้วยการมีเอกภาพเชิงนโยบาย และมีความหลากหลายทางปฏิบัติ ที่เน้นปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่น การมีวิสัยทัศน์และภาวะผู้นำทั้งในระดับชาติและชุมชน การสร้างระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ มีการเลือกใช้และบูรณาการเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม มีการจัดตั้งคณะทำงานเพื่อติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์และการดำเนินการสู่เป้าหมายเป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

อุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (IT Industry) ในที่นี้หมายความรวมถึง

1. อุตสาหกรรมฮาร์ดแวร์

ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศในทุกด้านและทั่วทุกมุมโลก ก่อให้เกิดความต้องการเครื่องมือเครื่องใช้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้นเป็นลำดับ ในขณะที่ประเทศไทยซึ่งมีรากฐานมาจากการเป็นประเทศเกษตรกรรมและกำลังพยายามพัฒนาประเทศให้เข้าสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรม ประสบปัญหาการนำเข้าสินค้าเทคโนโลยีสารสนเทศจากต่างประเทศมีมูลค่าสูง ทั้งเพื่อใช้ในประเทศเอง และนำมาผลิตเพื่อส่งออก ซึ่งส่งผลให้ประเทศไทยมีการขาดดุลการค้าอยู่จำนวนมาก

ในช่วงเวลาที่ผ่านมา กระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดผลิตภัณฑ์เป้าหมาย พ.ศ.2539-2543 และวางกลยุทธ์สำคัญเพื่อพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ไทย โดยได้กำหนดประเภทของอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์เป้าหมายทางอิเล็กทรอนิกส์ 5 รายการ ได้แก่ แผ่นเวเฟอร์วงจรไฟฟ้า (wafer fabrication) การออกแบบวงจรรวม (IC design) ใยแก้วนำแสง (optic fiber) อุปกรณ์ชุมสายโทรศัพท์ (telecommunication switch) และซอฟต์แวร์ (software)

2. อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์

มูลค่าการใช้ซอฟต์แวร์ประยุกต์ภายในประเทศ (application software) ในปี 2000 เป็นเงิน 4.5 พันล้านบาท มูลค่าการใช้ซอฟต์แวร์สำเร็จรูป (packaged software) เป็นเงิน 3.9 พันล้านบาท และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น 33.3 % ในแต่ละปี ซึ่งเป็นการใช้ซอฟต์แวร์ที่เกิดจากการผลิตใน production house ขนาดเล็กกว่า 500 บริษัท ที่เป็นซอฟต์แวร์ที่ช่วยปฏิบัติงานเฉพาะทาง เช่น งานบัญชีงานบริหารบุคคลงานควบคุมสินค้าคงคลัง เป็นต้น สำหรับซอฟต์แวร์ระบบใหญ่ๆ ยังต้องซื้อจากต่างประเทศ โดยมีมูลค่าการนำเข้ามากกว่า 70% ของมูลค่าการใช้ซอฟต์แวร์โดยรวม อย่างไรก็ตาม การใช้ซอฟต์แวร์ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างมากไม่ว่าจะเป็นการใช้ซอฟต์แวร์ของผู้ใช้

ผลิตภัณฑ์ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ ไป ซอฟต์แวร์ที่ต้องใช้ในตัวผลิตภัณฑ์ และในกระบวนการผลิต รวมถึงการใช้ซอฟต์แวร์ในการบริหารงานและการบริการ ในหน่วยงานของรัฐ ซึ่งนับเป็นตลาดที่ใหญ่ในอีก 5 ปีข้างหน้า

3. อุตสาหกรรมบริการโทรคมนาคม

กิจการโทรคมนาคมเป็นสาขาการผลิตหนึ่งของประเทศที่เริ่มมีบทบาทต่อการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจไทยมากขึ้นเป็นลำดับ แม้จะมีสัดส่วนเพียงประมาณร้อยละ 3 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ แต่การให้บริการโทรศัพท์ซึ่งเป็นบริการหลัก การให้บริการเสริมบนเครือข่ายโทรคมนาคม อาทิ การบริการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ บริการสื่อสารข้อมูลเพื่อธุรกิจผ่านดาวเทียม บริการอินเทอร์เน็ตและจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ บริการเหล่านี้ล้วนเป็นธุรกิจโทรคมนาคม ที่มีอัตราการเจริญเติบโตสูงและพัฒนาอย่างรวดเร็ว สอดคล้องกับยุคสื่อสารไร้พรมแดน

วิสัยทัศน์

เร่งเสริมสร้างความแข็งแกร่งของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศโดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา สร้างฐานข้อมูลการตลาด กระจายโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมสู่ชุมชนอย่างทั่วถึง สร้างค่านิยมในการใช้อุปกรณ์ที่ผลิตในประเทศโดยคนไทย เพื่อนำอุตสาหกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศของไทยสู่มาตรฐานในโลกการแข่งขัน มุ่งสู่เศรษฐกิจและสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ด้วยความยั่งยืน

เป้าหมาย

ยกระดับอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศสู่มาตรฐานสากล เพื่อการแข่งขันในตลาดโลก

นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนา

นโยบายที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้ผลิตสินค้าเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถผลิตชิ้นส่วนและประกอบอุปกรณ์เพื่อการจำหน่ายในประเทศด้วยต้นทุนที่ต่ำกว่าการนำเข้า

ยุทธศาสตร์ที่ 1: การวิจัยและพัฒนา โดยมีมาตรการในการส่งเสริมงานวิจัยเพื่อสร้างเทคโนโลยีการผลิตให้มีมาตรฐานระดับสากล และสนับสนุนให้เกิดการวิจัยและพัฒนาในการสร้างความชำนาญในการผลิต การให้ความรู้แก่ผู้ผลิตในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้า เพื่อสามารถแข่งขันในตลาดได้

ยุทธศาสตร์ที่ 2: สร้างมูลค่าเพิ่มในตัวสินค้าประกอบด้วยมาตรการในการสร้างความเชื่อมั่นให้ผู้ผลิต โดยการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวข้องกับคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอย่างจริงจัง โดยกำหนดโทษให้มีความรุนแรงมากขึ้น และการสร้างเอกลักษณ์และคุณภาพในตัวสินค้า โดยส่งเสริมผลิตภัณฑ์อุปกรณ์ฮาร์ดแวร์ของไทย ให้เป็นที่รู้จักในตลาดโลก

ยุทธศาสตร์ที่ 3: การส่งเสริมการลงทุน ด้วยการยกเว้น หรือลดอัตราภาษีอากรนำเข้าวัตถุดิบสำหรับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 4: บทบาทภาครัฐ มีมาตรการ อาทิ ส่งเสริมการตลาดโดยรัฐบาล ทำหน้าที่เป็นแหล่งข้อมูลด้านการตลาด (marketing intelligent) แก่ผู้ประกอบการในการตัดสินใจ และการให้กระทรวงที่เกี่ยวข้องประสานงานและให้ความร่วมมือในการส่งเสริมอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์ฮาร์ดแวร์ รวมทั้งกำหนดนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรม ขนาดกลาง และขนาดเล็ก (SMEs) ในประเทศ เช่น การให้หักภาษีค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนา กำหนดข้อบังคับในการถ่ายทอดเทคโนโลยี และส่งเสริมอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความเข้มแข็งระดับภูมิภาค

นโยบายที่ 2 การพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทยเข้าสู่มาตรฐานสากล เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในซอฟต์แวร์ไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 1: การกำหนดมาตรฐานโดยใช้มาตรการส่งเสริมให้มีการทดสอบเพื่อวัดระดับ ความรู้ ในการพัฒนาซอฟต์แวร์โดยหน่วยงานมาตรฐานกลาง การปรับปรุงคุณภาพกระบวนการพัฒนาซอฟต์แวร์ขององค์กร ตามมาตรฐาน Capability Maturity Model (CMM) ระดับ 2 ขึ้นไป การถ่ายทอดเทคโนโลยี (technology transfer) จากชาวต่างชาติ ที่เข้ามาลงทุนและทำงาน โดยการออกใบอนุญาตให้ชาวต่างชาติเข้ามาทำธุรกิจ (business VISA) ในระยะเวลาอันสมควรแก่การลงทุน และการจัดตั้งศูนย์ตรวจวัดมาตรฐานในการผลิตซอฟต์แวร์ (benchmark center) โดยเป็นหน่วยงานภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ 2: ประชาสัมพันธ์และเสริมสร้างความมั่นใจ ซึ่งประกอบด้วย มาตรการในการให้บริษัทซอฟต์แวร์ไทยรวมตัวกันสร้างกลุ่มรับงานพัฒนาซอฟต์แวร์ จากต่างประเทศ ในลักษณะการบริหาร รวมกลุ่มคนด้านซอฟต์แวร์ระดับประเทศอย่างเป็นรูปธรรม (consortium) เพื่อให้เกิดอำนาจในการต่อรอง และทำให้ผู้ประกอบการรายเล็กได้มีศักยภาพในการทำงานในโครงการใหญ่ๆ การยกระดับความรู้ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ โดยหน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนด้านเงินทุน และทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) ให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจซอฟต์แวร์ รวมทั้งกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการตลาดทั้งในและนอกประเทศ มาตรการในการยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์อย่างน้อย 5 ปีแรกของการดำเนินธุรกิจการส่งเสริมการพัฒนาและผลิตซอฟต์แวร์ด้านสื่อประสม เช่น เกมส์ สื่อการสอน การ์ตูน เป็นต้น เนื่องจากคนไทยมีความถนัดด้านงานศิลปะและมี

IT 2010

ความประณีต การสร้างภาพพจน์ ให้เกิดความเชื่อมั่นในผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์ของไทย การสร้างความเชื่อมั่นให้ผู้ผลิต โดยการบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอย่างจริงจัง โดยกำหนดโทษให้มีความรุนแรงมากขึ้น

นโยบายที่ 3 พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางโทรคมนาคมเพื่อรองรับนโยบายรัฐบาล ในการสร้างโอกาสการเข้าถึงเทคโนโลยีอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง โดยส่งเสริมการใช้สินค้าที่สามารถผลิตได้ในประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 1: การกำหนดมาตรฐานโดยใช้มาตรการในการพัฒนากระบวนการเพื่อให้เกิดการให้บริการระบบโทรคมนาคมเคลื่อนที่ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ กำหนดมาตรฐานการติดต่อสื่อสาร ที่เป็นระบบเปิด การสื่อสารความเร็วสูง รวมถึงระบบ Asynchronous Transfer Mode (ATM) หรือระบบ Synchronous Digital Hierarchy (SDH) เพื่อทำให้เกิดความรวดเร็วในการเข้าถึงข้อมูลที่เป็นระบบสื่อประสม ใช้ระบบการตั้งราคาการให้บริการสื่อสารโทรคมนาคมที่เป็นธรรม และตอบสนองความต้องการอย่างทั่วถึง และร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อให้เกิดสถานะการลงทุนที่ดีสำหรับอุตสาหกรรมโทรคมนาคม อีกทั้งให้มีการจัดการที่หลากหลายในการประเมินประสิทธิภาพของการให้บริการโทรคมนาคม

ยุทธศาสตร์ที่ 2: การลงทุนการเงินและกฎหมาย มาตรการที่เสนอประกอบด้วย การเปิดเสรีสำหรับการร่วมลงทุนในการสื่อสารโทรคมนาคม เพื่อที่จะทำความตกลงในผู้ร่วมลงทุนแต่ละอุตสาหกรรมกับบริษัทต่างชาติ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน การจัดทำโครงข่ายมาตรฐานสากล อาทิ โครงการทางด่วนสารสนเทศ (information superhighway) ให้การสนับสนุนการลงทุนในโรงงานผลิตอุปกรณ์โทรคมนาคมที่มีการใช้ในปริมาณมากและมีการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีค่อนข้างช้า อาทิ เช่น แบตเตอรี่ โทรศัพท์ สายสัญญาณ อุปกรณ์แปลงสัญญาณ อุปกรณ์เชื่อมต่อสายใยแก้วนำแสง เป็นต้น และจัดตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม และการสื่อสาร

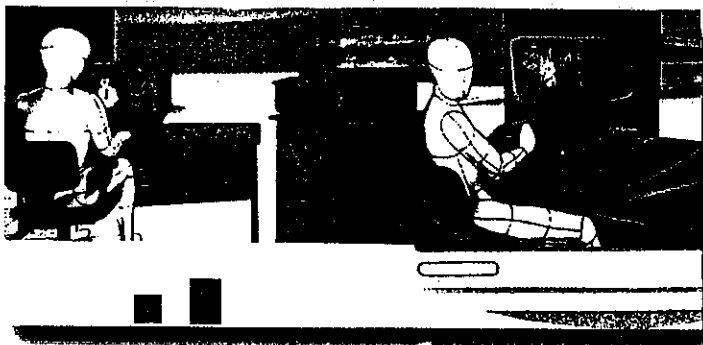
ยุทธศาสตร์ที่ 3: สร้างและส่งเสริมทรัพยากรบุคคล อันประกอบด้วยมาตรการในการส่งเสริมการจัดทำบทเรียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์และจัดให้มีอินเทอร์เน็ตตามที่สาธารณะ เช่น ห้องสมุด ศูนย์กลางชุมชน การปรับให้มีความยืดหยุ่นในการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาวิชาในหลักสูตรที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในระดับอนุปริญญาขึ้นไป การนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่สังคมท้องถิ่น ปิดช่องว่างภูมิภาค อาทิ สร้างหอส่งสัญญาณเพื่อขยายขอบข่ายการให้บริการโทรคมนาคมแบบไร้สาย สัญญาณโทรทัศน์ และความถี่วิทยุ AM และความร่วมมือกับบริษัทเอกชนในการเสริมสร้างความรู้ให้แก่ประชาชน โดยอาศัยทางด่วนสารสนเทศและสื่อสารมวลชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4: การวิจัยและพัฒนา โดยใช้มาตรการในการสนับสนุนด้านกำลังคน งบประมาณในการวิจัยและพัฒนาอย่างจริงจังและทันต่อเหตุการณ์ การทำวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์โทรคมนาคมให้มีมาตรฐานสากลเพื่อลดการนำเข้า การส่งเสริมและสนับสนุนภาคเอกชนให้ทำวิจัยเพื่อพัฒนาการสื่อสารและโทรคมนาคม โดยสามารถนำค่าใช้จ่ายในการวิจัยมาลดหย่อนภาษี และควรเน้นให้มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งเก็บรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลจากการค้นคว้าวิจัย การส่งเสริมการประกวดผลงานที่ทำให้เกิดนวัตกรรมทางเทคโนโลยีการสื่อสาร

นโยบายที่ 4 รัฐบาล สถาบันการศึกษาและภาคอุตสาหกรรมต้องร่วมมือกันในการพัฒนาหลักสูตรในสาขาวิชาทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงหลักสูตรการฝึกอบรม เพื่อผลิตบัณฑิตและนักวิชาชีพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และเพิ่มทักษะความรู้ของบุคลากรเทคโนโลยีสารสนเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 1: พัฒนาหลักสูตรและเสริมทักษะ โดยปรับปรุงหลักสูตรระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้มีความแข็งแกร่งในวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศิลปะ และภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นการปูพื้นฐานการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จัดให้มีการฝึกอบรมเสริมทักษะวิชาชีพทางการค้า (commercial training program) และจัดตั้งโครงการผลิตบุคลากรต้นน้ำด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 2: สร้างความร่วมมือระหว่างผู้ใช้และผู้ผลิต โดยสถาบันการศึกษาร่วมมือกับภาคเอกชนในการจัดหลักสูตรการพัฒนาโปรแกรมให้นักเรียนมัธยมปลายในต่างจังหวัด ให้สามารถทดลองพัฒนาพัฒนาโปรแกรมอย่างง่าย เพื่อสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น และรัฐทำหน้าที่ประสานงานเพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างผู้ผลิตซอฟต์แวร์และหน่วยงานที่ต้องการนำซอฟต์แวร์ไปช่วยเสริมประสิทธิภาพในการทำงาน

IT 2010

ศัพท์านุกรม

Back Office	การบริหารงานหลักของภาครัฐ ประกอบด้วย งานสารบรรณ งานบุคคล งานพัสดุ งานการเงินและบัญชี งานงบประมาณ
Business Monitoring Center	หน่วยงานที่ทำหน้าที่ติดตามความเคลื่อนไหวทางด้านพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์และข้อมูลการตลาดของประเทศคู่ค้าอย่างใกล้ชิด เพื่อรวบรวมข้อมูลข่าวสารเหล่านั้นให้กับผู้ประกอบการของไทย โดยหน่วยงานดังกล่าวอาจไม่จำเป็นต้อง ตั้งขึ้นมาใหม่ แต่อาจใช้หน่วยงานของรัฐที่มีอยู่แล้ว ณ ประเทศคู่ค้านั้นๆ
Certification Authority (CA)	ผู้ประกอบการรับรอง เป็นบุคคลที่สาม (third party) ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการตรวจสอบและออกใบรับรองอิเล็กทรอนิกส์ให้แก่ผู้ที่จะทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งใบรับรองดังกล่าวใช้ทำหน้าที่ตรวจสอบความเป็นเจ้าของข้อมูลและความถูกต้องของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์
Chief Information Officer (CIO)	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูงในองค์กร ซึ่งในบริบทของกลยุทธ์ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในภาครัฐ หมายถึงผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง (ระดับรองปลัด รองอธิบดี) ในหน่วยงาน ภาครัฐ คือ กระทรวง ทบวง กรม และรัฐวิสาหกิจ
Codified Knowledge	ความรู้ที่สามารถบันทึก สื่อสาร และเผยแพร่ได้
Convergence	การหลอมรวมของเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสามประเภท คือ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสื่อสาร/โทรคมนาคม และเทคโนโลยีการกระจายเสียง
Digital Divide	ความเหลื่อมล้ำในสังคมที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการมีและการไม่มี หรือความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความรู้ผ่านเครือข่ายสื่อสารและคอมพิวเตอร์ความเหลื่อมล้ำดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม
Electronic Service Delivery	การส่งมอบบริการภาครัฐโดยผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์
e-ASEAN	ข้อตกลงความร่วมมือของสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ว่าด้วยความร่วมมือในการพัฒนาภูมิภาคโดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

Electronic Transaction	การทำธุรกรรมผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไม่ว่าจะเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นเครือข่ายส่วนบุคคล (private network) หรือเครือข่ายสาธารณะ (public network) อย่างอินเทอร์เน็ต
e-Marketplace	แหล่งรวมนำเสนอสินค้าและบริการต่างๆ ทางอินเทอร์เน็ต ทำหน้าที่เป็นตัวกลางระหว่างผู้ซื้อ และผู้ขายผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์
e-Procurement	การจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานของภาครัฐ และขณะเดียวกัน ก่อให้เกิดความโปร่งใสในระบบการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐ
Front Office	การบริการภาครัฐ เช่น การให้บริการทำบัตรประจำตัวประชาชน ใบขับขี่ หนังสือเดินทาง การแจ้งเกิด เป็นต้น
Good Governance	การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีประกอบด้วย หลักการสำคัญๆ คือ ความโปร่งใส (transparency) ความรับผิดชอบ (accountability) การมีส่วนร่วมของประชาชน (participation) ความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (efficiency and effectiveness) และความสุจริตและการปฏิบัติตามกฎหมายของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ
International Labour Organization (ILO)	องค์การภายใต้สหประชาชาติเพื่อส่งเสริมสิทธิของแรงงานและมนุษย์ชน
Information	ข้อมูลที่ผ่านการวิเคราะห์ข่าวสาร เนื้อหาสาระไม่ว่าจะปรากฏในรูปแบบของตัวอักษร ตัวเลข เสียงและภาพ หรือในรูปแบบอื่นใดที่สื่อความหมายได้มีวัตถุประสงค์ในการนำเสนอที่ชัดเจน และมีกลุ่มเป้าหมายที่จะใช้ต่อยอด หรือประยุกต์ เพื่อใช้งานหรือสร้างความรู้ในด้านอื่นๆ ต่อไป
Information Infrastructure	โครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศใช้ในความหมายกว้างครอบคลุมโครงข่ายโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศสารสนเทศทรัพยากรมนุษย์ รวมทั้งปัจจัยอื่นๆ ที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในการก่อให้เกิดการกระจายสารสนเทศอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกันแก่ประชาชนทุกท้องที่
Information Technology	ความรู้ในผลิตภัณฑ์หรือในกระบวนการดำเนินการใดๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ (software) คอมพิวเตอร์ฮาร์ดแวร์ (hardware) การติดต่อสื่อสาร การรวบรวมและการนำข้อมูลมาใช้อย่างทันการ เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพทั้งทางด้านการผลิต การบริการ การบริหาร

	และการดำเนินงาน รวมทั้งเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลต่อความได้เปรียบทางด้านเศรษฐกิจ การค้า และการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและคุณภาพของประชาชนในสังคม
Innovation	นวัตกรรม การสร้างสรรค์ ความคิดและการปฏิบัติที่นำไปสู่มูลค่าใหม่และมูลค่าเพิ่ม ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม
Information Technology Agreement (ITA)	ข้อตกลงเทคโนโลยีสารสนเทศที่ประเทศสมาชิกผูกพันไว้กับองค์การการค้าโลก โดยกำหนดให้สมาชิกลดและเลิกการจัดเก็บอากรนำเข้าของผลิตภัณฑ์และชิ้นส่วนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ อาทิ เช่น อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ โทรคมนาคม เซมิคอนดักเตอร์ รวมทั้งชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ภายในวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2000 และกำหนดการยกเลิกอื่นๆ ที่บางประเทศได้รับการผ่อนผันเป็นพิเศษ
Knowledge Worker	แรงงานที่มีความรู้เป็นพื้นฐานสำคัญในภาคเศรษฐกิจทั้งที่เป็นเศรษฐกิจใหม่ และเศรษฐกิจดั้งเดิม
Knowledge-based Economy	เศรษฐกิจบนพื้นฐานแห่งความรู้อันเป็นส่วนหนึ่งของสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ เป็นเศรษฐกิจที่มีการผลิตความรู้ การกระจายความรู้ และการใช้ความรู้เป็นตัวจักรสำคัญในการสร้างความเจริญให้กับสังคม สร้างความมั่งคั่งให้กับระบบเศรษฐกิจ และสร้างงานให้กับประชาชนอย่างทั่วถึง
Knowledge-based Industry	อุตสาหกรรมที่ใช้ความรู้เป็นพื้นฐานแห่งการพัฒนา ซึ่งไม่จำกัดอยู่เพียงเศรษฐกิจใหม่ที่พึ่งพาฐานความรู้และนวัตกรรมเป็นสำคัญ แต่เศรษฐกิจดั้งเดิมก็อยู่ในข่ายเดียวกันได้หากมีการนำเอาความรู้ ภูมิปัญญา และการพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง
Knowledge-based Society	สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้หรืออีกนัยหนึ่ง สังคมบนพื้นฐานแห่งความรู้ ซึ่งนอกจากครอบคลุมเศรษฐกิจบนพื้นฐานความรู้แล้ว ยังเกี่ยวข้องกับความเจริญก้าวหน้าของสังคม การศึกษา วัฒนธรรม และการจัดการ โดยมีความรู้เป็นเครื่องมือ ทั้งที่เป็นความรู้ที่เผยแพร่ได้ด้วยสื่อต่างๆ และความรู้ที่ฝังอยู่ในประสบการณ์ของตัวบุคคลและองค์กร สังคมดังกล่าวมักมีคุณลักษณะของการสร้างนวัตกรรมของบุคคลในสังคม ตลอดจนกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ และระบบสื่อสารโทรคมนาคมอย่างเต็มที่

Market Intelligence	ศูนย์ข้อมูลการตลาดซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลที่มีประโยชน์เพื่อประกอบการตัดสินใจของผู้ผลิตภาคอุตสาหกรรม
Mutual Recognition Agreement (MRA)	ข้อตกลงในกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกเพื่อรับรองมาตรฐานการทดสอบอุปกรณ์โทรคมนาคม
New Economy	ระบบเศรษฐกิจใหม่ที่มีผลิตภาพสูง มีความเปลี่ยนแปลงและผันแปรอย่างรวดเร็ว มีนวัตกรรมใหม่ๆ เกิดขึ้นทั้งในโครงสร้างเศรษฐกิจ และองค์กรธุรกิจ มีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างองค์กรในประชาสังคม ซึ่งรวมทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรเอกชน
Organisation of Economic Cooperation and Development (OECD)	องค์กรเพื่อความร่วมมือและพัฒนาการทางเศรษฐกิจมีสมาชิก 30 ประเทศในปี พ.ศ. 2544 ซึ่งรวมแล้วเป็นแหล่งผลิตสินค้าและบริการสองในสามของปริมาณการผลิตทั่วโลก รวมกลุ่มกันเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ อีกทั้งร่วมพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งอาจออกมาในรูปของข้อตกลงขององค์กร สมาชิกส่วนใหญ่อยู่ในทวีปอเมริกาเหนือ ยุโรป และบางประเทศในเอเชีย
Portal Site	เว็บท่าซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลกลางเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งและสามารถเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ได้
Smart Factory	การนำระบบคอมพิวเตอร์และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าไปใช้ควบคุมการผลิต และการจัดการของโรงงานอุตสาหกรรม
Tacit Knowledge	ความรู้หรือประสบการณ์ที่มักฝังอยู่ในตัวบุคคลหรือองค์กร
Technology Achievement Index	ดัชนีผลสัมฤทธิ์ของเทคโนโลยีเพื่อช่วยผู้บริหารประเทศวางแผนเทคโนโลยี ดัชนีดังกล่าวต้องการวัดผลสำเร็จของประเทศในการสร้างและแพร่กระจายเทคโนโลยีรวมทั้งการสร้างฐานบุคลากร การวัดผลสัมฤทธิ์ครอบคลุมทั้งการพัฒนาเทคโนโลยีและการใช้เทคโนโลยีของประเทศ ดัชนีผลสัมฤทธิ์มี 4 องค์ประกอบหลักคือ การสร้างเทคโนโลยี การซึมซับนวัตกรรมปัจจุบัน การซึมซับเทคโนโลยีเดิม และทักษะของบุคลากร
Team Thailand	คณะทำงานที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ซึ่งประกอบด้วยบุคคลที่มีทักษะ/ความสามารถหลากหลายที่เกี่ยวข้องกับการเจรจาทางการค้า เป็นกลุ่มที่มีบทบาทในการเจรจาระหว่างประเทศด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

Thailand Exchange

United Nations Development
Programme (UNDP)

Virtual University

World Trade Organization (WTO)

ศูนย์ซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าอุตสาหกรรมออนไลน์ของประเทศไทย ซึ่งเป็นแหล่งรวมการซื้อขาย แลกเปลี่ยนสินค้าอุตสาหกรรมทั้งระหว่างผู้ผลิต ผู้จัดหาวัตถุดิบ ทั้งในระดับประเทศและต่างประเทศผ่านเครือข่ายออนไลน์ของประเทศ

องค์การภายใต้สหประชาชาติที่ดำเนินกิจการเพื่อลดความยากจนของประเทศต่างๆ ในโลก โดยการส่งเสริมการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ สร้างพันธมิตร จัดหาทรัพยากรที่จำเป็น และวางกรอบการส่งเสริมที่มีเป้าหมายระดับโลก

ใช้ในความหมายกว้าง หมายถึงการพัฒนาและประยุกต์เทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษารอบคลุมตั้งแต่รูปแบบการเรียนการสอนทางไกล (เช่น ผ่านดาวเทียม หรือวิดีโอคอนเฟอเรนซ์) การเรียนรู้แบบ on-line learning ที่ใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตในการติดต่อและเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และการเรียนรู้แบบ Asynchronous Learning Network (ALN) ที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียน ณ สถานที่ใดเวลาใดตามความเหมาะสมของผู้เรียน ทั้งนี้ จะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ (interactive) กับเพื่อนและผู้สอนได้ ซึ่งอาจอยู่ในรูปของการปฏิสัมพันธ์ผ่านอินเทอร์เน็ต หรือการพบปะกันจริง (face-to-face)

องค์การการค้าโลก ซึ่งทำหน้าที่ประสานข้อตกลงจากการเจรจาการค้าของประเทศสมาชิกทั่วโลก ทั้งในส่วน of ข้อตกลงทั่วไปทางด้านการค้าและอากร และข้อตกลงทั่วไปทางด้านการค้าบริการ

IT 2010

ภาคผนวก

มติคณะรัฐมนตรี
และความเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ที่ นร ๐๒๐๔/๓๗๖๓

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศระยะ พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๓ ของประเทศไทย
(IT 2010 Policy Framework)

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

อ้างถึง หนังสือกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ที่ วว ๕๒๐๑/๑๖๕๖๗
ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๔

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ที่ นร ๑๐๒๔/๓๔๖๖ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔
  ๒. สำเนาหนังสือสำนักงบประมาณ ที่ นร ๐๔๐๗/๐๐๑๐๕
ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔
  ๓. สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๗.๓.๕/๐๘
ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๕

ตามที่ได้ขอให้นำกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศระยะ พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๓
ของประเทศไทย (IT 2010 Policy Framework) เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ความละเอียด
แจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงบประมาณ
และสำนักงาน ก.พ. ได้เสนอความเห็นมาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย ความละเอียดปรากฏตาม
สำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๕ ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรี
(นายพิทักษ์ อินทวิทย์นันท์) เป็นประธานกรรมการ พิจารณาแล้ว มีประเด็นอภิปรายและมติ ดังนี้
ประเด็นอภิปราย

๑. กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศระยะ พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๓ ที่กระทรวง
วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมเสนอ เป็นการเสนอกรอบนโยบายเทคโนโลยีในภาพรวม
ซึ่งมุ่งเน้นการนำพาสังคมไทยไปสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ซึ่งมีเป้าหมายโดยรวมใน
๑๐ ปีข้างหน้า เพื่อเป็นกรอบนำให้ส่วนราชการไปวางแนวทางจัดทำแผนระยะ ๕ ปี ตามที่ระบุไว้
ในกรอบนโยบายต่อไป เป็นการสานต่อจากนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ หรือ IT 2000
ที่คณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ และได้มีการดำเนินการก้าวหน้าไปได้
ระดับหนึ่งแต่ยังไม่เพียงพอ โดยเฉพาะในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางโทรคมนาคม และด้านพัฒนาคน
และยังคงต้องมีการปรับปรุงให้เพียงพอต่อไป

๒. สำหรับระยะเวลาดำเนินการกรอบนโยบาย ฯ (2010) ซึ่งกำหนดไว้ ๑๐ ปี ซึ่งบางส่วนราชการเห็นว่า เป็นระยะเวลาดำเนินการที่นานเกินไป ไม่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ควรลดระยะเวลาเป็น ๕ ปี นั้น กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมก็ได้ตระหนักถึงเรื่องนี้อยู่ และขณะนี้ก็ได้ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจัดทำยุทธศาสตร์แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ ๕ ปี เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ ซึ่งมีระยะเวลา ๕ ปี เช่นเดียวกัน และจะมีการปรับแผนให้ทันสมัยอยู่เสมอ

๓. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเสนอเพิ่มเติมว่า ในส่วนของกระทรวงคมนาคม จะเร่งผลักดันกิจกรรมด้านโทรคมนาคม โดยใช้องค์การด้านการสื่อสารโทรคมนาคม เช่น องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย และการสื่อสารแห่งประเทศไทย เพื่อให้ประชาชนมีการเข้าถึงข้อมูลได้อย่างทั่วถึง และเท่าเทียมกัน และพร้อมที่จะส่งเสริมโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล อินเทอร์เน็ตโรงเรียน โดยจะจัดตั้งงบประมาณสนับสนุน และคิดค่าบริการในราคาต้นทุน เพื่อให้อัตราค่าบริการมีราคาถูก นอกจากนี้กระทรวงคมนาคมจะพิจารณาคัดอัตราค่าบริการเชื่อมโยงระบบโทรคมนาคมระหว่างประเทศที่มีราคาสูงให้มีอัตราที่ถูกลง เพื่อเป็นปัจจัยในการจูงใจให้ผู้ประกอบการจากต่างประเทศมาลงทุนในไทย ทั้งนี้ ผู้ประกอบการดังกล่าวจะต้องคิดค่าบริการสำหรับประชาชนในอัตราที่ถูกลงด้วย

มติคณะกรรมการกลั่นกรอง ฯ

เห็นควรให้ความเห็นชอบในหลักการของกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ ระยะ พ.ศ. ๒๕๔๔ - ๒๕๕๓ ของประเทศไทย ตามที่กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมเสนอ ทั้ง ๔ ข้อ โดยให้ความเห็นของคณะกรรมการ ฯ คณะที่ ๕ ในข้อ ๓. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงาน ก.พ. และสำนักงบประมาณไปประกอบพิจารณา ดำเนินการด้วย

คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๔ อนุมัติตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๕

จึงเรียนยืนยันมา ได้แจ้งให้กระทรวง ทบวง กรม ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิษณุ เครืองาม)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักบริหารการประชุมคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๕๐๐๐ ต่อ ๓๒๑

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๕๐๖๔ ๒๕๓๗-๐๓

ความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

- เห็นชอบกับกรอบนโยบาย เพราะมีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 แต่ควรทบทวนกรอบนโยบายทุกๆ 5 ปี เพื่อให้ทันกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ระยะ 5 ปี
- ความมอบหมายให้กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม โดยศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจัดทำแผนยุทธศาสตร์/แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่มีระยะเวลาดำเนินการ 5 ปี (พ.ศ. 2545-2549) โดยแผนที่ทำต้องมีความชัดเจน มีการจัดลำดับความสำคัญของแผนงาน/โครงการ รวมทั้งมีกลไกที่มีประสิทธิภาพในการติดตามความก้าวหน้าและการประเมินผล

สำนักงานประมาณ

- ระยะเวลา 10 ปี ยาวนานเกินไป เพราะเทคโนโลยีสารสนเทศเปลี่ยนแปลงรวดเร็วจึงควรจัดทำแผนยุทธศาสตร์ในกรอบระยะเวลา 5 ปี เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) และควรคำนึงถึงการใช้นโยบายที่เหมาะสม ประหยัดค่าใช้จ่าย
- ควรมีการประเมินผลการดำเนินงานของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ ฉบับแรกของหน่วยงานภาครัฐ และตรวจสอบโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศของหน่วยงานภาครัฐที่ได้ดำเนินการแล้ว เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงานในระยะยาว
- ควรมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์/แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศในระยะ 5 ปี ควบคู่กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 โดยให้คณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ เป็นหน่วยงานกลางกำกับดูแลนโยบายและการดำเนินงานตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานภาครัฐ ให้เป็นไปตามเป้าหมายและแผนที่วางเพื่อให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ง่ายต่อการจัดสรรงบประมาณ

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.)

- เห็นชอบกับหลักการของกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งมุ่งเน้นการนำพาสังคมไทยไปสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ (knowledge-based society) และเห็นชอบกับยุทธศาสตร์เพื่อประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในด้านต่างๆ
- เนื่องจากในอนาคต จะมีกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศที่รับผิดชอบภารกิจด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จึงควรเพิ่มเติมนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านการสื่อสารที่มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับการพัฒนาในด้านต่างๆ ด้วย เพื่อให้กรอบนโยบายมีความสมบูรณ์

ด่วนที่สุด

ที่ ทค.๐๒๐๐.๑๑(ปคร)/ ๕๕๑๗

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
๘๙/๒ หมู่ ๓ บมจ.ทีไอที
ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๑๐ กันยายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอย้ายเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทยพ.ศ.๒๕๔๕-๒๕๕๙
เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี
อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/๑๕๒๙๕
ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีมีหนังสือแจ้งรองนายกรัฐมนตรี (นายโมลิต ปิ่นเปี่ยมรัชฎ์) ในฐานะประธานกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแห่งชาติ ว่าได้ขอให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เสนอขอย้ายเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๕๙ จนถึง พ.ศ.๒๕๕๑ ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

ในการนี้ ผมในฐานะประธานกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแห่งชาติ ได้พิจารณาแล้ว เห็นสมควรให้มีการขยายระยะเวลาของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พ.ศ.๒๕๔๕-๒๕๕๙ ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ ทั้งนี้ เพื่อให้มีระยะเวลาเพียงพอในการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย ฉบับใหม่ให้ครอบคลุมถึงแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและสอดคล้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ และกฎหมายว่าด้วยการกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ตามบทบัญญัติมาตรา ๔๗ ของรัฐธรรมนูญ รวมทั้งนโยบายของรัฐบาลชุดใหม่ ที่จะมีการเลือกตั้งภายในระยะเวลาอันใกล้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะกรรมการเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายโมลิต ปิ่นเปี่ยมรัชฎ์)

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแห่งชาติ

สำนักงานปลัดกระทรวงฯ

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์

โทร. ๐ ๒๕๖๘ ๒๕๓๐

โทรสาร ๐ ๒๕๖๘ ๒๕๓๒

ด่วนที่สุด

ที่ กค 1013/17238

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กทม. 10400

๑๑ กันยายน 2550

เรื่อง การขอขยายเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย
พ.ศ. 2545 - 2549

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/ว(ล) 152
ลงวันที่ 5 กันยายน 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึง เรื่องขอขยายเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการ
สื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. 2545 - 2549 นั้น

กระทรวงการคลัง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการ
สื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. 2545 - 2549 สมควรที่จะขยายระยะเวลาออกไปได้ ด้วยเหตุผลดังนี้

1. การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทยมีการ
ขับเคลื่อนไปในทิศทางที่ค่อนข้างช้า สืบเนื่องจากมีระเบียบ และขั้นตอน ซึ่งในแต่ละเรื่องจะต้อง
มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานเข้ามาดำเนินการ นอกจากนี้
การจัดสรรงบประมาณให้แก่ส่วนราชการต่าง ๆ ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การพัฒนามีความล่าช้า
ไม่ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน จึงทำให้การทำงานในแต่ละเรื่องมีความล่าช้า ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด เช่น
กฎหมายเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และการพัฒนา e-Government เป็นต้น

2. กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศที่รัฐบาลจะต้องดำเนินการพัฒนานั้น เดิมได้มี
การกำหนดเป็นระยะ 10 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2544 - 2553 แต่ในทางปฏิบัติกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสารแบ่งแผนงานออกเป็น 2 แผน แผนฉบับแรกระหว่างปี 2545 - 2549 และแผนฉบับที่ 2

/ ระหว่างปี 2550.....

ระหว่างปี 2550 – 2554 อย่างไรก็ดี ภายใต้กรอบดังกล่าว ได้กำหนดกลยุทธ์ของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศไว้ 6 ด้าน แต่จากการพิจารณาทั้ง 6 ด้านแล้ว ก็ยังไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้มากนัก อีกทั้งยังมีเวลาต่อไปอีก จนถึงปี 2553

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น กระทรวงการคลัง ได้พิจารณาแล้วเห็นควรให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ขยายระยะเวลาการใช้แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. 2545 – 2549 ต่อไปได้อีกจนถึงปี พ.ศ. 2551 ตามที่ขอ และควรพิจารณาให้ใช้แผนแม่บทฯ ฉบับที่ 2 โดยเปลี่ยนจากปี พ.ศ. 2550 - 2554 เป็น พ.ศ. 2552 - 2556 ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ในการใช้ประกอบการพิจารณาต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
โทร. 02-273-9020 ต่อ 3710
โทรสาร. 02-6183379
www.fpo.go.th

ด่วนที่สุด

ที่ คค (ปคร) 0210/ 186

กระทรวงคมนาคม

ถนนราชดำเนินนอก กรุงเทพฯ 10100

10 กันยายน 2550

เรื่อง ความเห็นเรื่องการขยายเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ของประเทศไทย พ.ศ. 2545 - 2549

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีด่วนที่สุด ที่ นร 0506/ว(ล) 15297 ลงวันที่ 5 กันยายน 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ขอให้กระทรวงคมนาคม พิจารณา
เสนอความเห็นเรื่องการขยายเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and
Communications Technology : ICT) ของประเทศไทย พ.ศ. 2545 - 2549 ตามที่กระทรวงเทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสาร เสนอขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงคมนาคม พิจารณาแล้ว เห็นว่าการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและ
การสื่อสาร ของประเทศไทย จำเป็นต้องศึกษาสถานการณ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ของ
ประเทศ และกำหนดแนวนโยบายการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ของประเทศ
ให้ครอบคลุมและชัดเจน สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล และ
บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ดังนั้น จึงเห็นควรสนับสนุนข้อเสนอของ
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร อย่างไรก็ตาม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและ
การสื่อสาร ควรเร่งพิจารณาจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ของประเทศไทย
ฉบับที่ 2 ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เพื่อให้กระทรวงต่าง ๆ นำแผนดังกล่าวไปใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผน
แม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ของแต่ละกระทรวงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณานำเสนอประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี ต่อไปด้วย
จกขอขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

พลเรือเอก

(ศิริระ ห้าวเจริญ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

สำนักงานปลัดกระทรวง

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

โทร. 0 2222 2110 โทรสาร 0 2222 2111

ที่ จท (ปคร) 0211/ 5006552

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กทม. 10400

11 กันยายน 2550

เรื่อง ขอยกเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. 2545-2549

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ส่วนที่ลุด ที่ นร 0506/ว(ล)15297 ลงวันที่ 5 กันยายน 2550

ตามที่สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ได้มีหนังสือถึงกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อขอให้พิจารณาเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี เรื่อง ขอยกเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. 2545-2549 ซึ่งคาดว่าจะนำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะกรรมการพิจารณาในวันอังคารที่ 11 กันยายน 2550 นั้น

กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ โดยศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ พิจารณาแล้วเห็นว่า เนื่องจากยุทธศาสตร์ที่ปรากฏอยู่ในแผนแม่บทดังกล่าวส่วนใหญ่ยังสามารถใช้กับสถานการณ์ปัจจุบันได้ และหลายมาตรการที่ปรากฏในแผนฯ ยังไม่ได้มีการดำเนินการชัดเจน หรือยังมีได้มีการประเมินผลการดำเนินงานว่า ได้ผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ จึงเห็นชอบกับข้อเสนอที่ให้ขยายเวลาแผนแม่บทฯ โดยในระหว่างนี้ควรจัดให้มีกลไกติดตามดูแล เพื่อให้เกิดการนำยุทธศาสตร์/มาตรการไปสู่ภาคปฏิบัติอย่างเคร่งครัด และควรตั้งเป้าหมายให้การดำเนินการตามแผนฯ ทั้งหมดแล้วเสร็จภายในปี 2551 รวมทั้งควรมีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทฯ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบในการจัดทำแผนแม่บทฯ ในช่วงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีพิจารณาต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายยงยุทธ ยุทธวงศ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยี

สำนักงานปลัดกระทรวง

สำนักผู้ประสานงานคณะกรรมการรัฐมนตรีและรัฐสภา

โทร. 0-2354-4466 ต่อ 371

โทรสาร 0-2640-9617

ที่ ศธ 0202.2/ 3672

กระทรวงศึกษาธิการ
กทม 10300

1.1 กันยายน 2550

เรื่อง ขอยกยเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ.2545-2549
เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ
อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการ ที่ นร 0506/ว(ล) 15297 ลงวันที่ 5 กันยายน 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการ ได้ขอให้กระทรวงศึกษาธิการเสนอ
ความคิดเห็นในการขอยกยเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ.
2545-2549 นั้น

กระทรวงศึกษาธิการขอเรียนว่า กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการจัดทำแผนแม่บท
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พ.ศ. 2550 – 2554 แล้วหลังจากที่แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร พ.ศ. 2547 – 2549 ของกระทรวงศึกษาธิการได้สิ้นสุดลง เนื่องจากกระทรวงเทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสารกำหนดให้ทุกกระทรวงต้องมีแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
เพื่อใช้เป็นกรอบในการเสนอขอตั้งงบประมาณประจำปี ในการจัดทำแผนแม่บทดังกล่าวกระทรวง
ศึกษาธิการยึดกรอบของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ.
2545-2549 กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ.2544 – 2553 ประเทศไทย และแผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นทิศทางในการจัดทำแผนแม่บทดังกล่าว ดังนั้น การขอยกยเวลา
แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. 2545-2549 จึงไม่ส่งผลกระทบต่อ
ต่อแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พ.ศ. 2550 – 2554 ของกระทรวงศึกษาธิการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิจิตร ศรีสุยาน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

สำนักงานปลัดกระทรวง
ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
โทร 0 2628 6605
โทรสาร 0 2625 6601

ด่วนที่สุด

ที่ อก 0204/ 2914

กระทรวงอุตสาหกรรม
ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ 10400

11 กันยายน 2550

เรื่อง การเสนอความเห็นเรื่อง ขอยกเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ของประเทศไทย พ.ศ. 2545 – 2549

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/ว (ล) 15297
ลงวันที่ 5 กันยายน 2550 เรื่อง ขอยกเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. 2545 – 2549

ตามหนังสือที่สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ขอให้กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ
ความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องในเรื่อง ขอยกเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ของประเทศไทย พ.ศ. 2545 – 2549 ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงอุตสาหกรรม ได้พิจารณาในประเด็นดังกล่าวแล้วเห็นชอบในหลักการ
การขอยกเวลาสำหรับการนำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย
พ.ศ. 2545 – 2549 จนถึง พ.ศ.2551

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายโฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
โทร. 02-2023106 โทรสาร 02-2023174

ด่วนที่สุด

ที่ นร 0707.1/ 535

สำนักงบประมาณ

ถนนพระรามที่ 6 กรุงเทพฯ 10400

10 กันยายน 2550

เรื่อง ขอยกยเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย

พ.ศ. 2545 - 2549

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/ว (ล) 15298

ลงวันที่ 5 กันยายน 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีขอให้สำนักงบประมาณเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี กรณีที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้เสนอเรื่อง ขอยกยเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. 2545 - 2549 จนถึง พ.ศ. 2551 ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงบประมาณพิจารณาแล้วขอเรียนว่า แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. 2545 - 2549 เป็นแผนระดับชาติที่ถ่ายทอดนโยบายและหลักการสำคัญของ “นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศระยะ พ.ศ. 2544 - 2553 ของประเทศไทย” เป็นวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์หลัก กลยุทธ์ และแผนปฏิบัติงานในช่วงระยะเวลา 5 ปี ดังนั้น การขยายระยะเวลาของแผนแม่บทฯ พ.ศ. 2545 - 2549 จนถึง พ.ศ. 2551 จึงยังอยู่ในระยะเวลาของนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศระยะ พ.ศ. 2544 - 2553 ของประเทศไทย ประกอบกับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 - 2554 ยังอยู่ระหว่างดำเนินการปรับแก้ไขเนื้อหาสาระให้ครอบคลุมถึงแนวนโยบายแห่งรัฐและให้มีความสอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ดังนั้น เพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่ได้จัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับกระทรวงสามารถจัดทำแผนได้อย่างต่อเนื่องและกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสามารถจัดทำแผนเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย (ฉบับที่ 2) ให้มีความสมบูรณ์ในเนื้อหาสาระสอดคล้องกับ

/นโยบาย...

นโยบายของรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งในระยะอันใกล้นี้ รวมทั้งกำหนดระยะเวลาของแผนที่เหมาะสมต่อไป จึงเห็นเป็นการสมควรที่คณะรัฐมนตรีจะให้ความเห็นชอบในการขยายเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. 2545 - 2549 จนถึง พ.ศ. 2551 ได้
จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวุฒิพันธุ์ วิชัยรัตน์)

ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

สำนักจัดทำงบประมาณด้านเศรษฐกิจ 3

โทร. 0 2273 9028 ต่อ 2553

โทรสาร 0 2273 9471

ด่วนที่สุด
ที่ นร 1105/4545

สำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
962 ถนนกรุงเกษม กรุงเทพฯ 10100

๒ กันยายน 2550

เรื่อง ขอยกเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. 2545-2549

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/ว(ล) 15298 ลงวันที่ 5 กันยายน 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งเรื่อง ขอยกเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. 2545-2549 ของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พิจารณาเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้พิจารณาแล้ว เห็นขอให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารขยายเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ.2545-2549 จนถึง พ.ศ.2551 เพื่อให้กระทรวง ทบวง กรม และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องสามารถใช้กรอบแผนแม่บทดังกล่าวจัดทำ แผนงาน โครงการ และมาตรการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือพัฒนาประเทศให้เกิดเป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่องต่อไป ทั้งนี้เห็นควรให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศฯ ประเมินผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทฯ ดังกล่าว และชี้แจงส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องในส่วนของการปฏิบัติงานที่ต้องดำเนินการเพิ่มเติมในปี 2550-2551

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายอาปน กิตติอาปน)

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ

โทร. 0-2280-4085 ต่อ 3603, โทรสาร 0-2281-1821-2

ด่วนที่สุด

ที่ นร 1002/10๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม.10300

๗ กันยายน 2550

เรื่อง ขอย้ายเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. 2545 - 2549

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/ว(ล) 15298 ลงวันที่ 5 กันยายน 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ขอให้เสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี เรื่อง กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เสนอขอย้ายเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. 2545 - 2549 ออกไปจนถึง พ.ศ. 2551 ความทราบแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้ว มีความเห็นว่า โดยที่การจัดทำแผนแม่บทดังกล่าว เป็นเรื่องสำคัญและมีผลกระทบต่อข้อกำหนดทิศทางการดำเนินงานของหน่วยงานราชการ ดังที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติในการประชุมปรึกษาหารือเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2545 ว่าให้กระทรวง ทบวง กรม และรัฐวิสาหกิจทุกหน่วยงาน จัดทำ และ/หรือปรับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของหน่วยงานตนให้สอดคล้องกับแผนแม่บทระดับประเทศ ทั้งในด้านสาระและกรอบระยะเวลาการดำเนินงาน ดังนั้น การที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอขอย้ายเวลาแผนแม่บทดังกล่าวข้างต้น เพื่อให้มีช่วงเวลาเหมาะสมและสอดคล้องกับการมีรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งนั้น เห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดแผนแม่บทดังกล่าว แต่อย่างไรก็ดี ก็มีข้อสังเกตว่า สาระของแผนแม่บทฯ ฉบับเดิมที่เสนอขอย้ายเวลาการใช้นั้น อาจพิจารณาบนฐานข้อมูลการศึกษาวิเคราะห์ตั้งแต่ก่อนปี พ.ศ. 2545 ซึ่งปัจจุบันสภาพการณ์ต่างๆ โดยเฉพาะพัฒนาการด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องได้เปลี่ยนแปลงไปมาก จึงเห็นว่าควรให้มีการเร่งรัดการดำเนินการจัดทำแผนแม่บทฯ ฉบับใหม่ที่มีความทันสมัยให้แล้วเสร็จโดยเร็วต่อไป และควรเร่งชี้แจงทำความเข้าใจกับหน่วยงานของรัฐที่ได้ดำเนินการหรือกำลังดำเนินการจัดทำแผนระดับหน่วยงานอยู่ ให้ดำเนินการได้ตรงกับช่วงเวลาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางศรีพนม บุญนาค)

รองเลขาธิการ ก.พ.

รักษาราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

โทร. 0 2547 1086

โทรสาร 0 2547 1081

ด่วนที่สุด

ที่ นร 0406/

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. 10300

๖ กันยายน 2550

เรื่อง ขอยกเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ.2545-2549

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง สำเนาหนังสือด่วนที่สุด ที่ นร 0506/ว(ล)15297 ลงวันที่ 5 กันยายน 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้เสนอเรื่อง ขอยกเวลาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ.2545-2549 จนถึง พ.ศ.2551 เพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่ได้จัดทำแผนเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับกระทรวง สามารถขยายระยะเวลาของแผนออกไปได้ในระยะเวลาเดียวกัน ซึ่งเป็นการประหยัดงบประมาณในการจัดทำแผน และใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานต่อไป นั้น

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ขอเรียนว่า เห็นด้วยกับข้อเสนอของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ตามที่เสนอขอมา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวเรณู ตังคจิวางกูร)

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการจัดการสารสนเทศของนายกรัฐมนตรี

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

สำนักงานผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการจัดการสารสนเทศของนายกรัฐมนตรี

โทร. 02-6299265

โทรสาร 02-280-7157